

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

The Billionaire
takes a
Bride

JESSICA
CLARE

The Bîllionaire
takes
binmek
JESSICA CLARE

Telif Hakkı © 2015 Jessica Clare

Kapak görseli © L.F/Shutterstock

Jessica Clare'in Eser Sahibi olarak tanımlanma hakkı, 1988 tarihli Telif Hakkı, Tasarım ve Patent Yasası uyarınca kendisi tarafından ileri sürülmüştür.

InterMix, A member of Penguin Group
(USA) LLC, A Penguin Random House
Company ile yapılan anlaşmayla
yayınlanmıştır.

İlk olarak 2015 yılında HEADLINE ETERNAL
tarafından bu Ebook baskısında
yayınlanmıştır
HEADLINE YAYIN GRUBU'nun bir baskısıdır

Birleşik Krallık telif hakkı yasası kapsamında izin verilen her türlü kullanım
dışında, bu yayın yalnızca yayıncıların önceden yazılı izni alınarak veya
reprografik üretim durumunda Telif Hakkı Lisanslama Kurumu tarafından verilen
lisansların koşullarına uygun olarak herhangi bir biçimde veya herhangi bir yolla
çoğaltılabilir, saklanabilir veya iletilebilir.
Ajans.

Bu yayındaki tüm karakterler hayal ürünüdür ve yaşayan ya da ölmüş gerçek
kişilerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

Yayın Verilerinde Kataloglama British Library'den temin edilebilir

eISBN 978 1 4722 2961 8

HEADLINE YAYIN GRUBU
Bir Hachette UK Şirketi Carmelite
House
50 Victoria Embankment
Londra EC4Y 0DZ

www.headlineeternal.com

www.headline.co.uk

www.hachette.co.uk

İçindekiler

[Başlık Sayfası](#)
[Telif Hakkı](#)
[Sayfası Yazar](#)
[Hakkında](#)
[Jessica Clare için övgü](#)
[Jessica Clare](#)
[tarafından](#)
[Kitap Hakkında](#)

[Birinci Bölüm](#)
[İkinci Bölüm](#)
[Üçüncü Bölüm](#)
[Dördüncü Bölüm](#)
[Beşinci Bölüm](#)
[Altıncı Bölüm](#)
[Yedinci Bölüm](#)
[Sekizinci Bölüm](#)
[Dokuzuncu](#)
[Bölüm Onuncu](#)
[Bölüm](#)

On Birinci Bölüm On
İkinci Bölüm On
Üçüncü Bölüm On
Dört Bölüm On Beş
Bölüm On Altı Bölüm
On Yedi Bölüm On
Sekiz Bölüm On
Dokuzuncu Bölüm
Yirmi Bölüm Yirmi
Birinci Bölüm Yirmi
İkinci Bölüm Yirmi
Üçüncü Bölüm Yirmi
Dördüncü Bölüm
Yirmi Beşinci Bölüm
Yirmi Altıncı Bölüm
Sonsöz

Milyarderler ve Nedimelerle Tanışın
Milyarder Erkekler Kulübüne Hoş Geldiniz
Headline Eternal hakkında daha fazla bilgi
edinin

Yazar Hakkında

Jessica Clare, Bluebonnet serisinin yanı sıra Milyarder Erkekler Kulübü romanlarının New York Times çoksatan yazarıdır. Ayrıca Jill Myles ve Jessica Sims adlarıyla da yazmaktadır ve gündüzleri finans alanında çalışmaktadır. Jessica kocası ve kedileriyle birlikte Teksas'ta yaşıyor ve zamanını

yazmak, okumak, yazmak, video oyunları oynamak ve daha da fazla yazmak.

Onu Twitter'da [@._JessicaClare](#)
adresinden takip edin veya
Facebook'ta
www.facebook.com/AuthorJessicaClare
adresinden ona katılın.

Jessica Clare'in tutkulu aşk hikayeleriyle gözlerinizi kamaştırın.

'Sadece düşünmek bile yüzümde bir gülümseme yaratıyor. Kısacası, bu gerçekten eğlenceli, eğlenceli, ilgi çekici bir kitap ve diğer milyarderlerin hikayelerini okumak (ve tekrar okumak) için sabırsızlanıyorum' Heroes and Heartbreakers

'Arsız, yakıcı ve duygusal açıdan sevimli... cızırtılı bir eğlence. Clare, geniş vuruşlar ve alaycı detaylarla, özür dilemeden bireysel ve harika bir şekilde öngörülemeyen karakterler yaratıyor'

Romantik
Zamanlar

'Kalbime dokunan ve ruhumu harekete geçiren harika bir hızlı okuma. Kemerlerinizi bağlayın ve bir yolculuğa

ıkın - her zirveden keyif alacaksınız,

vadi, döndür ve çevir' Kokteyller ve
Kitaplar

'Eğlenceli, seksi ve flörtöz... Stranded
With A Billionaire milyarder
kahramanlara olan aşkımı yeniden
alevlendirdi' The Book Pushers

'Cızırtılı! Jessica Clare bu erotik ve seksi
romantizmde her şeyi doğru yapıyor.
Bu kitabı okumalısınız!' Romance Junkies

'Sevimli, tatlı bir romantizm ... Sizi zengin
ve ünlülerin ülkesine götüren hızlı, seksi
bir okuma' Fiction Vixen

'Hızlı tempolu, tutkulu, çok seksi ...
Eğlenceli olduğu kadar ateşli de olan
benzersiz bir modern zaman peri masalı'
Harlequin Junkie

'Eğlenceli, flörtöz ve seksi bir okuma ...
duygusal açıdan zengin bir aşk hikayesi'
Fresh Fiction

Jessica Clare tarafından

Milyarder Erkekler Kulübü
Serisi Bir Milyarderle Mahsur
Kalmak Güzellik Ve Milyarder
Yanlış Milyarderin Yatağı Bir
Milyarderin Başına Gelenler
Milyarderle Romantizm
Milyarderle Bir Gece

Milyarderler ve Nedimeler Serisi
Milyarder ve Bakire Milyarderin
Evcilleştirilmesi Milyarder Gelin
Alıyor

Kitap Hakkında

The Billionaire *takes a* Bride

Milyarder Sebastian Cabral ailesini seviyor, sadece onların reality şovu Cabral İmparatorluğu'nu sevmiyor. Bu yüzden eski kız arkadaşı ilişkilerini kamera önünde yeniden canlandırmaya çalışınca, Sebastian sert önlemler almaya karar verir.

Chelsea Hall, gündüzleri mutlu mesut, sert ve yuvarlanıp giden bir roller derby patencisidir. Geceleri ise hâlâ geçmişinin korkusuyla yaşamaktadır.

En önemlisi, o sadece olmak istemiyor

Yalnız. Ve o gerçekten, gerçekten biriyle çıkmak istemiyor.

Ortak arkadaşlarının yaklaşan düğünü Chelsea ve Sebastian'ı hızlı arkadaşlara dönüştürdüğünde, her iki sorunu da hayatlarını değiştirecek bir yalanla çözebileceklerini fark ederler: koridorda hızlı bir yolculuk.

Ancak Chelsea ve Sebastian bir öpücükle, sahte ilişkilerinin ikisinin de beklediğinden daha gerçek olduğunu fark ederler.

Daha fazla ilahi romantizm mi istiyorsunuz? Milyarder ve Nedimeler serisinin geri kalanını kaçırmayın: The Billionaire And The Virgin ve The Taming Of The Billionaire ya da Stranded With A Billionaire ile başlayan kavurucu Billionaire Boys Club ile bir tur atın.

Birinci Bölüm

"Annen kanser."

Sebastian Cabral şok içinde ağzını ovuşturdu. Ne düşüneceğini bilemiyordu. İçinden korku ve endişe geçti ve annesini ve korkunç haberi öğrendiğinde ne kadar yıkılmış olabileceğini hayal etti. "Lanet olsun. Bu korkunç bir şey. Neden bana bir şey söylemedi?"

"Bu sezonun hikayesi bu." Avukatı mahcup görünme nezaketini gösterdi. Bir yığın evrakı Sebastian'a doğru itti ve bir paragrafı işaret etti. "Burada, on altıncı sayfada detaylandırılmış. 'Değerli Anne, nam-ı diğer Elizabeth Cabral, kanser için keşif tedavileri görecektir. Bütünsel kaplıcalardan şamanistik tedavilere kadar her türlü çareyi arayacak. Sezon finali yaklaştığında temiz çıkacağı söylendi. Bu, reytingleri yükseltmek için yapılmış bir korkutma."

Sebastian duyduklarına inanamayarak sandalyesinde arkasına yaslandı. Çenesi düştü. "Bekle. Yani bana kanal tarafından bir kanser hikâyesi uydurulduğunu ve onun iyi olduğunu mu söylüyorsun? Sırf gidip bir şamanla birlikte kendine kristaller sürsün diye mi?"

"Bana söylenen bu, evet."

"Bu çok iğrenç." Buna inanamıyordu. Kanseri uydurmak mı? Gerçekten mi? Dışarıda bu kadar çok insan kanserden ya da sevdiği biri kanserden muzdarıkken? Hem de kendi büyükannesi bu hastalıktan ölmüşken? Alçakçaydı. Alçaktan da alçak.

Bu senin için reality TV'ydı.

Sebastian, Manhattan şehir merkezindeki avukatının ofisine yerleşmiş, Cabral Empire'ın gelecek sezonu için sözleşmeleri ve bilgileri gözden geçiriyordu. Dizide yer almayı kesinlikle reddetmesi önemli değildi. Ailesinin geri kalanı programdaydı ve bu nedenle Sebastian onları çevreleyen medya çılgınlığının içine çekildi.

Gerçek şu ki, ailesi bir reality şovda gülünç ve abartılı davranarak kendilerini ünlü yapmıştı. Babası seksen yaşında, miras parası olan Portekizli bir milyarderdi, namı diğer "Baba Para". Annesi ise estetik ameliyat bağımlısı ve çılgın hobileri olan ellili yaşlarında eski bir mankeni, namı diğer "Değerli Anne".

Onlara öyle demiyordu. Dünyanın geri kalanı öyle diyordu ama Sebastian yine de normal bir insan gibi Anne ve Baba'yı tercih ediyordu.

Ama annesi her zaman ünlü olmak istemişti. Kendisinin neredeyse iki katı yaşında bir milyarderle evli eski bir manken olmak yeterli değildi. Şöhret için yanıp tutuşuyordu. Sebastian yirmili yaşlarının ortalarına geldiğinde, annesi yeni reality TV programları arayan bir TV yapımcısıyla temasa geçmişti. Bayan Cabral hemen ailesini gönüllü olarak göstermişti. İlk sezon, annesinin New York'ta aile için yeni bir ev satın alması ve kocasının parasını harcamak için yaptığı alışveriş gezileriyle ilgiliydi. Günlük hayatını hızla tüketen aptalca, hiçbir şey yapmayan bir televizyondur. Sebastian'ın küçük kardeşleri de TV şovundan kurtulamamıştı. Dolph ve Cassie okula gitmek yerine yerel üniversitelere gittiler, hepsi de dizide kalabilmek içindi. Amber tuhaf bir öğretmen tarafından evde eğitiliyordu. Hizmetçi bile bu lanet şeyin bir parçasıydı.

Çok saçmaydı. Aile üyeleri, parası olan ve onu harcamak için aptalca şeyler yapan bir grup serseriydi. Başarılı olmamalıydı. Yayında görünmeli ve çabucak ortadan kaybolmalıydı.

Kaderin cilvesine bakın ki, Cabral İmparatorluğu büyük bir hit oldu.

Birdenbire Cabral ailesi gösterişli galalarda boy göstermeye, ucuz ürünler satmaya ve magazin dergilerinin kapaklarında boy göstermeye başladı. Ne kadar utanç verici ya da korkunç olduğu fark etmiyordu - eğer şöhret söz konusuysa, bir Cabral boka üşüşen sinekler gibi üzerine üşüşüyordu. Sebastian bu işle ilgisi olmayan tek kişiydi. Bunu gülünç ve biraz da aşağılayıcı buluyordu.

Sorun şu ki, o diziye ne kadar direnirse, dizinin yapımcıları ve hayranları onu diziye dahil etmeye o kadar kararlı görünüyordu. TV spotlarında annesini ziyaret ettiği sahneler yer aldı. Magazin basını onun "gizemi" ve neden şovda yer almayacağı hakkında spekülasyonlar yaptı. Fotoğrafı ve babasının milyarlarının varisi olduğu gerçeği, istediğinden daha fazla dikkat çektiği anlamına geliyordu. Dünya seksi, soğuk milyarder Cabral'ın varisinden daha fazlasını istiyordu.

Varisin dünyayla hiçbir ilgisi olmadığını söyledi.

İşte buradaydı, Cabral Empire'da Sebastian hakkında neleri gösterip gösteremeyeceklerini gözden geçirmek için bir eğlence avukatıyla görüşüyordu. Sebastian'ı içeren hiçbir tanıtıma izin verilmeyecekti. Resim yok. Pazarlama yok ve kesinlikle ticari ürün yok. Kesinlikle onu içeren herhangi bir hikaye çizgisi yok. Ailesini ziyarete gittiğinde birinin onu kamerayla pusuya düşürmesi yeterince kötüydü.

Hiç görüntü yok da diyebilirdi. Hiç görüntü yok. Sıfır. Sıfır. Ama kanal ısrar etmişti ve annesi ağlaya ağlaya televizyon yöneticilerinin eğer arada sırada oynamazsa fişi çekmekle tehdit ettiklerini söylemişti. O da kabul etmişti, çünkü ailesi delirmeye yaklaşmış olsa da o ailesini seviyordu.

Ama kanser? Bu yeni bir düşük seviyeydi. "Herhangi bir kanser hikayesinin parçası olmayı reddediyorum. Kesinlikle, kesinlikle olmaz. Aslında dizide ne kadar az yer alırsam o kadar iyi." Geçen sezonun üç dakikasında yer almış olması önemli değildi; bu, sosyal hayatını uzun bir süre için mahvetmeye yetmişti.

Şimdi Sebastian çıkmak istiyordu.

Avukatı, "Korkarım ki kanser hikayesi sorunlu olabilecek tek hikaye değil," dedi. Yüzündeki ifade acıdan başka bir şey değildi.

Sebastian yine inledi. Başı çatırdıyordu. "Oluklardan sahte bir kanser korkusundan daha kötü ne çıkarıyor olabilirler ki?"

"Lisa'yı geri getiriyorlar." Oh, lanet olsun.

Lisa Pinder-Schloss onun birkaç yıl önceki, programın ilk yayınlandığı zamanlardaki eski sevgilisiydi. Güzel bir yüzü ve daha da güzel bir vücudu olan bir model ve eski bir NFL amigo kızıydı. Eğlenceli ve canlıydı. Aralarına giren şey neydi? Cabral İmparatorluğu. O düzenli olarak şovda yer almak istiyordu, o ise istemiyordu. Sonuç olarak, dışarı çıktıklarında kendini kameralarla çevrili buluyordu.

Kısa bir süre sonra da ayrıldılar. Lisa bir ya da iki sezon boyunca dizide düzenli olarak yer aldı ve sonra "başka şeylere" yöneldi. O "başka şeylerin" sonuç vermediğini ve şimdi geri döndüğünü tahmin ediyordu. "Onu neden geri getirsinler ki?"

"Hikayesi, sizinle yeniden bir araya gelmek istediği yönünde." Eğlence avukatı sözleşmedeki maddeyi işaret etti. "Bunun ne anlama geldiğini biliyorsun."

Sebastian inledi ve başını ellerinin arasına gömdü. "Neden bir avukat filom var ve ben lanet suratımı televizyondan uzak tutmayı başaramıyorum?"

"Çünkü Bay Cabral, program başladığında çok korkunç bir sözleşme imzaladınız ve programın sizi filme almasına izin veren belirsiz ama çok özel maddeler var.

başka bir müdavimle birlikte bulunduğunuzda. Bunu imzaladığınıza göre, bunu değiştiremem."

Avukata sinirli bir bakış attı. "Öz annemin beni hortumlayacağını düşünmemiştim."

"Annen reyting için kanser numarası yapıyor."

Kahretsin, adam onu orada yakalamıştı. "Birkaç yıl önce böyle değildi. Yemin ederim değildi." Yoksa annesini mutlu etmek için önüne koydukları şeyi asla imzalamazdı. Dizinin birkaç hafta boyunca kıcı kırık bir kanalda yayınlanacağını ve sonra ortadan kaybolacağını düşünmüştü.

Artık o kadar saf değildi.

"Korkarım istesen de istemesen de bu sezonun vazgeçilmezi olacaksın. Kanser olayını muhtemelen atatabilirsiniz ama Lisa'nın hikayesi, filme almaları için birkaç kez karşı karşıya geleceğiniz anlamına geliyor."

Sebastian inledi. Sadece hayal edebiliyordu. "Seçeneklerim neler?"

"Çekimler bitene kadar New York'tan ayrıl. Burada olmazsan seni kameraya yakalayamazlar."

Adama sinirli bir bakış fırlattı. "Aylarca dünyadan saklanmayacağım. Arkadaşlarım ve işlerim burada." Lanet olsun, yarın akşam bir nişan kutlamasına gidecekti. Avukatının gevşek dudaklı olması ve şovun personeline ayrıntıları dökmekten hoşlanması ihtimaline karşı bu konuyu açmayacağından emindi. Bu, tuttuğu son eğlence avukatıyla yaşadığı bir sorundu.

. . . O da artık lanet programın vazgeçilmezlerinden biriydi. "Portekiz'deki aileyi ziyaret etmek mi? Köklerini gördün mü? Senin

Babamın orada bir kalesi mi var?"

"İki, aslında." Sebastian parmaklarını masaya vurarak düşündü. Sonra başını salladı. "Gidersem beni takip ederler."

"O zaman yeni bir medya turu için hazırlanmanızı öneririm."

Avukatın elindeki evraklara baktı ve sinirden onları yırtma isteğiyle savaştı. "Ya ben

Lisa'ya karşı bir yasaklama emri?"

"Bunun gazetelerde çıkmayacağını mı sanıyorsun? Medya çılgınlığı olur. Şov da bunu sonuna kadar kullanacaktır."

Tamam, haklı olduğu bir nokta vardı.

Avukat açıkça, "Bir alternatif düşünmeniz gerekiyor," dedi. "Yaratıcı olun. Tabii Bayan Pinder-Schloss ile tekrar bir araya gelmek istemiyorsanız?"

"Tanrım, hayır." Lisa, tatlı ama biraz bilgisiz bir kızıdan, görünüşüne takıntılı ve her anının paparazziler tarafından belgelendiğinden emin olan bir kadına dönüşmüştü. "Lisa ve ben anlık bir şeydik. Birkaç randevudan daha uzun sürmesinin tek nedeni, filme çekilirken annemle karşılaşmamızdı." Bu tamamen bir tuzaktı ve o sırada bunu bilmiyordu.

Yine, artık o kadar saf değildi.

"O zaman bu kadını davandan kurtaracak bir şeye ihtiyacın var."

O yaptı. Ama ne?

* * *

Toplantısını bitirip şoförüne onu evine bırakmasını söylediğinde hâlâ seçenekleri üzerinde düşünüyordu. Odaların çoğu ustalıkla çıplak bırakılmış ve minimalist bir tarzda zevkle dekore edilmişti. Bunun için Manhattan'ın sahip olduğu en iyi dekoratörleri tutmuştu. Ama o, çekici bir şekilde dekore edilmiş evin geri kalanını atladi ve doğrudan "düşünme odası" olarak adlandırmayı sevdiği çalışma odasına yöneldi. Hizmetçiler ortalığı toparlamak ya da sanat eserlerini karıştırmak için içeri girmesin diye kapıyı kilitli tutuyordu.

Çünkü dünyadaki her yedi yaşındaki çocuk gibi Sebastian Cabral da resim yapmayı seviyordu. Dünyadaki her yedi yaşındaki çocuktan farklı olarak, bundan hiç vazgeçmemişti. Ailesi daha çok para kazanmakla ilgileniyor ya da

toplum, onun "karalama" ihtiyacını hiçbir zaman tam olarak anlayamamıştı.

Ama Sebastian için elleriyle çalışmak birçok kaygıyı serbest bırakıyordu. Bazen heykel yapıyor, arada bir de resim çiziyordu. Ama çoğunlukla eskiz çizerdi. Manzaralar, fantastik canavarlar ya da buna benzer şeyler değil.

Sebastian kadınları çizmeyi severdi. İçindeki kırmızı kanlı erkeğin kadın formunu her yönüyle takdir ettiğini düşünüyordu - büyük gözlü ince, zayıf kızlar ya da büyük gülümsemeleri ve daha büyük göğüsleri olan kıvrımlı, dolgun kadınlar. Sebastian hepsini çizdi.

Çizim masasına oturdu ve yarım kalmış eskizlerle dolu bir yığın kâğıdı kenara itti. Küçük odanın duvarlarında gelişigüzel bir şekilde tutturulmuş başka eskizler de vardı. Karakalemleri ve yeni bir kâğıt demetini çıkardı ve bir kadının yanağının yumuşak kıvrımlarını çizmeye başladı, ardından gözleri, burnu ve saç çizgisini doldurmaya başladı. Belli bir kadın değildi ama doğru bir saç modeliyle bu Bettie Page olabilirdi. Sadece kendini serbest bırakmayı ve çizmeyi seviyordu. Bazen bir kadınla çıktığında, onu çizerdi.

Yine de Lisa'yı hiç çizmemişti.

Şimdi başlamak için de bir dürtü hissetmedim.

İkinci Bölüm

Chelsea Hall dizliklerini ayarladı ve ardından dirsekliklerini ve bilekliklerini son bir kez kontrol etti. Ayak bileklerini oynatarak onları test etti ama patenleri sıkıydı. Oyun başladı.

Onun yanında Kid Vicious, Chelsea'nin mor kaskına bir şaplak attı. "Biraz kış tekmelemeye hazır mısın, Chesty LaRude?"

"Hazır doğdun bebeğim," diye karşılık verdi Chelsea ve dirseğiyle onu kontrol etti.

Kid Vicious homurdandı. "Adil oynamıyorsun." "Adil olmak parti sonrası içindir."

Müzik başladı ve spikerin sesi salonda yankılandı. "Broadway Rag Queens için sıcak bir karşılama yapalım!"

Chelsea ve paten derbisi takımındaki kızlar bir tezahüratla Destiny's Child'ın "Bootylicious" şarkısı eşliğinde piste çıktılar. Birkaç tur kayarak kollarını esnetip gösteriş yaptılar. Teker teker kadro çağrıldı.

"İyi Kırbaç Lolipop, 1 numara!"

"Günaydın Whorey, 3.14 numara!" "Lady ChaCha, numara 18!"

"Chesty LaRude, 34DD numara!"

Chelsea kollarını kaldırdı ve seyirciye öpücükler göndererek el salladı. Kalçasını eğdi ve bir bacağının üzerinde kayarken diğer bacağını büktü ve kalabalığa vampir gibi davrandı. Atkuyruğu saçları omuzlarında dalgalandı ve eteğini yukarı sıyrarak üzerinde NO CROSSING sokak tabelası bulunan parlak sarı külotunu gösterdi. Kalabalığa oynamak eğleneliydi. Paten derbisi bir spordu ama aynı zamanda özgüven ve eğlenceyle de ilgiliydi. "Kid Vicious! Sandra Flea! Tail Her Swift! Gilmore Hurls!

Cherry Fly! Rosa B Hazır! Çin Kavgası! Pisa Hit! Grief Kelly!"

Takımlar tanıtıldıktan sonra pistten çıkıp yedek kulübelerine gittiler. Rakip takım Elmas Şeytanlar piste çıkan bir sonraki takımdı ve tanıtımlarını yaptılar. Chelsea ağız koruyucusunu taktı ve koçları Black HellVet onu işaret etti. "Pekâlâ hanımlar. Başlangıç blokçularımız Chesty, Grief ve Pisa. Vicious, sen pivot külotundasın ve Lollipop da jammer. Sorusu olan var mı? Yok mu? Güzel. Hadi yapalım şu işi."

Ön kollarını dövdüler, sonra da bağırıp çağırarak pistteki yerlerini aldılar.

Chelsea sürünün içindeydi. Bir blokçu olarak, gösterinin "yıldızlarından" biri değildi. Bu gayet iyiydi. Blokçular pistte en fiziksel olanlardır. Smaçörler önde kayarak sayı yapmaya çalışırken ve pivotlar tempoyu korurken, blokçular kargaşa yaratmaya çalışıyordu ve Chelsea'nin olmak istediği yer de burasıydı. Düdük çaldığında, hemen yanındaki Elmas'a çarptı ve ardından ileriye doğru kaymaya başladı. Pistte acımasız olmasıyla tanınırdı ve orada her şeyini ortaya koydu.

Kelime oyunu yaparak, bu şekilde yuvarlanıyordu. Önümüzdeki yarım saat boyunca blok yaptı ve pistte dolaştı, rakiplerinin üzerine atıldı ve başka hiçbir şey işe yaramadığında kendini bedensel olarak fırlattı. Sabah bol bol çürükleri olacaktı ama önemli olan tek şey oyundu. Rag Queens dört sayı öndeydi ama başa baş gidiyordu. İyi bir sıkışmayla Diamonds tekrar öne geçebilirdi. Bu da

bloklarına biraz daha yaslandı ve birden fazla kızı saha dışına savurdu.

Sonra devre arası oldu ve bayanlar soyunma odalarına çekildiler. İkinci yarı için strateji tartışmaya hazır bir şekilde içeri doluşmuşlardı ki, Chelsea'nin maçtan önce içtiği tüm o su şişeleri bir anda kafasına dank etti. "İşemem lazım," diye duyurdu Chelsea. "Bensiz oyun tartışmalarına başlamayın."

Kiraz Sineği inledi. "Yine mi işeyeceksin? Tanrım, Chesty."

"Elimde değil. Engelleme beni gitmek zorunda bırakıyor." Cherry durakladı. "Arkadaş ister misin?"

Chelsea başını salladı. Sadece tuvalete kısa bir yolculuktu. Bir şey olmazdı. Chelsea göz kırptı ve pembe ağız koruyucusunu çıkarıp çantasına yerleştirdikten sonra soyunma odasından çıkıp tuvaletlere doğru kaymaya başladı. Soyunma odasında bir tuvalet vardı ama yapım aşamasındaydı ve Sandra Flea'nın eski diz pedleri gibi kokuyordu, bu yüzden halka açık olanlara doğru kaydı. Devre arası nedeniyle orada büyük bir kalabalık olurdu ama insanlar genellikle bir derbi kızının sıraya girmesine izin verirdi.

Devre arası gösterisi o gece çok iyi geçmiş olmalıydı çünkü tuvaletlerde hiç sıra yoktu. Muhtemelen bir çekiliş, diye düşündü Chelsea, kadınlar tuvaletinin kapısına doğru kayarken.

Bir el omzuna dokundu. "Affedersiniz, bayan?"

Tüm vücudu dondu. Kasları kilitlendi. Gözlerinin kenarlarında siyahlık belirdi ve Chelsea bir an için bayılacağını sandı.

Hayır, hayır, hayır. Yapamazsın. İşte o zaman ne isterse yapabilir.

Kendini dönmeye zorlayan Chelsea adamı omuz silkerek uzaklaştırdı. Onu tanı mıyordu. O bir yabancıydı. Konser tişörtü ve beyzbol şapkası giymiş bir adam. Öğrenci birliğine benziyordu.

Onun görüntüsü içini korkuyla doldurdu.

"Sen Chesty LaRude musun?" Onun takas kartlarından birini tuttu. "Büyük hayranınızım. Bir imza alabilir miyim?"

Ağzı sessizce çalışıyordu. Korku içinde donup kalmıştı. Normalde Pisa, derbi eşi, onun yanındaydı. Chelsea'yi yalnız bırakmaması gerektiğini çok iyi biliyordu. Ama Chelsea oyun endorfinleriyle kafayı bulmuş ve Pisa'yı patenlerinin vidalarını sıkarken bırakmıştı.

Ve şimdi burada, koridorda yabancı bir adamla yalnızdı.

Nefesi boğazında düğümlendi. Panik onu vurdu. Nefes alamıyordu. Terli saçları ensesine yapıştı ve başını hafifçe sallamayı başardı. Şu anda denese bile kalem tutabileceğini sanmıyordu.

Onun inkârı karşısında dudağı kıvrıldı. "Benim için fazla iyi olduğunu mu düşünüyorsun? Siktir git."

Bir şey söylemek istedi. Protesto etmek. Ona gidip kendini becermesini söylemek istedi. Ama konuşamıyordu. Chelsea tamamen donmuştu.

Kaçmak zorundaydı. Kaçmak zorundaydı. Tökezleyerek ilerledi ve banyonun sallanan kapısına çarptı. "Beni yalnız bırak," diye boğulmayı başardı.

"Siktiğimin orospusu," diye seslendi arkasından.

Banyoya doğru kayarak ilerledi, adımları sarsıcıydı, çaresizdi.

Bir an sonra kapının açıldığını duydu ve çılgınca bir an için adamın peşinden içeri gireceğini düşündü.

Tıpkı geçen seferki gibi olacaktı. Yine mi? Bir daha olmaz. Hayır. Lütfen.

Işık söndü ve gülünç bir çocuk kahkahası duydu. Kapı tekrar kapandı.

Bir eşek şakası. Başka bir şey değil. Sadece onu korkutmaya çalışıyordu.

Dışarı.

Ama ışıkların kapalı olması da en az onun kadar kötüydü, belki de daha kötüydü.

yabancı ona dokunuyordu. Chelsea inledi ve dizlerinin üzerine çökerek onlara sarıldı. Patenleri onu öne doğru yuvarladı ve hafifçe duvara çarptı. Duvara doğru yığıldı

ve dizlerini göğsüne daha sıkı bastırdı. Sıcak gözyaşları yüzünden aşağı döküldü.

Karanlık.

Karanlıktan nefret ederdi.

Birinin onu bulması gerekiyordu. Ona yardım etmeliydi. Lütfen. Ben buradayım. Biri beni bulsun. Kelimeler zihninde dönüyor ama boğazından geçmiyordu. On dakika da olabilirdi, yüz dakika da. Chelsea orada oturuyordu, hareket edemiyordu, korku içinde donmuştu.

"Chesty? Chels?"

Pisa'nın sesi. Ama cevap veremedi. Tıpkı daha önce olduğu gibi donup kalmıştı.

Banyonun ışıkları yandı. Bir dakika sonra Pisa gözleri fal taşı gibi açılmış halde içeri girdi. "Aman Tanrım, tatlım. İyi misin?"

Chelsea kısık bir sesle, "Biri ışıkları kapatmış," dedi. Burnunu çekti ve eliyle gözlerini ovuşturdu. "Özür dilerim."

"Oh, şekerim, sorun yok." Pisa onun yanına gitti ve Chelsea'ye sarıldı. "Herkes nerede olduğunu merak ediyordu. Biri sana dokundu mu?"

Pisa Chelsea'nin sırrını biliyordu. Korkudan donup kalmasının nedenini. Karanlığa dayanamamasının nedenini. Chelsea'nin aptal bir umumi tuvalette neden kendini kapattığını anlayabilirdi.

Chelsea başını salladı. "Sadece imza isteyen bir hayran. Beni korkuttu."

"Pislik." Pisa Chelsea'nin yanında kaldı. Onun kolunu ovuşturdu. "Yaprak gibi titriyorsun. İlaça ihtiyacın var mı?"

Chelsea başını salladı. "Ben iyiyim. Söz veriyorum."

"Hı hı," dedi Pisa ama ayağa kalktı ve Chelsea'nin ayağa kalkmasına yardım etti. "Sana inanmadığımı söylersem bana deli diyebilirsin." Öne doğru eğildi ve Chelsea'nin yüzünü sildi. "Göz kalemin yüzünden akıyor şekerim. Black HellVet sana bir kez bakacak ve eğer kendine çeki düzen vermezsen maçın geri kalanında seni yedek bırakacak."

Başını salladı. "Kendimi toparlayacağım. Söz veriyorum."
Her nasılsa.

"Beni beklemeliydin," dedi Pisa, Chelsea'nin makyajına yardım edebilmek için kâğıt havluları alıp ıslatarak.

Chelsea yine başını salladı ama bunu yaparken bile kendinden biraz nefret ediyordu. Neden arkadaşlarının ona bir bebek gibi davranmasına gerek bırakmayacak kadar soğukkanlılığını koruyamıyordu? Neden bir erkek ona dokunduğu anda aklını kaybediyordu? Yıllar süren terapi onu bu noktadan kurtarmamış mıydı?

Bunu atlatmanın bir yolu olmalıydı. Olmalıydı.

Yoksa hayatının geri kalanını berbat geçirecekti.
Hayat.

Üçüncü Bölüm

Buchanan Malikânesi'nin kapısında durduklarında Gretchen Chelsea'ye sarılmadan duramıyordu. "Birbirimizi görmeyeli üç yıl olduğuna ve seni saklandığın yerden çıkarmak için evlenmek zorunda kaldığıma inanamıyorum!"

Chelsea güldü, eski arkadaşı ve eski oda arkadaşını sıkıca kavradı. "Oh, lütfen! Saklanmıyorum. Derbyyle meşguldüm. Kitap teslim tarihleri yüzünden saklanan sensin. Biriyle çıktığını bile bilmiyordum."

"Aww, ben de seni özledim." Gretchen inek gözlüklerini düzeltti ve Chelsea'yi taradı. "Bu arada harika görünüyorsun."

"Teşekkürler hanımefendi. Siz de hiç fena görünmüyorsunuz." Gretchen sade, siyah bir kokteyl elbisesi giymişti ve kalçalarında onu güdük göstermesi gereken uzun bir peplum fırfır vardı, ama bunun yerine kıvrımlı ve tatlı görünüyordu. Canlı kızıl saçları ve gözlükleriyle çok sevimliydi.

"Hayır, ciddi." Gretchen Chelsea'nin elini tuttu, böylece Chelsea bir balerin gibi dönebilecekti. "Bu elbise vücuduna boyanmış olabilir. Şu bacaklarına bak. Vay be, kızım!"

"Çok çalışıyorum," dedi Chelsea sırtarak. Bronz tenini tamamlamak için dalgalı sarı saçlarını omuzlarına dökmüştü. Elbisesinin kolları yoktu ve vücudunu ortaya çıkaran şampanya rengi dar bir kılıftı. Elbiseyi uzun bir çift nude topuklu ayakkabı ve tek bir bilezikle eşleştirmişti. "Çok ve çok fazla paten kaydım. Üzerinde tekerlekler olan bir şeyle kıyaslandığında topuklu giymek garip hissettiriyor."

"Bahse girerim," dedi Gretchen gözlerini kocaman açarak. Başını hafifçe salladı ve ardından büyük evi işaret etti. "Yeni evime hoş geldiniz. Sen ve ben birlikte yaşadığımızdan beri oda arkadaşımı değiştirdim. Bu yatakta gerçekten çok iyi."

Chelsea muazzam malikâneye girerken ona alaycı bir gülümseme verdi. "Artık şehrin biraz dışındasınız."

"Benim için sakıncası yok. Peki kiminle kalıyorsun?" "Pisa Hit. O benim derbi karım."

Gretchen gözlerini kırıştırdı. "Ben dikkat etmezken diğer takıma mı döndün? Çünkü bu gece herkesi kız-erkek oturtuyorum ama bunu değiştirebilirim-"

Chelsea elini salladı. "Derbi eşi kanka için kullanılan bir terim. Pisa benim ev arkadaşım ve çok takılırız. Gerçek adı

Felicity." Gerçi ona hiç öyle dememişlerdi. Pisa bu düşünceyle onun kolunu yumruklayabilirdi. Kimsenin derbi konuşmaktan bir derbi kızı kadar hoşlanmadığını biliyordu ve konuşmayı farklı bir yöne çekmeye çalıştı. "Eee... şimdi ne yazıyorsun? Yine şu uzay işlerinden mi?" Gretchen Chelsea'yi geniş malikaneye götürürken yüzünü buruşturdu.

"Tanrım, hayır. Hiçbir şey yazmıyorum ve bu harika hissettiriyor. Bir yemek kitabı fikriyle uğraşıyorum ama Şimdi, ben saklanan bir kadını. Audrey'e söyleme." Chelsea sırttı. "Kız kardeşin nasıl?" "Süper hamile ve şişkin."

Bu şaşırtıcıydı. "Bir dakika. O da evlendi mi?" "Evet, ama onunki daha uçar bir geceydi." Gretchen Chelsea'nin kolunu sıktı. "Sana söylemiştim.

döngü."

"Evet. Derbi çok zamanımı alıyor," dedi Chelsea belli belirsiz. Gerçek şu ki, derbi arkadaşlarından ve sosyal etkinliklerden saklanmak için iyi bir bahaneydi. Haftanın yedi günü antrenman yapmak zorunda değildi ama yapıyordu. Her toplum hizmeti etkinliğinde, antrenmanlarda, deplasman maçlarında ve kurulumlarda gönüllü olmak zorunda değildi ama oluyordu. Yalnız olmadığı sürece sorun yoktu. İşlerin üstesinden gelebilirdi. Tek başına kaldığında işler sarpa sarıyor ve korku devreye giriyordu.

"Biriyle görüşüyor musun?"

"Hayır, şu anda değil." Bu, son zamanlarda yanında Pisa olmadan katıldığı ilk "etkinlik" ve biraz tedirgindi. Normalde Pisa onun yerine işleri hallederdi ama bir arkadaşını davet edilmediği bir nişan partisine sürükleyemezdi. Bu yüzden Chelsea'nin sorunlarını açığa vurmada onu rahat ettirmek için bir plan yaptılar: Yeni bir erkek arıyormuş gibi davranacak ve hemen hepsiyle tanıştıracaktı. Böylece kimse yabancı olmayacaktı. Zihni ve bedeni onu korkutmayacaktı.

Her şey iyi olacak.

Chelsea en neşeli sırtışını takındı. "Ben son derece bekar bir mamacita'yım. Beni sağdıç olarak seçtiğin bir grup uygun erkekle mi tanıştıracaksın?"

Gretchen hevesini gizlemeye çalışarak, "Belki," dedi. "Senin için sorun olur mu?"

"Sadece seksi ve iyi bir işte çalışıyorlarsa. Geçimimi sağlamak için zanaatkar sabunları yapıyorum. Birimizin para getirmesi gerekiyor." Göz kırptı. "Ama derbi konusunu açmadığımızdan emin olalım, tamam mı?"

"Oooo, derbi şimdi de büyük bir sır mı oldu? Her zaman havalı olduğunu düşünmüştüm."

"Sen de oynamalısın," diye teklif etti Chelsea. "Pistte birine omuz atmak çok iyileştirici."

"Sanırım pas geçeceğim. Acıdan korkuyorum." Gretchen burnunu kırıştırdı. "Yani derbiden bahsetmek yok."

"Eğer bundan kaçınabilirsek. Erkekleri korkutup kaçırıyor. Ya tekerlekli striptizci olduğumuzu düşünüyorlar ya da bu kadar çok zaman almasından nefret ediyorlar. Pisa'nın son erkek arkadaşı onu derbi ile kendisi arasında seçim yapmaya zorlamıştı."

Gretchen'in kırmızı kaşları gözlüklerinin üzerinden kalktı. "Ve?"

"Ve bana yatakta berbat olduğu söylendi." Chelsea omuz silkti. "İnsanlarla tanışırken uğraşmaya değmeyeceğini düşündüm. Beni tanımak isteyen varsa, sabun yapıyorum ve filmleri seviyorum."

Gretchen kıs kıs güldü. "Ve orospuları saatlemek, ama sanırım bunu gizli tutacağız."

"Peki efendim." Chelsea sırttı ve elini Gretchen'in koluna sıkıştırdı. "Öyleyse bana tüm bu uygun erkekleri göster."

* * *

Kısa bir süre sonra düğün partisindeki herkesle tanışmıştı. Hunter, damat ve Gretchen'in zamanının çoğunu hayranlıkla bakarak ve ara sıra kışını avuçlayarak geçirdiği adam vardı. Oldukça yara bere içindeydi ama Gretchen iyi bir hikâyeyi her zaman sevmişti ve Chelsea onun da ilginç bir hikâyesi olduğunu tahmin ediyordu. Gretch'e tapıyor gibiydi, bu da onu Chelsea'nin gözünde bir prens yapıyordu.

Biraz asık suratlı olan Edie ve yeterince iyi görünen ama kadınlarla sohbet etmekle ilgilenmeyen kız kardeşi Bianca vardı. Bianca çoktan kendine bir erkek bulmuş ve ona yapışmıştı. Chelsea, tüm kadınların rakip olduğunu düşünen o kızlardan biri olduğunu tahmin ediyordu. Chelsea'nin gözünde, pistte olmadıkları sürece rakip değillerdi.

Diğer nedimeler de vardı: Gretchen'la üçüncü bir oda arkadaşı olduğu zamanlardan eski bir dost ve eski bir oda arkadaşı olan Greer. Audrey, Gretchen'in hamile ve parlayan kız kardeşi. Taylor, üniversiteden arkadaşları ve

ve Kat, Gretchen'in boşboğaz edebiyat ajanı. Birkaç yıl geçmiş olmasına rağmen çoğuyla daha önce tanışmıştı. Eski dostları bir araya getirmek için düğün gibisi yoktu. Aslında Chelsea'nin bildiği kadarıyla, o en son derbi maçında insanlara çarparken onlar her hafta sonu birlikte takılıyorlardı.

Uzaklaşan arkadaşı Chelsea'ydi, Gretchen değil.

Ama sebepleri vardı. Başa çıkma mekanizmaları, gerçekten. Ama yine de sebeplerdi.

Erkekler ilginç bir karışımıydı. Asher sağdıçlardan biriydi, bu da Chelsea'yi güldürmüş ve selamlamak için ona sarılmasına neden olmuştu. Gretchen, Greer ve Taylor'la birlikte New York sokaklarında çılgınca koştururken eski bir dostları ve ekiplerinin bir parçasıydı. Birkaç yaş daha büyük, çok daha zengin ve çok daha az açık ve arkadaş canlısıydı. Adama bir şeyler olmuş olmalıydı. Kısa bir süre Greer'in hâlâ ona aşık olup olmadığını merak etti. Birkaç yıl önce Asher, Greer'in her sabah uyanma sebebiydi ve Asher Greer'in varlığından bile haberdar değildi. Belki de bunu unutmuştur.

İnsanlar zamanla değişti.

Magnus vardı, iri yapılı, video oyunları ile falan ilgilenen ve delici yeşil gözleri olan bir adamdı. Kardeşi Levi de sağdıçtı ve Edie'nin kız kardeşi Bianca'nın üzerine titriyordu, bu yüzden Edie ona selam vermek için iki kelime bile söyleyememişti.

İşte eski dostu Cooper, "ekiplerinde" gerçek bir işe giren ilk kişi ... ve saç çizgisi gerilemişti. Ona sarıldı ve kelleşen başını okşadı. "Harika görünüyorsun, Coop!"

"Hiç değişmiyorsun, Chels. Her zamanki gibi güzelsin. Nasılsın? Sabun yapımı nasıl gidiyor?"

"Oh . . . bilirsin. Yavaş." Kaşlarını ona doğru oynattı. "Kahve dükkanı nasıl?"

"Bu harika. İşler patlıyor. Eğer bir işe ihtiyacın olursa, eminim seni araya sıkıştırabilirim." Ona gülümsedi ve bakışları Bianca'ya da kaydı.

"Teşekkürler bebeğim. Bu teklifini kabul edebilirim," diye yalan söyledi. Çok fazla insan vardı. Çok fazla yabancı. Birinin faydalanması için çok fazla fırsat vardı. Kadınların birbirlerini iyi huylu bir şekilde (ve bazen o kadar da iyi huylu olmayan bir şekilde) itip kaktığı ve her şey için eşleştiği derbide daha korunaklıydı. Ama Gretchen Chelsea'yi teşvik ettiğinde Cooper'dan uzaklaştığı için mutluydu. Geçmişindeki herkes neden saklandığını bilmek isteyecekti ve o böyle bir şeyle uğraşmaya hazır değildi.

Daha sonra Audrey'nin yeni kocası, keçi sakallı ve hınzır bir gülümsemeye sahip tam bir alçak olan Reese ile tanıştı. Travma sonrası herhangi bir durumda karşılaştığında onu fazlasıyla gelecek bir tipti. Kendine güven, şeytana pabucunu ters giydirme, kadın avcısı zihniyetiydi. Sadece hamile karısına düşkün olması bile onun yanında iyi hissetmesini sağlıyordu ama selamlaşmasını kısa tutmak için elinden geleni yaptı.

Gretchen kaşlarını çatarak onu insanların birbirine karıştığı odanın içinde sürükledi. "Sebastian'ı hiçbir yerde göremiyorum. O Hunter'ın arkadaşı." Yüzünü buruşturdu. "Yani, sevgilimin arkadaşları olduğu kadar. Daha çok nefret etmediği iş tanıdıkları var ve düğünü onun üniversite arkadaşlarıyla doldurmak istemedik, çünkü bunu başka bir düğünde yaptılar. Bu yüzden sağdıçları araştırdık ve Sebastian aileden parası olan bir adam. Gerçi ailesi çılgın." Özür dileyerek Chelsea'ye baktı. "Düğün işleri için seni onunla eşleştirdim. Umarım sorun olmaz. Ya o ya da Magnus olacaktı ve ben de senin renginin Sebastian'a yakışacağını düşündüm çünkü o esmer, sen ise çok tatlı ve sarışınsın. Sürtük." Yanından geçen uşaktan bir çift şampanya kadehi aldı ve

Chelsea'ye bir tane ikram etti. "İç bakalım. Köpüklü içkiyi ne kadar sevdiğini biliyorum."

Chelsea'nin gülümsemesi gerginleştii ve kibarlık olsun diye bardağı elinde tuttu, oysa tek yapmak istediğı bardağı geri vermektii. "Teşekkürler."

Gretchen, Chelsea'nin kolunu bırakarak, "Şimdi hepimiz yemek için oturuyoruz," dedi. "Hadi gelin. Sebastian birazdan buralarda olur."

"Bir saniye sonra sana katılırım," dedi Chelsea, paniğı artarak. Bu gerçekten de aptalcaydı. Arkadaşlarıyla dolu bir odada rastgele bir adamın yanında oturmak onu telaşlandırmamalıydı. Ama Pisa sorun gidermek için burada değildi. Tek başına olacaktı. Ve o zaman ne olacağını kim bilebilirdi?

Kes şunu, dedi kendi kendine. Bunlar senin arkadaşların. Gerçekten de odaya girip bu kadar çok tanıdık yüz görmek uzak bir akrabanın sarılması gibiydi: rahat ama yine de bir şekilde garip. Korkmamalıydı. Ama sakinleşmek, rahatlamak ve kafasını toparlamak için bir dakikaya ihtiyacı vardı.

Ve lanet olası içkisini dökmek için, çünkü varlığı onu rahatsız ediyordu.

Bu yüzden iznini istedi ve banyoya doğru yola çıktı. İçeride yalnız değildi. Şaşırtıcı bir şekilde, umutsuzca makyajını düzeltmeye çalışan minik Greer'ı gördü. Gözlerinden biri kapalı görünüyordu.

Chelsea içeri girdiğinde Greer ona paniklemiş bir bakış attı. "Chel! Oh. Tanrıya şükür. Yardımına ihtiyacım var." Gözünü işaret etti. "Kırpiklerim gitti! Kötü mü görünüyor?"

Chelsea onun yüzüne baktı. "Gözlerinden biri kelleşmiş gibi görünüyor. 'Kötü' derken bunu mu kastediyorsun?"

"Olamaz," diye inledi Greer ve aynaya doğru eğilip gözlerini kısarak baktı. "Anlayamıyorum. Bu gece gözlüklerimi takmıyorum."

"Neden olmasın?" Zavallı Greer hakkında bildiğı kadarıyla, gözlükleri oldukça sağlamdı. O her zaman biraz

Utangaç, tatlı ve duvar kağıdının içinde kaybolmaya eğilimli. "Onlara ihtiyacın yok mu? Lasik mi yaptırdın?"

"Lasik için uygun değilim ve evet, onlara ihtiyacım var." Greer ona mutsuz bir bakış fırlattı. "Asher bu gece burada ve ben de güzel görünmek istedim."

"Oh, tatlım." Greer çok tatlıydı ama Asher'ın tipi değildi. Hâlâ o kibirli herife mi takılmıştı? Uzun boylu, uzun bacaklı ve iri göğüslü kadınları severdi. Chelsea'nin kendisi gibi, ama Asher eski bir dosttu ve onunla çıkma düşüncesi biraz iğrençti.

"Lütfen," dedi Greer, sesi ancak fısıltı halindeydi. "Lütfen, onu aramaya gidebilir misin? Daha önce kütüphanedeydim. O zaman düşmüş olmalı. En iyi şekilde görünmeden yemeğe gidemem. Lütfen. Lütfen. Lütfen, lütfen."

"Peki, tamam." Biraz uzun sürerse yemeğe geç kalabilirdi ama bir görev odaklanmasını sağlayabilir ve sarsılan sinirlerini yatıştırabilirdi. Ayrıca Greer'e de yardımı dokunurdu. Kimi kandırıyordu ki? Ona yardımı olacaktı çünkü akşam yemeğinden daha uzun süre kaçabilecekti. "Ama bir şartla."

"Herhangi bir şey."

Şampanyasını uzattı. "İç bunu."

Greer'in kaşları birbirine yaklaştı ve önce Chelsea'nin yüzüne, sonra da içkiye baktı. "Neden, tadı kötü mü?"

"Hiçbir fikrim yok. Onu istemiyorum ve kibarca geri vermenin bir yolunu bulamadım."

"Mmm, tamam." Greer bardağı aldı ve geri daldırarak kocaman bir lokma yuttu. Küçük bir elini ağzına bastırdı ve sonra nazikçe geçirdi. "Şimdi. Kirpikler. Kütüphane."

"Yakaladım seni. Bana kütüphaneyi göster, ben de sana bir kirpik avcısı göstereyim."

Greer'in kütüphaneyi bulması üç denemesini aldı. Biraz kör olmasının yanı sıra Chelsea'nin şampanyasından da çakırkeyif olmuştu. Tam bir hafif sıklet. Yine de kütüphaneyi bulduklarında Chelsea durakladı. Koridorun sonunda akşam yemeği için toplandıklarına şüphe olmayan parti müdavimlerini duyabiliyordu.

"Benimle içeri gelip bakmak ister misin? Bana eşlik edebilirsin." Yalnız kalmaktan hoşlanmıyordu.

Greer homurdandı. "Bir metre önümü bile göremiyorum ama elbette 'yardım ederim'." Tırnak işareti yaptı ve Chelsea'nin ardından sallanarak içeri girdi. "Asher'in yanına kel bir gözle oturmaya gitmeyeceğim, orası kesin."

Yeni terk edilmiş kütüphanedeki ışıklar sadece ambiyans içindi, birkaç güzel Tiffany lamba parlıyordu. Bunun dışında oda mobilyalar ve raflarla doluydu ve istediğinden daha karanlıktı. Bu durum Chelsea'nin sinirlerinin bir kademe daha gerilmesine neden oldu ve odanın içinde dolaşarak ışık düğmelerini açtı.

Greer, "Tüm bu süre boyunca şöminenin yanında olduğumdan oldukça eminim," dedi.

"Hâlâ tüm ışıkları açıyorum," dedi Chelsea ona. Karanlıktan nefret ederdi. Onunla çalışamazdı. Işık sıcaklık ve güvenlik demektir. Hepsi yandıktan sonra biraz rahatladı.

Greer yakındaki bir sandalyeye çöktü ve yüzünü yelpazeledi. "Burası senin için sıcak mı?"

"Hayır mı?" Şömineye doğru ilerledi. "Buraya, ha?" Halı yoğun bir İran halısıydı ve desenin üzerinde bir dizi sahte kirpik bulmak cehennem olacaktı, ama sorun değildi. Zaman kaybettirirdi ve şu anda zaman kaybettiren şeyleri bulmaya hevesliydi.

Greer nefes nefese bir sesle, "Sanırım," dedi. Sonra küçük bir "hurp" sesi çıkardı. "Sanırım hasta olacağım."

"Um." Diz çöktüğü pahalı halıya baktı. "Buralarda bir çöp kutusu var mı?"

"Gerçekten, gerçekten hasta." Greer parmaklarını ağzına bastırdı.

İyi değil. "Neden banyoya geri dönmüyorsun, ben bakarım?" Chelsea'nin yalnız kalma korkusu yeniden depreşti ama koridorun sonundaki partiye katılanları duyabiliyordu ve Greer'in her yere kusmasını istemiyordu. Bir dakikalığına yalnız kalabilirdi. Sadece bir dakika. "Onu bulduğumda sana katılacağım."

Greer başını salladı ve tökezleyerek uzaklaştı. Artık yalnız olan Chelsea ellerinin ve dizlerinin üzerine çöktü ve avuçlarını halının üzerinde gezdirmeye başladı. Yavaşça ilerleyerek odanın bir ucundan diğerine geçti.

Çabalarının meyve vermesi birkaç dakika sürdü. Masanın altında koyu renkli, dikenli bir tırtıla benzeyen bir şey gördü. Greer bunu nasıl başarmıştı? Elbisesinin eteklerini bacaklarının arasına sıkıştırarak dizlerinin üzerinde ilerledi. Kirpiğe uzanmak pek işe yaramadı, bu yüzden mobilyanın altına sürünmek zorunda kaldı.

Odaya biri girdiğinde vücudu kısmen büyük ahşap masanın altına sıkışmıştı. Bir an dondu kaldı ve sonra kimsenin onu görmemesi için masanın altından daha uzağa kaçtı.

Plan geri tepti. Bir an sonra masanın arkasındaki sandalyeye iri yarı bir adam oturdu ve karşısında iki uzun bacak ve pahalı İtalyan mokasenleriyle kaplı bir çift devasa ayak duruyordu.

Bu çok garipti.

Chelsea ne yapacağını bilemez bir halde kirpiklerini sıktı. Nedense endişesi artmıyordu. Belki de başka bir kadının kirpiklerinin parmağına yapışmış olması ve bir masanın altında bir adamın sikiyle kasık hizasında olması ve bunun korkutucu olamayacak kadar saçma olması gerçeğiydi?

Ya da belki de birkaç oda ötedeki partiden gelen kahkaha ve konuşma seslerinin alçak uğultusuydu?

Bilmiyordu ama mesajlaşan bir telefonun üzerindeki parmak seslerini duyduğunda, hangi noktada bir şey söylemesi gerektiğini merak etti.

Bir dakika geçti. İki.

Elbette onu burada fark edecekti, değil mi?

O mu?

Yabancı içini çekti ve sonra hızla mesaj yazmaya başladı tekrar. S a n d a l y e d e döndü, dizi neredeyse kadının göğsüne çarpıyordu.

Tamam, belki de onu fark etmeyecekti.

Harekete geçme zamanı. Adam kıpırdamayınca ellerini kalçalarına koydu, sandalyesini geriye doğru itti ve masanın altından kaydı.

Hızlı bir bakış ona bunun Sebastian olması gerektiğini söyledi, Gretchen'in tüm gelinlik etkinliklerinde birlikte olacağı adam. Gretchen'in harika bir zevki olduğunu kabul etmek zorundaydı. Chelsea'nin belki de sonsuza dek erkeklerden uzak duracağı gerçeği olmasaydı, bu adam tam ona goreydi. Koyu renk, kalın dalgalı saçları, güçlü hatlara sahip yüzünden geriye doğru savrulmuştu. Kaşları ağırdı ve neredeyse fazla büyük bir burnu ereveliyordu. Ağzı şehvetli ve dolgundu, ama onunla ilgili en çarpıcı şey koyu zeytin tenine yerleştirilmiş yeşil gözleriydi. Uzun boyluydu ve lacivert takım elbisesi kusursuz bir şekilde dikilmişti, büyük, çıkık omuzlarını gösteriyordu.

Ve kızın masanın altından kucağına çıktığını görünce şok oldu. Hayır, aslında şok, yüzündeki ifadeyi anlatmaya yetmiyordu. Dehşete düşmüştü belki. Dehşete düşmüştü.

Bu onu daha iyi hissettirdi. Yetki ondaydı. Durumu ve onu kontrol altına almak ister gibi görünmüyordu. Kaçmak ister gibi görünüyordu.

Bu ona güven veriyordu. Bu yüzden ona en neşeli gülümsemesini verdi. "Merhaba."

Dördüncü Bölüm

Sebastian durmaksızın vızıldayan mesajlarına cevap vermek için çalışma odasına oturduğunda, birkaç dakika yalnız kalabileceğini düşünmüştü. Hunter'ın ilginç ama hayat dolu nişanlısı olan ev sahibesine çoktan izin vermişti ve birazdan partiye yeniden katılmayı planlıyordu.

Anne: Cevap ver, Sebastian.
Neden sözleşmelerinde beni
engellemeye çalışıyorsun???????

Aynı mesajı üç dakika içinde on yedi kez göndermişti. Annesini tanıyan biri olarak, muhtemelen telefonu bir asistana vermiş ve o cevap verene kadar Gönder düğmesine basmaya devam etmesini istemişti. Çok sinir bozucuydu ama annesi onun sinirini bozmayı başka hiç kimsenin bilmediği kadar iyi biliyordu. O da ona cevap yazdı.

Anne. Bana mesaj atmayı kesmezsen telefonumu kapatacağım. Avukatım yanımdayken sözleşmeler hakkında konuşmaktan mutluluk duyarım. Ama onsuz olmaz.

Anne: Bana güvenmiyor musun? Öz annene mi?!?! Ve bana anne deme! Elli iki yaşındayım, seksen değil. Bana Mama Precious de.

Bunu yapmayacağımı biliyorsun. Ve sana güveniyorum anne. Kanala güvenmiyorum ve ikimiz de biliyoruz ki oraya gidersem biri yüzüme kamera tutacak. Bu yüzden her şey imzalanana kadar senden uzak duruyorum. Kişisel bir şey değil. Seni sevdiğimi biliyorsun.

Anne: Nugget, bu bir fırsat. Böyle bir şey bir daha ne zaman kucağına düşecek?

Kendisine Nugget denmesini istemediğini, çünkü bu lakabı program başladıktan sonra uydurduğunu öfkeyle mesaj atacaktı ki masanın altında iki el kalçalarında belirdi ve sandalyesi geriye doğru yuvarlandı. Sebastian şok olmuş bir halde bakarken masanın altından muhteşem bir sarışın çıktı ve kendini neredeyse onun kucağına itti.

O mükemmeldi. Tamamen mükemmel.

Kadın ayağa kalkıp minik askısız elbisesini düzeltirken ona baktı. Devetüyü rengindeydi ve üzerinde biraz sivri şeyler vardı ama gözlerini kıstığında ten gibi görünüyordu. Bir sürü, bir sürü ten. Uzun boylu, güzel ve formdaydı; etkileyici göğüsleri ve daha da güzel bacakları vardı. Kalp şeklinde bir yüzü, iri mavi gözleri ve gevşek sarı bukleleri vardı. Ona attığı bakış tamamen yaramazcaydı ve en ufak bir özür bile dilemiyordu.

"Umarım seni korkutmamışımdır. Kaçmak için en uygun zamanı bulmaya çalışıyordum."

"Ne ..."

Parmağını uzattı ve ona şüpheli bir şekilde örümcekli görünen bir şey gösterdi. "Kirpik bulma görevindeydim." Kaşlarını oynatarak uzun bir bacağını onunkinin üzerinden geçirdi, bir an için ona bindi ve sonra yanından geçerek ona inanılmaz, sıkı bir kalça gösterdi.

Ve kalçasının üst kısmında eteğinin altında kaybolan büyük bir çürük.

Bu onun doğaçlama ereksiyonunu anında soğuttu. Böyle bir çürük nereden gelmişti? Oldukça mahrem bir yerdı ve kibarca sorabileceği bir şey değildi.

"Hepsi dışarıda mı?" Küçük bir salınım yaptı ve morluğu örten kısa elbisesini düzeltti.

"Anladığım kadarıyla, evet." Sebastian'ın kaşları birbirine çatıldı. Kendini tanıtmalı mıydı? Ona masanın altında ne yaptığını sormalı mıydı? Dürüst olmak gerekirse, bununla nasıl başa çıkacağı konusunda hiçbir fikri yoktu. Bariz bir şekilde cinsel bir pozla ortaya çıkmış ve sonra da önemli bir şey yokmuş gibi davranmıştı. Lanet olsun, otuz saniye önce

neredeyse başını onun kucağına koyacaktı. Elinin üzerine yapışmış kirpiğe başını salladı. "Bu senin mi?"

Ona baktı ve sonra kıkırdayarak başını salladı. "Bir arkadaş için kurtarma operasyonu yapıyorum. Bu iyiliğe karşılık vermemesi çok kötü."

"Kurtarılmaya mı ihtiyacın var?"

Uzaktaki seslere doğru elini salladı. "Sadece parti konuşmalarıyla ve herkesin ne iş yaptığını sorduğu bir akşamdan." Arkasını döndü ve ona baktı. "Sabun yapıyorum bu arada."

"Sanırım nedimelerden birisin?" İtiraf etmeliydi ki, kafasını karıştırırsa da kızın geveze sohbeti oldukça eğlenceliydi.

"Ah!" Döndü ve küçük bir sıçrayışla onun yanına doğru ilerledi, sonra elini uzattı. "Ben Chelsea, resmi olarak sağdıcınızın nedimesi olarak atandım. Ayrıca akşam yemeğinde de birlikte oturacağız. Gretchen çöpçatanlık yapıyor."

Onun eline baktı. Takma kirpikler hâlâ arkasına yapışmıştı. "Uh."

"Ah, doğru." Kıkırdadı ve bu çok büyüleyici bir sestti. "Sıkı ve içten bir tokalaşmayı paylaşmışız gibi davranacağız o zaman."

"Yeterince adil." Kendini ona sırtırken buldu. "Partileri pek sevmez misin?" Güzel ve canlıydı ve muhtemelen erkekleri sopayla dövmek zorunda kalıyordu. İlgiden hoşlanmıyor muydu? Hayatındaki tüm kadınlar -annesi, küçük kız kardeşleri, hatta Lisa bile- ilgiden hoşlanıyordu. Sonra kalçasındaki morlukları düşündü. Belki de dikkat çekmek istemiyordu çünkü yumruklarını kullanan kıskanç bir erkek arkadaşı vardı.

Sebastian'ın koruyucu içgüdüğü şaha kalktı. "Bu odada benimle birlikte olman kötü mü olacak? Tek başına?"

Tereddüt etti, sonra başını salladı. "Hayır, sanırım ben iyiyim. E t r a f t a herkes var, yani gerçekten yalnız değiliz. Sadece bir nevi ş e b b o y l u k yapıyoruz." O

ona kanını kabartan bir başka parlak gülümseme verdi ve sonra açık kapıdan salona bakmak için parmak uçlarında ilerledi. "Ee Sebastian, gelin ve damadı nereden tanıyorsun?"

"Adımı nereden biliyorsun? Gösteriyi?" Yabancıların yanına gelip onu tanıyormuş gibi davranmalarına alışkındı ve bu onu her seferinde şaşırtıyordu.

Bu kez, sevimli bir şekilde kafası karışmış görünen oydu. "Ne dizisi? Diğer herkesle zaten tanıştım, bu yüzden eleme süreciyle Sebastian olmalısın. Gretchen beni bir Sebastian'la tanıştıracaklarını söyledi çünkü birlikte sıkışıp kalmamız gerekiyordu. Bu sen değil misin?" Gözleri irileşti. "Sen uşak mısın?"

Nedense bu düşünce onu telaşlandırdı ve adam kıkırdadı. "Hayır, ben Sebastian'ım. Sebastian Cabral." Soyadını ekledi ve bekledi.

"Kulağa tanıdık geliyor." Başını eğdi, iri sarı bukleleri omuzlarının üzerinde hareket ediyordu. "Aslında tanıdık geliyorsun. Neden peki?"

"TV programı mı? Cabral İmparatorluğu mu?"

"Oh. Ew. Özür dilerim." Burnunu kırıştırdı.

Normalde böyle bir ifadeyle karşılaşmazdı. Genelde bu ifadeler fışkırır ve insanlar sahne arkası dedikodularını öğrenmek için ısrar ederdi. Onlara ürün yerleştirme ya da ihtiyaç duydukları başka bir şey sağlayıp sağlayamayacağını sorarlardı. Bu kadın dehşete düşmüş görünmemek için elinden geleni yapıyordu.

Ve bu bir ilkti.

Sebastian rahatladığını hissetti. "Evet, ilgiden pek hoşlanmıyorum. Hepsi annemin fikri. Mümkün olduğunca kameralardan uzak durmaya çalışıyorum."

"Seni suçlamıyorum. Ne büyük bir kabus olmalı."

Sonunda biri anladı. "Aynen öyle. Bu bir kabus. Büyük, uzun, kamera dolu bir kabus."

Gülümseyerek dudaklarını ısırdı ve adam onun düpedüz sevimli olduğunu düşündü. Muhteşem, mutlu ve arkadaş canlısıydı. "Sen

kameralardan kaçınmak dışında ne yaptığınızı söylemedi." Merakla başını eğdi.

Boynunu ovuşturarak kıkırdadı. "Bu benim işim değil. Resmi işim 'varis' sanırım. Miras kalan param var, bu yüzden hiçbir zaman resmi bir işe ihtiyacım olmadı. Ben bir amatörüm."

"Oh."

Ve nedense bu oldukça garipti. Neden sadece "zengin büyüdüm" yerine "oduncu" deseydi daha çok etkileneceği hissine kapılmıştı? Ve bu onu neden rahatsız ediyordu?

Koridora tekrar göz attı ve adam kendini onun kışına bakarken buldu. Aman Tanrım, kadının bırakmayan bir kışı vardı. Tacizci bir erkek arkadaşı olması çok yazıktı. İstemese de ondan etkilenmişti. Chelsea tekrar ona baktı ve adam doğruldu, zihinsel olarak yarı kalkmış ereksiyonunun gitmesini diledi.

Kirpikleriyle birlikte elini kaldırdı. "Bunları Greer'e geri vermeliyim, böylece bu gece erkeğini yakalayabilir ... çünkü bu parti bununla ilgili gibi görünüyor."

"Çöpçatanlık mı?"

"Gretchen'i tanımıyor musun? Sürekli çöpçatanlık yapar. Bence bunun nedeni kafasında hikayeler kurmayı sevmesi. O bir yazar, biliyorsun."

"Aslında damadı tanıyorum. İş ortağıyız." O kadar da yakın değillerdi - pek çok insanın Hunter'a gerçekten yakın olduğunu düşünmüyordu ama birlikte çalıştıkları birkaç seferde adamın arkadaşlığından keyif almıştı. Hatta son zamanlarda birlikte kapalı alanda kaya tırmanışına bile başlamışlardı. Belki de bu yüzden sağdıçtı.

Ya öyle ya da yeni karısı televizyona çıkmak istiyordu. Sebastian bunu düşünmekten hoşlanmıyordu. "Gretchen, Cabral İmparatorluğu'na çıkmak isteyecek bir tip değil, değil mi?" Bu yüzden mi sağdıç olduğunu merak etti.

Chelsea yüzünü buruşturdu. "Tanrım, hayır. Gretchen pek televizyon insanı değildir. Televizyona çıkmayı sevdiğini bile sanmıyorum."

fotoğraf çekti. Hunter'a bunu yapacağını sanmıyorum. Ona karşı korumacı görünüyor."

Bu yeterince doğrudu. O halde gelin partisine başka bir nedenle davet edilmişti... belki de karşısındaki güzel sarışınla eşleşmek için. Eğer Gretchen gerçekten de ona yeni bir kız arkadaş bulmaya çalışıyorsa, iyi bir gözü olduğunu kabul etmek zorundaydı. Parmak uçlarında durup tekrar koridora bakan Chelsea'nin poposunun kalkışını izledi. Bir randevu aramıyor olması çok kötüydü. Şu anda ihtiyacı olan son şey romantik bir yakınlaşmaydı. Hele de hayatı Cabral İmparatorluğu'yla ilgili yasal sorunlarla boğuşurken.

"Dinle," dedi Chelsea, ona doğru geri çekilerek. Dolgun dudaklarını yaladı ve önce salona, sonra da kalın, koyu renk kirpiklerinin altından ona baktı. "Herkes çiftleşiyor gibi görüldüğüne göre ..."

Bütün gece onun dudaklarını yalamasını izleyebilirdi.

"Evet?" "Sen . . . birbirinizin belirlenmiş arkadaşı olmak ister misiniz?"

Sebastian'ın dudakları kendi gülümsemesine dönüştü. Belki de ilk kez güzel bir kadın ona kankası olmayı teklif ediyordu. "Gerçekten mi?"

"Evet, yani bu nişan öncesi parti, değil mi? Nişan partisi birkaç hafta sonra, ondan sonra da bu tür birkaç şeyi daha atlatmamız gerekecek." Çıplak elbisesinin üzerindeki pulların parıldamasına ve titremesine neden olan narin bir ürperti verdi. "Birbirimizin güvenli randevusu olmalıyız, böylece insanların bize asılması ya da bizi çiftleştirmeye çalışması konusunda endişelenmemize gerek kalmaz. Bir anlaşma yapabiliriz, anlıyor musun? Sadece arkadaşız."

Libidosu bu muhteşem yaratığın "sadece arkadaş" olmak istemesinden rahatsız olmuştu ama Sebastian ilgisini çektiğini ve bunun akıllıca bir fikir olduğunu kabul etmek zorundaydı. "Yani temelde birlikteymişiz gibi davranırsak kimse bize asılmayacak ya da bizi bir randevuya zorlamayacak mı?"

Parmaklarını şıklattı. "Bingo. Gariplik çözüldü. Sanki biz de şakanın içinde olacağız. Telefon numaralarımızı paylaşabiliriz.

ve her şey."

"Emin misin?" Ona biraz takılmadan edemedi. "Bu şeylerde bir sürü uygun erkek var."

Gerçekten de ürperdi. "Eminim. Yani, sen oldukça zararsızsın, bu yüzden seninle olmayı tercih ederim."

Ve şimdi libidosu gerçekten rahatsız olmuştu. Zararsız mı? O mu? Sadece için için yanan bir bakışla yirmi adımda baştan çıkarmasıyla tanınırdı. "Zararsız, ha?"

Yanına yaklaştı ve göğsünü okşadı. "Sakın alınma. Çünkü artık seni tanıyorum. Erkekliğine laf atmak için söylemedim."

Omuz silkti ve telefonunu tekrar çıkardı. Bir güvenlik randevusu tam ona göreydi. Tuzağa düşürülmekten kurtulabilirdi çünkü zaten bir "randevusu" vardı. Düşünde erkek arayan diğer kadınlardan kaçınabilirdi -çünkü her zaman birkaç tane olurdu- ve Chelsea'ye bakan hiç kimse onun Sebastian'la platonik olarak birlikte olduğunu düşünmezdi. Yüksek topuklu ayakkabılar içinde mükemmeldi. "Pekâlâ," dedi başparmağını telefonunun üzerinde kaydırarak. "Bana numaranı ver, Güvenlikçi Kız."

Chelsea güldü ve göğüslerinin arasına sıkıştırdığı telefonunu çıkarmak için dekoltesinin arasına uzandı. Ona bakmamaya çalıştı, gerçekten baktı.

Ve o memelerin o küçük telefonu üretmesini izledikten sonra bunun bir güvenlik meselesi olmamasını dilememeye çalıştı.

Kendi kendine, güvenli bir randevunun iyi bir şey olduğunu söyledi.

Numaralarını değiş tokuş ettiler ve sonra kadın ona gülümseyerek koridorda koşar adımlarla ilerledi. "Bunu gerçekten sahibine geri göndermem gerekiyor," dedi kirpikleri havaya kaldırarak. "Birazdan görüşürüz, Güvenlik Randevusu."

"Bana SD de," diye sırtarak arkasından seslendi ve kahkahası koridorda süzüldü. Bu saçma duruma rağmen kendini gülümserken buldu ve akşam yemeği partisine geri döndü. Tabii ki çiftler festivaline dönüşüyordu. Oturdu ve telefonunu çıkardı.

Bunu sen söyledin. Eminim burada takılma gündemi olmayan bir tek biz varız.

Cevabı bir an sonra geldi.

Güvenlik Randevusu Chelsea: Sana söylemiştim!!

Sebastian: Açıklığa kavuşturalım, bu dolambaçlı bir ilişki değil mi? Sadece arkadaşlık mı?

Güvenlik Randevusu Chelsea: Tanrım, hayır, ilişki yok. Erkeklerden bıktım artık.

Kalçasının iç kısmında gördüğü morluğu düşündü ve merak etti. Ama sonra akşam yemeği partisi başladı, telefonunu bir kenara bıraktı ve Chelsea tuvaletten arkadaşıyla birlikte çıktı, gülümsüyordu, kabarık saçları ve çekici kişiliğiyle.

Bir süreliğine çürükleri unuttu ve sadece eğlendi.

O gece eve gittiğinde eskiz defterini ve kalemelerini çıkardı. Hemen yuvarlak bir yüz, iri, parlayan gözler ve dalgalı sarı saçlar çizmeye başladı. O kadar mutlu ve kaygısızdı ki, onu nasıl çizemezdi? Ona eski pinup kızlarını hatırlatıyordu.

Arkadaşı olsun ya da olmasın, Chelsea Hall'un uzun süre sanat için ilham kaynağı olacağından şüpheleniyordu.

Beşinci Bölüm

Ertesi gün Central Park'ta kayarlarken Pisa, "Güvenlik randevusu dahiyane bir fikir bebeğim," dedi. "Seninle çok gurur duyuyorum."

"Ben de kendimle gurur duyuyorum," diye itiraf etti Chelsea. "Tüm akşam yemeği partisinde bir kez bile çıldırmadım. Belki de etrafta üniversite günlerimden tanıdığım o kadar çok insan vardı ki bu beni rahatsız etmedi. Sebastian'la bile birkaç dakika yalnız kaldım ve soğukkanlılığımı kaybetmedim. Sanki beynim onu güvenli olarak kategorize etmiş gibi."

"Bu harika! Bunu kesinlikle başaracaksın, Chesty," diye bağırdı Pisa. Hızlandı, sonra kaldırımdaki özellikle kötü bir çatlağın üzerinden atladı. Chelsea de aynısını yaptı, sonra tekrar arkadaşının yanına doğru kaydı. Pisa onu dirseğinden yakaladı ve yaşlı bir çiftin etrafından dolaştırdı, sonra da özellikle yavaş olan birkaç kişinin yanından hızla geçtiler.

Lig için haftada iki kez derbi antrenmanı yapılıyordu ve bu antrenmanlar driller, scrimmler ve taze etlerin eğitilmesinden oluşuyordu. Cuma geceleri Rag Queens takımının antrenmanına katılıyordu. Ancak derbi ile yatıp kalkan çoğu kadın gibi paten üzerinde geçirdiği saatler asla yeterli olmuyordu ve Pisa ile birlikte egzersiz yapmak için her gün Central Park'ta paten kaymaya başlamışlardı. Pisa'nın öğle yemeği saatiydi, yani park

Her zamanki park ekibinin yanı sıra köpeklerini gezdiren insanlar ve öğle yemeği için yürüyüşe çıkan takım elbiselilerle dolu.

Pisa geriye doğru kaymaya başladı ve Chelsea'ye baktı. "Peki, konuşabilir miyiz?"

"Tabii ki. Ne var ne yok?"

"Terfi aldım. Çift maaş artı teşvikler." Pisa kaşlarını oynattı ve tebrik etmek için ön kolunu kaldırdı.

Chelsea bir çığlık atarak Pisa'yı belinden yakaladı ve ikisini de çimlere savurdu. Patenler, yoga pantolonları ve kahkahalarla sarılmalar arasında yuvarlanıp gittiler. Chelsea arkadaşına doğru kıpırdandı, heyecanlanmıştı. "Aman Tanrım! Tebrikler! Bu çok harika."

Pisa kıkırdadı ve Chelsea'nin sırtına vurdu. "Biliyorum! Bu fırsatı uzun zamandır bekliyordum!"

Chelsea gururla, "Senin gibi belalı bir finansal analisti es geçmek aptallık olur," dedi. "Yani bu şu anlama geliyor. . ."

"Evet," dedi Pisa ve yüzündeki endişeli ifade geri geldi. Dirseğini çimenlere dayadı ve birkaç yaprak kopardı. "Austin. Kalıcı yer değiştirme. Yani, iyi tarafı bir derbi şehri olması. Kötü yanı ise ..."

Chelsea'den ayrılacağını. Ve Chelsea yalnız kalmakta zorlanıyordu. Panik duygularını bastırdı ve Pisa'yı bir kez daha sıktı. "Aptal olma, Pisa. Bu senin istediğin fırsat. Tabii ki Austin'e taşınyorsun!"

"Emin misin?"

Chelsea homurdandı. "Ne yani, oda arkadaşın bir boku beceremiyor diye burada mı kalacaksın? Başka bir oda arkadaşı bulurum. Cherry bir yer aradığını söyledi."

"Cherry çalışmıyor. Sabun satışlarından iki odalı bir NoHo apartmanını nasıl ödeyeceksin?"

Chelsea elini salladı. "Bir yolunu bulacağım. Benim için endişelenme. Ciddiyim. Sen ve Austin hakkında konuşalım! Ne zaman gidiyorsun?"

"Gelecek hafta mı?"

Bu kadar çabuk mu? Korkusunu yuttu ve Pisa'nın kaskına vurdu. "Senin için çok heyecanlıyım!"

Pisa ona küçük bir gülümseme verdi. "Belki ben de u bankalı pist olayını denerim. Austin'de çok popüler. Bir süre iki ligde de oynarım. Ne bileyim ite. Sorun olmayacağına emin misin?"

"Tabii ki. Seni asla geri tutmam." Chelsea, Pisa'nın spor eldivenli elini sıktı. "Son üç yıldır attığım her adımda yanımda oldun. Semelerde beni kalabalığın arasından seçip, kışımı kaldırıp bir çift paten giymemi söyleyen sendin. Sana tapıyorum ve senin için en iyisini istiyorum. Bir süre sana sırtımı dayadım ve artık kendi başıma başarmamın zamanı geldi."

Pisa'nın gözleri yaşlarla parlıyordu. "Sana söylemekten çok korkuyordum. Bunun kolay olmayacağını biliyorum."

Chelsea onu dirsekleriyle destekleyerek sıkıca kucakladı. "Kolay olup olmaması umurumda değil. Yapman gereken şey bu."

Biraz daha kucaklaştıktan sonra ekipmanlarının üzerindeki çimlerin tozunu aldılar ve parkın etrafında hızla kaymaya devam ettiler. Chelsea yüzündeki ışıltılı gülümsemeyle korudu ama içten içe parçalanmıştı. Pisa onun kayasıydı, her zaman yanında olacağına güvenebileceği kişıydı. Onu böylesine harika bir terfiden alıkoyamazdı, hele ki bu onun için bu kadar çok para ve başarı anlamına geliyorsa.

Ama bu Chelsea için ne anlama geliyordu? Sadece sineye çekip üstesinden gelmek zorunda kalacaktı. Bir şekilde. Ama New York, Pisa olmadan çok daha az eğlenceli olacaktı.

* * *

"Bugün st ip mi yoksa lider tırmanış mı?" Sebastian Hunter'a sordu. Tırmanış kemerini ayarladı ve arkadaşına bakmadan önce bir kez daha kontrol etti.

Hunter "En st ip," dedi, sonra tedirgin bir şekilde etrafına bakındı. "Spor salonu bugün sana çok mu yoğun görünüyor?"

Sebastian homurdandı. Öyleydi ama sadece paranoyak olduğunu düşünüyordu. "Belki de tırmanmak için kötü bir zaman seçtik."

Yeniden planlamak ister misin?"

"Hayır," dedi Hunter ellerini tebeşirle çizerek. "Sinirimi atmam gerekiyor."

"Öyle mi?" Sebastian araya girdi ve gözlerini kısarak duvara baktı. Alanı bir saatliğine kiralamışlardı ama Hunter haklıydı; seçtikleri özel spor salonu bugün sebepsiz yere oldukça meşgul görünüyordu. Belki de kendi kişisel tırmanma duvarını inşa etmeyi düşünmeliydi. Gerçi şehir merkezinde mükemmel bir tane varken bu biraz saçma görünüyordu. "İş mi yoksa başka bir şey mi?"

Hunter pek konuşkan bir ortak değildi, bu yüzden bazen onu açmak zor oluyordu. Bugün öyle görünmüyordu. Hunter itiraf ettiğinde Sebastian biraz şaşırdı: "Daha önce önemli bir teklifi kaçırdım. Dügün işleri yüzünden dikkatim çok dağıldı."

Sebastian ellerini önceden cıvatalanmış alt spor rotası tutamaklarından birine koyarak, "İyi ki ben değil de sen evleniyorsun," dedi. "İhtiyacım olan son şey daha fazla medya ilgisi."

Hunter duvara yaklaşarak, "Medya değil," dedi gür sesiyle. "Gretchen bana bunu yapmaz. Sorun ... şey, Gretchen. Nişan duyurusu için büyük bir kostüm partisi planlıyor ve çok heyecanlı."

Sebastian'ın kaşları birbirine çatıldı. Bunun nasıl dikkat dağıtıcı olduğundan tam olarak emin değildi. "Ve ..."

"Ve sinirlendiğinde stresini benden çıkarıyor."

Kelimeler Hunter'ın boğazından hırıldayarak çıkmış gibiydi ve Sebastian tırmanışına ara vererek ortağına baktı. Hunter'ın yüzü kıpkırmızıydı ve bu efordan kaynaklanmıyordu. "Ah," dedi kıkırdayarak. "Bu tür bir dikkat dağıtma. Seni zavallı, acı çeken canavar. Nasıl başa çıkıyorsun?"

"Siktir git," dedi Hunter. "I-" Kelimeleri ısırды ve gözlerini uzaklara dikti.

Sebastian dönüp baktı ... ve küfretti.

Spor salonunun neden bu kadar kalabalık olduğunu şimdi anlıyordu. Kısa bir mesafe ötede üç kamera çekim yapıyordu ve başka bir adam beyaz-sarı ağartılmış saçları olan bir kızın başının üzerinde uzun bir mikrofon tutuyordu. Kızın üzerinde sıcak pembe bir spor sütyeni, ona uygun bir yoga pantolonu ve stiletolar vardı. Kız döndüğünde adam yine küfretti.

Lisa Pinder-Schloss. Cehennemden gelen eski sevgilisi. Ailesinin geri kalanı kadar ünlü olmak isteyen kişi.

Onu görünce parladı ve tırmanma duvarına doğru koşarken iri göğüsleri sallanıyordu. Sebastian'ın tek yapabildiği ise yerden birkaç metre yükseklikte, o ve beraberindekiler geldiğinde şaşkın bir şekilde öylece durmak oldu.

"Merhaba bebeğim," diye mırıldanarak tırmanma duvarına doğru sendeledi. Topukları minderlere batıyor ve her adımda sallanıyordu.

"Lisa? Burada ne işin var?" Sebastian ellerini bırakıp tekrar yere doğru kayarak konuştu. En azından o duvarın tepesinde değil de dibindeyken yaklaşacak kadar akıllıydı.

Hunter'a baktı, ellerini yüzüne götürmüş, gözlerini kısmıştı. "Eğer o kameralar iki saniye içinde üzerimden çekilmezse, her birinizi teker teker dava edeceğim," diye homurdandı yaralı milyarder.

Hemen üç kamera da dönerek Lisa'ya yakınlaştı.

Sebastian ellerinin tozunu aldı ve Hunter'ı yalnız bırakmak için birkaç adım uzaklaştı. Adamın münzevi olduğunu ve fotoğrafının çekilmesinden nefret ettiğini biliyordu. Hunter da insan içine çıkmaktan nefret ediyordu ama nişanlısı için daha iyisini yapmaya çalışıyordu. Sebastian için kesinlikle o özel tırmanma duvarına bakma zamanı gelmişti. Hay sikeyim.

Lisa'yı dirseğinden tutup yan tarafa sürükledi. "Ne yapıyorsun burada?"

Suratını astı. "Seni görmeye geldim."

Surat asması gülünç görünüyordu. Belli ki yakın zamanda çok fazla ameliyat yaptırmıştı ve sadece göğüsleri kocaman olmakla kalmıyor, meme uçları sütyeninin ince kumaşından dışarı fırlıyordu, aynı zamanda dudakları da şişmişti. Ördek gagasına benziyorlardı, yüzünden çıkıntı yapıyor ve bir zamanlar güzel olan yüz hatlarını bir karikatüre dönüştürüyorlardı. Belli ki estetik ameliyatı abartmıştı. Biraz bronzlaşmıştı ve doğal olamayacak kadar turuncu görünüyordu. Bir tür balkabağı gibi.

"Buraya beni görmeye mi geldin yoksa şov için çekim yapmaya mı?" diye sordu açıkça, koşum takımını çözerek.

Bir tutam saçını döndürdü -muhtemelen ek saç. "İkisi birden olamaz mı?"

"Gösteriden nefret ettiğimi biliyorsun." Kahretsin, kendini tutamıyordu. Çok sinirliydi ve çok acelesi vardı.

"Seni özledim bebeğim. Özel olarak konuşabilir miyiz?" Elini kemer kayışına koydu ve onu öne doğru çekmeye çalıştı.

"Hayır! Dokunma bana." Kendini geriye doğru o kadar sert savurdu ki, mindere çarptı ve bir an boyunca kartal gibi uzandı.

Hay sikeyim. Bunun tanıtım yapacağını biliyordu.

o.

Kıkırdadı ve sonra şişmiş dudaklarından birini ısırıldı. sevimli görünmeye çalıştı. "Sen ve ben hakkında konuşmalıyız." "Sen ve ben diye bir şey yok. Yıllardır da olmadı." "Seni özlüyorum-"

"Seni özlemiyorum ve bunların hiçbirini istemiyorum." Her hareketini çekmeye devam eden kameralara bir kolunu salladı. "Annemin beni televizyona çıkarmak istemesi orada olmak istediğim anlamına gelmiyor."

Gözleri büyüdü. "Annem Precious'ın kanser olduğunu biliyor muydun?"

Oh, hayır. Lanet olası kanser hikayesine dahil olmayacaktı. Hem de hiç. Kadının attığı yemi görmezden gelerek çenesini sıktı. "Seninle bir ilişki içinde olmak istemiyorum Lisa, tamam mı? Beni yalnız bırak."

Lisa'nın elleri kalçalarına gitti. "Senden vazgeçmeyeceğim, Sebastian Cabral. Senin için mükemmel bir kız arkadaş olduğumu göreceksin. Yaşadığımız şey güzeldi."

Yaşadıkları şey kısa ve can sıkıcıydı. "Git buradan, Lisa."

"Sen sadece bekle. Hayır cevabını kabul etmeyi reddediyorum." Başını savurdu ve uzaklaştı.

Hayal kırıklığına uğramış bir halde alnını ovuşturdu. Herkes ona bakıyordu. Bu salona tekrar gelemezdi. Hunter'ı bunun bir tuzak olmadığına ikna etmesi gerekecekti.

Ne kabus ama. Lisa'nın yakasından düşmesi için bir şeyler yapmalıydı. Aksi takdirde, bunun gibi tuzaklara aylarca katlanmak zorunda kalacaktı. Bir şeyler yapmak zorundaydı.

* * *

"İyi olacağına emin misin?" Pisa, nakliyecilerin gitmesine izin vermeden önce yarı boş daireyi son bir kez daha kontrol ederek tekrar sordu.

"Hiç sorun değil," diye güvence verdi Chelsea. Uçakta yanında olmasını istediği bir şey olduğu için Pisa'nın paten ekipmanlarından oluşan çantasını omuzladı. Bir televizyon değiştirilebilirdi ama doğru düzgün alışmış patenlere paha biçilemezdi. "Evin bir süreliğine bana kalması eğlenceli olacak."

"Çok boktan bir yalancısın," dedi Pisa ona. Odayı son bir kez daha taradı ve sonra Chelsea'ye döndü. "Derbici karına söyleyebilirsin tatlım. Söyle, ben de daha geç bir uçuş falan ayarlayayım."

"Hayır. Kesinlikle olmaz." Chelsea ağır çantayı ona uzattı. "Bunu yapmalısın. Ne zamandır bir terfi şansı bekliyorsun? Eğer sana engel olursam dünyanın en kötü arkadaşı olurum."

"İkimiz de bunu bilerek yapmadığını biliyoruz." Pisa'nın dar yüzü endişeliydi. "Yeni adresim sende var, değil mi?"

"Ve senin telefon numaran. Ve takımdaki diğer kızların acil durum numaraları. Ve eğer çok sessiz olursa bir kafeye gidebilirim. Ya da bir kedi falan alırım. Söz veriyorum, sorun yok."

Pisa'nın yüzündeki mutsuz ifade azalmadı. "Çıldırılmaya başlarsan beni arayacak mısın?"

"Kesinlikle." Chelsea arkadaşını omuzlarından tuttu ve ön kapıya doğru çevirdi. "Gitmelisin, Pisa. Uçağın birazdan kalkacak ve nakliyeciler onları uğurlamanı bekliyor."

"Biliyorum. Sadece kendimi suçlu hissediyorum ..."
Tekrar Chelsea'ye baktı.

"Boktan bir Austin takımı için Rag Queens'i terk ettiğin için kendini suçlu hissediyorsun," diye alay etti, sesini hafif tutarak.

"Austin harika biri ve bunu sen de biliyorsun." Pisa kollarını Chelsea'ye doladı. "Seni çok özleyeceğim, Chesty LaRude."

Chelsea'nin gözlerinde sıcak yaşlar oluştu ve hızla gözlerini kırptırdı. "Ben de seni özleyeceğim, Pisa Hit." Arkadaşını tekrar sıktı. "Yine de Ulusal Yarışmalar'da görüşeceğiz, değil mi?"

"Kesinlikle." Pisa bükülmüş kolunu kaldırdı ve dirseğine dokundu. "Bunu göğsüne saplamak için hazır tutuyorum."

Chelsea gözyaşları arasında kıkırdadı. "Seni özleyeceğim."

Pisa nihayet ayrılmadan önce üç kez daha sarıldılar. Chelsea onu el sallayarak uğurladı. Sonra dairenin kapısını sessizce kapattı, sürgüleri kilitledi ve mobilyalardan geriye kalanlara dalgın dalgın baktı. Sabun yapma malzemelerini geçici olarak Pisa'nın odasına taşımış, katlanır bir masanın üzerine kurmuştu. Arkadaşına, Pisa'nın odasında mutfağa daha yakın olduğunu ve bunun işleri kolaylaştıracağını söyleyerek mutlu bir şekilde sohbet etti.

Yalanlar. Hepsi yalan, çünkü arkadaşının bir hayatı olmasını engelleyemezdi. Pisa'nın boş odası Chelsea'nin endişesini artırdı ve kapıyı kapatıp koridorda ilerledi. Dairenin içinde ilerlerken ışıkları kapattı.

açık. Yatak odası dışarıdaki gün ışığı kadar parlaktı ama yeterli değildi.

Çok sessizdi. Çok yalnızdı.

Çok yalnızdı.

Sürünerek yatağa girdi ve çarşafı yukarı çekti. Antrenman yarın akşamdı. O zamana kadar dayanabilirdi. Ve yarın Central Park'ta paten kayabilirdi. Belki Morning Whorey ya da Gilmore Hurls'ü arayıp paten kaymak isteyip istemediklerini sorabilirdi. Muhtemelen ilgilenmezlerdi, çünkü ofis işleri olduğunu biliyordu.

Yalnızdı. Gerçekten çok yalnızdı.

Ve yalnız kaldığında, endişesi geri geldi.

Telefonunu çıkardı ve kişi listesini gözden geçirdi. Gretchen mesajlara cevap verme konusunda berbattı. Derbi arkadaşlarından herhangi biri sadece Pisa hakkında konuşurdu ve şu anda arkadaşının kaybını düşünmek istemiyordu. Listesinde "Güvenlik Randevusu Sebastian" çıktı ve bir hevesle ona mesaj attı.

Chelsea: Hey, Güvenlik Çocuğu, bu hafta sonu kostüm partisine gidiyor musun?

Güvenlik randevusu Sebastian: Biraz zorundayım, değil mi? Sağdıç olmak falan.

Chelsea: Görüyorum ki bugün iğneleme doluyuz.

Üzgünüm. Partilerin büyük bir hayranı değilim. Kendimi buna mecbur hissediyorum.

Chelsea: Nasıl hissettirdiğini biliyorum! Hiç gitmemeyi tercih ederdim ama Gretchen asla affetmez.

SDS: Görünüşe göre birlikte duvara tutunarak güzel bir akşam geçireceğiz.

Chelsea: Öyle görünüyor. Benim kadar antisosyal olmana sevindim.

SDS: Birlikte iki ucube duvar çiçeği olacağız.

Gülümsedi. Yalnızlık acısının ya da tek başına kalma korkusunun geçmesine yardımcı olmuyordu ama başka birinin orada olup onu dinlediğini bilmek güzeldi.

Altıncı Bölüm

"Bu morarmış bir göz mü yoksa kostümünün bir parçası mı?" Sebastian tanıdık bir figürün patenle kayarak yanına gelip el sallamasına bakakaldı. Gretchen ve Hunter'ın nişan partisi tüm hızıyla devam ediyordu. Kostümlü parti müdavimleri Buchanan Malikânesi'nin görkemli salonlarında sıralanmıştı ve her yerde mutlu çiftin yaklaşan nikâhını ilan eden pankartlar ve balonlar vardı. Garsonlar kalabalığın arasında şampanya kadehleri ve ordövrler taşıyordu ve insanlar gülüyor, birbirlerine karışıyor ve iyi vakit geçiriyorlardı. Yani, neredeyse hepsi. Kapıdan girer girmez bir amigo kız ve seksi bir Kurabiye Canavarı ona asıldığında, bunun başka bir "ilişki" partisi olduğunu anladı. Düğünlerde herkesi bir partner bulmak için çıldırtan şey neydi? Dikkat çekmemek için gösterişsiz bir kostüm bile giymişti ama işe yaramıyordu. Bu yüzden Chelsea'nin sanki patenle doğmuş gibi kalabalığın arasından dolambaçlı yollardan geçerek kendisine doğru kaydığını görünce çok sevindi. Görmek oldukça etkileyiciydi.

Ve lanet olsun, bu gece de çok seksiydi. Sadece bir arkadaştı ama kostümüyle çok şıktı. Kıvırcık at kuyruğunun üzerinde çıkartmalarla kaplı pembe-mor bir kask vardı ve

Elbisesi, külotunu örtmek için hiçbir şey yapmayan pileli bir eteği olan kısa ve küçük mor bir paten kostümüydü. Kalçalarına kadar uzanan çizgili pembe-mor çoraplar, dizlikler ve dirseklikler giymişti ve her santimiyle seksi bir paten derbisi kızına benziyordu.

Morarmış gözüm hariç. O üzücüydü.

Ama ona doğru kayarken sırttı ve sonra dönerek onun yanında durabildi. "Evet, gözüm morardı. Bir dirseğe çarptım. Gözüm morardı."

Taciz konusunda sesi çok rahat geliyordu. Konuyu açmak ona düşmese de bu onu endişelendiriyordu. "İyi misin?"

"Evet, ben iyiyim." Chelsea'nin bakışları partinin üzerinde gezindi. "Bu gece burası duvardan duvara. Hunter'ın sosyal olmadığını sanıyordum?"

"O değil ama Gretchen bu adamı sevdiğini tüm dünyaya duyurmaya kararlı gibi görünüyor."

Chelsea ona baktı ve kıkırdadı. "Onunla gurur duyuyor."

Kızın ona gönderdiği bilmiş bakış karşısında içindeki şehvet ateşini bastırdı. O bir arkadaştı ve bir ilişkiyle ilgilenmediğini açıkça belirtmişti. O da ilgilenmiyordu.

-Pek sayılmaz. Geçen gün Lisa'nın kurduğu tuzak yüzünden hâlâ titriyordu. Ama elbisesinin önü hafifçe açıktı, baştan çıkarıcı bir göğüs dekoltesi ortaya çıkıyordu ve minicik eteğinin altına giydiği külotun içinde kıcı inanılmazdı. O bir erkekti. Seksi bir kadın gördüğünde tahrik olmasına engel olamıyordu, kadın onunla arkadaşlık kurmuş olsa bile. "Güzel kıyafet."

"Teşekkürler," dedi kalabalığa bakarak. "Bir arkadaşımдан ödünç aldım." Odayı taradı ve birkaç erkek yanından geçerken ona ateşli bakışlar attığında ona yaklaştı. "Ben de kostümünü beğendim. Sen nesen?"

"Tahmin et."

Bakışları onun üzerinde gezindi, giydiği cep koruyuculu asosyal, düğmeli gömlek, üzerine tam oturmeyen pantolon. Kayganlaştırılmış saçları ve ortası bantlı ağır gözlükleri.

Cebinden bir hesap makinesi çıkardı ve havaya kaldırdı, sonra da ona beklenti dolu bir bakış attı. Chelsea'nin burnu kırıştı. "Şu çocuklarla olan TV programından biri mi? Big Bang Theory mi?"

"Yanlış. Ben bir matematikçiyim." Dikkat çekmemek umuduyla kasıtlı olarak çekici olmayan ve gösterişsiz bir şey tercih etmişti. Şimdiye kadar da büyük bir fiyasko olmuştu. Hâlâ kendi iyiliği için biraz fazla ünlüydü ve bu gece buradaki kadınlar sinsi sinsi dolaşıyordu.

Chelsea ona bir aşağı bir yukarı baktı ve sonra bir spor eldiveninin arkasından kıkırdamaya başladı. "Matematikçi mi? Ciddi misin sen?"

"Ne yani, yeterince zeki görünmüyor muyum?" Onun kahkahalarından incinmeyecekti, özellikle de bu kahkahalar bu kadar sevimli olduğunda. Kendini ona sırtırken buldu.

"Bu silahlarla bir matematikçi mi? Lütfen." Bir elini koluna koydu ve kaslarını sıktı. "Çok yapılısın."

Hesap makinesini bir kez daha cebine koyarken, yüce bir sesle, "Sapkınca gururlandım ve aynı anda kırıldım," dedi.

"Öyle olmalısın," diye alay etti. Eli hâlâ onun kolundaydı ve odaya endişeli bir bakış attı. "Dostum, burası çok kalabalık."

"Partilerin büyük bir hayranı değil misin?" Buna şaşırmıştı. Kendi teninde çok zahmetsizce rahat görünüyordu.

Elinde şampanya kadehleriyle bir garson geçti ve kadın kasıtlı olarak ona sırtını döndü. Burnunu kırıştırdı ve onun yerine Sebastian'a baktı. "Arkadaşlarla bir araya gelmekten çok bir et pazarına benziyor. Sanırım daha önce bir Seksi Elmo gördüm."

"Sanırım Seksi Kurabiye Canavarı ve Seksi Chewbacca ile geldi."

Kadın yaklaştı ve adam onun kiraz koktuğunu fark etti. "Bütün fikirlerimi alıyorlar. Burada Seksi Chewbacca olmak istiyordum. Neyse ki eve gidip üstümü değiştirdim, ha?"

Sırıttı. "Başka bir kadınla aynı boğucu Wookiee olmanın dehşeti."

"Biliyorum." Patenlerinin üzerinde kaydı ve sonra tekrar eğildi, göğsü adamın koluna değdi. "İyi ki paten giymişim. Biri bana hamle yapmaya kalkarsa hızlıca kaçabilirim." Yüzünü buruşturdu. "Yine."

"Tahmin edeyim, kapıdan girer girmez saldırıya mı uğradınız?" Hiç şaşırmadı. Bu gece burada daha dar kıyafetler giyen kızlar olmasına rağmen Chelsea inanılmaz görünüyordu. Odada onun kışına bakmaktan kendini alamayan tek erkeğin kendisi olmadığından emindi, siyah gözlü ya da siyah gözsüz.

Başını salladı ve içini çekti. "Sanki bir ahmağın sana bakmasını beklemeden istediğin şeyi giyemiyorsun."

Lanet olsun. Kendisini süzmemek için elinden geleni yapıyordu. Ama eğer o inanılmaz güzel kışına bakılmasını istemiyorsa, onu savunacaktı. "Birbirimizin Güvenlik Randevusu olabilmemiz için kolumu sana dolamamı ister misin?"

Elini adamın beline doladı ve parmaklarını adamın kemer halkalarından birine geçirdi. "Kulağa inanılmaz geliyor. Teşekkürler, Sebastian."

"Hey, ben de faydalanıyorum. İsteyeceğim son şey, üç şampanyadan sonra Seksi Kurabiye Canavarı'nın gelip ona Büyük Kuş'umu göstermemi istemesi."

Chelsea yine kıkırdadı.

Adam kolunu kızın beline doladı ve kız memnuniyetle iç çekti. "Bunun için gerçekten minnettarım, Sebastian." Miğferli başını onun koluna yasladı ve sonra ona baktı, taparcasına seven bir kız arkadaşın resmiydi. Bu iyi bir taklitti. Aslında özenli görünme konusunda gerçekten çok iyiydi. "Sana Bastian diyeyim mi?"

"Sadece sana El-sea dememi istiyorsan."

"Sebby?"

"Chelly?"

Kıs kıs gülüşleri, kahkahalara dönüştü. "Senin bir takma adın yok mu?"

"Annem bana Nugget der. Şimdi neden lakaplardan nefret ettiğimi anladınız mı?"

"Nugget çok sevimli. Şişman bir bebek olduğun için mi?"

Bir an için etraflarını saran partiyi tamamen unutarak ona sert bir bakış attı. "Şaka mı yapıyorsun? Bana dört yıl önce böyle demeye başladı."

Chelsea'nin dehşet dolu kahkahası eldivenli bir elin arkasında boğuldu. "Ciddi misin?"

"Ciddiyim. Annem şovunu eğlenceli hale getirmek konusunda çok titizdir."

"Hiç izlemedim."

"Reality şovunda çok az gerçeklik var. Tasarımcılarla ve manikür salonunda kavga eden zengin kadınlarla ilgilenmiyorsanız, pek bir şey kaçırmıyorsunuz."

"Kulağa korkunç geliyor."

"Çünkü korkunç bir şey."

"Bu yüzden mi benimle birlikte köşede saklanıyorsun?"

"İyi bir servete sahip olan bekâr bir erkeğin bir eşe ihtiyacı olduğu herkes tarafından kabul edilen bir gerçektir."

Gözleri büyüdü. "Az önce bana Jane Austen'dan alıntı mı yaptın?"

"Ben yaptım."

"Ve sen nasıl bekarsın?" diye alay etti. "Yemin ederim yumurtalıklar her yerde eridi."

"Kız kardeşlerimden biri büyük bir hayran." Yüzünü buruşturdu. "Öyleydi. Büyük bir hayranıydı. Dizi için onu daha moda bir şeyle değiştirdiler. Şimdi ışıltılı vampirlere kafayı takmış durumda çünkü diziyi tanıtmak için para aldılar."

"Düşündüm ki ..."

"Zengin olduğumuzu mu? Zenginiz. Kız kardeşlerimin vakıf fonları var ve erkek kardeşimle bana bir insanın sahip olabileceğinden çok daha fazla miras kalıyor. Onların paraya ihtiyacı yok. Sadece ilgiden hoşlanıyorlar."

"Ah." Bu düşünce karşısında tiksiniş görünmemeye çalıştı ama başaramadı. "Ve dur tahmin edeyim, çıktığın herkes

şovda olmak?"

Birisi gerçekten anlamıştı. Chelsea'yle tanıştığından beri ikinci kez, onun ne kadar zeki olduğuna şaşırılmıştı. "Bingo. Beni istemiyorlar, şöhret için erkek boyunda bir bilet istiyorlar."

Chelsea hassas bir şekilde ürperdi. "Seni zavallı şey. Merak etme. Seni sadece görünüş için istiyorum." Onun kolunu okşadı. "İşte bu yüzden birlikte mükemmeliz." Uzaktaki yemek dolu masaya başıyla işaret etti. "Annem hakkında bu kadar konuştuğumuz yeter. Sen Bir şeyler yemek ister misin?"

"Tanrım, bunu çok isterdim." Ona minnettar bir bakış attı ve kolunu bıraktı. "Bütün gün bir şey yemedim ve yanıma gelip bana paten striptizcisi olup olmadığımı soran bir sonraki adamın kolunu çiğneyebilirmişim gibi hissediyorum."

Güldü. "Gelmek ister misin yoksa burada saklanmaya devam mı edersin?"

Yüz ifadesi aydınlandı. "Saklanabilir miyim? Saklanırsam benden nefret eder misin?"

Köşede kalma düşüncesinden o kadar memnun görünüyordu ki adam onu reddedemedi. "Senden nefret etmeyeceğim. Sana bir tabak getirebilirim. Ne istersin?"

"Her şeyden bir tane." Düz karnını sıvazladı. "Burada kız iştahı yok."

Sebastian sırtıttı. "Tamam, geri geleceğim. Ve ... şampanya?"

İfadesi biraz mesafeli bir hal aldı. "Alkol yok aslında. Benim için sadece su."

İlginç. "Su olsun. Hemen döneceğim."

Sebastian kalabalığın arasında ilerlerken kendini sürekli arkadaşlarıyla selamlaşırken ya da zaten takılmakta olan çiftlerden kaçarken buldu. Chelsea haklıydı, bu gece burada büyük bir et pazarı vardı. Nedimeler ve sağdıçlar bile takılıyordu. Magnus'un bir korsan kızın peşinden bahçelerde kayboluşunu izledi ve Greer şu anda Asher'a yapışmıştı.

Tabii aynı zamanda birbirleri için güvenli randevular da değillerse. Greer ve Asher'a baktı ve Asher'ın dilini küçük kadının boğazına soktuğunu, elleriyle de sivri kostümünün içinden kışını avuçladığını gördü.

Hayır. Hayır. Bu kesinlikle güvenli bir randevu değildi. Boş ver o zaman. En azından Chelsea ile aynı dalga boyunda oldukları için rahatlamıştı. Küçük bir tabak aldı ve onu yiyeceklerle doldurmaya başladı. Tatlıdan tuzluya her çeşit atıştırmalık ve üç çeşit karides vardı. Kızın herhangi bir alerjisi olup olmadığını merak etti ve onu bıraktığı yere geri baktı.

İki adam ona yaklaşmıştı - parlak ve seksi kostümü göz önüne alındığında şaşırtıcı değildi. Ama yüzünde görmeyi beklediği kibar ilgisizlik yerine, düpedüz paniklemiş görünüyordu. Sırtını duvara dayamıştı ve gözlerindeki ifade ilgi değil, çaresiz bir korkuydu. Elleri yumruk şeklinde sıkılmıştı ve birine vurmaya hazır görünüyordu.

Ve koruyucu içgüdüleri kabardı. Dikkatini çekmeye çalışan kişiyi görmezden gelerek tabağı göğsüne bastırdı ve kalabalığı yararak ona doğru ilerledi. Adamlardan biri eğildi ve tam o sırada Sebastian adamlarla Chelsea'nin arasına daldı. "Al bakalım, Snookums." Eğilip yemek tabağını kızın ellerine tutuşturdu ve "hak iddia etmek" için eğilip onu yanağından öptü. Sonra bir elini onun beline doladı ve adamlara meydan okuyan bir bakış attı. "Yeni arkadaşlar mı?"

"Biz de tam gidiyorduk," dedi beyzbol oyuncusu gibi giyinmiş olan. Arkadaşını dürttü ve uzaklaştılar.

Chelsea'nin yüzünde boş bir ifade vardı ve mini keklerden birini ağzına attı. "Teşekkürler."

"İyi misin?" Sebastian onu inceledi ve garip görünüyordu. Sanki daha önce yaşadığı tüm eğlenceyi bir kenara bırakmış gibiydi.

"Ben iyiyim." Çiğnedi ve ona kapalı dudaklı bir gülümseme verdi. "Kaydettiğin için teşekkürler."

Yine kızın morarmış gözünü ve adamlar onu köşeye sıkıştırdığında yüzünde gördüğü kısa süreli dehşet ifadesini merak etti. "Emin misin?"

"Evet. Yemek için teşekkürler. Sen de ister misin?" Tabağı ona uzattı ama gözlerinin içine bakamadı.

Şimdi koruma içgüdüğü sağduyusuyla topyekûn bir savaşa girmişti. Bu, bir erkeğin bir kızı kollamasından daha fazlasıydı. Chelsea'yi bir insan olarak seviyordu ve o da mücadele ediyor gibi görünüyordu. Ve aklında garip bir fikir filizlendi.

Reddetti.

Kurabiyesini kemirirken ona tekrar baktı. Bu fikir aklından çıkmıyordu.

Sebastian bunu düşünmeye devam etti. Chelsea onun için pek çok açıdan mükemmeldi, en önemlisi de bir ilişkiyle ilgilenmiyor olmasıydı. Lisa'nın yakasından düşmesi için bir ilişkiye ihtiyacı vardı ama istemiyordu.

Chelsea'nin morarmış gözünü ve kalabalığa endişeyle nasıl baktığını inceledi. Rahatlığı gitmişti ve adam kolunu tekrar beline doladığında ona biraz daha yaklaştı.

Ona güveniyordu. Aklından geçen çılgınca plana uyup uymayacağını merak ediyordu. Sen sormadıkça bilemezsin, diye fısıldadı zihni. Müzik yeni bir şarkı için başladığında tekrar eğildi ve yine kiraz kokusu burnuna değdi. Neden bu kadar güzel kokmak zorundaydı ki? Dikkatini dağıtıyordu. "Balkona falan kaçmak ister misin?"

Kadının ona bakışı tam bir rahatlamaydı. "Kulağa harika geliyor." Tabağını servise uzattı, başparmağını yaladı ve ona gülümsedi.

Ve bütün gece onun başparmağını yaladığını zihninde canlandıracaktı, değil mi? Sonra kızın korkudan nasıl kaskatı kesildiğini düşündü ve bir pislik gibi davrandığı için kendini azarladı. Bir adamdan korktuğu açıktı ve Sebastian bunu düzeltmek istiyordu.

Elbette, tamir etmek biraz kendi çıkarlarına hizmet edebilirdi ama bir taşla iki kuş vurabileceklerini düşündü.

Kolunu sıkıca Chelsea'nin belinde tutarak onu odanın kenarına doğru yönlendirdi. Balkon insanlarla doluydu ve birileri orada kavga ediyor gibi görünüyordu. Niyeti hakkında konuşmak için kötü bir yerdi. Bu yüzden onu yönlendirmeye devam ederek bir koridora yöneldi. Parti misafirlerinin girmemesi için kadife bir iple kordon altına alınmıştı ama Hunter'ın buna aldırmayacağından şüpheleniyordu. İpi kenara çekti ve Chelsea'ye odaya girmesini işaret etti.

Kız patenle içeri girdi ve adam patenlerinin parke zemin üzerinde çıkardığı sestten zihinsel olarak irkildi. Eğer işi berbat ederlerse, parasını ödeyebileceğini düşündü. Umurunda bile değildi. Şu anda sadece onunla baş başa kalmak ve konuşabilecekleri bir yer istiyordu.

Girdikleri oda, zarif koltuklar ve duvarlardaki eski tablolarla dolu bir tür oturma odasıydı. Büyük pencereler ağır perdelerle örtülüydü ve eski antikalardan oluşan bir dolap arka duvarı kaplıyordu. Pek kullanılmayan, çok katı ve havasız bir salona benziyordu. Odanın ortasında, altında eski, açık bir kitap bulunan cam bir kutu vardı. Muhtemelen pahalı ve nadir bir şeydi. Umurunda değildi. Sebastian kapıyı arkasından kapattı. "İstediğin yere otur."

"Balkon yok mu?" diye sordu ama arkası kıvrık, aşırı doldurulmuş bir şezlonga çöktü.

"Meşguldüm," dedi. "Ve seninle özel olarak konuşmak istedim."

Sertleşti, yüzüne savunmacı bir ifade geri döndü. "Bu asla iyiye işaret değildir."

Omuz silkti, rahat duruşunu korudu ve odanın karşısına oturdu. "Kötü bir şey değil. Sadece evlenmek isteyip istemediğini sormak istedim."

Yedinci Bölüm

Chelsea kaşlarının inançsızlıkla havaya kalktığını hissedebiliyordu. "Özür dilerim, sizi doğru duyduğumu sanmıyorum. Evli mi dediniz?"

Sebastian başını salladı ve ellerini birbirine kenetleyerek parmaklarını birleştirdi. "Ama düşündüğün şekilde değil. Muhtemelen açıklamalıyım."

"Açıklamak iyidir," dedi belli belirsiz. Oh, hayır. Sebastian'ın güvende olduğunu düşünmüştü ama adam onunla evlenmek mi istiyordu? Evlilik seks demekti. Ahh. Şu anda gerçekten ama gerçekten seks yapmak istemiyordu. Belki de bir daha hiç. Yine de şu anda daha çok bir kayıp duygusu hissediyordu. Onun güvenlik randevusu olması gerekiyordu, lanet olsun. Bu evlilik saçmalığı da neydi?

Şu anda ağlamaya çok yakındı. Ağlamak ... ya da bir şeye vurmak. Önce parti onu tedirgin etti. Kötü anılar. İkincisi, Pisa yoktu. Üçüncüsü, kendini savunmasız hissettiği bir anda o adamlar onu köşeye sıkıştırmıştı ve o hâlâ gergin, mutsuz ve sinirli hissediyordu.

Ve şimdi de bir evlilik teklifi mi? "Güvenli bölge" olarak gördüğü birinden mi?

Bu berbattı.

Sebastian ellerini kaldırdı. "Çıldırmadan önce. Ben aşık değilim. Hâlâ birbirimizin güvenli randevusuyuz. İşleri bir adım öteye götürmüş oluruz."

Yüzünde bir tanıma belirdi. Oh. Sebastian'ın ona kendini bu kadar güvende hissettirmesinin nedeni bu olmalıydı. "Senin için sakal bırakmamı istiyorsun. Anladım."

"Ne? Hayır!" Bu öneri karşısında oldukça kırılmış görünüyordu. "Ben heteroseksüelim."

"Tamam, o zaman kafam çok karıştı." "Heteroseksüel olduğum için mi kafan karıştı?"

"Hayır, heteroseksüel olduğunda sakal istemen kafanı karıştırdı."

Kendini şezlongdan aşağı attı ve adım atmaya başladı. "Sakal değil. Eşcinsel değilim ve heteroseksüel görünmem için bir eşe ihtiyacım yok." Adamın ona attığı bakış sitemkârdı. "Eğer eşcinsel olsaydım, kimin bildiği umurumda olmazdı. Ama çılgın bir eski kız arkadaşım ve bir sözleşme sorunum var."

"Ve ... bu da bir eşe ihtiyacın olduğu anlamına geliyor." Noktaları birleştirmekte zorlanıyordu. Bir insan nasıl olur da "kız arkadaş sorunları"ndan sahte bir eşe ihtiyaç duymaya başlardı?

Sebastian yürürken ellerini arkasına vurdu, belli ki tedirgindi. "Belki de bu aptalca bir fikir. Ama gösteri? Cabral İmparatorluğu mu? Bir sözleşmeye göre, başrol oyuncularından biri ekrandaysa televizyona çıkabilirim. Normalde çekimler sırasında onlardan uzak durabilirim ama bu kez, bu sezonun hikayesinin eski sevgilimle yeniden bir araya gelmem olduğuna karar verdiler. Bu da onun beni her fırsatta pusuya düşüreceği anlamına geliyor."

Anlayış ortaya çıktı. "Ve eğer evliysen, bu komployu mahvedersin, değil mi?"

Bu düşünceden acımasızca memnun görünüyordu. "Kesinlikle." Adım atmaya devam etti. "Bunu sana önermemin nedeni, birbirimizin yanında rahat olmamız ve ikimizin de aynı şeyi istemesi - romantik karışıklıklar yok. Başka biriyle çıkarsam, olduğundan daha fazla anlam çıkarmasından korkuyorum. Bu bir evlilik olsa bile

Rahat olursam, bir şekilde fikrimi değiştiririm ve başka bir şey oluruz. Ben bunu istemiyorum."

Chelsea bu düşünceyle ürperdi.

"Gördün mü?" Gözleri parladı ve onun yanındaki sezlonga kaydı. "İşte bu tepki tam da bu yüzden birbirimiz için mükemmeliz. Sen beni istemiyorsun. Ben de bir ilişki istemiyorum. Evlenip hayatımıza aynen devam edebiliriz ve artık kimse bizi rahatsız etmez. Eğer parmağında bir yüzük olsaydı, erkekler seni rahat bırakırdı. Eğer bir karım olsaydı, Lisa beni rahat bırakırdı ve o lanet program da çekip giderdi. Sen ne düşünüyorsun?"

Bu tamamen çirkin bir fikirdi. Bu çağda sahte bir evlilik mi? Ve yine de ... boş dairesini düşündü. Pisa gideli sadece birkaç gün olmuştu ama Chelsea şimdiden zorlanmaya başlamıştı. Geceleri duyduğu her gürültü onu paniğe sürüklüyordu. Banyoda bir lamba yanmıştı ve tekrar gün ışıyana kadar çişini tutmuş ve değiştirmesi için komşusunu aramıştı. Bunlar mantıklı hareketler değildi.

Öte yandan, çok az tanıdığı bir adamla evlenmek de öyle.

Sebastian'ı inceledi. Adam muhteşemdi. Koyu zeytin rengi ten; kalın, dalgalı siyah saçlar; delici yeşil gözler.

Harika bir yapı. Arkadaş canlısı. Yakışıklı. Zengin. Zeki görünüyordu. Ama yaşadığı olaydan sonra içi ölü gibiydi. Eğer bir arkadaştan daha fazlasını elde edeceğini düşünüyorsa, fena halde yanılıyordu. "Bu tamamen platonik olacak, değil mi?"

"Yüzde yüz," diye kabul etti. "Açık konuşacağım. Eğer biriyle yatmak isteseydim, o odaya girer ve ne kadar param olduğunu öğrendikten sonra oradaki herhangi bir kadını elde edebilirdim. Seksi Kurabiye Canavarı ve Seksi Elmo sandviçi yiyebilirim."

Chelsea alaycı bir tavırla, "Çok mütevazı," dedi.

"Sadece doğruyu söylüyorum," diye yanıtladı Sebastian. "Bunun gerçek olmadığını mı düşünüyorsun?"

"Hayır, bence haklısın ve bu biraz üzücü." Yüzünü buruşturdu ve dizliklerini düzeltti. "Tamam o zaman."

"Tamam, ne?"

Chelsea ona göz kırptı. "Diyorum ki, tamam, evlenebiliriz."

Arkasına yaslandı. Şaşırmış görünüyordu. "Gerçekten mi?"

"Bunu öneren sendin. Ben sadece sana katılıyorum. Eğer sen de istersen platonik bir evlilik yapmaya hazırım. Önümüzdeki dönemde bana asılacaklar diye endişelenmemek beni rahatlatabilir."

Sebastian bir an boş boş baktı ve sonra yüzüne yavaş, çocuksu bir sırıtış yayıldı. "Gerçekten mi?"

"Bunu söyleyip duruyorsun. Gerçekten," diye vurguladı. "Gerçekten ve gerçekten, bu çılgın evliliğe varım. Ama ayrıntılar üzerinde çalışmamız gerekiyor."

"Elbette." Elini açtı ve ona işaret etti. "Detayları konuşalım."

"Öncelikle bir oda arkadaşına ihtiyacım var." Dairesi güzeldi ama sırf yalnız kalmamak için bir başkasının kanepesinde yatmak pahasına ondan gözünü kırpmadan vazgeçebilirdi. Ayrıca, Etsy'deki sabun dükkânı NoHo'da bir daire tutmak için ihtiyaç duyduğu parayı getirmiyordu. Metro parası ve yemek için ancak yetiyordu. Pisa'nın umurunda değildi ama şimdi Pisa gittiğine göre, daha fazla para kazanmak için üretimi artırması ve yaratıcı olması gerekecekti.

"Park Avenue'de bir çatı katım var. Altı yatak odası var. Gelip benimle kalabilirsin." İri omuzlarını silktilti. "Zaten sahte bir evliliği yürütmek için birlikte yaşamamız gerekirdi."

Oh, vay canına. Gerçekten de bu kadar ilerisini düşünmemişti. "Tamam, haklısın. Senin evine gidelim. Ayrı odalar sanırım?" Sesi ilkel geliyordu.

"Kesinlikle. İçeri girdiğimizde kimse neler olup bittiğini bilmek zorunda değil." Yüzünü buruşturdu. "Personel hariç."

"Personel mi?"

"Hizmetçilerim ve bir yardımcım var." Gülümsemesi bir tarafa doğru kıvrıldı. "Altı yatak odasını tek başıma temizleyeceğimi düşünmüyorsun, değil mi?"

Sen?"

Haklıydı. Tanıdığı çoğu erkek kirli çoraplarını toplamakta iyiydi. "İşim için fazladan bir yatak odasına da ihtiyacım olacak. Tercihen banyoya ya da mutfığa yakın olsun."

"İki mutfak var. Ne iş yaptığını bana tekrar hatırlattıktan sonra birini alabilirsin."

"Sabun yapıyorum ve internetten satıyorum."

Adamın boş bakışı, bunun daha önce hiç düşünmediği bir şey olduğunu açıkça gösteriyordu. "İnsanlar internetten sabun mu alıyor?"

Kıkırdadı. "Tabii ki evet. Benimkiler zanaatkar sabunları ve çok popüler olan bir vegan serim var."

"Vegan sabun mu? Sabun neden vegan?"

Dudakları kıvrıldı. "İnsanlar hayvanların kullanılmasına karşı çıktıkları için mi?"

"Evet, ama sabunu yemiyorsun, değil mi?"

"Hâlâ hayvan toynaklarından elde edilen gliserinle yapılıyor." Eğildi ve dirseğiyle onu kontrol etti. "Sabun muhabbetiyle dikkatimizi dağıtmasak olmaz mı? Oda düzenlemelerini tartışıyoruz. Ve milyarder olduğun için, kira kontratımı bozmam için ödeme yapman gerekecek."

Bir kaşını kaldırdı. "Bana geri ödeyecek misin?"

"Hey, senin bana ihtiyacın var. Benim sana ihtiyacım yok," dedi alaycı bir sesle. Gerçek şu ki, ona gerçekten ihtiyacı vardı. Evin etrafında başka birinin daha dolaşacağı düşüncesi -bu onun evi olsa bile- onu öylesine rahatlatmıştı ki, ne kadar tuhaf olursa olsun bu saçma teklifi kabul edeceğini biliyordu.

"Yeterince adil. Kira kontratını senin için bozacağım." Dirseğiyle sırtını dürttü, dostça bir hareketti. "Ve sabun için bir mutfığa ihtiyacın var. Bu kolayca halledilir. Ve personele uyku düzenimiz hakkında gizlilik sözleşmesi imzalatabilirim."

"Ya da onlara horladığını söyleyebiliriz." "Ya da bunu yapabiliriz."

Chelsea parmaklarını tıkırdatarak düşünüyordu. Bir evlilikte göz önünde bulundurulması gereken çok şey vardı.

"Senin adını almam gerekiyor mu?" "Bilmiyorum. Sence almazsan şüphe çeker mi?"

Düşünerek çenesini ovuşturdu.

"Belki tire kullanabiliriz. Bu sahte evlilik ne kadar sürecek? Eğer bunu sadece birkaç aylığına yapacaksak, adımları değiştirmemin bir anlamı yok."

"Birkaç aydan daha uzun bir süre olmalı, yoksa bu düzelteceğinden daha fazla skandala neden olur." Sebastian düşündü. "İki yıl senin için sorun olur mu?"

İki yıl sonra ona bağlanacak mıydı? Biriyle çıkmak için uzun bir süre gibi görünüyordu ... ama yine de bu platonikti. Onunla romantik olarak ilgilenmiyordu, sadece bir arkadaş olarak. Pisa'yla üç yıl birlikte yaşamışlardı ve bu süre göz açıp kapayıncaya kadar geçmişti. "İki tane yapabiliriz."

Rahatlamış görünüyordu. "Bu konuda oldukça rahatsın." Chelsea omuz silkti. "Paranın peşinde değilim, tartışacak ne var ki? Sanırım evlilik sözleşmesi istiyorsun? Ben gerçekten para kazanmakla ilgilenmiyorum."

"Oh, sağlam bir evlilik sözleşmesi olması gerekecek yoksa avukatlarım çıldırır." Sırıttı. "Ama sana bir anlaşma vereceğim. Ne kadar adil olduğunu düşünüyorsan."

"Bir milyon dolar," dedi Dr. Evil'den alıntı yaparak. Serçe parmağını ağzına götürdü.

Ya şakasını anlamadı ya da şaka yaptığını fark etmedi. "Bir milyon iyi. Bunun bir ya da iki ay boyunca magazin başınında yer alacağını biliyorsun, değil mi?"

Omuz silkti. "Bu konuda pek heyecanlı değilim ama ben de öyle düşünmüştüm. Kibar olacağıma ve sadece arada bir onlara ateş edeceğime söz veriyorum."

Homurdandı. "Onları istediğin kadar vurabilirsin. Sadece takip edilmeye hazır olun."

Bu onun omurgasına bir diken batmasına neden oldu. "Ama benimle olacaksın, değil mi?"

"Tabii ki. Yeni evli bir koca gibi elini tutuyor olacağım." Uzandı ve onun elini kendi eliyle sıktı.

Onların birleşmiş ellerine baktı. Arkadaşlar arasında böyle hızlı ve cinsiyetsiz bir evlilik düşünmek çok tuhaftı. Ama bu çok mantıklıydı ve her ikisine de yardımcı olacaktı.

onlardan. "Sence insanlar aşk için evlendiğimize inanır mı?"

"Sanırım benim tarafımdan satın alacaklar," dedi ve onun elini sıktı. "Çok seksisin."

Chelsea ona sırtıttı. "Sen de tam olarak ciğer peyniri sayılmazsın."

"Ciğerli peynir mi?" Şaşkın şaşkın baktı. "Bu ilişkide market alışverişini senin yapmadığın çok açık."

Bir an için adamın ağzına baktı, aklına başka bir düşünce geldi. "Bunu gerçekmiş gibi göstermemiz gerekecek, değil mi?"

"Sadece zaten olacağımızdan çok daha uzun süre magazin basınında yer almak istemiyorsak."

"O zaman bunu yapabildiğimizden ve bunun bir anlamı olmadığından emin olmak için öpüşme alıştırmaları yapmalıyız."

Kaşları birbirine çatıldı. "Üzgünüm ama bu kulağa çok saçma geliyor. Öpüşme alıştırmaları mı? Sırada ne var, sevişme alıştırmaları mı?"

"Tanrım, hayır."

Sebastian güldü. "Bunu söyleme şeklin benim erkeksi egomu yaraladı."

"Sorun sen değilsin," dedi boştaki eliyle onun kolunu okşayarak. "Sadece şu anda kimseyi becermekle ilgilenmiyorum."

Ona şüpheli bir bakış attı, sonra omuz silkti. "Öpüşme alıştırmaları mı yapmak istiyorsun? Bana uyar." Eğildi ve ağzını işaret etti. "Hepsi senin."

Midesinde rahatsız edici bir düğüm oluştu. Yine de bunu yapmak zorundaydı. Eğer onu öpmeye çalışırsa ve o da çıldırırsa, bu işe yaramazdı. Sahte evliliğe devam etmeden önce bunu yapabileceğinden emin olması gerekiyordu.

Chelsea eğildi ve ağzını onunkine dayadı. Dudakları onunkilerin altında ayrıldı ve bir yandan panikle savaşıırken bir yandan da dilini onun ağzına soktu. Hareketlerine devam ediyordu, dili onunkine karşı okşuyor, onu yalıyordu. Sonra, düzgün bir öpücük için yeterince uzun görüldüğünde, geri çekildi.

İşte. O kadar da kötü değilmiş. "Mükemmel. Hiçbir şey hissetmedim." Sebastian ağzını ovuşturdu. "Evet."

* * *

Vay canına. Lanet olsun.

Bu bir sorun olabilirdi. Sebastian o gece şoförü onu eve bırakırken ağzını ovuşturmaya devam etti. Öpüşmeden sonra, yarın tekrar bir araya gelip birkaç ayrıntıyı daha konuşmak ve dairesini toplamasına yardım etmek üzere anlaşmışlardı. Sonra partiye dönmüşler, Chelsea onun yanına yapışmış, elleri koluna dolanmıştı.

Öpüşmelerinde hiçbir şey hissetmediği çok açıktı. Ona attığı sevinçli bakış ve hapisten kurtulmuş gibi zıplaması? Bu ona bilmesi gereken her şeyi anlatıyordu.

Ne yazık ki onun için "hiçbir şey" hissetmemişti. Aslında oldukça fazla şey hissetmişti. Kadının dolgun dudakları onunkilere değdiği an, elektriklendiğini hissetmişti. Ve sonra dilini ağzının üzerinde gezdirdi.

Ve siki anında tetikte olmaya başlamıştı.

Elbette, o bir erkekti. Muhteşem bir kadın onu öptüğünde erekte olacaktı. Kadın vücudunu onunkine dayayıp yavaşça, duyusal bir şekilde ağzını dilledığında, kendisine sadece arkadaş olduklarını söylemesine rağmen vücudunda büyük bir sarsıntı hissetmişti.

Ama şimdi düşünmeden edemiyordu... Ya sadece arkadaş olmasalardı? Ya yanlarında bazı faydaları olan bir evlilik yapsalardı? Ya birlikte yatağa girip ateşli, iğrenç bir seks yapsalardı... hem de hiçbir koşul olmadan? Sadece eğlence için? Chelsea'nin dolgun dudaklarının sikinin etrafında kıvrıldığını hayal etti ve kapının kolunu sıktı.

Yine de bunu sadece arkadaş olarak istediği açıktı. Bu düşünceyi kafasından silkeledi.

Mantık evliliği. Daha fazla değil. Daha azı değil. İhtiyacı olan şey buydu ve o bile seksin sadece siktiğini kabul ediyordu.

her şey yolunda. Eğer bir örnek istiyorsa, Lisa'ya bakması yeterliydi.

Şoför onu binasının önüne bıraktığında, telefonu gelen bir mesajla çaldı. Kapıcıya başıyla selam vererek içeri girerken bile parmaklarını ekranda gezdirdi.

Chelsea Güvenlik Randevusu:
Daha önce söylemeyi unuttuğum
bir şey var. Salı geceleri,
Perşembe geceleri ve Cumartesi
günleri kendime ihtiyacım olacak.

Sebastian: Bunun yapılabileceğine
eminim. Özel bir nedeni var mı?

SDC: Evet.

Sebastian: Paylaşmak ister

misin? Hayır.

Sebastian: Yeterince adil, yarın
görüşürüz.

Çatı katına çıktığında telefonunu kaldırdı ama Chelsea'nin kısa mesajı onu rahatsız ediyordu. Belli ki bir şey için programı vardı. Ve onun morarmış gözünü düşündü. Tacizci ya da değil, bir erkek arkadaşı olsaydı, evliliğe balıklama atlamazdı.

Ve onun öpücüğüne hiç tepki vermemişti. Oldukça iyi öpüşüyordu, değil mi?

Peki ne haltlar dönüyordu?

Sekizinci Bölüm

Sebastian ertesi gün sabahın beşinde Chelsea'nin dairesine geldi. Paparazzi ya da onun tarafından taciz edilme ihtimalini ortadan kaldırmak için çok erken bir saatte karar kılmışlardı. Şaşırtıcı bir şekilde, dairedaki tüm ışıklar açıktı. Chelsea uyanıktı ve üzerinde pijamaları vardı ama uykulu ve dağınık görünüyordu. Bir gece önce morarmış olan gözünün şişliği inmişti. Gözünü çevreleyen koyu bir leke, varlığına dair tek hatıraydı.

"Hey," dedi ve esnedi. Ona el salladı. "İçeri gelsene."

İçeri girip kapıyı arkasından kapattı ve Chelsea'nin dairesini inceledi. İki şey fark etti: Son derece çıplaktı ve son derece iyi aydınlatılmıştı. Tavandaki raylı aydınlatmaya köşelerdeki lambalar eşlik ediyordu ve döndüğü her yerde daha fazla ışık vardı. Lambalar dışında pek fazla mobilya yoktu. Oturma odasında sadece eski püskü bir papasan sandalye ve bir sehpa vardı. Yemek odasında birkaç kutu vardı. Duvarlar çıplaktı. "Dün geceyi toparlanarak mı geçirdin?"

"Hm?" Gözlerini ovuşturdu ve bir an için o kadar sevimli bir şekilde uykulu görünüyordu ki, onu omzunun üzerinden atıp yatağına geri götürme dürtüsüyle savaştık zorunda kaldı - her neredeyse. Arkadaş bölgesi, diye hatırlattı kendine. Uykulu görünmesine izin var, seni azgın aptal. İleri doğru hareket etti ve sutyenle sınırlanmadığı belli olan göğüsleri pijamasının altında sallanmaya başladı. Aleti kendini kaptırmadan önce arkasını dönmek zorunda kaldı.

"Oh, daire. Yok, son oda arkadaşım bir iki hafta önce taşındı. Eşyalarını götürdüğünden beri burayı gerçekten tamir etmedim." Mutfaka doğru yürüdü. "Sanırım birlikte yaşamaya başlamamız iyi bir şey, değil mi? Kahve ya da başka bir şey ister misin?"

"Hayır. Ben böyle iyiyim. Uçakta kahve içerim. Yine de teşekkür ederim." Ellerini ceplerine soktu ve küçük daireye göz gezdirdi. "Eşyalarını toplamak için yardıma ihtiyacın var mı?"

"Ben hallederim," dedi ve bir süre sonra elinde bir kaşık ve bir kavanoz hazır kahveyle mutfaktan çıktı. Adam bakarken bir kaşık dolusu granül yedi ve yüzünü buruşturdu.

"Tadı berbat değil mi?"

"Ah, evet," dedi yüzünü buruşturarak. "Ama beni uyandırdığı kesin." Koridorun aşağısını işaret etti, orada üç kapı gördü. "Sabun yapımıyla ilgili tüm eşyalarımı boş odaya koydum ama daha sonra toplayabilirim. Mobilyalar da öyle sanırım." Gözlerini kısarak ona baktı ve kuru hazır kahvesini biraz daha çıtırdattı. "Nerede evleneceğiz?"

"Vegas mı?"

"Bu biraz klişe."

"Önerilere açığım."

Yüzü kızardı, sertçe yutkundu ve sonra yüzünü buruşturdu. "Tanrım, tadı berbattı. Ama şimdi gerçekten uyandım." Hazır kahveyi bıraktı ve yatak odasına yöneldi. "Bir düşüneyim. İnsanlar hâlâ Niagara Şelalesi'nde evleniyor mu?"

"Hiçbir fikrim yok. Kanada tarafı mı, Amerika tarafı mı?"

"Bilmiyorum," dedi ve kapıyı kapattı. "Üstümü değiştireceğim ama konuşmaya devam et," diye bağırdı diğer taraftan. "Hadi eğlenceli bir şeyler yapalım."

"Vegas eğlenceli değil mi?" Sebastian geri aradı. Telefonunu çıkardı ve arama motoruna yazmaya başladı. Kaçmak için eğlenceli yerler. "Napa Vadisi Üzüm Bağları?"

"Ben içki içmem," diye seslendi kapıdan. "Başka bir şey düşün."

"Tahoe Gölü mü? Arkansas?" Linkler arasında gezinerek okudu. "New Orleans?"

"Ooooooh," diye bağırdı kapıdan. "New Orleans'ı seviyorum!" Bir süre sonra üzerinde dar bir kot pantolon ve parlak pembe sutyen askılarını gösteren uzun, gri, omuzları açık bir üstle çıkageldi. Ona mutlulukla sırıttı. "New Orleans hoşuna gitti mi?"

"Voodoo büyücüsü bir doktorla evlenmediğimiz sürece bana her şey uyar."

"Harika," dedi neşeyle ve bir çantayı havaya kaldırdı. "Bir çanta hazırladım. Hadi gidip evlenelim, olur mu?"

Telefonunu bir kenara bıraktı ve kızın bu kadar çabuk hazırlanmasından etkilendi. Saçlarını ensesinde gevşek bir at kuyruğu yapmış, yüzüne su sıçratmış ama o izlerken sürdüğü dudak parlatıcısından başka makyaj yapmamıştı. Bu hızlı hareket çok tahrik ediciydi ve sadece platonik olmalarını önerirken çok mu aceleci davrandığını merak etti. "İkinci bir düşüncen yok mu?" diye sordu ona.

Gözlerini kısarak onu inceledi. "Şey, kıyafetin hakkında tereddütlerim var, ama onun dışında, hayır." "Ben-" Lacivert keten spor kıyafetine baktı. gömlek ve kargo Pantolon. "Ne var yanlışı ile benim giysi?"

Chelsea gömleğinin düğmelerinden birini çekiştirdi. "'Vay canına, yeni ateşli kız arkadaşım kaçıyorum' diye bağırıyorlar."

Ağzı buruştu. "Hayır mı? Ne diye bağırıyorlar?"

"'Vay canına, DOW'un on üç puan yükseldiğini okudum' diye bağıyorlar."

Güldü ve boğazındaki ilk düğmeyi açtı. "Daha iyi misin? Şimdi vahşi ve deli miyim?"

Homurdandı, sonra uzandı ve parmaklarını adamın saçlarında gezdirerek onları karıştırdı. Vücudu onun dokunuşuna hemen tepki verdi, siki ihtiyaçtan ağrıyordu. Yine de Chelsea onun nasıl sertleştiğini fark etmedi. Kollarına uzandı ve dirseklerine kadar kıvırdı, sonra geri adım atıp onu değerlendirdi. "Daha iyi. Şimdi sadece alem yapan bir iş adamı gibi görünüyorsun."

"Asi bir kaçamak evliliği için mükemmel."

"Kesinlikle!"

Kollarını kaldırdı. "Gidelim o zaman!"

"Yanına başka bir şey almak ister misin?"

Omuz silkti. "Geri kalanını döndüğümüzde alabilirim."

"İsterseniz sizin için getirmesi için bir adam gönderebilirim."

Ya da bir ekip kiralayın."

Ona gamzeli bir gülümseme verdi. "Bu da işe yarar."

"Biz ihtiyaç için dur tarafından benim avukatın ofis için evlilik öncesi anlaşmasını imzalamalıyız."

"Harika."

Bu konuda fazlasıyla rahattı. "Hâlâ cayabilirsin, biliyorsun. Sahte bir evlilik için iki yıllık bir anlaşma yapmak üzereyiz."

"Hayır, böyle iyiyim." Omuzlarını silkti. "Başka bir olasılıkla ilgilenmiyorum ve bu ikimize de yardımcı olacak, değil mi?"

"Doğru," dedi. Hay sikeyim. İki yıldır bu kadınla evliydi ve ona dokunamıyordu. Onun dairesinin ön kapısına doğru yürüyüşünü izledi, uzun gömleğinin altında kalçalarının nasıl sallandığını fark etti.

Belki de her şeyi yeniden düşünmesi gereken kişi kendisiydi. Sebastian bu düşünceyi hemen kafasından silkeledi. Hiç değilse bu sahte evliliğe ihtiyacı vardı.

Lisa'yı sırtından atmak ve annesinin her zaman hazır bulunan kamera ekibinden kaçmak için. Olaylar yaklaşık bir hafta boyunca kaydandı ve sonra sessizliğe gömüldü. Kutsanmış, kutsanmış sessizlik.

Bunu biriyle yatmaktan çok daha fazla istiyordu.

Chelsea dairenin kapısından çıkarken, onun hiçbir ışığı kapatmadığını fark etti. "Bunları kapatmak ister misin?"

"Işıklar mı?" diye sordu. "Hayır, onları hep açık bırakırım." Hepsini mi? Durakladı, nedenini öğrenmek için bir cevap bekliyordu.

Kadın bir tane vermeyince, bunun kendisini ilgilendirmedigine karar verdi ve ona kolunu uzattı. "Gidip evlenelim mi?"

Chelsea kıkırdadı ve elini onun dirseğinin kıvrımına koydu. "Evet, öyle yapacağız. Umarım bana güzel bir yüzük almışsındır."

* * *

On altı saat sonra New Orleans'taydılar ve evlenmişlerdi. Sebastian'ın asistanı birkaç telefon görüşmesiyle Ritz Carlton'daki en iyi süiti ayırtmayı başarmıştı. Şimdi odada birlikte, yalnızdılar.

Evliyim.

Fransız Mahallesi'nde küçük bir kiliseye gitmişlerdi ve Chelsea dükkanlardan birinden bol bir elbise almıştı. Spagetti askıları ve tüllü bir eteği vardı ve beyaza yakın soluk bir renkteydi. Bunu sandaletlerle ve şapelde burunlarından getirdikleri bir buket çiçekle eşleştirmiş ve sonra küçük törenleri için sessizce ayakta durmuşlardı.

Tamam, o kadar da sessiz değildi. Chelsea kıkırdamaya başlamıştı ve o da kıkırdamaya başlamıştı.

Sonra bitti ve Fransız Mahallesi'nde dolaşarak parti müdavimlerini ve sarhoşları izlediler. Pahalı bir deniz ürünleri restoranında akşam yemeği yediler ve Chelsea, eğer zamanları varsa ertesi akşam şehir turu yapmak istediğini söyledi.

Elbette zamanları vardı. Sebastian'ın herkes gibi günlük bir işi yoktu ve Chelsea de sabun yapıyordu. Programları sonuna kadar açıktı. Ayrıca, yatakta birlikte bir şey yapacakları da yoktu, bu yüzden otel odasına dönmek için acele etmelerine gerek yoktu. Böylece sokaklarda dolaştılar, beignet ve kahve yediler ve sokaktaki sarhoşların maskaralıklarına güldüler. Chelsea tüm alkollerden uzak duruyordu, hatta düğün şapelinin onlara vermeye çalıştığı tamamlayıcı bir şişe ucuz şampanyadan bile. Ayık kalmaya kararlı olduğu için Sebastian da aynısını yaptı.

Bir grup insan Segway'lerle yanlarından hızla geçerken Chelsea, "Bakın," diye seslendi. "Bu bir Segway turu! Çok eğlenceli görünüyor. Bunu yapabilir miyiz?"

"Segway ister misin? Sana bir tane alabilirim."

Ona dirsek attı ve saçındaki pembe duvağı rüzgâra kapıldığı için kenara itti. Bir Gelin-Damat hediyeelik eşya standı bulmuşlardı ve şimdi Chelsea üzerinde GELİN yazan pembe bir duvakla yapay elmas bir taç takıyordu, o da üzerinde DAMAT yazan bir silindir şapka giyyordu. Bütün öğleden sonra yoldan geçenlerden alkışlar ve sırt sıvazlamaları almışlardı, bu da işleri eğlenceli hale getiriyordu. "Segway istemiyorum. Herkesle birlikte Segway'le New Orleans turuna çıkmak istiyorum!"

Bir yağmur damlası eline sıçradı ve gri, kızgın gökyüzüne baktı. "Bunun iyi bir fikir olduğundan emin değilim. Şu havaya bak."

Kafasını kaldırdığında gökyüzü açılmış ve yağmur yağmaya başlamıştı. Bir çığlık atarak onun kolunu tuttu ve bir tenteye doğru koştu. Her yerde insanlar sarkan balkonların ya da bina tentelerinin altına saklanıyordu ve sokaklar hızla boşalıyordu.

"Kahretsin," dedi Chelsea üzgün görünerek. Gök gürültüsü tepemizde patladı. "Otele geri dönelim mi?"

"Olabilir."

Otelleri Canal Street'in hemen dışındaydı, bu yüzden taksi çağırmak yerine başlarını eğip aşağı doğru koştular.

yağan yağmura rağmen. Ritz-Carlton'ın lobisine vardıklarında iliklerine kadar ıslanmışlardı. Chelsea'nin köpüklü elbisesi vücuduna ikinci bir deri gibi yapışıyordu, bu yüzden Sebastian ıslak gömleğini çıkarıp onun omuzlarına örttü ve ona doğru bakan erkeklere ters ters baktı.

Eğer o bakamazsa, onlar da bakamazdı.

Sırılsıklam ve darmadağınık bir halde asansöre yöneldiler ve Chelsea yine kıkırdadı. "Biliyor musun, bu çok eğlenceliydi."

Ona sıırttı. Hiçbir şey onu üzmüyor gibiydi. Onun neşesini seviyordu. Onunla ilgili en takdire şayan şeylerden biri de buydu; her şeyi olduğu gibi kabul etmesi. Hayatında drama üretmeyi seven onca insan varken, böylesine sade bir insanın yanında olmak güzeldi.

Odaya girdiklerinde Chelsea titremeye başladı. "Isınmak için sıcak bir duş alsam senin için sorun olur mu?"

"Tabii ki. Sizi biraz yalnız bırakmak için diğer odaya geçeceğim." Süitin en güzel yanı da buydu zaten; manevra yapmak için bolca yer vardı. "Yeni evli" oldukları için sadece bir yatak vardı ama Sebastian kanepeli almayı planlıyordu. Onu kendisiyle aynı yatağı paylaşmaya zorlayacak kadar hıyar değildi. Yastık kaleleri bir şakaydı. Yanlış bir hareket, birinin elini diğerinin pantolonunun içine sokmasına neden olabilirdi.

Sonra bom, artık platonik ilişki yok. Ve yeni evli olduklarını düşünürsek? Raydan çıkmak için çok erkendi.

Telefonu gelen bir mesajla çaldı. Duş başladığında diğer odaya yöneldi ve annesinin fotoğrafının belirmediğini görünce inledi.

Anne: Nugget, bu duyduğum şey
de ne? sen
evlenmek????!!!!??
? Ara beni!!!

Oh, annesi. İç çekti. Noktalama işaretlerini çok severdi. En azından henüz emoji­leri nasıl kullanacağını bilmiyordu. Sonra telefonunu soru işaretleri yerine karikatürize edilmiş boklar ve kızgın suratlarla doldurduğunu hayal etti.

Sebastian: Çağrı programda
olacak mı?

Anne: Nugget, bu konuda ne hissettiğimi biliyorsun. Her şeyi filme alıyorum. Bu reality TV. Bu benim gerçekliğim!!!

Sebastian: O zaman aramıyorum.
Ve bana Nugget demeyi bırak.

Anne: Sebastian hemen anneni
ara!!!

Sebastian: Ben aramıyorum, sen
nasıl öğrendin?

Anne: TMZ'ye çıkmışsın!!!!
Fahişeye benziyor!!!!!!!!!! O bir
fahişe mi????? Bunu bana neden
yapıyorsun?????

Anne: Lisa harap olacak!!!!!!!!!!

Anne: Bunu yaptığına
inanamıyorum!!!!!! Bu dizi
yüzünden mi?????! Cevap ver
bana! ARA BENİ!!!

Sebastian elini yüzüne sürdü. Kahretsin. TMZ MI? Bu, havaalanından çıktıkları andan itibaren takip edildikleri anlamına geliyor olmalı. Paparazziler gerçekten de her yerdeydi. Telefonundan TMZ'yi açtı ve Chelsea'yle birlikte gülüşürken, şapkalarını takmış Bourbon Caddesi'nde yürürken çekilmiş birkaç fotoğrafı vardı. BİR CABRAL EVLENİYOR . . . VE KİMSE

DAVET EDİLDİ!!!! makale başlığını okuyun.

Bir noktada ortaya çıkması gerekiyordu. Chelsea duştan çıktığında ona söyleyecekti. Chelsea'nin her şeyi anlayışla karşılayacağını düşündü. Aslında, onun moralini bozacak çok şey olduğundan şüpheliydi.

Gök gürledi ve otelin ışıkları titredi. Sonra şimşekler çaktı, gök gürültüsü binayı sarsacak kadar gürledi ve ışıklar söndü.

Hay sikeyim. Bu çok sinir bozucuydu. İnledi ve tam çığlık sesini duyduğu sırada telefonunun el feneri uygulamasını açtı.

Banyodan geliyor.
Chelsea'den.

Telefonunu, fırtınayı, hatta TMZ'yi bile unutmuştu. Sütün karşısındaki banyoya koşarak kapıya gitti ve kolu salladı. Kilitliydi.

Öldürölüyormuş gibi tekrar tekrar çığlık atıyordu. Tanrım.

"Chelsea," diye seslendi, kapıyı tıkırdatarak. "Aç kapıyı! Sadece bir fırtına. Elektrikler kesildi."

Çığlıkları devam etti, sonra hıçkırıklara dönüştü. Sinirleri gerilmiş bir halde kapıyı tekrar itti. Kapı açılmayınca cebini karıştırıp cüzdanını buldu, kredi kartını çıkardı ve kapıdaki dikişten içeri sokmaya başladı. Bir an sonra kapı bir tıkırtıyla açıldı ve tökezleyerek karanlık, buharlı banyoya girdi.

Duş hâlâ devam ediyordu ve el yordamıyla ilerleyerek kızın çığlıklarını takip etti. "Chelsea? İyi misin?"

"Hayır," diye inledi, çığlıkları alçak hıçkırıklara dönüştü. "Hayır. Lütfen hayır. Çıkarın beni! Nefes alamıyorum!"

"Chel?" Duşa doğru ilerledi ve onu, üzerine sprey dökülürken bir topun içine büzülmüş halde buldu. "Tanrım, iyi misin?"

Ellerini tokatlayarak uzaklaştırdı. "Dokunma bana! Nefes alamıyorum! Lütfen, hayır-" Ellerini savurdu ve yumruğu adamın çenesine çarptı.

Sebastian dişlerini sıktı ve darbeden dolayı irkildi. Ne yaptığını bilmiyordu. Korkudan aklını kaçırmıştı. "Sorun yok," diye yatıştırdı, sesini alçak ve eşit tutarak. Kızın korku dolu hıçkırıkları adamın kalbini parçalıyordu. Uzanıp suyu kapattı ve sonra onu kendine doğru çekti, kızın çırpınışlarını ve ona tekrar vurmaya çalışmasını görmezden geldi. "Chelsea, benim. Benim, Sebastian."

"Nefes alamıyorum," diye kulağına fısıldadı. "Nefes alamıyorum! Yardım edin!" Çığlıkları iniltiye dönüştü. "Çok karanlık. Çok karanlık."

Astım krizi miydi? Tiz ılıklarından kulakları ınladığı için iyi nefes alıyor gibi görünüyordu. Dairesinden bir anı gözünün nne geldi. Tüm ışıklar.

Karanlıktan korkuyor muydu?

"Elektrikler kesik," diye yatıştırdı. "Sadece bir fırtına. Yakında tekrar gelir." Karanlıkta etrafı yokladı ve bir havlu buldu, sonra onu kadının titreyen bedenine doladı. Sabununun kiraz ve vanilya kokusu burnunu okşadı. Tatlı ve mutlu kokuyordu, onun dehşetiyle tam bir tezat oluşturuyordu.

Onu kendine doğru çekti ve banyodan dışarı taşıdı. Yaprak gibi titriyordu ve her gök grlediğinde yeniden inliyordu.

"şşşt," dedi ona, onu odanın diğer ucuna, uçsuz bucaksız balkona doğru götürürken. Dışarıda yağmur yağıyor olması önemli değildi. Eğer dışarıda ışıık varsa, gideceği yer orasıydı. "Seni tuttum, Chelsea."

"Nefes alamıyorum," diye inledi. "Nefes alamıyorum."

Yataktan battaniyelerden birini kaptı ve üzerine çekti, ardından balkona açılan kapıyı tekmeleyerek açtı. Burası şu anda yağmur altında olan, narin mobilyalarla döşenmiş devasa bir verandaydı. Kapının yanında yaklaşık iki santimlik kuru bir alan vardı ve dizlerinin üzerine çökerek onu kendine doğru çekti ve battaniyeyi üzerine örttü. "Chelsea. Chelsea. Chelsea. Benim. Beni duyabiliyor musun?"

Gözleri korkudan büyümüş, saçları kafatasına yapışmış ve tüm vücudu dehşetten titreyip sarsılmıştı. Aklının içinde bir yerlerde kaybolmuştu. Ona yardım etmesi gerekiyordu. Hayal kırıklığı ve çaresizlik onu sardı.

"Bak, Chelsea." Yağmur altındaki sokağı işaret etti. "Görebiliyor musun? ışııkları. şu ışııklara bak." Dışarısı karanlık ve fırtınalı olsa da New Orleans hâlâ aydınlıktı. Sokak tabelaları, sokak lambaları, hatta arabaların farları bile. Bardaktan boşanırcasına yağan yağmur bile Canal Caddesi'ni karartamıyordu. "Her yerde ışııklar var. Sen dışarıdasın."

Bir an için kızın tekrar çığlık atacağını düşündü ama kız gerildi ve ardından büyük bir ürperti verdi. Kadın

Kocaman bir nefes çekti ve elleri gömleğini buldu. Parmakları adamın giysilerine saplandı. "S-Sebastian?"

"Benim," dedi, sesi yatıştırıcıydı. Ne haltlar dönüyordu?

"Işığa ihtiyacım var," dedi nefes nefese. Geniş gözleri odaklanmadan şehre bakıyordu. "Lütfen."

"Gidip telefonumu getireyim. El feneri uygulaması var-"

"Hayır," diye ağzından kaçırdı, ona daha sıkı yapışarak. "Beni bırakma. Lütfen!"

"Emin misin?"

Başını salladı ve kollarını onun boynuna doladı. "Sadece ... burada benimle kal, tamam mı? Yapamam. Karanlıkta kalamam."

Balkonda onun yanına yerleşti, onu kucağına çekti ve artık sıırılsıklam olmuş battaniyeyi üzerine örttü. Bu sırada fırtına şiddetleniyor ve yağmuru yüzlerine çarpıyordu. "Elektrikler tekrar gelene kadar burada kalacağız, tamam mı?"

Başını salladı ve yüzünü onun boynuna gömdü. Göğüsleri adamın göğsüne bastırdı. Battaniyenin altında çıplaktı.

Uygunsuz bir şekilde ereksiyon bile olamadı. Onun yerine, saçlarını ve yüzünü okşadı ve ona karşı titrerken mırıldandı. Gece sıcak ve ılıktı ve banyodan çok saunaya benziyordu. Chelsea'nin titremesi havadan ya da yağmurdan değil, zihninde olup biten bir şeyden kaynaklanıyordu.

Karanlıktan nefret ederdi. O kadar nefret ederdi ki, evinin ışıklarını her zaman açık tutardı. Onun sadece çok ışıktan hoşlandığını düşünmüştü.

Ama o zaman neden karanlıkta nefes alamadığı için çığlık atıyor ve dehşete kapılıyordu?

Burnunu adamın boğazına dayadı ve ona karşı gevşedi, titremeleri titremeye dönüştü ve adam onu yatıştırdıkça titremeleri yavaş yavaş azaldı. Yağmur

ikisini de ıslattı ve New Orleans şehrinin üzerine sonsuz kovalar yağdırdı.

Bu onların düğün gecesi idi.

Bu düşünce Sebastian'a tamamen gülünç geldi. Evlenirken neye bulaştığına dair hiçbir fikri yoktu. Chelsea'yle evleneceğini, iyi vakit geçireceklerini, halkın karşısına çıkmak için dostluk kuracaklarını ve sonra da birbirlerini görmezden geleceklerini düşünmüştü. Büyük şehir evinde yaşayan, ara sıra sohbet eden ve evliymiş gibi davranan iki yabancı.

Öpücük onu uyarmalıydı. Ona bunun kâğıt üzerinde anlaştıkları gibi kolay, platonik bir ilişki olmayacağını söylemeliydi.

Çünkü onu tahrik etmiş ve cezbetmişti ama o bunu önemsiz bir şeymiş gibi karşılamıştı.

Chelsea neşeli bir kız değildi. İçinde bir yerlerde kırılmıştı ve bunu gülümseyerek saklıyordu. Bu gece ona bunu gösterdi.

Bu ilişkiden vazgeçmek için hâlâ zaman olduğunu düşünüyordu. Birkaç fesih belgesi doldurur, bunun bir hata olduğunu söyler ve yollarına devam ederlerdi. Bu sahte bir ilişkiydi ve yirmi dört saat sonra ayrılırlarsa duyguları incinmezdi.

Ama bu söz konusu bile olamazdı.

Dün gece Hunter Buchanan'ın kütüphanesinde onu öptüğü andan itibaren onun olmuştu.

Onun sorunları hiçbir şeyi değiştirmede. Bu sadece ona daha sıkı sarılmasına neden oldu ve ona yardım edebilmek için sorunun ne olduğunu bulma konusunda kararlılık verdi.

Bir noktada, yağın yağmura rağmen, ona sarılıp yorgun bir uykuya daldı. Ve adam onu tutmaya, ıslak saçlarını okşamaya ve damlayan koluna dokunmaya devam etti, çünkü buna ihtiyacı var gibiydi.

Birkaç saat sonra elektrikler tekrar geldi, arkalarındaki odanın ışıkları yandı ve balkonu ışıkla doldurdu. Chelsea kıpırdamadı. Sebastian ayağa kalktı ve

onu tekrar kaldırdı. Sersemlemiş, bitkin inilti bir kez daha başladı. "Buradayım," diye mırıldandı ona karşı. "Buradayım ve ışıklar yanıyor, şimdi odaya gireceğiz, tamam mı?"

"Işıkları açık tutmalıyız," diye mırıldandı uykulu bir şekilde, hâlâ ona tutunuyordu.

"Yapacağız," diye söz verdi.

Chelsea istemediği sürece bir daha asla karanlıkta kalmayacaktı. Kendisi ona bir el feneri tutmak zorunda kalsa bile.

Onu yatağa yatırdıktan sonra telefonunu aldı ve başucuna koydu. Battaniyeler sırlıydı, bu yüzden dolaptan yedek battaniyeler aldı ve ardından onu sütle birlikte verilen kabarık bornozlardan birine sardı. Kızın uzun bacaklarına ya da çıplak tenine bakmadı. Şu anda önemli değildi. Kız bir oyuncak bebek gibiydi, sersemlemiş ve yarı uykuluydu, sadece adam onu kollarını ya da bacaklarını kaldırmaya teşvik ettiğinde uzuvlarını hareket ettiriyordu.

Sonra, kız kuruyunca, adam kendi ıslak giysilerini çıkardı ve yatağa girdi. Kız hemen ona doğru kıvrıldı ve tekrar uyumaya başladı. Onu kendine doğru çekti ve düşünceli bir şekilde elini kuruyan saçlarında gezdirdi. Uyurken çok güzeldi ama tamamen savunmasızdı.

Chelsea Hall artık onun koruması altındaydı. Onu hayal kırıklığına uğratmayacaktı.

Geçmişte birilerinin onu hayal kırıklığına uğrattığı açıktı.

Bir daha asla.

Dokuzuncu Bölüm

Chelsea yanağını sıcak bir erkeğin göğsüne bastırmış ve saçları yüzüne dolanmış bir şekilde uyandı. Başu zonkluyor, boğazı ağrıyordu ve bir an için nerede olduğunu hatırlayamadı. Doğrulup gözlerini kırpıştırarak çevresine baktı. Gölgelekli bir yatağı ve süslü bir kanepesi olan lüks bir otel odası ve kapıların hemen dışında dünyanın en büyük balkonu. Yerlere havlular ve battaniyeler serpilmişti. Ayağa kalkarken bile gök gürledi ve hatırladı.

Oh, Tanrım. Dün gece kendini kaybetmişti. Tek hatırladığı duştu, sonra ışığın kaybolması. Sonra mutlak korku.

Panik ataklarından birini geçirdiğinde diğer her şeyi unutur, vücudu akılsız bir dehşet içinde hareket ederdi. Normalde insanlara saldırırdı, ta ki bir şekilde çöplükte olmadığını fark edene kadar. Güvende olduğunu.

Kendini garip hissederek dudaklarını yaladı.

Sebastian'ın eli küçük kızın sırtına gitti ve bornozun içinden elini ovuşturdu. "Hey. İyi misin?"

Tereddütle ona baktı. Adamın siyah saçları, beyaz yastıkların üzerinde vahşi bir bukle yuvası gibi duruyordu. Teni

her zamankinden daha koyu görünüyordu, gözleriyle çok güzel bir tezat oluşturan o muhteşem zeytin rengi. Çıplak göğsü kaslıydı, hafifçe siyah kıllarla kaplıydı ve çarşafın altında kaybolan mutlu bir iz görebiliyordu.

Ve çenesinde büyük bir çürük vardı. Muhtemelen ondan. Panik atak geçirdiğinde yumruklarını sıkma eğilimindeydi ve Sebastian da bunun kurbanı olmuş gibi görünüyordu.

Ne yapacağını bilmiyordu. Panik atağını inkar mı edecekti? Geçmişini mi itiraf edecekti? İkisi de iyi bir seçenek gibi görünmüyordu. Gerçekleri sadece Pisa ve terapisti biliyordu ve Chelsea'nin travmatik geçmişini Pisa'ya itiraf etmesi neredeyse bir yılını almıştı.

Ve Sebastian Cabral'la sadece bir gündür evliydi.

Bu yüzden yüzüne parlak bir gülümseme yapıştırdı ve dağınık saçlarını yüzünden uzaklaştırdı. "Neden iyi olmayayım ki?"

Yatakta dirseklerinin üzerinde doğruldu, kara kaşları çatıldı. "Dün gece tam bir karmaşaydı."

"Bir şeyler içmiş olmalıyım," diye yalan söyleyerek yataktan kalktı. Tanrım, bornozunun altında çıplaktı. Bu çok garipti. Bornozu kendine doğru daha sıkı tuttu.

"Bütün gece seni izledim. Hiçbir şey içmedin. Bana bunun ne hakkında olduğunu söylemek ister misin?" Ses tonu tamamen şüpheliydi.

"Önemli değil-"

"Hiçbir şey değil," dedi sertçe, yatakta doğrulup. "Korkudan katatonik olmuştun. Öldürülüyormuşsun gibi davranıyordun."

Onun sözleri karşısında irkildi. Gerçekten de "öldürüldü" ifadesini kullanmak zorunda mıydı? "Bu konuda konuşmak istemiyorum. Özellikle de evliliğimizin ilk gününde."

"Dalga mı geçiyorsun benimle? Bunun kesinlikle konuşmamız gereken bir konu olduğunu hissediyorum ve ne kadar erken olursa o kadar iyi olur."

"Lütfen," dedi Chelsea, sesi fısıltıya dönüşmüştü. "Yapamam, tamam mı? Şu anda olmaz." Belki de hiçbir zaman.

Bir an için onun kendisiyle tartışacağını düşündü. Bunun yerine, bir elini yüzüne sürdü ve sonra kollarını havaya kaldırdı. "Peki. Unut gitsin. Şu anda bu konu hakkında konuşmayacağız. Sadece senin için endişeleniyorum, tamam mı?"

"Ben iyiyim, gerçekten!" Kendini yataktan kaldırdı ve uzaklaşmak için umutsuzca banyoya yöneldi.

"Lanet olsun, bu da ne?"

Dondu kaldı ve bornozunu tutarak arkasını döndü. "Neymiş o?"

"Bacağın." Gözleri kocaman açılmıştı. "Bu ne zaman oldu?" Adam yataktan fırladı ve kadın adamın üzerinde vücuduna yapışan ve bir şeyleri belirginleştiren bir çift beyaz boxer külot olduğunu gördü. Yeni platonik kocasında görmek istemediğinden emin olduğu şeyler. Adam ona yaklaşırken Chelsea geri çekildi.

"Ne yapıyorsun?"

"Bacağına bakmama izin ver," dedi ona, sonra diz çöküp bornozu kenara itti. Kalçasındaki kocaman, mor bir çürük ortaya çıktığında çenesi düştü. "Tanrım, bunu ben mi yaptım?"

"Oh, şu eski şey mi?" Oraya "iniş noktası" diyordu çünkü derbide her yere düştüğünde aynı kalçasına iniyor gibiydi. "Sadece bir çürük."

"Sadece bir çürük mü?" diye yineledi, ona endişeyle bakarak. "Bacağının yarısını kaplıyor!"

"Pff. Öyle değil." Bornozu tekrar yerine itti ve adamın vücudunu yoğun bir şekilde incelemesinden biraz rahatsız olduğunu hissetti. "Sadece düştüm. Hepsi bu."

"Chelsea," dedi ayağa kalkarken. Yüzündeki ifade kasvetliydi. Endişeliydi. "Benimle güvendesin. Bunu biliyorsun, değil mi? Kimsenin sana zarar vermesine izin vermeyeceğim."

Eğildi ve onun yanağını okşadı. "Ve bu çok tatlı."

"Bana güvenebilirsin."

"Bu çok güzel. Şimdi duş alacağım."

İç çekti. "Peki. Bunu başka bir zaman konuşuruz." Yatağa doğru geri döndü.

"Sadece bir şey, Sebastian."

Döndü, yüzünde meraklı bir ifade vardı.

Banyoyu işaret etti. "Oradaki ışığı benim için açabilir misin?" Evet, bebek gibi davranıyordu ve hayır, umurunda değildi.

İçini çekti, başını salladı ve banyonun ışığını açtı.

Chelsea banyoda zaman geçirdi, duş aldı, sonra kırıışmış saçlarını düzeltmek için fazladan uzun bir zaman harcadı. Sebastian'dan kaçırıyordu, bunu biliyordu. Ama dün gece nasıl davrandığı hakkında konuşmak istemezken dışarı çıkıp adamla sohbet etmek zordu.

Ve tabii ki bilmek için can atırıyordu. Bunun için onu suçlamırıyordu. Sadece sorunları hakkında konuşmaya hazır değildi. Bornozunu silkti, beline bağıladı ve sonra banyodan çıktığında onu tamamen giyinmiş, saçları hâlâ dağınık ama kıyafetleri toplanmış ve gitmeye hazır halde buldu. Telefonunu karıştırdı, çantasını alırken ona zar zor baktı. "Daha yirmi dört saat bile olmadı ama şimdiden manşetlere çıkmaya başladık."

"Gerçekten mi?"

"Dün gece biri bizi görmüş," dedi, sesi huysuzdu.

"Umarım fotoğraflanmaya hazırsındır."

Chelsea omuz silkti ve rahat bir örgü maksi elbise çıkardı. "Bir araya geldiğimizde bunun olacağını biliyordum. Sorun değil."

"Sadece onları görmezden gelmeye çalış. Ve eğer çok yaklaşırlarsa, bana haber ver." Yüzündeki koruyucu ifade çok şiddetliydi. "Eğer izin verirsen sana baskı yaparlar."

"Hemen orada olacaksın, değil mi?" Onun başını sallaması üzerine devam etti. "O zaman onlardan korkmayacağım."

Başını eğip onu inceledi. "Birkaç haftalığına bir korumaya ne dersin? Ortalık sakinleşene ve hayatlarımız normale dönene kadar?"

Chelsea bunu düşündü. Bir koruma biraz müdahaleci olabilirdi. Ama yalnız da olmayacaktı. O

Son maçındaki zalim taraftarı, ışıkları söndüren taraftarı hatırladı. "Bence bir koruma harika bir fikir," diye karar verdi.

Sebastian memnun görünüyordu. "Geri döndüğümüzde sana da bir tane alırız."

"Artık geri dönmeye hazırım."

Yüz ifadesinden kızın onu şaşırttığı anlaşılıyordu. "Birkaç turistik şey yapmak istediğini sanıyordum?"

Paparazziler tarafından takip edileceklerse olmazdı. Sebastian'la birlikte bu odada kapana kısılacaksa ve Sebastian sürekli olarak ona neler olduğunu merak edip öğrenmek isteyecekse olmazdı.

Ayrıca, yarın akşam antrenmanı vardı. Yerleşmek ve eski yaşam tarzına dönmek en iyisiydi. "Hayır, sanırım dönmeye hazırım. New Orleans benim için düşündüğüm kadar çekici değil."

"New York'a döndüğümüzde, annem ve her zaman yanımızda olan kamera ekibinin muhtemelen bizi bombardımana tutacağı konusunda sizi uyarmalıyım."

Chelsea ona hınzırca sırıttı. "Şaka mı yapıyorsun? Aileyle tanışmayı çok isterim." İnledi.

Onuncu Bölüm

New York'a dönmek üzere uçağa bindikleri sırada Chelsea'nin telefonu gelen bir mesajla çaldı.

Gretchen: Sana inanamıyorum!

Chelsea: Ne?

Gretchen: Yüzünü az önce internette gördüm. Evlendin mi? Sebastian'la mı?

Chelsea: Evet, yaptım! O anlık bir şeydi.

Gretchen: Ben. Ben. Çok.

Acıdı. Chelsea: Ne? Neden?

Gretchen: Bana çıktığınızı bile söylememiştin! Paten derbisi rahibe manastırına katılmana iki saniye kaldı sanıyordum.

Chelsea: Ha! Hayır, dediğim gibi, çok ani oldu.

Gretchen: Oh adamım. Sarhoş düğünü mü? Ben de yaşadım. Bekle, hayır yapmadım. Çünkü ben bunu arkadaşlarıma yapmazdım. Ve eğer hissedemiyorsanız, şu anda sizi yargılayıcı bakışlarımla utandırıyorum.

Chelsea: Özür dilerim. Sadece kalkıp yapmaya karar verdik. Kimseyi davet etmeyi düşünmedik.

Gretchen: Geçen geceki partide çok iyi anlaşmış olmalısınız. Değil mi? Seni derbi kıyafetleri içinde gördü ve bu işi halletmesi gerektiğine karar verdi, değil mi?

Chelsea bir an için düşündü. Maskaralıklarında ne kadar ileri gideceklerdi? Her şeyi gerçekten konuşmamışlardı. Bir not defterine bir şeyler yazmakta olan Sebastian'a baktı. "Gretchen tarafından sorguya çekiliyorum. Gizli hikâyemiz ne? Evliliğe dönüşen sarhoş bir ilişi yaşadığımızı düşünüyor."

Chelsea'ye baktı, bakışları onun ağzına kaydı. "Senin içki içmediğini bilmiyor mu?"

Nedense dudaklarına odaklanması onu gergin hissettirdi. Tuhaf ve telaşlı. "Biliyor mu bilmiyorum. Eskiden ierdim."

"Oh? Ve sen durdun mu?"

"Ben yaptım." Ve soru sormayacağını umarak bu kadarla yetindi. Bunun yerine, ona meydan okuyan bir bakış attı, sanki bunu sormaya cesaret ediyormuş gibi.

Sadece sandalyesinde arkasına yaslandı, düşünceli görünüyordu. "Ne tür bir hikaye ile devam etmek istiyorsun?"

"İlk görüşte aşk mı?" O teklif etti. "Yıldızların aynı hizaya gelmesi mi? Kuşların şarkı söylemesi? Sizi görünce tepenizde bir melekler korusu mu?"

Ağzı yarım bir gülümsemeyle kıvrıldı ve başını salladı. "Belli ki herkesin beni olduğumdan çok daha romantik bir adam olarak hayal etmesini istiyorsun."

"Romantik değil misin? şok içinde soluk soluğa kaldım."

"Yeterince romantiğimdir ama sadece doğru teşvikle." Kaşlarını oynattı ve sonra arkasına yaslandı

sandalyesinde, bakışları düşünceli. "Ona sihirli bir vajinanız olduğunu söyleyebiliriz."

"Bir ne?"

"Evet. Sihirli vajina. Ya da Venüs sinek kapanı gibi bir şey. Aletim içeri girdi ve bir daha çıkmadı."

Kadın onun koluna vurdu. "Evet, doğru. İnandırıcı şeyler düşünmeye çalışıyorum. Ona söyleyecek bir şeye ihtiyacım var. O benim en iyi arkadaşlarımdan biri." Bir an düşündü ve sonra ona baktı. "Ya beni bir servet avcısı olarak konumlandırırsak?"

Sebastian ona uykulu ama şüpheli bir bakış atarak, dün gece panik atağının ortasında ne kadar süre uyanık kaldığını merak etmesine neden oldu. Belli belirsiz bir anı canlandı; yağmur yağıyordu, Sebastian'ın elleri nemli omuzlarını ve saçlarını okşuyordu, Sebastian sözsüz seslerle onu yatıştırıyordu. O iyi bir adamdı, suçluluk duygusuyla fark etti. Ondan daha iyisini hak ediyordu. Berbat durumdaydı.

"Bir hikâyeye ihtiyacımız var," diye tekrar sordu Chelsea. Onun da dikkatini dağıtacak bir şeye ihtiyacı vardı.

Sebastian yumuşak bir sesle, "Ona seni gördüğüm andan itibaren sana sahip olmam gerektiğine karar verdiğimi söyleyebilirsin," dedi.

Nedense bu Chelsea'nin nabzını hızlandırdı. Sandalyesinde ondan uzaklaştı ve pencereden dışarı bakıyormuş gibi yaptı. "Bir şeyler düşüneceğim."

"Peki, ne karar verdiğini bana bildir." Kadın dönüp baktığında, adam not defterini bırakmış ve telefonunu kaldırmıştı. "Hunter bana da mesaj atıyor. Tahminimce Gretchen onu bu işe bulaştırdı."

Durdu, düşündü, sonra tekrar yazmaya başladı.

Chelsea: Bir çeşit şeydi. Bana baktı ve ben de anladım. Ve o hissettiğini söyledi

aynı şekilde. Bu yüzden hiç vakit kaybetmemeye karar verdik.

Gretchen: Omg. Bunun zekice mi yoksa inanılmaz mı olduğuna karar veremiyorum. Sebastian bana hiç romantik bir tip gibi gelmemiştir.

Chelsea: Gerçekten mi, sana nasıl vurdu?

Gretchen: "Amaçsız" dersem beni öldürür müsün?

Yanındaki boş boş mesajlaşan adama baktı.

Chelsea: Hayır, ama şimdi ilgimi çekti. Neden amaçsız?

Gretchen: Onunla sadece birkaç kez karşılaştım. Ama aile parasının üzerinde oturuyor ve hiçbir şey yapmıyor. Kendine ait bir işi yok. Aile şirketini yönetmiyor. Sadece zengin.

Hunter'la birlikte spor yapıyorlar ama çılgın ailesinden kaçmak dışında ne yapıyor bilmiyorum.

Chelsea: Eminim bir planı vardır. :) Zaten gitmem gerek. Yarın öğle yemeği?

Gretchen: Kızım, evet. Şimdi git yeni kocanı benim için öp, ben de Hunter'da dedikodu yapacağım. Ve senin hakkında daha çok magazin gazetesini okuyacağım, ama daha çok Hunter'da dedikodu yapacağım. XO

Chelsea: XO

Chelsea yine spekülative bir şekilde Sebastian'a baktı. Amaçsız, ha? Gretchen'in bunu zalimce bir şekilde söylediğini düşünmüyordu. Gretchen açık sözlü ve bazen düşüncesizce konuşurdu ama asla zalim değildi. Sebastian'a kim kızabilirdi ki? Muhteşemdi, kibardı, komikti ve son derece çekiciydi. Erkeklere karşı bağışıklığı vardı ve hâlâ Sebastian ona o uykulu gülümsemelerinden birini attığında kendini kız gibi heyecanlanırken buluyordu.

Görünüşe göre ikisinin de üzerinde çalışması gereken şeyler vardı.

Ona doğru baktı ve temkinli bir bakış attı. "Dik dik bakıyorsun."

Telefonunu kaldırdı ve konuşmayı değiştirdi. "Gretchen'a bunun anlık bir çekim olduğunu söyledim ve ona göre hareket ettik."

Sebastian ona küçük bir baş selamı verdi. "Bununla çalışabilirim. Ve seni gören herkes bunun hiç de yanlış olmadığını bilir."

"Bu ne anlama geliyor?"

"Bu platonik olmasaydı, fıstık ezmesinin jöleye bulaştığı gibi sana yapıştırdım demek."

"Fıstık ezmesi üzerine ... jöle?"

"Bu kötü bir şey mi? Kumsaldaki kuma ne dersin?" "Kumsaldaki kum mu?"

"Berbat bir benzetme, biliyorum. B u k o n u d a gerçekten kötüyüm." Yüzünü buruşturdu. "Bunu bana karşı kullanmayacaksın, değil mi?"

"Kendine doğru şöyle tut..." diye alay etti.

"Korku filmlerindeki uzaylı yüz kucaklayıcı gibi mi?" Ona umutlu bir bakış attı.

"Haklısın. Bu işte çok kötüsün." "Sana söylemiştim."

On Birinci Bölüm

Uçaktan indiklerinde Sebastian Chelsea'yi kendine doğru çekti ve kulağına fısıldadı. "Sadece rahat davranmaya çalış, tamam mı? Hiçbir şey tamamen üzgün birinin fotoğrafından daha çok satmaz."

"Tamam," dedi ama parmakları adamın kolunda sıkılaştı. "Ve şimdiden özür dilemek istiyorum."

"Ne için?"

"Çünkü ve Cehennem havaalanları vardır hakkında için olmak." Yüzünü buruşturdu. "Ciddiyim. Bunun için sana tehlike tazminatı vereceğim."

O güldü ve salladı onu Kafa. Elbette. o abartıyor muydu? "Eminim her şey yoluna girecek."

"Umarım öyledir," dedi ama sesi pek ikna olmuşa benzemiyordu. "Güneş gözlüğü ister misin?"

"Hayır, ben iyiyim."

"Karar senin." Adamın kolu kadının beline dolandı ve pistte yürürlerken onu kendine doğru çekti.

Havaalanına girdiklerinde kalabalık görünüyordu ama saçma değildi. Sebastian'a baktığında, onun bir güneş gözlüğü taktığını ve başını eğdiğini fark etti. Kolu beline sıkıca sarılmış, onu ileriye doğru itiyordu.

"İşte oradalar," diye bağırdı biri.

Birdenbire bir kalabalık öne atıldı ve kameralar yüzlerinde parlamaya başladı. Chelsea gözlerini siper etti, gözlerini kıstı ve tökezleyerek ilerledi. Sebastian onu yakalamak için oradaydı ve kolunu kaldırdı.

"Hey, şimdi, bize biraz yer açın," diye hırladı etraflarını saran fotoğrafçılara. "Geri çekilin lan." "Sebastian, buraya gel," diye bağıldılar. "Chelsea, buraya gel!" Işıklar tekrar tekrar yanıp sönerek onu kör etti. Sesler kulaklarında çınlayan bir kakofoniye dönüşmüştü ve Sebastian'ın limuzininin onları bekleyeceği otoparka doğru ilerlerken kalabalık da onları takip e d i y o r d u . Sebastian'ın koluna yapıştı, ürkmüştü ve toplanan kalabalık karşısında biraz telaşlanmıştı.

Birisi "Bize bir öpücük ver" diye bağırdı.

Sebastian onlara, "Çekilin yoldan," dedi ve bir kolunu önlerine iterek Chelsea'yi ileri doğru itti.

"Önce öp!" diye bağıldılar.

Bu o kadar gülünçtü ki Chelsea kıkırdamaya başladı. Kendini tutamadı. Bir havaalanında Sebastian'la öpüşürken çekilmiş fotoğraflarını isteyen bir kalabalığın üzerine çullanacağı düşüncesi? Daha seksi olmayan bir yer olabilir miydi? Sebastian ona dönüp kaşlarını çatarken bile gülmeye devam etti.

"Bir öpücük," diye bağırdı biri.

"Öpüşürsek gidecek misiniz?" O da karşılık verdi.

"Evet!" koro halinde geldi. Kameralar kalktı ve bir an için flaşlar durdu.

Chelsea eğlenerek ayaklarını dikti ve Sebastian'a baktı. "Eee?"

"Şaka yapıyorsun, değil mi?"

Onu daha yakına çekti ve fısıldadı. "Nasıl olsa fotoğraf çekecekler, değil mi? Bari onlarla birlikte çalışalım."

Onu inceledi. "Deli bir dahi misin yoksa sadece deli misin bilmiyorum."

"Aslında ikisinden de biraz. Şimdi, büzül bakalım." Adamın yakasından tuttu, fotoğrafçılara sert bir bakış attı ve ağzına büyük bir tane yerleştirdi.

Yüzlerce kamera aynı anda çekilmiş gibiydi.

Bir an sonra geri çekilirken, hiçbir şey hissedememesinin utanç verici olduğunu düşündü. Çünkü Sebastian'ın harika öpülesi bir ağzı vardı ve ona dokunduğunda soluk yeşil gözlerindeki parıltı hoşuna gidiyordu.

Kırılmış olması çok kötü.

Paparazzilere doğru baktı. "Öpücüğünü aldın. Şimdi bizi yalnız bırakın."

"Emin olmak için bir tane daha yapalım mı?" Sebastian alay etti, sesi kızın kulağına fısıltı gibi geliyordu.

Onun koluna vurdu. "Çok komik."

* * *

Manhattan'da ilerlerken limuzinin içinde çoğunlukla sessizdiler. En azından bir mahalle sokağına sapana ve Sebastian elini alnına götürerek inleyene kadar. Önü insanlar ve kameralarla dolu bir kasaba evine yanaştıklarında Chelsea limuzinin camından dışarı baktı.

"Daha fazla paparazzi mi?" diye sordu.

"Hayır," dedi Sebastian acımasızca. "Bu sefer annem."

Chelsea'nin gözleri büyüdü. "Ah, canım."

"Evet. Hiç televizyona çıkmak istedin mi? Olmak üzeresin." Sesi pek heyecanlı gelmiyordu.

"Her şey yoluna girecek," diye güvence vererek elini okşadı. Onu şaşırtan bir şekilde, adam onun parmaklarını kendi parmaklarının arasına aldı ve sıktı. Bu çok tatlıydı.

Ona doğru baktı. "Yaşamak üzere olduğunuz boktan gösteri için şimdiden özür dilemek istiyorum. Mümkün olan en kısa sürede bizi eve sokmaya çalışacağım."

Kıkırdadı. "Kendini daha iyi hissetmeni sağlayacaksa, seni suçsuz buluyorum."

"Aslında öyle." Adam limuzinin kapısını açtı ve kadın renkli camdan kalabalığın dalgalanışını izledi

Ona doğru. Sonra ona bir el uzattı ve artık onun ortaya çıkma zamanı gelmişti.

Chelsea elini onun elinin içine koyarak limuzinden inmesine yardım etmesine izin verdi ve hemen kameralar yüzlerine çevrildi. Kırmızı ve siyah zebra çizgili bir takım elbise giymiş bir kadın aceleyle ilerledi. Koluna sıkıştırdığı küçük bir köpeği vardı ve saçları gümüş rengi şık bir bob şeklinde kesilmişti. Eğildi ve Sebastian'ın yanağına hızlı bir öpücük kondurduktan sonra yargılayıcı bir bakış attı. "Nugget, senden hiç memnun değilim."

Sebastian'ın eli Chelsea'ninkini sıkıca kavradı. "Anne, bana öyle deme. Kameraların burada olması şart mı?" Annesinin omzunun üzerinde duran üç kamerayı işaret etti.

"Bir reality şov çekiyorum, Nugget. Benim gerçekliğimi kaydediyorlar." Eliyle kameraları işaret etti ve sonra gözlerini Chelsea'ye dikti. "Fahişe bu mu?"

"Tanrım, anne. O bir fahişe değil. O benim karım. Chelsea."

Chelsea kendini tutamadı. Tekrar kıkırdadı ve elini uzattı. "Sizinle tanıştığıma çok memnun oldum Bayan Cabral. Sebastian bana sizden çok bahsetti."

Bayan Cabral mükemmel kemerli bir kaş kaldırdı. "Eğer durum böyle olsaydı, o zaman size bana Değerli Anne denmesini tercih ettiğimi söylerdi."

"Ben de ona sana öyle hitap etmeyeceğimi söyledim," diye hırladı Sebastian. "Ve gerçekten beni ön kapımda pusuya düşürmek zorunda mıydın? Benim mahremiyetim ne olacak anne?"

"Değerli anneni görmeye gelmeyeceksin, Nugget. Başka türlü seni nasıl görmeye geleceğim? Beni kendi düşününe bile davet etmediğini düşününce."

"Kendinizi kötü hissetmeyin Bayan Cabral," diye önerdi Chelsea. "Biz de ailemi davet etmedik. Çok anlık bir şeydi."

"Neden?" Bayan Cabral, fazla enjekte edilmiş dudağı biraz kıvrılmış bir halde sordu. "Saat başına ücret aldığınız ve ATM'ye geri dönmek zorunda kalacağı için mi?"

"O bir fahişe değil, anne. Ona para vermiyorum ve ikimize de hakaret ediyorsun, kes şunu."

Chelsea yine sadece kıkırdadı. Bu kadar komik olmasaydı, aşağılayıcı olabilirdi. Küçük bir köpeği olan Cruella De Vil görünümlü bu gülünç kadın yeni kayınvalidesi miydi? "Her neyse, sizinle tanıştığıma çok memnun oldum Bayan Cabral," dedi Chelsea, sesini tatlı tutarak. "Sebastian'ın annesi olmak için fazla genç görünüyorsunuz."

Aslında gerçek buydu. Yüzü o kadar çok kez gerdirilmiş, doldurulmuş ve soyulmuştu ki cildi tam anlamıyla mükemmeldi. Ustaca kırıştırılmış ve morlaştırılmış saçlarına rağmen kırk yaşından bir gün bile fazla göstermiyordu, Sebastian Cabral'ın annesi olmak için çok gençti.

Kaşları tekrar kalktı ve Chelsea'yi inceledi. "Hımm." Oğluna doğru baktı. "Lisa'nın kalbini kırdığını bilmeni isterim. Evlendiğinizi Perez Hilton aracılığıyla öğrenmek zorunda kaldı. Sence bu onu nasıl hissettiriyordur?"

"İki yıldan uzun bir süre önce sadece bir ay çıktığımızı ve o zamandan beri onu görmediğimi düşünürsek? Umurumda mı bilmiyorum."

"Uzlaşmak istediğini biliyorsun, Nugget-"

"O zaman hikâyesi Chelsea'yle evlenmemi nasıl a t l a t a c a ğ ı üzerine olabilir." Sıkıca gülümsedi ve Chelsea'yi kameraların yanından geçirerek evin merdivenlerine doğru yönlendirdi. "Seni seviyorum anne, ama bunu yapmayacağım. Şu anda olmaz."

"Anneni yeni karınla tanışması için içeri davet etmeyecek misin?"

"İçeri gelebilirsin anne. Kamera ekibi giremez." Chelsea'yi ileriye doğru yönlendirmeye devam etti ve sonra durakladı.

Konağın merdivenlerinde oturan bir kadın vardı. Chelsea ve Sebastian yaklaşırken başını kaldırdı, rimeli yanaklarından aşağı süzülüyordu. Son derece estetik ameliyatlı bir şekilde güzeldi. Sebastian'ı görünce ayağa kalktı ve kameralar çekmeye başlar başlamaz yeniden hıçkıra hıçkıra ağlamaya başladı.

Acı dolu bir ses çıkardı ve kadını işaret etti. "Chelsea, Lisa'yla tanış."

* * *

Chelsea, yeni odasında giysilerini yerleştirirken, garip bir öğleden sonra geçirdiğini düşündü. Evlilik olayının başlangıçta papatya falları gibi olmayacağını bilse de, yeni, çılgın kayınvalidesi tarafından fahişe olarak adlandırılacağını ve "terk edilen" eski sevgilisi tarafından hıçkıra hıçkıra ağlanacağını tahmin etmemişti. Daha doğrusu, kendini terk edilmiş olarak hayal eden kadın. Tüm bunların televizyonda yayınlanacak bir sahne için kurgulandığını bilse de, Sebastian ellerini havaya kaldırırken kendini Lisa'yla birlikte merdivenlerde oturmuş onu teselli etmeye çalışırken buldu.

Sonunda Lisa'ya muhtemelen kameraya çekilecek bir öğle yemeği randevusu sözü verdi. Sorun değildi; Chelsea'nin umurunda değildi.

"Mama Precious" ve Lisa'dan kurtulmayı başarmışlar ve sonunda şehirdeki eve yerleşmişlerdi. Sebastian ona evi gezdirmiş, oda oda gezerken ışıkları açmıştı. Onun paranoyasını hatırlaması çok düşünceliydi. Şehir evinin kendisi soluk gri duvarlar, birkaç soyut tablo ve sade, kasvetli mobilyalarla oldukça seyrek bir şekilde dekore edilmişti. Yaşanılan bir evden ziyade birinin şirket ofisine benziyordu. En azından iyi aydınlatılmıştı, ray aydınlatması ve sokağa bakan birkaç penceresi vardı. Şehir evi ayrıca birkaç yatak odası ve banyoya sahipti, bir . her biri hangi vardı olmuştur söz verildi Chelsea'ye. En iyi aydınlatılmış yatak odasını seçti.

en küçüğüydü. Kiraz ağacından oyulmuş bir ikiz yatak, ona uygun bir şifonyer ve her yerinde "dekoratör" diye bağırarak sahte çiçeklerle dolu bir vazoda vardı. Koridorun hemen dışında bir banyo vardı ve küçük olmasına rağmen, en azından sabun mutfağını kurmaya başlaması için yeterli tezgah alanı vardı. Şehir evinde iki mutfağı vardı ama bu kadar çok yer işgal ettiği için kendini tuhaf hissediyordu. İzinsiz giriyormuş gibi. O yüzden şimdilik banyoda kuruyordu.

Tuvaletlerden birini devralmak bile onu rahatsız hissettirdi. Bir yabancıya evine yerleşmek tuhaftı. Özellikle de bu ev son daireden çok daha büyükse. Pisa ile paylaştığı yer altı yüz metre kare ve iki küçük yatak odasıydı. Bu ev üç katlıydı ve çok sayıda yatak odasının yanı sıra bir medya odası, resmi bir yemek odası, bir çalışma odası ve girmesine izin verilmeyen bir oda vardı.

Cidden. Sebastian ona etrafı gezdirdikten sonra koridorun sonundaki odayı yasak bölge ilan etmişti. Hatta kilitliydi ve her şey vardı.

Ve tamam, bu ürkütücüydü. Hatta bunu ona söyledi ve adam üzgün görünüyordu. Ona özel bir çalışma odası olduğunu, dağınık olduğunu ve temizlendiğinde ona göstereceğini söyledi. Ama yine de.

Belki bu gece her ihtimale karşı şifonyeri kapısının önüne iterdi.

Ancak gece için yerleştiğinde ve saat geç olduğunda, giderek daha tedirgin olmaya başladı. Odasının ışıkları yanıyordu ama aklına New Orleans'ta yaşadıkları elektrik kesintisi geliyordu ve kendini güvende hissetmiyordu. Ya ışıklar yine sönerse? O zaman tanıdık hiç kimsenin olmadığı bu yabancı yerde olurdu. Bu düşünce onu endişelendirmeye başladı ve dar, yabancı yatağına sürünerek girdiğinde, odayı dolduran neşeli ışığa rağmen korkudan neredeyse titriyordu.

Dehşet içinde yarım saat boyunca tavana baktı. Şehir evi sessizdi. Dışarıdaki trafiği ara sıra duyabiliyordu ama bu yerleşim sokağı eski dairesinden çok daha sessizdi ve kendini yalnız hissediyordu. Korkmuştu.

Sebastian'ın ne yaptığını ve kendisine eşlik etmesine aldırıp aldırmayacağını merak etti.

Kötü gecelerinde, kardeşçe sarılmak için Pisa ile yatağa girerdi. Garip bir şey yoktu, sadece başka bir canlının yanında olduğunu ve onu koruyacağını bilmenin rahatlatıcı varlığı. Ama Pisa şimdi Austin'deydi ve geçen hafta boyunca arkadaşından aldığı mesajlara bakılırsa bu durum hoşuna gidiyordu. Yatağında doğrulup başucundaki telefonuna uzandı ve gece geç saatte bir mesaj atmayı düşündü.

Ama yine de yalnız olacaktı.

Yine Sebastian'ı düşündü. Sebastian onunla otelde yatmayı sorun etmemişti. Onu tekrar zorlayıp zorlayamayacağını merak etti. Bir yanı bu kadar zayıf olduğu için utanıyordu ama daha büyük bir yanı umursamıyordu. Sadece korkusunun geçmesini istiyordu.

Bu yüzden alışık olmadığı yatağından sürünerek çıktı ve bir çift flanel pijama pantolon giydi. Normalde atlet ve külotla uyurdu ama odasına yarı çıplak girip battaniyeleri paylaşmak isterse Sebastian'ın bundan hoşlanmayacağından şüpheleniyordu.

Sebastian'ın iyi yanı da buydu. Aletiyle düşünmüyordu, bu da onu güvenli kılıyordu.

Chelsea odasından çıktı ve aydınlık koridordan geçerek Sebastian'ın odasına doğru ilerledi. Kilitli "gizemli" odaya değil, onun yatak odasına. Kapı kapalıydı ve hafifçe vurdu.

Biraz sonra açtığında üzerinde bir atlet ve boxer vardı. Elinde bir kalemle birlikte bir not defteri vardı ve siyah saçları sanki yatmaya hazırlanıyormuş gibi dağınık görünüyordu. "İyi misin?"

Ayaklarını parke zeminde oynattı ve ellerini göğüslerinin önünde kavuşturdu. "Bu gece seninle uyuyabilir miyim?" Onun şaşkın bakışları karşısında, "Yeni oda konusunda biraz korkuyorum ve senin güvende olduğunu biliyorum," diye ekledi.

Sebastian onun yüzünü inceledi, sonra başını salladı ve kapıyı biraz daha açtı.

Kocaman yatağa girdiğinde buradaki dekorun da evin geri kalanı gibi steril ve gri olduğunu fark etti. Ancak burada, içinde kaybolabileceği bir düzine kabarık yastık vardı ve yatağın sadece bir köşesi Sebastian tarafından rahatsız edilmişti. Kendini yatıya kalmış bir çocuk gibi hissederek diğer tarafa geçti ve bir yastık kaptı. "Minnettarım, Bastı."

"Bastı?" Homurdandı. "Bu Nugget'tan daha kötü."

Adam yatağa geri döndüğünde esnedi ve omuz silkti, sonra yanına sokuldu. Sebastian sıcak ve güvenliydi ve o da hemen rahatladı. "Sen benzetmelerin üzerinde çalış, ben de lakaplarım üzerinde çalışayım."

Chelsea daha o cevap vermeden uyumuştı.

On İkinci Bölüm

Chelsea ile evli olmak kafasını karıştırıyordu.

Doğaçlama düşünlerinin üzerinden bir hafta geçmişti ve şu ana kadar sırlarla, gizlice dolaşmakla ve mavi toplarla dolu bir haftaydı.

Oh, ve evi çiçek gibi kokuyordu.

Sırlar, çünkü Chelsea sürekli olarak nereye gittiğini ona söylemeden evden ayrılıyordu, bir omzunda büyük bir çanta asılıydı. Gündüz vakti bir saatliğine ortadan kayboluyor, geri dönüyor ve doğruca sabun yapımına gidiyor, bir çift kulaklık takıyor ve sabun tariflerini karıştırıp kalıpları keserken saatlerce müzik dinliyordu. Ona bu haftanın leylak haftası olduğunu ve evin çiçek gibi koktuğunu söyledi. Tonlarca çiçek. Kıyafetlerine de sinmişti, öyle ki spor salonunda erkekler ona tuhaf tuhaf bakıyorlardı.

Etrafta gizlice dolaşıyordu, çünkü Chelsea gündüzleri ortadan kaybolmadığı zamanlarda, haftanın birkaç gecesi yine çantasıyla ortadan kayboluyordu. Nereye gittiğini gönüllü olarak söylemiyordu ve adam her sorduğunda onu görmezden geliyordu. Kaba bir şekilde değil. Sadece göz kırpmıyor, neşeli bir kahkaha atıyor ve bunun anlaşmalarının bir parçası olduğunu söylüyordu,

Eğer kilitli odasını açmayacaksa, nereye gittiğini de söylemeyecekti.

Ama kilitli odası sadece çizimlerle doluydu. Özellikle iyi çizimler de değil. Peki ya eve geldiğinde? Çoğu zaman eve çürüklerle gelirdi.

Bu yüzden endişeli olduğunu söylemek hafif kalır.

Uyku düzeni onun için öngöremediği bir işkenceydi. Her gece kapısına geliyordu, öyle ki artık onu yatağında beklemeye başlamıştı. Ve birkaç geceden sonra? "Giyinip süslenmeyi" bırakmıştı. Adam boxer'ıyla yatacağı için, artık yatağa diri göğüslerini ve dik meme uçlarını ortaya çıkaran minik bir atlet ve bir çift minik iç çamaşırıyla girmeye başlamıştı. Ve kendi kendine bunun iyi olduğunu söyledi.

Chelsea'nin onunla yatağa girmesine aldırmadı. Minicik iç çamaşırlarına aldırmiyordu. Chelsea'nin yapışkan bir uykucu olmasına da aldırmiyordu; uyandığında kolları kollarından birine dolanmış, göğüsleri pazusunun iki yanına bastırılmış ya da bacağı onunkinin üzerine atılmış oluyordu.

Çok güzeldi ve yarı giyinikti. Bunu umursaması için deli olması gerekirdi. Ama bu da sorunun bir parçasıydı. Sadece arkadaş olmaları gerekiyordu ve o kendini kesinlikle platonik hissetmiyordu. Her sabah, saklamak zorunda olduğu bir ereksiyonla uyanıyordu. Her akşam onunla ilgili tahrik edici, inanılmaz rüyalar görüyordu. Sürekli aklındaydı, kaçamak eskizlerinin konusuydu ve o hafta birçok kez soğuk duş almasının sebebiydi.

Ve iki yıl boyunca platonik olmaları gerekiyordu. O ölecekti. Mavi toplar onu öldürecek.

En sinir bozucu şey? Ondan sürekli "güvenli" diye bahsediyordu. Sanki ona sarılabileceği ve hakkında iki kez düşünmeyeceği bir tür çatlak oyuncak ayıymış gibi. Sanki sekse ihtiyacı olan kırmızı kanlı bir erkek değilmiş gibi.

İşleri platonik tutmak gittikçe zorlaşıyordu, çünkü onu gördükçe? O kadar çok yuvarlanmak istiyordu.

onu yatağa yatırdı ve öpmeye başladı. Ağzını o dolgun, muhteşem dudaklara, göğüslerine, sulu meme uçlarına, o küçücük külotun içinde esneyen kabarık, sıkı kışına, her yere bastırdı. Her şeyiyle -kişiliği, vücudu, gülüşü- onu her seviyede etkilemişti.

Ama yapamazdı, yapamazdı çünkü onun otelde nasıl dehşete kapıldığını hatırlıyordu. İşleri ilerletebilmeleri için önce onu anlaması gerekiyordu.

Bu yüzden onu koruması için tuttuğu korumayı takip ediyordu.

Bu da bu hafta korkunç bir şekilde ters giden bir başka şeydi. Hunter'dan bir güvenlik şirketi tavsiyesi almıştı; Hunter'ın dışarı çıktığında kendisine eşlik eden kişisel bir koruması vardı. Şirketi arayıp ihtiyaçlarını anlatmış, onlar da Hunter'ı korumak için

Rufus.

Rufus devasa biriydi. Bir metre boyunda ve rahatlıkla dört yüz kilo ağırlığındaydı, herkesin geri adım atmasına neden olacak sert bir kaş çatışı vardı ve kolları, boynu ve kulakları dövmelemlerle kaplıydı. Bu iş için mükemmeldi ve Chelsea onu seviyor gibiydi. Artık giderken onu da yanında götürüyordu ve görevlerinin bir parçası olarak Rufus'un Sebastian'a rapor vermesi gerekiyordu.

Ama Chelsea, Rufus'tan yapmamasını istemişti.

Şimdi Rufus'a işlerin nasıl gittiğini sormaya gittiğinde boş bakışlarla karşılaşıyordu. Çeki kesenin Sebastian olması önemli değildi, Rufus'un sadakati Chelsea'ye idi. Ve gerçekten, o da bundan memnundu.

Ama şimdi merakı daha da artmıştı. Bu yüzden metroya binip şehrin öbür ucundaki yerel bir üniversiteye doğru yola çıktıklarında onları takip etmişti, Chelsea'nin her zamanki kocaman çantası omzundaydı. Rufus'un kulağını cınlatıyordu, bu sayede onu fark etmemeyi başarmışlardı.

Üniversite kısmı onu şaşırtmıştı. Ders alıyor muydu? Cumartesi gecesi idi, kim cumartesi gecesi ders alırdı ki?

Ayrıca, bu çürükleri açıklamıyordu.

Bir arenaya girdiklerinde şaşkınlığı daha da arttı. Chelsea bir arka kapıdan girdi ve orada görevli bir muhafıza başıyla selam verdi. Sebastian onları takip etmek yerine binanın ön tarafına yöneldi ve yavaşça içeriye doğru ilerleyen kalabalığı takip etti.

El ilanları ve tişört standları vardı ve neye baktığından tam olarak emin olamadan içeriğe göz atmak için durdu. Birçoğu paten kayan sert görünümlü kızlardı. Merak ederek bir broşür aldı.

"Bu akşamki maç için biletiniz var mı?"

Sebastian başını kaldırıp baktı. Kabindeki kadın dövmeler ve piercinglerle kaplıydı ama gülümsemesi dostçaydı.

"Aslında bir arkadaş arıyorum."

"Oynuyor mu?" Kadın büyük boy ticaret kartlarıyla dolu bir masayı işaret etti.

"Hayır, öyle olduğunu sanmıyorum," dedi adam, kadınların resimlerine bakarak. Bazıları iri yarı, iri yapılı ve kaslıydı. Bazıları zarıftı, kollarını bükerek poz veriyorlardı. Bazılarının kaskında bir yıldız vardı ve bazıları dövmelerle kaplıydı. Birkaçı ağır makyajlıydı ve eşofmanları daha seksi ve kışkırtıcı olacak şekilde değiştirilmişti. Kartların üzerindeki yüzleri taradı, mor ve pembe bordürlü kartlara yöneldi. Chelsea'nin çantası mor ve pembeydi.

Elbette, hırçın bir ifadeyle poz veren, saçlarını atkuyruğu yapmış yeni karısıydı. Daha kışkırtıcı bir kostüm giyenlerden biriydi, yakası göğüslerinde toplanmıştı, eteği çok daha kısa ve pililiydi. Çizgili diz üstü çoraplar giymiş ve sanki birinin suratına çarpmak istermiş gibi yumruğunu havaya kaldırmıştı.

İnanılmaz seksi görünüyordu.

Chesty LaRude, 34DD numara. Broadway Rag Queens.

"Bu kartı istiyorum, lütfen," dedi ve bir miktar nakit para çıkardı.

On dakika sonra, elinde bir bira ve bir sürü lanet olası soruyla küçük stadyumun içindeydi. En tepeye yakın tribüne oturdu ve etrafına bakındı. Zemin bir tür tuhaf mavi döşemeyle kaplanmıştı ve düz pistin çizgileri pembeyle işaretlenmişti. Odanın ortasına sandalyeler yerleştirilmişti ve kızlar etrafta kayarak ısınıyorlardı. Chelsea'yi görmemişti ama üniformaları yanlış renkteydi. Bu yüzden birasını yudumlayarak izlemeye ve beklemeye devam etti.

Paten derbisi. Hiç mantıklı gelmiyordu ama yine de mantıklı geliyordu. Herkese gülümseyen, onunla bezelye ve soğan gibi iyi anlaşılan (benzetmeleri üzerinde gerçekten çalışması gerekiyordu), meyveli sabunlar satan neşeli, mutlu Chelsea'si ... bu sert ve hırçın kadınlarla mı oynuyordu? O tip birine benzemiyordu. Mohawk saçları ve devasa pazularıyla çürükler içinde bir kız yanından geçerken, Chelsea'nin vücudundaki sürekli morlukları merak etti.

Yanında bir kadın oturuyordu, elinde bira vardı, saçları mavi kesilmişti. Ona başıyla selam verdi. "Derby bakiresi mi?"

"Ha?"

"Derbi bakiresi misin?" Kız ona sırtıttı. "Öyle birine benzemiyorsun."

"Evet, bu benim ilk maçım."

"Bu çok sevimli," dedi. "Ve bu bir maç. B i r oyun değil. Boks gibi."

"Patenle boks. Anladım." Elini uzattı. "Sebastian."

"Biliyorum," dedi şeytani bir sırıtışla. "Anneni o programda izliyorum. Tam bir deli, biliyor musun?"

"Evet, biliyorum."

"Ben Diane." Eliyle yeri işaret etti. "Karım Morning Whorey, Rag Queens'in altmış dokuz numarası."

"Karım bu," dedi Chelsea'nin oyun kartını göstererek.

"Oh, Lanet olsun, yaptı Chesty olsun Evli misin? Sikeyim, Bu harika. Tebrikler!" Diane heyecanlanmış görünüyordu. "O çok eğlenceli

Pistte izle. Düpedüz edepsiz ve kötü niyetli. Morali bozuk olduğunda çok fazla ceza alıyor."

Bu tanıdığı Chelsea'ye hiç benzemiyordu. Ama yine de onu o kadar da iyi tanıımıyormuş gibi geliyordu. Pistte başını salladı. "Peki oyun nasıl işliyor?"

"Bout, dostum, bout," diye düzeltti. "Bout demeye başlamazsan biramı giymek üzereymişsin gibi."

Yüzünü buruşturdu. "Özür dilerim."

"Tamam. Bakire olduğunu unutmayacağım." Birasından bir yudum aldı ve pisti işaret etti. "Kuralları senin için basitleştirmeye çalışacağım. Düdük çaldığında herkes kaymaya başlayacak, tamam mı? Bir grupta dört kız var. İçlerinden biri pivot ama şimdilik bu konuya girmeyeceğim çünkü kafanızı karıştırabilir. Pistteki ikinci çizgiyi görüyor musunuz? Her takımın beşinci kızı oradan kayar ve kasklarında bir yıldız vardır. Bunlar sıkıştırıcılar. Eğer sürüyü geçmeyi başarırlarsa, pistin etrafında tekrar kaymak ve sürüyü ikinci kez geçmeye çalışmak zorundalar. Eğer başarırlarsa, karşı takımdan geçtikleri her kişi için bir puan kazanırlar. Anladınız mı?"

"Sanırım öyle," dedi elindeki karta bakarak. "Yani sinyal bozucu küçük, hızlı olan olmalı, değil mi? Chelsea böyle mi oynuyor?"

"Chesty?" Diane sırttı. "Oh, kesinlikle hayır. Sürüde blokçu rolünde ve çok da hırçın. İzleyin ve görün."

Birkaç dakika sonra müzik başladı ve spiker mikrofonu eline aldı. "Bu geceki ilk takımımız Broadway Rag Queens!"

Müzik başladı ve Destiny's Child'ın "Bootylicious" şarkısının gümbür gümbür ritmi stadyumu doldurdu. Pist bir anda mor ve pembe giysiler içinde, daireler çizerek kayan ve seyirciler için vampirlik yapan kızlarla doldu. Kask takmışlardı ve o kadar hızlı hareket ediyorlardı ki, Chelsea'yi takımın arasında bulup bulamayacağını görmek için boynunu bükte.

Spiker isimleri söylemeye başladı.

Good Whip Lollipop.

Günaydın Whorey.

Drool Whip.

Leydi

ChaCha.

Kid Vicious.

Sandra Flea.

Swift'i takip

et.

Sebastian isimlere güldü. Aynı anda hem zeki hem de belalıydılar. Her kızın adı söylendiğinde, diğerleri onu işaret etti ve o da kalabalığa poz verdi.

Chesty LaRude.

Chelsea küçük bir sıçrama yaptı ve göğüslerini kalabalığa doğru salladı, bu da onların kükremesine neden oldu. Sonra başparmağını yaladı ve cızırdıyormuş gibi yaparak koluna bastırdı.

Lanet olsun. Bir elini birasına vurarak tekrar güldü. Neden bunu ondan saklamıştı? Spor hakkında hiçbir şey bilmiyordu ama onu diğer kızlarla birlikte pistte vampirlik yaparken görmek? Bu harikaydı. Beklediği şey bu değildi, ama onu orada Cadılar Bayramı kostümünden başka bir şey olmadığını düşündüğü derbi üniformasıyla görmek?

Uydu. Tamamen uyuyordu.

Diğer takım çağrıldı ve patenciler takımlarının müziği çalarken teker teker anons edildi.

"Maç başlayacak," dedi Diane birkaç dakika sonra onun yanında. "Bazı hareketleri izlemeye hazır olun."

Takımlar yerlerine dizildi ve Chelsea'nin ilk turda oynadığını gördü. Maç. Tussle. Jam. Her neyse. Kadınlar hazırlandı ve Sebastian koltuğunun kenarına oturdu.

Düdük çaldı.

Kadınlar ileri doğru kaymaya başladı ve Chelsea hemen hırlayarak parlak pembe ağız koruyucusunu gösterdi. Kendini yanındaki kadına doğru fırlatarak ikisini de yere düşürdü. Kaskında yıldız olan kız - jammer - yere düşen bedenlerinin üzerinden atladı ve patenle ilerledi.

"Kahretsin," dedi Diane onun yanında. "Chesty bu gece hiç vakit kaybetmeyecek!"

Chelsea'nin kendini pistten çekip tekrar sürünün arkasından kaymaya başlamasını ve sonra onlara katılmasını ağzı kuruyarak izledi. Yarışmanın geri kalanında da kendini sürünün içine attı, vücut kontrolü yaptı ve onları engellemek için diğerlerinin önünde kaydı. İtildi. Etrafa savruldu. Yere düştü. Yüzüne bir dirsek yedi ve kurtuldu.

Sonra jammer ellerini kalçalarına vurdu ve düdük çaldı.

"Sıkışmanın sonu," dedi Diane ona. "Dört sayı atıldılar. İyiydi."

"Maçın" ilk yarısı boyunca Chelsea'nin bir futbolcudan daha fazla darbe almasını, acemi bir buz patencisinden daha fazla düşmesini ve kendini oyuna atmak için ayağa kalkmasını izledi. Çok acımasızdı. Tamamen acımasız. Dirseklerini kullanmıyordu ama pistte düpedüz acımasızdı; diğer kızların suratlarına bakıp onlara bağıyor, kendi yarışmacısı için onları kenara itiyor ve kendi yarışmacısının geçmesi için ne pahasına olursa olsun elinden geleni yapıyordu.

Seyirciler hem ondan nefret ediyor hem de onu seviyordu. Ne zaman birine biraz fazla sert saldırsa onu yuhalıyorlardı ve bu Chelsea'yi hiç etkilemiyordu. O sadece işine geri döndü.

Kadın bir metre kayarak sınırın dışına çıktıktan sonra kendini toparlarken, adam birasını yudumladı ve bakışlarını ondan alamadı. Çürüklerle kaplı olmasına şaşmamalı. Tanrım. Ayrıca ceza da almış ve oyundan çıkmak zorunda kalmıştı ki bu onu daha da sinirlendirmişti. Takım arkadaşlarından bazılarının ona mutsuz bakışlar attığını fark etti.

Endişelenmeye başladı.

Başka kimse onun kadar sert oynamıyordu. Diane bile Chelsea'nin bu gece ne kadar kirli oynadığını yorumladı. İkinci penaltı çalındığında hem Chelsea'nin takım arkadaşları hem de

Rakip takımın ona mutsuz bakışlar attığını görünce, onun kötü bir ruh hali içinde olduğundan daha da endişelendi.

Bu eğlenceli değildi. Bunu savaş haline getiriyordu.

Devre arası zili çaldığında son derece kızgın ve terli görünüyordu. Paçavra Kraliçeleri toplanıp soyunma odalarına gitmek üzere pistten ayrılırken ve ponpon kızlar sahanın ortasına yerleşirken, o da tribünden kalktı.

Chelsea ile konuşması gerekiyordu.

Bu oyunu sadece keyif için oynamıyordu. Bu, diğer takımdan ciddi bir öfke çıkarmasıydı. Kendi takım arkadaşları bile biraz endişeliydi, ona sinirli bakışlar atıyorlardı.

Bir şeyler dönüyordu ve onunla konuşması gerekiyordu. Karım.

Diane'e "Yerimi ayır" dedi. "Geri geleceğim." Ve tribünden aşağı atlayıp koşar adımlarla pisti boydan boya geçti.

Sahne arkasına doğru ilerlerken Rufus'un patenli kadın kalabalığının arkasından geldiğini gördü. Korumayı takip etti ve adam bir odanın dışına park ettiğinde Sebastian bekledi.

Rufus gözlerini Sebastian'a dikti, sanki onun orada ne yaptığını biliyor ve bundan hoşlanmıyormuş gibiydi.

Bu onun için çok kötü oldu. Cevap almak için buradaydı. "Chelsea içeride mi?" Soyunma odasının kapısını işaret etti.

Rufus ona öylece baktı.

"Kahretsin, seni onun koruması olman için tuttuğumu biliyorum ama ..." Kapı açılıp birkaç kadın kaşlarını silip sohbet ederek dışarı çıkınca sesi kesildi. Aralarında Chelsea de vardı, at kuyruğu terden ıslanmıştı. Onu görmedi ve kayarak yanından geçti. "Chelsea," diye seslendi.

Durdu ve döndü, yüzünde dehşet dolu bir ifade vardı. "Sebastian?" Etrafına bakındı ve sonra kayarak

onu. Korku öfkeye dönüştü. "Beni takip mi ediyorsun? Ne oluyor lan?"

"Neler olduğunu bilmek istedim," dedi ve sesinin onun tonuna uyacak şekilde yükseldiğini fark etti. "Bunu neden bir sır olarak saklıyorsun?"

"Çünkü bırakmayacağım ve sen de beni bıraktıramazsın!"

Başını iki yana salladı. "Neden bırakmanı isteyeyim ki? Bence bu harika."

Bunun üzerine biraz şaşkın görünüyordu. "Öyle mi?"

"Ooooo." Bir kız patenle onlara doğru yaklaştı ve etraflarında dönmeye başladı. "Ateşli bir randevun mu var Chelsea?"

"Biz çıkmıyoruz," dedi açıkça.

Nedense bu onu çok kızdırmıştı. "Biz evliyiz."

Kadının gözleri fal taşı gibi açıldı. "Vay anasını." Chelsea'ye baktı ve Chelsea inkâr etmeyince kadının nefesi kesildi ve geriye doğru bir adım attı. "Diğerlerine söylemeliyim."

Kadın kayarak uzaklaşırken Chelsea inledi. Elini Sebastian'ın koluna koydu ve onu patenciler, hayranlar ve diğer herkesle dolu kalabalık koridorun ana trafiğinden uzaklaştırmaya başladı. "Gilmore'a söylemek zorunda mıydın? Tam bir boşboğaz."

"Onlara söylemen gerektiğini düşünmüyor musun?" Söylememiş olması onu neden bu kadar kızdırmıştı?

"Bakın, kişisel bir şey değil," dedi savunmacı bir tavırla. "İlişkiler ve derbi birbirine karışmaz. Çok fazla antrenman saati ve bağlılık gerektirir ve birden fazla kız, pistte çok fazla zaman geçirmesini istemediği için bir erkekten ayrılmak zorunda kaldı."

"Seni çılgınca sahiplenici ya da aşırı yapışkan bir tip olarak mı gördüm?"

"Hayır, ama bu gerçek bir ilişki değil."

Yine, bu onu biraz rahatsız etti. Ve yine bunu mantıksız bulduğunu söyledi. Çünkü zaten mantıksız davranıyordu. Ama tüm bunlarda bir şey vardı ki

doğru oturmuyordu ve sinirlerime dokunuyordu. "Bunu senden ve benden başka kimse bilmiyor ve eğer sır tutarsan bu iş asla yürümez."

"Oh, gerçekten mi? Çok konuşuyorsun Mavi Sakal." İşaret parmağıyla onun omzunu dürttü.

"Mavi Sakal mı?"

"Evet, ürkütücü gizli oda mı? Hiçbir şey olmadığına yemin ettiğin ama yine de görmeme izin vermediğin oda mı?"

"Bu sadece bir çalışma!"

"Ve Dexter sadece bir kan sıçrama analistiydi!"

"Bir şey yok, yemin ederim." Nedense ona gösterme düşüncesi tüylerini diken diken etmişti. Sanatını hiç kimseye göstermemişti. Kimse onu anlamamıştı. Kimse onun takıntılı resim çizme ve sanat yoluyla keşfetme ihtiyacını anlamamıştı. Ailesinden hiç kimse anlamamıştı ve o da bunu uzun zaman önce saklamayı öğrenmişti.

"Bu tavırla, sanırım boşanmaya doğru gidiyoruz," dedi ona ters ters bakarak. Pistte kullandığı bakışların aynısıydı ve bunu görmek onu ürkütmüştü. Game- Chelsea onun tanıdığından tamamen farklı bir kadındı. "O zaman tavırlar hakkında konuşmak ister misin?" diye meydan okudu, devre arası gösterisi devam ederken çalan müziği duyabildiği salonu işaret etti. "Dışarıdaki tek kadınlı yıkım topuna ne dersiniz?"

Elleri kalçalarına gitti ve onunla alay etti. "Derbi hakkında hiçbir şey bilmiyorsun. Agresif olman gerekiyor."

"Agresif olmakla kendi takım arkadaşlarınızı korkutmak arasında fark vardır!"

Dudaklarını yaladı, ilk kez kararsız görünüyordu. "Bu hafta biraz keyifsizim sadece. Sorun değil."

"Bu iyi değil. Sanki halletmen gereken bir şey varmış gibi herkesin peşinden gidiyorsun."

"Haklı," diye seslendi biri ve Chelsea'nin yanından geçerek havluya kışına vurdu.

Chelsea kaşlarını çatı ve Sebastian'a yaklaştı. Kimse duymasın diye sesi alçak bir fısıltıya dönüştü.

"Bak. Derbi benim terapim. Orada sistemimdeki pek çok şeyi dışarı atıyorum."

"Sisteminden çıkmak için bu kadar çok insana saldırmayı gerektirecek neye ihtiyacın olabilir ki?" Kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu. "Hiç mantıklı değilsin Chelsea. Arkadaş olduğumuzu biliyorum ama lanet olsun ki kafamı karıştırmıyorsun. Platonik olmak istiyorsun ama yatağıma giriyorsun. Korkmuş bir çocuk gibi ışıkları açık bırakıyorsun ve striptizci gibi bir sahne adın var. Derbi gibi harika bir şeyi saklıyorsun ama takım arkadaşlarına saldırıyorsun. Bütün bunların ne anlama geldiğini anlamıyorum-"

Yaklaştı, dişleri gıcırdadı, yumrukları sıkıldı. "Ben. Tecavüze uğradım. Duymak istediğin bu mu?"

Üzerine soğuk su sıçramış gibiydi. Geriye doğru bir adım attı. "Sen . . . sen ne?"

Göğüsleri kabardı, yüz ifadesi duygusallaştı. "Neyin üstesinden gelmem gerektiğini bilmek ister misin? Üç yıl önce bir barda uyuşturuldum ve uyandığımda bir çöp konteynerindeydim. Çöp gibi atılmıştım. Eğer pistte biraz fazla 'agresif' görünüyorsam" -kelimenin etrafında tırnak işareti yaptı- "bunun yarısını bile bilmiyorsun, tamam mı?"

"Bütün gece çene mi çalacağız yoksa biraz strateji mi konuşacağız?" Mor gömlekli bir adam yan odadan seslendi. "Gel lan buraya, Chesty. Tuvalet molası bitti! Takım konuşması yapmamız lazım."

Chelsea, Sebastian'a düz bir sesle "Gitmem gerek," dedi. "Hâlâ maçın yarısını tamamlamam gerekiyor."

"Eve döndüğünde görüşürüz," dedi Sebastian. "O zaman konuşuruz."

Ona cevap vermeden kayarak uzaklaştı.

Ve bu gayet iyiydi. Çünkü şu anda tutarlı kelimeleri bir araya getiremiyordu. Kız ona bir el bombası fırlatmıştı, duygusal bir el bombası, ilişkilerinin neye dönüşebileceğine dair iskelet halindeki umutlarını yerle bir etmişti.

Derbiyi halledebilirdi.

Chelsea'nin travma geçirmesi ve uyuşturulması
düşüncesi mi?

Ona ne olduğunu kim biliyordu?

Bu onu çaresiz hissettirdi. Öfkeli. Şimdi onun neden bir görevdeymiş gibi kaydığını anlıyordu. Neden kendi güvenliğini umursamadan kendini başkalarının üzerine attığını. Neden her sıkıştığında kendini çarpıyordu.

Şu anda o da aynı şeyi yapmak istiyordu.

Ama yapamadı, bu yüzden arkasını döndü ve stadyumdan dışarı çıktı.

Düşünmeye ihtiyacı vardı.

İşlemek için. Bir şeylere.

On Üçüncü Bölüm

Chelsea eve geldiğinde Sebastian yatakta uzanmış, uyanık bir şekilde tavana bakıyordu. Merdivenlerden çıktığını duydu, ama yatak odasına gitmek yerine duşa girdi ve sonsuza kadar sürecekmış gibi gelen su sesini duydu. Sabun ve kiraz kokusu koridoru doldurdu ve o saat bininci kez elini yüzünde gezdirdi. Bu gece çizim yapmayacaktı. Bu onu hiç rahatlatmamıştı çünkü tek çizmek istediği Chelsea'ydi.

Ve onun yüzünü her hayal ettiğinde, sırrını ona tekrar tekrar itiraf eden karanlık, işkence görmüş gözlerini görüyordu.

Uyuşturuldum ve bir çöp konteynerine bırakıldım.

Kendinden nefret ediyordu ama daha fazlasını öğrenmesi gerekiyordu. Ne olmuştu? Bunu ona kimin yaptığını biliyor muydu? Bu yüzden mi kimseyle çıkmıyordu? Neden erkekler ona yaklaştığında onlara korku ve öfkeyle bakıyordu? Sorular zihnini kemiriyordu.

Su kesildi ve yatakta doğrulup beklemeye başladı. Her şeye rağmen bu geceyi onunla mı geçirecekti? Yoksa dikkatsiz ve sidikli sözleri onu korkutmuş muydu?

Umarım öyle değildir. Belki de ona üzgün olduğunu söylemek için ilk hamleyi yapması gerekiyordu. Sebastian yataktan kalktı-

-Tam o sırada Chelsea kapısını çaldı. Kafasını içeri uzattı, normalde neşeli olan ifadesi kaybolmuştu. "Konuşabilir miyiz?"

"Atla bakalım," dedi ve az önce boşalttığı yatağı işaret etti.

Üzerinde bir çift küçük erkek külotu ve başka bir atletten başka bir şey olmadan odaya girdi. Bu mor renkteydi ve üzerinde derbi takımının logosu vardı. Geldi ve yatağa bağdaş kurup oturdu, her şeyi sistemlerinden çıkarana kadar uzanmak istemediği belliydi. Pekâlâ, o zaman onunla yarı yolda buluşabilirdi. Onun karşısına oturdu ve bağdaş kurdu, uyku pantolonu dizlerini sıkıyordu. Üstü çıplaktı ve bir eliyle göğsünü ovuşturdu. "Giyinirsem daha rahat eder misin?"

"Ne?" Elini sallayarak onun sözlerini geçiştirdi. "Pff, hayır. Ben tamamen iyiyim. Seni bundan daha çıplak görmüştüm."

"Sadece sonrasında emin olamadım..."

"Sana tecavüze uğradığımı söyledikten sonra mı?" Kadının ona bakışı sabırlıydı. "Bunun hakkında konuşabiliriz, biliyorsun. Bir şeyleri paylaşma konusunda çok kötüyüm ama düşündükçe bunun iyi bir şey olduğunu düşünüyorum, paylaşmanın." Elleri kucağında iki büklüm oldu. "O yüzden belki de biraz konuşmama izin vermeli ve sözümü kesmemelisin, tamam mı?"

"Bunu yapabilirim. Başlamadan önce bir soru soracağım. Bu gece kazandınız mı?"

Önce şaşırmış, sonra da memnun olmuş görünüyordu. Ağzı, şişmiş bir dudağı gösteren bir sırıtışa dönüştü ve adam bacaklarındaki ve bir kolundaki morlukların gölgelerini şimdiden görebiliyordu. Gözleri sevinçle parlıyordu. "Onları mahvettik, sorduğun için teşekkürler."

Sebastian kıkırdadı. Bundan başka ne çıkarsa çıksın, sporunu sevdiği açıktı. "Buna sevindim."

"Yine de haklıydın. Acımasız ve kaba oynuyordum. Koç bana bunu söyledi." Yüzünü buruşturdu ve

ellerine baktı. "Mesele şu ki, sinirlendiğimde savaş moduna geçme eğilimde oluyorum. Ve son zamanlarda biraz sarsıldım. Önce arkadaşım Pisa Austin'e taşındı. Ev arkadaşım ve en iyi dostumdu. Ona derbi karım derdim. Beni tekrar yola getirir ve kafamı oyuna vermemi söylerdi ama artık burada değil." Küçük bir iç geçirdi. "Bu, evlilik ve yeni bir yerde uyumak arasında, sanırım düşündüğümden biraz daha 'kapalı' hissediyorum. Ama asıl konuşmamız gereken bu değil, değil mi?" Gözlerini hızla kırpıştırdı ve sanki bekliyormuş gibi ona baktı.

"Bana sözümü kesmememi söylemiştin," diye hatırlattı ona.

"Ah, doğru ya. Gergin olduğumda saçmalamaya meyilliyimdir. Tamam. Nereden başlayayım? Nereden başlamalıyım?" Dudaklarını büzdü, düşündü ve sonra geniş bir nefes verdi. "Pekâlâ. Tamam, yaklaşık üç ya da dört yıl önce ben, Gretchen, Greer ve Asher aynı odada kalıyorduk." Onun şaşkın bakışları karşısında başını salladı. "Evet, şu Asher. Süper platonikti ama. Küçük grubumuzdan hiç kimseyle çıkmadı. Biz sadece birlikte takılan üniversite arkadaşlarıydık." Omuz silkti. "Sonunda evimizin kira kontratını kaybettik ve ayrıldık. Asher'ın nereye gittiğini unuttum ama sanırım Greer ve Gretchen birlikte kalmaya devam ettiler. Bir adamla görüşüyordum ve onunla Brooklyn'de bir daire tuttum, ancak o taşınmadan önce beni terk etti. Kira kontratından kurtulamadım, ben de kendi başıma devam etmeye karar verdim. Bunun kötü bir fikir olduğu ortaya çıktı."

Sebastian'ın tüm vücudu gerildi, onun devam etmesini bekledi. Bağırsakları gergin ve rahatsız hissediyordu. Bir şeyleri yumruklamak için yoğun bir ihtiyaç hissetti. Belki de bunu nereden alıyordu.

Dudaklarını yaladı ve ellerine bakarak devam etti. "Taşındıktan yaklaşık bir hafta sonra birkaç arkadaşım ile buluşmak için yerel bir bara gittim. Düzenli olarak orada takılıyordum ve sanırım barmen bana vurulmuştu, çünkü içeri girdiğimde her zaman en sevdiğim içkiyi hazırlayıp beni bekliyordu. Bunun hakkında hiçbir şey düşünmedim, anlıyor musun? Bu

Cheers gibiydi. Oraya gider, takılırdınız ve herkes adınızı bilirdi." Derin bir nefes aldı ve sonra durup düşündü.

Kendi nefesini tuttu, bekledi.

"Her zaman aynı içkiyi aldığım ve orada kendimi rahat hissettiğim için sanırım ne içtiğime dikkat etmedim," dedi yavaşça, dizine bakarak. Islak saçları omuzlarına dökülüyordu. "Oraya gitmeden önce ilaç mı verildi, yoksa ben dikkat etmezken biri mi koydu bilmiyorum. Kurşun geçirmez olduğumu sanıyordum. Sanki hiçbir şey bana zarar veremezmiş gibi. Ondan sonra tek hatırladığım içkimi yudumladığım ve benimle flört eden bir adamla konuştuğumdu." Sesi uzaklaştı. "Ondan sonra hiçbir şey hatırlamıyorum. Sadece uyandığımda her yerim ağrıyordu ve gerçekten karanlıktı. Çok karanlıktı. Nefes alamıyordum."

Tanrım. Tam bir pislikti. Sırf merakını tatmin etmek için ona tüm bunları yeniden yaşıtıyordu. Ona hiçbir şey anlatmak zorunda değildi. "Chelsea, sen-"

"Hayır, biliyorum," dedi, sesi zayıftı. Başını kaldırıp ona baktı ve bakışları cam gibiydi, mesafeliydi. "Terapistim bana bu konuda daha fazla konuşursam duyguların normalleşmesine yardımcı olabileceğimi söyledi. Bu yüzden konuşmam gerekiyor." Tekrar yutkundu ve omuz silktilti. "İyi olan şu ki, uyuşturucu aldığım için kendimden geçmişim. Hiçbir şey hatırlamıyorum. Sadece korktuğumu ve karanlık bir yerde uyandığımı hatırlıyorum." Elleri spazmodik bir şekilde sıkıştı. "Sıcaktı, kokuyordu ve hareket edemiyordum. Kendimi çok hasta hissediyordum ve canım acıyordu. Sanırım en kötüsü de buydu; tam bir kafa karışıklığı ve çaresizlik hissi." Ellerini açtı ve adam onların titrediğini gördü. "I . . . Bunu düşünmek bile istemiyorum."

Karanlık korkusu buradan geliyor olmalıydı. Onun dehşetini hatırladı. Nefes alamıyorum.

"Biri beni buldu ve dışarı çıkmama yardım etti, polis geldi ve beni hastaneye götürdü. İfade verdim. Birkaç gün ailemin yanında kaldım. Her zamanki gibi 'Sen bir

aptal kız, içkini gözetimsiz bıraktığın için' diye konuştular ve bana hatalı olduğumu hissettirdiler. Belki de öyleydim. Bilmiyorum." Kollarını ovuşturdu.

"Sen hatalı değildin," diye araya girdi Sebastian kısık sesle. Tanrım, böyle bir şey düşünmüş olmasına bile inanamıyordu. Ona böyle hissettiren her erkeğin boynunu sıkmak istiyordu.

Dudağını çiğnedi ve devam etti. "Artık benim evimde kalamazdım. Uyuşturucu yerine sarhoş olduğumu düşündüğüm için mi adamı getirdiğimi bile bilmiyordum. Artık benim yerim gibi hissetmiyordum. Ne barım, ne dairem. Sanki bildiğim her şey artık güvenilir değildi. Dairemin kontratını bozdum ve kapıcısı olan bir binada yeni bir daire tuttum. İyi aydınlatılmış bir mahallede. Birikimlerimi tükettim ve yaklaşık altı ay boyunca dairemden sadece terapistimi ziyaret etmek ve anksiyete reçetelerimi yeniden yazdırmak için çıktım. Bir gün eczaneden çıkarken kaldırımda bir kız yanımdan hızla geçti. Yerel derbi seçmeleri için el ilanları dağıtıyordu. O kadar güçlü, vahşi ve sert görünüyordu ki bir an için onun yerinde olmak istedim. Çünkü onun gibi birinin her şeyi göze alabileceğini ve hayatın onu yok etmesine izin vermeyeceğini düşündüm. Ben de gittim. Ve o kadar korkmuştum ki tüm zaman boyunca titredim. Antrenmanlara gittim ve piste çıktığım anda sanki içimde bir şeyler değişti. Sanki ... burada karşı koymak sorun değildi. Burada bu bekleniyordu. Ve bir şeyleri parçalamaya başladım." Yumuşak gülümsemesi gururlu bir hal aldı. "Derbi beni kurtardı derken şaka yapmıyorum. Bana bir kez daha dışarı çıkmam için bir neden verdi. Bir münzevi olmayı bırakmak için. Korkmayı bırakmak için."

"Harikaydın," dedi, sesi duygusallıktan boğuklaşmıştı. Kahretsin, kız çok güçlüydü. Adam ondan çok etkilenmişti.

"Pisa ve ben arkadaş olduk ve ev arkadaşı olduk. Işıklar açık uyumak zorunda kalmama ya da yalnız kalmaktan hoşlanmamama aldırmadı. Herkes biraz tuhaftır, bilirsiniz.

Ama Pisa taşındı ..." Ellerini iki yana açtı. "Ve işte seninleyim."

Ona hayranlık duyduğu sakın ve eşit bir bakışla baktı. Korkunç bir travmayı anlatırken bu kadar sakın olmak. Bu alçakgönüllülüktü. Onun hayatı onunkine kıyasla çocuk oyuncağıydı. En büyük sorunu annesi ve birkaç kameraydı. Korkunç durumlardan geçmiş ve diğer taraftan daha güçlü çıkmıştı.

"Yani şimdi sadece bir derbi kızım ve kirayı nasıl ödeyeceğimi bulmak zorunda olduğum için bir yandan da sabun yapıyorum." Gülümsemesi geri döndü ve ona bir gamzesini gösterdi. "Harika bir derbi oyuncusuyum ama berbat bir sabuncuyum. Öldürücü bir iş içgüdüsüne sahip değilim. Kendi web sitem bile yok. Sadece Etsy'de satış yapıyorum ve yerel festivallerde falan satıyorum." Omuz silkti. "Çoğu gün Chelsea olmaktansa Chesty LaRude olmayı tercih ederim."

"Her iki yönünü de seviyorum. Neden ikisi de sen olamıyor?"

Gülümsemesi biraz soldu. "Chesty cinselliği konusunda çok açık. Kamera ve seyirci için vampirlik yapıyor ve onu takdir edip etmemeleri önemli değil." Omuz silkti. "Kaskınız ve patenleriniz olduğunda daha kolay oluyor. Sanki başka bir kişiliğe bürünüyorsunuz. Ben seksi ve eğlenceli bir karakter seçtim çünkü kim olduğumu geri kazanmak istedim."

"Bence harikaydı." Onu çizmek için sabırsızlanıyordu.

Yüz ifadesi sertleşti ve gözlerini uzaklara dikti. "Birçok erkek bir kadın seksi giyinir ve flört ederse, bunu istediğini söyleyerek ona bok atar. Ve eğer tecavüze uğrarsa, onları kışkırttığı için bunu hak ettiğini söylerler. Ama bu benim vücudum. Ne istersem giyerim ve bu kimsenin bana ne yapacağımı ya da nasıl olacağımı söyleme iznine sahip olduğu anlamına gelmez."

Sebastian, "Birlikte olduğumuzda istediğin gibi giyinebilir ve davranabilirsin, biliyorsun," dedi.

Ona meydan okuyan bir bakış attı. "Bunu biliyorum. Senin iznine ihtiyacım yok."

Kendini mahcup hissederek başını kaşdı. "Öyle demek istemedim."

Uzandı ve dizini okşadı, korkunç hikâyesine başladığından beri onunla kurduğu ilk temastı bu. "Sorun değil. Penisinin sana tüm kararları senin verdiğini düşündürdüğünü biliyorum."

Homurdandı. "Öyle değildi ama affedici bir ruh hali içinde olmana sevindim." Hikâyesinde bir şeyler ona doğru gelmiyordu. "Peki adam. Barmen miydi?"

Omuz silkti. "Dürüst olmak gerekirse bilmiyorum." "Onu yakaladılar mı?"

Bakışları kaydı ve ağzı gerildi. Başını iki yana salladı. "Hayır. Kimseyi teşhis edemedim. Tecavüz kiti kurum içinde kirlenmişti ve kanıt olarak kullanılamazdı. Sistem bazen çalışıyor, bazen çalışmıyor. Bunu kabullenmeye başladım."

Öfke zihninde patladı. "Benimle dalga mı geçiyorsun? Bu adam sokaklarda mı dolaşıyor? Sabah avukatımı arayabilirim. Bütün ekipler bu işe bakar-"

"Hayır," dedi ve onun eline uzandı. Elini sıktı. "Bunu yeniden açmak istemiyorum. Her şeyi tekrar yaşamak istemiyorum. Sana bunu anlatmamın nedeni bu değil."

Burun delikleri alevlendi. Sebastian'ın parmakları onunkileri sıktı. Endişelerini bir kenara itme ve istese de istemese de ona yardım etme dürtüsü? Zihninde öfkeleniyordu. Onun adalete kavuşmasını istiyordu. Ama onun mutsuz yüzüne bakınca, bu endişelerini yuttu. "Sen söylemeden hiçbir şey yapmayacağım."

"Teşekkür ederim," dedi sessizce. "Bu konuyu Pisa'dan başka biriyle konuşmak yeterince zor."

"Hayır bir başka Biliyor musun? Hayır. Gretchen veya senin diğer arkadaşlar?"

Kadın başını salladı ve titreyen bir nefes verdi; adam kadının bir kez daha korumacı bir tavır takınacağını hissetti.

Böyle korkunç bir sır için ona güvenmek.

Parmakları onunkilere değdi ve aptal siki tepki verdi. Kendini hareketsiz kalmaya, onu görmezden gelmeye zorladı ve elini tekrar sıktı. "Şimdi seni biraz daha iyi anladığımı hissediyorum Chelsea. Ama . . . Sanırım sormak zorundayım. Neden evlendin?"

"Çünkü insanlar evli kadınlara asılmıyor. Onlar sınır dışıdır. Seninleyken tamamen güvendeyim."

Ve ona gülümsedi.

Adam onu kendine doğru çekerek kocaman bir ayı gibi sarıldı ve kadın da güven ve memnuniyetle adamın kollarına girdi. Uzun, ürpertici bir iç çekiş daha yaptı ve kollarını onun beline doladı. "Anlaştığımıza sevindim, Sebastian."

Ve bu konuda ne hissettiğini bilmiyordu. Çünkü onu önemsemeye başlarken ... evliliklerinden gerçekten nefret etmeye başlamıştı.

Bölüm On Dört

Bir Hafta Sonra

Sebastian bir parça patlamış mısırı düz ekrana fırlatırken hoparlörlerden romantik bir müzik yükseliyordu. "Bu film tam bir saçmalık."

Chelsea kıkırdadı ve kolunu dürttü, sonra kucağındaki kâsedan bir avuç patlamış mısır daha aldı. "Bu sefer benim seçmem gerektiğini söylemiştin ve ben de bunu seçtim. Geçen sefer seninle Hızlı ve Öfkeli'yi izlemiştim. Şimdi benimle The Notebook'u izlemek zorundasın."

"Bana işkence yapacağınızı bilmiyordum," diye homurdandı.

Sadece kıkırdadı ve yanağını onun koluna yaslayarak filmi izlemeye devam etti. "Sessiz ol. Bu çok romantik."

Adam acı dolu bir ses çıkardı ama kadın bunu duymazdan geldi.

Sebastian'la yaşadığı son hafta çok eğlenceliydi. Büyük itirafından sonra, bir anlayışa ve kolay bir arkadaşlığa varmışlardı. Artık sırrını bildiği için kendini özgür hissediyordu. Sebastian onu yargılamamış, bunu kendisinin istediğini söylememiş, ona bunu yapması gerektiğini söylememişti.

daha akıllıca olurdu. Ona bunu aşması gerektiğini söylemeseydi. Onun adına üzölmüştü ve gerçekten de ihtiyacı olan tek şey buydu.

O zamandan beri birlikte yatıyorlardı ve evlilikleri yoğun bir arkadaşlığa dönüşmüştü. Seks endişesi olmadan bir erkek arkadaşın avantajlarına sahip olmak gibiydi ve Chelsea buna bayılıyordu. Sebastian'la birlikte arkadaşlarıyla yemeğe çıkıyor, Sebastian onun maçlarına katılıyor ve her gece kanepeye uzanıp film izlemeye başlıyorlardı. Ayrı oldukları zamanlarda birbirlerine sürekli mesaj atıyorlardı.

Gerçekten de buna bayılıyordu. Her iki dünyanın da en iyisiydi - bir erkeğin şefkatine ve ilgisine sahipti ve tecavüzünden beri içinde hemen hemen ölü olan cinsel kısım hakkında endişelenmesine gerek yoktu. Ve bunu mazur görmek için endişelenmesine bile gerek yoktu. Bazen yataktan kalktığında Sebastian'ın poposuna biraz fazla uzun süre baksa ya da uyurken onun dolgun, mükemmel ağzına bakıp onunla gerçek bir öpüşmenin nasıl bir şey olacağını merak etse de, bu onun için önemli değildi.

Önemli olan eğlenmektir. Şimdi olduğu gibi.

Sebastian acı dolu bir ses çıkardı ve ekrana baktı. "Yağmurda öpüşüyorlar. Bu adamda hiç taşak yok mu?"

"Aşık olmuş!" diye haykırdı ama gülmekten kendini alamadı.

Ekrandaki iki karakterin birbirlerine yapışıp öpüşmeye başlamalarını izlediler.

"Bu kadar yeter," dedi Sebastian, kaseyi ona uzattı ve ayağa kalktı. "Tuvalet molası verme zamanı geldi."

"Ama bu en romantik kısmı!"

"Benim için özetleyebilirsin," dedi ve üst kata çıktı.

Kaşlarını çatı ve adamın gözden kayboluşunu izledi. Koridorun sonunda bir banyo vardı. Neden oraya gitmiyordu? Öğleden beri sarıldıkları kanepedeki yerine baktı. Her zaman yanından ayırmadığı not defterini geride bırakmıştı.

Merak edip eline aldı. Sebastian'la "evlendiğinden" beri, onun bakmadığını düşündüğü zamanlarda defterine notlar almayı sevdiğini fark etmişti. Onunla her yere de gidiyordu. Bunun onun "olayı" olduğunu düşündü, tıpkı gergin olduğunda belli bir şey hakkında gevezelik etme eğilimi gibi. Sebastian kendi kendine notlar alıyordu. Önemli bir şey değildi.

Ama o notların ne olduğunu hiç paylaşmadı. Ona hiç göstermedi ve o da hiç sormadı, tıpkı kilitli çalışma odası gibi. Bunun büyük bir mesele olmadığını biliyordu, çünkü geçen gün temizlik yapması için hizmetçilerden birini içeri almış ve kadın çığlık atarak odadan kaçmamıştı. Ama her neyse, bu onun için son derece kişiseldi ve paylaşmaya hazır değildi.

Bunun nasıl bir şey olduğunu biliyordu. Ama o paylaşmıştı ve o paylaşmamıştı.

Bu yüzden defteri eline aldı ve bir süre düşündü, sonra çevirip açtı ve göz attı.

Ve nefesi kesildi. Çizim yapıyordu. Daha da önemlisi, onu çiziyordu.

Ve inanılmaz derecede iyiydi.

İlk sayfada yüzü uykuda rahatlamış, saçları alnına dökülmüştü. Tüm çizim hassas çizgiler ve gölgelendirmelerle, gölgeyi gösteren küçük tarama işaretleriyle yapılmıştı. Tıpkı ona benziyordu. Sersemlemiş bir halde bir sonraki sayfaya geçti ve bu kez pistte paten kayarken, kısa fırfırlı eteği arkasında uçuşurken çizilmiş bir başka resmini gördü. Bir sonraki resimde yan evde yaşayan yaşlı bir kadın vardı, elinde bir market poşeti, merdivenlerde durmuş bir kediye okşuyordu.

Filmi duraklattı ve çevirmeye devam etti, yapmaması gerektiğini biliyordu ama yine de kendine engel olamıyordu. Tanrım, inanılmaz derecede iyiydi. Tekrar tekrar, açıkça seçebildiği insanların yüzlerini çizmişti. Gretchen, Ursula kostümünün içinde, seyircileri için vampirlik yapıyordu. Hamile kız kardeşi Audrey, parlıyordu, bir eli karnındaydı. Daha fazla

Chelsea'nin çizimleri. Chelsea gülüyor, Chelsea ağlıyor, uyuyor ve derin düşüncelere dalmış.

Tanrım, bunu neden saklıyordu? Kendini ayağa fırlattı ve defteri kolunun altına sıkıştırarak onu bulmak için merdivenlerden yukarı çıktı. Bunun kişisel olduğunu biliyordu ama daha fazlasını öğrenmesi gerekiyordu. Not yazıyormuş gibi yaparak yeteneğini sakladığını düşünmek?

Merdivenlerden yukarı çıkarken banyo kapılarının açık olduğunu gördü. O hangi cehennemdeydi? İçinden bir ses yatak odasına gitmesini söyledi.

Kapı aralıktı ama adamın sırtını görebiliyordu. Merakla içeri baktı. Pantolonunun beli gevşemişti ve elinin önünde hareket ettiğini gördü. Adam inledi ve başını arkaya attı, kadının nefesi kesildi. Adam mastürbasyon yapıyordu.

"Sebastian?" Kapıyı iterek açtı ve ona baktı, içinden sayısız duygu geçiyordu. Şok olmuştu, evet. Heyecanlandın mı? Belki biraz. İhanete mi uğradın? Kesinlikle.

Çünkü son bir haftadır uyku sırasında ya da film izlerken ara sıra kalkıp "tuvalete" gidiyordu. Aslında çok sık kalkıp "biraz soluklanıyordu", bu da onun sürekli mastürbasyon yapıp yapmadığını merak etmesine neden oluyordu.

Ve bu acı vericiydi, çünkü platonik bir ilişkileri olması gerekmiyor muydu? Birbirlerinden sakladıkları başka şeyler de vardı.

Ve birdenbire bundan gerçekten yorulmuştu.

Döndü ve eli pantolonundan dışarı fırlayan sikinin üzerindeydi. Mükemmel şekilli mor bir kafası olan gerçekten büyük, kalın bir horoz. Kız bunları fark etmiyordu tabii. Sanki kendine engel olamıyormuş gibi okşamaya devam etti. "Bu görüldüğü gibi değil."

"Görünüşe göre The Notebook'a 31 çekiyorsun," diye yorum yaptı, bunun komik mi yoksa incitici mi olduğundan emin değildi. Şu anda komik olmaya çalışıyordu.

"Tanrım hayır," dedi. "Sadece bir dakikaya ihtiyacım var. Kapıyı kapatabilir misin?"

"Hayır!"

"Ne, izleyecek misin?" Kendini okşamaya devam etti.

"Ne?" Çenesi düştü. "Sen . . . izlememi mi istiyorsun?"

Sebastian'ın ağzı düzleşti. "O aptal filminden tahrik olmuş gibi davranabilirim ama bu düşünceyle sikim sönecek. Sadece ... kendimle baş başa kalmaya ihtiyacım vardı."

Kalbi çırpındı. "Benim yüzümden mi?"

Ona bıkkın bir bakış attı. "Ciddi misin? Sormak zorunda mısın? Kapıyı kapat artık. Bırak da bir adam sessizce işini bitirsin."

"Ama-"

"Kahretsin Chelsea, bunu yapmayalım, tamam mı?" Aletini bıraktı ve pantolonunu yukarı çekerek kapıya yöneldi. "Ya defol git ya da-" Kendini durdurdu.

Gıcırdayarak kapıyı hızla kapattı ve merdivenlerden aşağı koştu. Kalbi küt küt atıyordu.

Siktir git ya da . . .

Ya da ne? Ya da yardım mı? Ama ... sadece arkadaş olmaları gerekiyordu, değil mi?

Midesi çalkalanarak kanepeye geri döndü. Eskiz defteri hâlâ elindeydi ve nedense çizimler şu anda önemli değildi. Defteri bir kenara fırlattı ve düşünceleri karmakarışık bir halde kanepenin kendi tarafına kıvrıldı.

Aptalın tekiydi, değil mi? Bunca zamandır yakışıklı, seksi bir adama sarılıyordu ve onun da seks istemediğini varsayıyordu. Tabii ki seks istiyordu. Sadece bir ilişkiyle gelen sorunları istemiyordu.

Bu da onu istemediği anlamına geliyordu, yoksa neden onunla evlensin ki?

Aslında bu onu rahatlatmalıydı ama kafasının daha da karışmasına ve incinmesine neden oldu. Ona söyledikleri yüzünden onun kirli olduğunu mu düşünüyordu?

Ne düşüneceğini bilemiyordu. Ellerini mutsuzca sıktı ve onun merdivenlerden inmesini bekledi.

Tıpkı bunun gibi, mutlu ve memnun balonu tekrar yok oldu.

Neden bunun işe yarayacağını düşünmüşlerdi ki?

Birkaç dakika sonra aşağıya indi, kıyafetleri toplanmış ve düzgün bir şekilde normale dönmüştü. Saçları mükemmel bir şekilde yerindeydi ve yüzü kızardı, onun sikini kavrayıp okşadığı ve kendisinin onu yakaladığı görüntüyü düşündü.

Bu çok garipti. Artık her şey farklı olacaktı, bunu biliyordu. Ağlamak istiyordu. Yanında kendini güvende hissettiği bir adam bulmuştu ve hiçbir talebi yokmuş gibi hissediyordu. Artık bu yoktu.

Onun yanındaki kanepeye ağır ağır oturdu ve hiçbir şey söylemeden yüzünü ovuşturdu.

Chelsea onun pantolonuna baktı. O . . . ?

"Eğer merak ediyorsan, hayır. Seni öyle kaçarken izlemek ereksiyonumu çok hızlı bir şekilde öldürdü." Adam gülümsemeden ona baktı. "Bunu görmek zorunda kaldığın için üzgünüm. İhtiyatlı olmaya çalışıyordum."

Boğazında bir düğüm varmış gibi hissetti. "Yani bu sık sık oluyor mu?"

Bir an sessiz kaldı, sonra ona baktı. "Gerçekten bunu yapabileceğimi düşünmüştüm. Platonik olabileceğimi ve bir pislik olmayacağımı. Ve sonra beni olabilecek en kötü şekilde yakalamak zorunda kaldın." Öne doğru eğildi ve başını ellerinin arasına aldı. "İhtiyacın olan şey bu olmadığı için üzgünüm ama platonik bir evlilik yapamam. O öpücükten sonra boyumdan büyük işlere kalkıştığımı biliyordum-"

"Öpücük mü?" Merakla başını eğdi. "Ne öpücüğü? Havaalanındaki mi?"

"Hayır, kütüphanede, bu konuda ilk anlaştığımızda."

Gözleri büyüdü. "Bekle. O zaman platonik olamayacağınızı biliyordun ama yine de bunu denemek mi istedin?" "Sorunlarımız için mükemmel bir çözüm gibi görünüyordu, değil mi?" Ona kendinden nefret dolu bir bakış attı. "Sikimle düşünmeyi bırakamam çok kötü. Bir an önce

Belki bir noktada sen de benden etkilenirsin diye düşündüm. Sabırlı olursam belki ilerleyebileceğimizi. Ve sonra sen bana söyledikten sonra ..." Başını salladı. "Bu da benim aptal olduğumu gösteriyor."

O zaman gözleri sıcak yaşlarla doldu. "Ve tecavüze uğradığım için mi beni çekici bulmayı bıraktın?"

Sebastian ona şok olmuş gibi baktı. "Ne? Tanrım, hayır. O değil." Onu kendine doğru çekti ve sırtını ovarak rahatlatmaya başladı. "Aksine, bu beni sana daha çok çekti çünkü sen çok güçlüsün. Ama sana tamamen platonik olacağımıza dair söz verdikten sonra sana asılmaya kalkarsam kendimi dünyanın en büyük pisliği gibi hissederim. Bunu sana yapamam. Güvende olmaktan başka bir şey istemezken olmaz."

Ona sarılmak, sarılmak ve rahatlatılmak çok iyi hissettirdi. Bir erkek arkadaşın onun için yapacağı şeyin bu olduğunu fark etti. İlişkilerinden istediği her şeyi alıyordu ama o alamıyordu.

Adaletsiz olan oydu. Ve yine de . . . "Sana söyledim mi bilmiyorum Sebastian. Ama ... yaşadığım olaydan sonra, işlevimi yerine getirebilmek için hissettiklerimin çoğunu bölümlere ayırmak zorunda kaldım. Ve cinselliğimin büyük bir kısmı kayboldu."

Onun omzunu ovuşturdu. "Bana hiçbir şey açıklamak zorunda değilsin Chelsea."

"Keşke benden istediğin gibi olabilseydim," dedi ona üzgün bir şekilde. "İstiyorum. Gerçekten istiyorum. Ama o yanım öldü. Bu olay olduğunda bakire değildim. Daha önce seks yapmıştım ve iyiydi." Partnerine bağlı olsa da birkaç kez orgazm bile olmuştu. Yine de en çok öpüşmeyi seviyor ve özlüyordu. Tanrım, bir zamanlar öpüşmeyi çok severdi. "Ama saldırıdan beri bir erkeğe o şekilde bakamıyorum bile. O yanım öldü, Sebastian. Ve sen sana ihtiyacın olanı verebilecek birini hak ediyorsun."

Başını salladı ve ona daha sıkı sarıldı, o da ona sokuldu. "Senden özür dilemesi gereken kişi benim Chelsea. Bu bizim sahte ilişkimizde bir faktör bile olmamalı."

ilişki. Ben dünyanın en büyük pisliğiyim çünkü sen bunun platonik olmasını istedin ve ben bunu yapamam."

"Ben sadece ..." Düşünceli bir şekilde iç çekti. "Keşke kırılmamış olsaydım. Çünkü eğer birini öpecek olsaydım, bu sen olurdun Sebastian. Bana karşı çok iyisin, seksi ve komiksin. Ama yapabileceğimi sanmıyorum."

"Denedin mi?" Sesi nazikti.

Başını hafifçe salladı. Düşüncesi bile dehşet vericiydi. Esneyen karanlığın anıları zihninden geçti ve onları zihninin hiç gitmediği köşesine geri itti.

Eli kadının sırtını tekrar tekrar okşadı. Sonra yavaşça durakladı. "Denemek ister misin?"

Chelsea doğrulup ona baktı. "Neyi denemek? Seksi mi? Dalga mı geçiyorsun benimle? Beni rahatsız eden her şeyi iyileştirecek sihirli penise sahip adam olduğunu mu sanıyorsun?" Şimdi alınmıştı.

Şaşkın görünüyordu. "Hayır, hiç de değil! Sadece ... benim yanımda kendini güvende hissediyorsun, değil mi?" Onun başını sallaması üzerine devam etti. "O zaman cinsel deneyler için daha iyi bir insan olabilir mi? Baskı yok."

"Mastürbasyon yapman dışında."

Sırıttı. "Ben bir erkeğim. Ama seni rahatsız etmemek ya da seni rahatsız etmemek için işleri halletmeye çalışıyordum. İster inan ister inanma, bir arkadaş olarak sana içtenlikle değer veriyorum ve mutlu olmanı istiyorum. İstedğin kadar yavaş ya da hızlı gidebiliriz. Bu tamamen senin kararın."

"Peki ya mutlu olamazsam ve platoniğe geri dönmek istersem?"

"Eğer dalga geçmeyi kaldıramazsam?"

"O zaman bir yolunu buluruz. Evliliğin iptali anlamına gelse bile. Dediğim gibi, ortada hiçbir duygu yok, bu yüzden benden hoşlanmadığını söylersen gururumu incitmezsin, tamam mı?" Onu kendine doğru çekti.

"Oh, lütfen. Çekici olduğunu biliyorsun." Gözlerini devirdi.

"İşte şimdi egom inanılmaz derecede okşandı."

"Bunu bir düşüneyim," dedi.

"Kesinlikle. Bana güvenmeni istiyorum. Birbirimize güvenebilmeliyiz, anlıyor musun?"

Güven mi? Adamın güven konusunu açması kadının homurdanmasına neden oldu. "Konuşmayı seven birisin. Peki buna ne dersin?" Ayağa kalktı ve onun gözlerinin içine baktı. "Bana gizli odanı ve tüm bu defterlerle ne yaptığını göster, ben de seks olayını denemeyi kabul edeyim. Bu şekilde ikimiz de açılmış ve paylaşmış oluruz. Yeterince adil mi?"

Burun delikleri alevlendi. Bir an için gerçekten de reddedeceğini düşündü. Bunun yerine, kendini kanepeden aşağı itti. "Görmek mi istiyorsun? İyi o zaman."

On Beşinci Bölüm

Sebastian onu koridorda, her zaman kilitli tuttuğu odaya götürdü. Kapının yanındaki bir tabloya uzandı, parmaklarını üst kenarında gezdirdi ve bir anahtar çıkardı. Aha. Adamın anahtarı kilide sokmasını izledi ve çok hevesli görünmemeye çalıştı. Onunla pek çok sırrını paylaşmıştı ve şimdi onunkileri de görecekti.

Tereddüt etti, bir eli kolundaydı. "Bana bir iyilik yapar mısın, Chelsea?"

"Hmm?"

"Gülme, tamam mı? Fazla bir şey gibi görünmediğini biliyorum ama bu benim için çok kişisel." Kapıyı iterek açtı ve kızın içeri girebilmesi için kenara çekildi.

İçeri adımını attı ve sessiz bir şaşkınlıkla etrafına bakındı. Burası bir çalışma odasıydı ve biraz da dağınıktı. Duvarlar kadın çizimleriyle kaplanmıştı. Bazıları ünlüydü ve kolayca tanınabilirdi. Bir yüzde Angelina Jolie'nin dudaklarının şişmiş kıvrımını, diğerinde Kirsten Dunst'ın güçlü, kare çenesini görebiliyordu. Her türlü pozda kadın çizimleri vardı, bazıları çıplaktı, bazıları değildi. Hepsi de zevkliydi.

Hepsi mükemmeldi ve onu hayrete düşüren bir beceri seviyesindeydiler.

Kâğıtlar odayı dolduruyordu; çizilmesi saatler sürmüş yüzlerce eskiz. Yarı tamamlanmış bir kadın omuz heykeli, bir mankenle birlikte bir rafta duruyordu.

Kâğıt kaplı masaya doğru ilerledi ve kendisinin başka bir taslağını gördüğünde nefesini tuttu, eli bir yanağına kıvrılmış ve izleyiciye gülümsüyordu. Çok yumuşak ve boğucu görünüyordu. Çok davetkâr.

Onu böyle mi görüyordu? Chelsea'nin teni zevkten kızardı. Döndü ve şaşkınlıkla ona baktı. "Buna neden güleyim ki?"

Omuz silkti ve kollarını kavuşturdu, şaşırtıcı derecede savunmasız görünüyordu. "Yetişkin bir adam olduğum ve kadınları karalamak yerine borsayı izlemem gerektiği için mi?"

"Ama sanatın çok güzel," dedi Chelsea, üzerinde kendisinin olduğu çarşafı kaldırarak. "Bu tıpkı bana benziyor."

"Gözleri doğru yapamadım," dedi ve öne doğru ilerleyip elinden aldı. "Her zaman gözlerinle gülümsüyorsun ve ben de bunu ifade etmek istedim ama bundan memnun değilim."

"Sebastian, bunlar harika. Çok harika. Neden bunu bir sır olarak saklıyorsun?"

Resmi masaya geri koydu ve rahatsız olduğu her halinden belli olan boynunu ovuşturdu. "Ailemden kimse onaylamıyor. Sanatsal duyguların israf olduğunu düşünüyorlar. Moda olmadığı sürece tabii," dedi alaycı bir tavırla. "Bu farklı bir şey."

"Bunların hiçbirine asla gülmem," dedi Chelsea, gerçekten şok olmuştu. "Bunun harika olmadığını düşünmek için deli olmak lazım. Çok yeteneklisin."

"Yine de derbiyi benden sakladın, değil mi?" Adam ona baktı, ağzı hafif bir anlayış gülümsemesiyle kıvrıldı. "Anlamayacağımdan ya da seni durdurmaya çalışacağımdan korktuğun için mi?"

Yavaşça başını salladı, anlamıştı. Bir şeyi bu kadar çok sevdiğinizde ve başka insanlar da size

geçmişte onaylamadınız. Bu da sizi bir daha paylaşma konusunda temkinli hale getirdi. "Bence bu harika. Beni çizersen çok sevinirim."

Güldü. "Seni çiziyorum. Sürekli olarak." Masadan birkaç kâğıt aldı ve ona son bir hafta içinde giydiği kıyafetler ve çeşitli pozlarda çizdiği eskizleri gösterdi. Duvardaki eskizlerden birinde, onunla tanıştığı akşam yemeğinde giydiği şampanya rengi elbisenin içindeydi ve vücudu bir masanın altında kıvrılmıştı, gözlerinde tanıdık bir yaramaz bakış vardı.

Görünüşe göre o anı hatırlamış ve üzerinde epeyce düşünmüştü. Bu gurur vericiydi. Ve ona karşı özlemle birlikte bir sevgi dalgası hissetti. Onun istediği gibi bir kadın olabilmeyi diledi.

"Pekala," dedi hafif bir sesle, harika çizimlerden uzaklaşıp ona döndü. "Sırların konusunda bana güvendin, sanırım ben de kendi sırlarım konusunda sana güvenebilirim. Bu şeyleri ne zaman denemek istedin?"

Ellerini iki yana açtı. "Bundan daha iyi bir zaman olabilir mi?"

"Şimdi mi?" Sesi gıcırtilı ve gergindi. Boğazını temizledi ve duvardaki saate baktı. "Geç oldu."

Ağzı, tanıdığı ve tapmaya başladığı o ukala sırtıyla kıvrıldı. "Seni çok zorlamayacağıma söz veriyorum. İstersen her zaman yatağa gidip biraz sarılabiliriz. Dediğim gibi, kararları sen veriyorsun."

"Ne yani, The Notebook'u izlemeyi bitirmek istemiyor musun?" diye takılmadan edemedi.

Adam ona sert bir bakışla karşılık verdi. "O filmi bana işkence etmek için seçtin. Kabul et."

"Ben yapmadım. Harika bir film."

"Yani i z l e d i n i z mi? O zaman izlemeyi bitirmemize gerek yok."

"Altı kez izledim," dedi ve adamın öfkeli bakışları karşısında kıkırdayarak odadan dışarı fırladı.

"Beni o boktan filme oturtuyordun ve sen onu altı kez mi izledin?" diye bağırdı.

koridorda. Sanat odasının kapısını çarparak kapattığını duydu ve bir çığlık atarak yatak odasına doğru koştu. Yastıklar yeterli savunma silahı olabilirdi. Ona bir tane lazımdı. Yatağa doğru fırladı ve adam kalçalarını arkadan kavradığı anda bir tanesini kaptı. Kız bir şaşkınlık çığlığı daha atınca, adam hemen onu bıraktı ve birkaç adım geri çekildi. "Kahretsin Chelsea, çok özür dilerim."

Dönüp ona baktı ve yastıkla ona vurdu. "Ne için?" Onun temkinli ifadesi karşısında hayal kırıklığı içinde içini çekti. "Sen iyiydin."

"Seni yakaladım."

"Ve benim için sorun değildi. Bunu sürekli yapacak mıyız?"

"Ne yapmak?"

"Beni kurban rolüne mi sokuyorsun?" diye tersledi. Bu kez yastığıyla ona vurduğunda, gerçekten kızgındı. "Çıldırmadan da eğlenebilirim, biliyorsun."

"Ama düşündüm ki-"

"Tecavüz kurbanları için bir rehber kitap yok. Bazı konularda iyi olabilirim ama bazı konularda olmayabilirim. Yani beni karanlık bir dolaba tıkıp orada bırakmaya çalışmadığınız sürece iyiyim, tamam mı?"

Şaşırmış görünüyordu. "Ben asla-"

"Aynen öyle. Bu yüzden etrafımda dolanmayı bırak, tamam mı?"

"Yapmak istediğim son şey seni korkutmak ya da incitmek." Parmaklarını şıklattı ve yatağın etrafından dolaştı. "Güvenli bir kelimeye ihtiyacımız var."

Bu mantıklıydı. "Derbiye ne dersin?"

Başını salladı ve yere dökülen yastıklardan birini yerden aldı. "İçimden bir ses derbinin yatakta konuşulacak bir şey olduğunu söylüyor. Onun yerine yastığa ne dersin?"

Kadın homurdanarak kıkırdadı ve adama bir yastıkla vurdu. "Gerçekten yatakta derbi hakkında konuşacağımı mı düşünüyorsun?"

"Evet biliyorum," dedi. "Uykunda bile bundan bahsediyorsun." Elindeki yastıkla onu gönülsüzce dürttü.

Eminim bundan daha iyi yastık savaşı yapabilirdi? Yastığıyla ona okkalı bir tokat attı ve o karşılık veremedi yatağın diğer tarafına geçti. "Yapmıyorum! Ne diyebilirim ki?"

"Dirseklerle ilgili şeyler ve jammer'ın geçmesine izin vermezlerse patenli sürtüklere nasıl çelme takacağın." Yastığını hazırlayarak onun ardından yatakta süründü.

Tamam, bu onun sesine benziyordu. Yastığı tekrar adama vurdu. "Bu, seks sırasında bu konu hakkında konuşacağım anlamına gelmiyor."

"Evet, ama olabilir. Oh, Chelsea, bebeğim, benim için jammer şapkasını tak."

"Jammer şapkası mı? Jammer şapka mı?" Gülmekten öldü. "Bu bir kask külotu, seni aptal."

Kız gülerken adam onun bacağını yakaladı ve kız yere düştü. Bildiği bir sonraki şey, sırt üstü yattığı ve adamın onun üstüne kaymış olduğuydu. Çocuksu bir sırıtış yüzünü aydınlattı. "Miğfer külot kulağa seksi geliyor."

"Çünkü sürekli seks hakkında düşünüyorsun," diye karşılık verdi. Yüzü onunkinin birkaç santim üzerindeydi, cildinin muhteşem zeytin rengini, çenesindeki hafif kirli sakalı ve parlak yeşil gözlerindeki kahverenginin daha koyu tonlarını görebileceği kadar yakındı.

"Bu doğru. Beni seks hakkında düşündürüyorsun," diye mırıldandı ve bakışları kızın ağzına kaydı. "Şu anda onu düşünüyorum."

Titredi ve içine bir endişe dalgası yayıldı. Eğleniyorlardı ve şimdi o bunu mahvedecekti, değil mi? "Sebastian ..."

"Biliyorum. Sorun değil." Onu belinden kavradı ve kendine doğru çekti, ardından sırt üstü döndü. Bir an sonra kadın adamın üstünde, adam da kadının altındaydı. "Ve işte böyle. Artık oynamak için seninim."

Chelsea tereddüt etti. "I . . . Bilmiyorum."

"Sana güvenmiştim. Sen de bana güvenebilirsin, değil mi? Hiçbir şey yapmayacağım. Sadece öpüşebiliriz."

Dudağını ısırdı. "Artık öpücüklerden hoşlandığımı sanmıyorum." "Hiç denedin mi?"

"Seni partide öptüm, değil mi?"

Yüzünü buruşturdu ve bir elini göğsüne götürdü. "Ahh. İşte egom gidiyor."

"Oh, lütfen. Bence egonu incitmek için bundan daha fazlası gerekir." Onun üzerine oturdu, kalçaları onunkilerle buluştu. Altındaki ereksiyonu hissedebiliyordu, ama ellerini birleştirip başının arkasına koydu ve önemli bir şey yokmuş gibi davrandı.

"Gözlerimi kapatmamı ister misin?" Öyle yaptı ve karikatürize bir öpücük bekliyormuş gibi ağzını büzdü.

Kadından bir kıkırdama daha kaçtı. Tamamen aptalca davranıyordu ve yine de ... bu onu rahatlatıyordu. Gergin hissetmesi gerekirdi ama hissetmiyordu. "Bunu nasıl yapmalıyız?"

"Övünmek istemem ama en iyi dudak dudağa işe yaradığını duymuştum." Ve yine büzüştü.

Kıkırdadı ve eğilip ona şapırtılı bir öpücük verdi. "İşte böyle."

"Gördün mü? O kadar zor muydu?" Gözlerini kapalı tuttu.

"Değildi," diye kabul etti. İş kolaylaştırmıştı. Aslında bunu eğlenceli hale getirmişti. Bu yüzden eğildi ve ağzını tekrar onunkine bastırdı. Dudakları onunkilerin altından ayrıldı ve kadın onun dudaklarını sevdiği için ağzına küçük, hafif öpücükler kondurmaya başladı. Harika dudaklardı, dolgun ve yontulmuş. Bir kadında şehvetli görünecek dudaklar, ama o yine de erkeksi ve seksi görünmeyi başarıyordu. Ve fena da değildi. Onu öptüğü için arzuyla dolup taşmıyordu ama çıldırmıyordu da, ki bu iyi bir şeydi. Sadece bir çeşit ... oradaydı.

Belki de beyninin kilidini açmak için öpücüğünü derinleştirmeye çalışması gerekiyordu. Dudakları ayrıldığında, alt dudaklarını ısırdı. Adamım, öpüşme konusunda paslanmıştı. Tüm bunlar korkunç derecede garip hissettiriyordu. Dil ekleme zamanı gelmiş miydi? Kendi dilini adamın ağzının bir kısmına sürdü.

İnledi ve elleri başının arkasından kalçalarına doğru hareket ederek onu kendine doğru çekti. Dili onunkine sürtündü.

Ve bu aniden çok fazla gibi geldi. Nefes nefese ve korkmuş bir halde geri çekildi. "Derbi. Derbi, derbi, yastık. Kelime her neyse."

Sebastian'ın gözleri açıldı ve sırlı bakışları hemen kayboldu. Elleri kızın üzerinden uçtu. "Kahretsin. Özür dilerim."

"Sorun değil," dedi tekrar doğrulup otururken.

"Yine de iyiydi," dedi. "Hoşuna gitti mi?" Kadın düşünerek dudağını ısırdı. "İyiydi, değil mi?"

Bir elini yüzüne sürdü. "Lanet olsun. Soğuk bir duşa ihtiyacım olduğunu söyleyecektim ama sanırım tüm bu övgüler ereksiyonumu öldürdü."

"Özür dilerim."

"Olma." Kollarını iki yana açtı. "Sarılmak ister misin?"

Chelsea güldü ve kollarını onun boynuna doladı. "İyi bir kucaklaşmayı severim."

"O zaman gecenin geri kalanında yapacağımız tek şey bu," dedi ve kollarını ona dolayarak sırtını okşadı. "Sana yavaş gideceğimizi söylemiştim ve eğer aylar süreceksen, o zaman öyle olacak."

"Yıllar mı?"

"Ya da yıllar," diye kabul etti.

Yüzünü onun boynuna gömdü ve kokusunu içine çekti. Gerçekten çok tatlı bir adamdı.

* * *

Gerçekten ama gerçekten taşaklarından ölecekti. Sebastian Chelsea'yi kendine doğru çekmiş, uyuklarken sırtını okşuyordu.

Yıllardır. Yüce İsa.

Öpücükten hoşlanmamıştı. Bunu gözlerini açtığı ve kızın sinirli ifadesini gördüğü anda anlamıştı. Bunun yerine, bunu bir sorunmuş gibi analiz etmişti.

Sanki dilini dudaklarına eklerse, eğlenceye eşit olabilirmiş gibi. Onun bir şeylerden zevk alamayacak kadar kendi kafasının içinde olup olmadığını merak etti.

Sorunun kendisinde olup olmadığını merak etti.

Bu egosuna indirilmiş bir darbeydi. Yeterince yakışıklı ve zengin olduğunu biliyordu. Ve (büyük dehşetine rağmen) az da olsa ünlüydü. Bu da genellikle isteyebileceğinden daha fazla kadın anlamına geliyordu. Şimdi bir tanesini istiyordu ve kadın seksle hiç ilgilenmiyordu.

Yine de bir şey açıktı. Ona baskı yapmayacaktı. Dizginleri eline alacaktı ve o da nasıl isterse istesin, istediği sürece tüm kontrolü ona bırakacaktı.

Ve zaman zaman onun için biraz işkence olsa da, bu en lezzetli işkence türü olacaktı. Akı şimdiden onu bir sonraki garip ön sevişme turuna nasıl alıştırabileceği konusunda yarışlıyordu.

Bir noktada, kendine gelmesi gerekiyordu, değil mi? Kaybettiğini düşündüğü şeyi geri kazanmak için?

Sonra tekrar, onun dediği gibi oldu: Tecavüz kurbanlarının nasıl hissedeceklerine dair bir rehber kitap yoktu. Cehennemi yaşamış ve diğer taraftan çıkmıştı. Eğer tahrik olması biraz daha uzun sürerse, o zaman onu beklemek zorunda kalacaktı.

Sebastian'ın eli sırtını okşadı, yumuşak teninin altında omurgasının çizgisini hissetti. Bazı insanlar beklemeye değirdi ve Chelsea kesinlikle onlardan biriydi.

On Altıncı Bölüm

Gretchen, "Sana hâlâ kızgınlım," dedi ve bir çatal dolusu salata sapladı. "Bir hevesle evleniyorsun ve arkadaşlarına haber vermiyorsun. Yani, merhaba. Vegas düğünleri yapıyor olsaydık, Elvis taklitçisini getirirdim."

"Muhtemelen bu yüzden Vegas'a gitmedik," dedi Chelsea çorbasını kaşıkla karıştırırken. Manhattan'ın göbeğinde, Cooper's Cuppa'dan çok da uzak olmayan küçük ve kalabalık bir restoranda öğle yemeği yiyorlardı. Sabahı alışveriş yaparak geçirmişlerdi ve Chelsea'nin artık birkaç tasarım sabunu (karşılaştırma yapmak için) ve yeni diz çorapları vardı. Gretchen pek bir şey almamıştı, onun yerine Chelsea'nin kulağına düğün, yaşadığı sorunlar ve ne kadar stresli olduğu hakkında konuşuyordu.

"Evet, ama New Orleans? İğrenç. En son oraya gittiğimizde biri üzerime kustu." Burnunu kırıttı ve salatasını tekrar bıçakladı. "Ayrıca, bu salata berbat."

"Çorba oldukça güzel," diye önerdi Chelsea. "Değiştirmek ister misin?"

"Hayır. Düğünden önce kilo vermem gerekiyor," dedi Gretchen asık suratla. "Bir terzi bana şişman kalçalarım olduğunu söyledi."

"Ne? Sen iyisin," diye ona güvence verdi Chelsea. Gretchen sağlam bir kızdı, ama aynı zamanda hareketsiz bir işi ve hayranlık uyandıran bir nişanlısı vardı. "Ve düğüne daha bir yıl var."

"Oh, bir diyetle başlayacağımı ve o zamana kadar bir düzine kez bırakacağımı düşünüyorum. Sonunda başladığımdan birkaç kilo daha az almayı umuyorum." Gretchen omuz silkti. "Ama benden ve düğünümünden bu kadar bahsettiğimiz yeter. Sebastian'la yeni evli olmanın nasıl bir şey olduğunu duymak istiyorum. İkinizin evlendiğine inanamıyorum. O dizideki ördek dudaklı hatunla çıkmıyor muydu?"

"Hangi piliç? Hangi program?" "Ailesinin katıldığı mı?"

Doğru ya. Bunu unutup duruyordu.

Ama Gretchen ona tuhaf bir bakış attı. "Cabral İmparatorluğu'nu izlemedin mi? Cidden mi? Ve bir Cabral'la mı evlendin?" Chelsea'nin başını sallaması üzerine Gretchen bir parça ekmek aldı ve ısırıldı. "Altında saklandığın kaya aradı. Seni özlemiş."

"Annesi ve eski sevgilisiyle tanıştım. Düğünden döndüğümüzde bizi pusuya düşürdüler." Yemek yiyormuş gibi görünmesini umarak kaşığını tekrar çorbasında karıştırdı. Sorun çorbanın lezzetli olmaması değildi. Şu anda yemek yemeye odaklanamayacak kadar sıkıntılıydı.

"Oh, adamım, annesi." Gretchen öne doğru eğildi. "O dizinin izlediğim tek bölümünde göt deliğini ağarttırıyordu. Hem de televizyonda. Kim yapar bunu?"

Chelsea belli belirsiz, "Anlaşılan annesi," dedi.

"Herkes bu işi özel olarak hallettiğini biliyor." Chelsea'nin şaşkın bakışları karşısında Gretchen elini salladı. "Şaka yapıyorum. Çoğunlukla. Gerçi düğün için yaptırabilirim."

"Um."

"Hâlâ şaka yapıyorum." Ekmeğinden bir ısırık daha aldı. "Ee, evlilik hayatı nasıl gidiyor? Yeni evli birine göre pek de memnun görünmüyorsun. Parlıyor olman gerekmiyor mu?"

Chelsea kaşığını yere bıraktı, düşünüyordu. Gretchen'a yaşadığı travmadan hiç bahsetmemişti. Ama içinde bulunduğu durumun garipliği hakkında biriyle konuşmak için can atıyordu. Sebastian'dan başka biriyle. Bu yüzden biraz paylaşmaya karar verdi. Hafif ve eğlenceli geçmesi beklenen bir öğle yemeğinde arkadaşını travmatize etmeyecek kadar. "Aslında benim küçük bir sorunum var. Yakınlaşmayla ilgili sorunlarım var."

Gretchen'ın gözleri kocaman oldu. Elini Chelsea'ninkinin üzerine koydu. "Aman Tanrım. İkiniz bu yüzden mi evlendiniz? İktidarsız ve servetini birine mi bırakmak istiyor?"

"Yakınlaşmayla ilgili sorunlarım olduğunu söyledim. Onunla değil. Benim." "Oh." Gretchen bir an düşündü, sonra başını salladı. "Evet, anlamıyorum. Özür dilerim. Detaylar lütfen. Sen

bir ladyboner bulamıyor musun?"

Chelsea başını salladı. "Ben bu işin içinde değilim. Hem de hiç."

"Hiçbiri mi?" Gretchen şok olmuş görünüyordu. Çatalı tabağına gitti, salatayı unuttu. "Ama ... ama seks çok lezzetli. Orgazm yok mu? Öpüşmek yok mu? Öpüşmeyi seviyorsun, değil mi?"

Chelsea yüzünü buruşturdu. "Sarılmayı severim. Hepsi bu kadar."

"Aman Tanrım. Bu çok trajik." Eğildi ve tısladı. "Sebastian mı? Boktan bir sevgili mi? Çünkü bunu görebiliyorum. Seksi erkeklerin hiç çaba göstermesine gerek yok ve-"

"Sorun o değil. O iyi. Sorun bende. Ben sadece ... içine giremiyorum. Çok sabırlı davranıyor ve umursamadığını söylüyor ama ben endişeleniyorum, anlıyor musun?"

"Hâlâ ilk kısımda takıldım. Peki ya mastürbasyon? Mastürbasyon yapıyorsun, değil mi?"

Üç yıl içinde değil. "Pek sayılmaz."

Gretchen dehşetle baktı. "Oyuncaklar mı? Ne olmuş oyuncaklara? Ne hakkında-"

"Her şey yolunda gitmeyecek, tamam mı? Ben ve kafam." Saçlarını işaret etti ve bu kadar berbat olma

düşüncesi karşısında ağlamamaya çalıştı. "Her şey beynimin içinde ve eğlenmek için o şeyi kapatamıyorum."

"Bu korkunç," dedi Gretchen ve uzanıp Chelsea'nin elini sıktı. "Bu konuda berbatım."

Sempatik. Bu Audrey'nin işi. Ama ciddi, yapabileceğin bir şeyler olmalı."

"Keşke olsaydı." Gözlerini hızla kırptırdı. "Sebastian'dan gerçekten hoşlanıyorum ve ona güveniyorum ve ilerlememizi istiyorum, anlıyor musun? Ama ilişkimizin bu kısmından zevk alamıyorum."

"Doğru oyuncaklara sahip olsaydınız belki? Öğle yemeğinden sonra her türlü tuhaf şeyi satan bir yere gidebiliriz. Chonie'lerini şok ederek yeniden var edecek bir şeyler bulabiliriz."

"Belki," dedi Chelsea, suratı asık bir halde. Neden bu konuyu Gretchen'a açmıştı ki? Şimdi kendini her zamankinden daha ucube hissediyordu. "Bu konuyu açtığımı unutamam, tamam mı?"

"Kesinlikle hayır," diye haykırdı Gretchen. Sandalyesini Chelsea'ninkine yaklaştırdı ve ona doğru eğildi. "Bak. Hunter'ın yatakta mükemmel olduğunu mu düşünüyorsun? Birlikte olduğumuzda çok utangaçtı."

"Bunu duymak istiyor muyum bilmiyorum-"

"Ona yaklaşmak zorundaydım, anlıyor musun? Ona benimle yatmasının tamamen normal olduğunu belirtmek zorunda kaldım. Sorun bu olabilir mi? Sebastian'a doğru sinyalleri göndermiyor musun?"

Başını iki yana salladı. Belki de şansı yaver giderse yer onu canlı canlı yutacaktı çünkü Gretchen'ın coşkulu sesi çevredeki masalardaki insanların onlara bakmasına neden oluyordu. "Belki de başka bir şey hakkında konuşmalıyız."

"Ya da belki bir kontrol meselesidir, bilirsiniz? Sanki durumu kontrol eden kişi sen olmalısın, yoksa kadın kısımların iş için kapıları kapatır." Parmaklarını şıklattı ve Chelsea'yi işaret etti. "Seks mağazasına gidiyoruz ve sana kelepçe alıyoruz!" diye yüksek sesle ilan etti.

Yan masadaki biri kıkırdadı.

Chelsea sadece başını salladı. "İşe yarayacağını sanmıyorum." "Evet, ama eğer onları kullanmazsan, o zaman ödünç alabilirim

onları." Chelsea'ye abartılı bir göz kırptı ve sonra inledi. "Oh, Tanrım. Kontrol sahibi insanlardan bahsetmişken

sorunlar . . . Yeni kayınvalideniz burada ve bu tarafa doğru geliyor."

Chelsea kaskatı kesildi. "Oh, kahretsin." Ve bugün, onca günün arasında, bir korumaya ihtiyacı olmadığını söylemişti. Düşündüm.

"Biliyorum. Ve bir kamera ekibi var. Gülümsemeye hazır olun." Gretchen ona sahte bir gülümseme verdi ve sonra dişlerinin önünü ovarak Chelsea'nin dişlerinde bir şey olduğunu gösterdi.

Chelsea peçetesini alıp dişlerini karıştırdı ve Bayan Cabral masalarına geldiğinde ayağa kalktı. Bugün demir grisi saçları siyah ve pembeye boyanmıştı ve yine aynı küçük köpeği ile kocaman kırmızı Birkin çantasını taşıyordu. Dar tasarım takım elbisesi kırmızıydı ve inanılmaz yüksek topuklu ayakkabılar giymişti. Yanında tanıdık bir yüz vardı: Lisa. Kadınlar restorana girip hiç şaşmadan Chelsea'nin masasına doğru ilerlerken iki kamera havada asılı kaldı.

"Biri seni ispiyonlamış olmalı," dedi Gretchen. "Ne kadar eğlenceli." Sesi düzdü.

Kabul etmek zorundaydı; restoran kalabalıktı ama ünlülerin ya da üst tabakanın uğrak yeri değildi. Burayı seçmişlerdi çünkü iyi yemekleri ve alışverişe yakın iyi bir konumu vardı. Sebastian'ın annesinin buraya gelmiş olması Chelsea'ye, onun özellikle Chelsea'yi tuzağa düşürmek için beklediğini söylüyordu. Ve yanında Lisa olduğuna göre? Chelsea bunun ne hakkında olacağını tahmin edebiliyordu.

Bayan Cabral sahte bir tatlılıkla, "Bakın, yeni gelinim gelmiş," dedi. Bir kaşını kaldırıp Gretchen ve Chelsea'nin oturduğu küçük masayı işaret etti. "Daha fazla misafir için yeriniz var mı? Size katılmayı çok isteriz."

Chelsea ağzını açtı, sonra Gretchen'a çaresiz bir bakış attı.

Gretchen, "Beni filme almadığınız sürece benim için sorun yok," dedi.

"Hayır, seni çekimden çıkaracağız." Kameramanlara parmaklarını şıklattı. "Dağınık olanı değil."

Çok güzel.

"Kadını duydunuz," dedi Gretchen, bir çatal dolusu daha salata yerken. "İnsanları dava etmeyi seven milyarder nişanlısı olan seksi ve dağınık kadını değil." Ve onlara tatlı bir gülümseme verdi.

Bayan Cabral kısık bir sesle, "Dağınık olanı kesinlikle çekmeyin," dedi.

Garson koşarak geldi, yüzünde endişeli bir ifade vardı.

"Güzel, bize sandalye getirmeye mi geldiniz? Dört tane lazım. Bir tane benim için, bir tane Lisa için, bir tane çantam için ve bir tane de Raquel için." Minik köpeğin başını öptü.

"Aslında binaya girmesine izin verdiğimiz tek hayvan hizmet hayvanlarıdır," dedi garson. "Onu binadan çıkarmanız gerekecek."

"O benim duygusal hizmet hayvanım," dedi sümüklü bir sesle ve ona meydan okuyan bir bakış attı. "Sandalyeler mi?"

Adam tereddüt etti ve sonra yakındaki boş bir masadan birkaç sandalye çekerek Chelsea'nin küçük öğle yemeği masasının etrafına topladı. Peki o zaman. Sanırım buna karar verildi.

Bayan Cabral bir hışımla oturdu ve kameralar masalarının etrafında dönmeye başladı. Chelsea çorbasını elinin tersiyle itti. Daha önce hiç iştahı olmadığını mı sanıyordu? Artık gerçekten bitmişti.

"Sizi bulduğumuza sevindim," dedi Bayan Cabral. "Konuşmamız gerek. Adın ne demiştin? Henüz boşanmadığınız için size 'fahişe' demeyi bırakmam gerektiğini hissediyorum ve 'servet avcısı' konuşmamız için kötü bir ton oluşturuyor."

Oh, Tanrım. "Chelsea."

Gretchen'in gözleri büyüdü ve ağzına bir çatal marul daha attı.

Bayan Cabral burnunu çekti. "Evet, ben Lisa ile aranızda arabuluculuk yapmak için buradayım, çünkü onun erkekini çaldın ve oğlum bunu akıllı başında bir şekilde tartışmak için aileyle buluşmayı reddediyor."

"Nedenini hayal bile edemiyorum," diye mırıldandı Gretchen.

"Fahişe olmadığımı ve evlilik sözleşmesi imzaladığımı söylememin zamanı geldi mi? Sebastian'ı parası için istemiyorum."

Lisa teatral bir şekilde hıçkırmaya başladı, masadaki peçetelerden birini alıp yüzünü kuruladı. Gretchen'in gözleri daha da büyüdü ve büyülenmiş bir halde çiğnemeye devam etti.

"Onu benden çaldığında birlikte olduğumuzu biliyor muydun?" Lisa sordu, ağlamaklı sesi üzgün ve küçüktü. Aşırı şişirilmiş dudakları sıcak pembeydi ve dar yüzünde gülünç görünüyordu. Yine de daracık bandaj elbisesiyle uyumluydular.

"Aslında Sebastian bana seni iki yıldır görmediğini söyledi."

"Yalan söyledi, dün gece benimleydi."

"Benimle yatakta olduğuna göre bunun nasıl mümkün olduğunu anlamıyorum," diye karşı çıktı Chelsea. Elbette, dün gece yatakta geçirdikleri zamanın çoğu yastık kavgasıydı ve seksi bir şey değildi ama Lisa'nın kameralar için uydurmaya çalıştığı acıklı hikâyeden rahatsız olmaya başlamıştı.

Gretchen ağzına bir lokma daha salata atarken, "Oh, şipşak, bu iş iyiye gidiyor," dedi. Bakışları tekrar Chelsea'den Lisa'ya kaydı.

Lisa'nın yüzü lekelenmişti ve kirpikleri topaklanmaya başlamıştı. "O benimle birlikteydi-"

"Değildi, o yüzden neden başka bir taktik denemiyorsunuz? Yoksa ikinizin bu iyi polis-kötü polis olayına daha fazla katlanmak zorunda mı kalacağım?"

İki kadın da öfkелendi.

"Şimdi beni dinle, fahişe," diye başladı Bayan Cabral. Eğildi ve küçük köpeğı havladı. "Sana söyleyeyim-"

"Hayır, sana bir şey söyleyeyim," dedi Chelsea ayağı kalkarak. "Şovun için bir sahne çekebilmek için bir arkadaşımla yemeğimi yarıda kestir. Sahne mi istiyorsun? Bana fahişe deme. Ben senin yeni gelinim ve kıyamete kadar her tatil benim kıcıma katlanmak zorunda kalacaksın, o yüzden buna alışsan iyi edersin."

Şimdi sana 'Büyükanne' dememi istemiyorsan, isim takmayı bırakacaksın."

Bayan Cabral'ın nefesi kesildi. Yakın masalardaki birkaç kişi de öyle. Birisi titredi.

Aslında, muhtemelen Gretchen titriyordu.

Chelsea cüzdanını açtı ve birkaç yirmilik attı. Çantasını omzuna astı. "Şimdi bize izin vererseniz, arkadaşım ve ben alışveriş gezimizi bitireceğiz."

Gretchen ayağa kalkarken yüksek sesle, "Doğru," dedi. "Seks mağazasına gidiyoruz."

Lisa yeni gözyaşlarına boğuldu.

Bayan Cabral öfkeyle ayağa kalktı. "Bana Değerli Anne demeye layık değilsin."

Chelsea yüz ifadesini sakın tuttu. "Bu iyi, çünkü bunu planlamamıştım Bayan Cabral."

"Sebastian'dan boşanmanı istiyorum. Onun için yeterince iyi değilsin."

"Bu senin ne istediğinle ilgili değil," dedi Chelsea. "Sebastian'ın ne istediğiyle ilgili." Gretchen'ı kolundan tutup sürükleyerek restorandan dışarı çıkardı.

Sokağa çıktıklarında, öfkeden kuduruyordu. Ve, tamam, biraz da incinmişti. Bu kadın kim olduğunu sanıyordu? Ne cüretle Chelsea'ye dalıyor ve aptal şovları için kameraya bir sahne çekmeye çalışıyordu?

Ve en kötüsü, Chelsea'nin Sebastian için yeterince iyi olmadığını mı düşünüyordu? Bu acı vericiydi, çünkü Chelsea de aynı şey için endişeleniyordu.

İlişkiye berbat bir kafa ve seks yapamamaktan başka bir şey getirmeyen bir kızdı. Sebastian bundan daha iyisini hak etmiyor muydu?

Bu konuda Bayan Cabral'ın haklı olmasından endişe ediyordu.

Belki de Plastik Lisa ile daha iyi olurdu.

"Hadi," dedi Gretchen, Chelsea'yi sokağın aşağısına doğru çeğiştirerek. "Yaptığın öfkeli suratı görüyorum ve bunu ne düzeltir biliyor musun?"

"Çikolata mı?"

"Ben de 'seks dükkanında kelepçe' diyecektim ama çikolata da olur." Gretchen neşelendi ve onu bir pastaneye doğru yönlendirdi.

"Peki ya diyetin?"

"Yarın tekrar başlayacağım."

* * *

Birkaç saat sonra Chelsea birkaç çanta dolusu alışverişle kasaba evine döndü. Seksi iç çamaşırları, bir vibratör, kelepçeler ve aromalı kayganlaştırıcı vardı. Gretchen'i "duygularını keşfedebilmesi" için ona her şeyden bir tane almamaya ikna etmek için her şeyini harcamıştı. Gerçekten de tüm bu eşyaları çantasına geri koyup atmak istiyordu.

Ama bazı şeylerin üstesinden gelmeye çalışmak zorundaydı, değil mi?

Sebastian'a bu kadarını borçlu olduğunu düşünüyordu.

Sebastian için yeterince iyi değilsin.

Lanet olsun. Şimdi Sebastian'ı her düşündüğünde Bayan Cabral'ın asık suratını zihninde canlandıracaktı. Kelepçeleri çıkardı ve düşündü.

Gretchen haklı mıydı? Her şeyi yanlış mı yapıyordu ve fetişleri keşfetmesi mi gerekiyordu? Daha fazla mastürbasyon yapması mı gerekiyordu? Sebastian'ın içinde uykuda olan her neyse onu "uyandırmasını" beklemeden önce kendini yeniden uyandırması mı gerekiyordu?

İçini çekti, hayal kırıklığına uğramıştı ve aldıklarını şifonyerin en üst çekmecesine sakladı. Neden normal bir kız gibi bir erkeği öpüp en iyisini umamıyordu ki?

Sabun imalathanesi olarak kullandığı boş yatak odasına doğru ilerlerken bile bu düşünce onu rahatsız ediyordu. Normalde başka mağazalardan birkaç tasarım sabun almak onu heyecanlandırırdı. İçerik listesini ve kokuları inceliyor, sabunun dokusunu ve köpürme süresini test ediyordu.

ve koku kalıcı oldu. Ama bugün dikkati dağılmıştı. Sabunlar onun için eğlenceli değildi.

Sebastian'ı düşünmeye devam etti. Ve "sorununu" düşünmeye devam etti.

Sebastian muhtemelen alt kattaki çalışma odasındaydı. Gündüz saatlerinin çoğunu orada çizimler yaparak ve müzik dinleyerek geçirirdi. Şu anda bile duvarlardan gelen klasik müzik tınlarını duyabiliyordu, o anda çalarında olan Spin Doctors CD'siyle çelişiyordu. Bazen birlikte parka gidip insanları izliyorlardı ve Sebastian eskiz yaparken o da dinleniyordu.

Onun yanında olmak için can atmaya başlamıştı ve bu onu endişelendiriyordu. Ya Pisa'ya olduğu gibi ona da tamamen bağımlı hale gelirse? Ya onsuz yapamaz hale gelirse?

Ya anlaşmaları sona erdiğinde, adam yeni biriyle çıkmaya devam etse ve onu kendi başının çaresine bakmak zorunda bıraksa? O hala yarım bir insan olurdu. Tamamen cinsiyetsiz bir robot kız.

Ve bu düşünceden nefret ediyordu.

Kesmekte olduğu kalın lavanta sabununu yere bıraktı ve ellerini fırçaladı. Yatak odasına dönerek, artık misafir odasında kalmadığı için kendisine ait olduğunu iddia ettiği şifonyeri karıştırdı. Gretchen'in alması için ısrar ettiği "eğlence" çantasını çıkardı. Dantelli, poposunda kalp oyması olan bir külot vardı ve çok şirindi. Ve kelepçeler. Sürekli onlara geri dönüyordu.

Belki de her şeye rağmen bir şeyler denemesi gerekiyordu. Bir inanç sıçraması.

Sebastian'a güven.

Soyunmaya başladı.

On Yedinci Bölüm

Chelsea alt kata indiğinde üzerinde kalp külotundan başka bir şey yoktu. Göğüsleri gevşekti ve her adımda sallanıyordu, saçları da omuzlarına dökülmüştü. Bacaklarında derbiden kalma birkaç çürük vardı ama solmuşlardı ve sürekli paten kaydığı için bacaklarının çok iyi görüldüğünü biliyordu.

Kelepçeler elindeydi, o kadar sıkı tutuyordu ki avuç içleri terliyordu. Diğer elinde kayganlaştırıcı ve bir prezervatif vardı. Bunu yapabiliirdi. Yapabiliirdi. Büyütülecek bir şey değildi.

Planı mı?

Sebastian'ı yatağa kelepçele. Kontrolü ele al. Üstüne çık ve seks yap.

Sorun çözüldü, herkes iyileşti.

Ama şu anda son derece gergindi. Midesini bulandıracak kadar gergindi. Ve bu, biriyle seksi bir oyun oynamak için iyi bir şey değildi. Keşke patenlerini giyseydi diye düşündü. Onlarla kendini her zaman fena hissedirdi. Onun yerine yalınayaktı ve kendini garip hissediyordu.

Bunu atlatmanın daha iyi olacağını düşündü. Buna yara bandı gibi davranabiliirdi. Çabucak halledebilirdi. Bu pek de

Seksi de değildi ama mantıklıydı. Derin bir nefes alıp kendini toparladıktan sonra adamın kapısını çaldı.

Keman sesleri arasında "İçeri gelin," diye seslendi.

Bu güzel bir düşünce olsa da, şu anda elleri doluydu. Önce yuvarlak kapı kolunu, sonra da elindeki eşyaları düşündü. Ve bekledi.

"İçeri gel dedim," diye tekrar seslendi ve onun masasından kalktığını duydu. "Chelsea, ne-"

Kapı açıldı.

Seksi bir poz vermeyi unutmuştu. Bunun yerine, neredeyse çıplak, kesinlikle üstsüz, elinde bir şişe kayganlaştırıcı, bir prezervatif ve birkaç kelepçe ile orada durdu.

"Ne-" diye tekrarladı kısık sesle ve sonra elini yüzünde gezdirerek yanağında grafit izi bıraktı.

"Sürpriz," dedi titrek bir sesle, eşyaları havaya kaldırarak. "Belki biraz eğlenebiliriz diye düşünmüştüm."

Yeşil gözleri kocaman açılmıştı ve onu bir aşağı bir yukarı süzüyordu. Göğüs uçları diken diken oldu ve tüyleri diken diken oldu. Bunun korku mu, endişe mi yoksa uyarılma mı olduğunu bilmiyordu.

Midesinin hâlâ kusacakmış gibi çalkalandığını düşünürsek, muhtemelen uyarılmamıştı.

"Chelsea ... emin misin?"

"Neden olmasın?"

"Çünkü şu ana kadar tek yaptığımız öpüşmektir. İşleri ağırdan almak istediğini sanıyordum?" Eliyle onu işaret etti. "Bu ... nefes kesici ama yavaş değil."

"Sorun değil," dedi ve vücudunun beynine yetişmesini umdu. Merdivenleri işaret etti. "Yatak odasına çıkmak ister misin?"

"Aynen öyle."

"O zaman gidelim." Onu takip edip etmeyeceğini beklemeden merdivenlerden yukarı doğru koşmaya başladı. Sinirleri kesinlikle onu alt ediyordu, çünkü bir aptal gibi davranıyordu. Seks onun için yeni bir şey bile değildi. Birçok kez yapmıştı.

Ama kollarını arkadan sarıp boynunu öpmeye başladığında? Kaçma dürtüsüyle savaşmak zorunda kaldı. Sorun Sebastian değildi. Tamamen kendisiydi.

Adamın elinden kurtuldu ve kelepçeleri havaya kaldırdı. "Bunları kullanacağız, tamam mı? Hâlâ biraz garip hissediyorum, bu yüzden kontrol istiyorum. Tam kontrol. Eğer sen de istersen."

Önce kelepçelere, sonra kadına baktı ve başını salladı. "Sana güveniyorum." Yatağa doğru ilerledi ve sonra eliyle işaret etti. "Beni nasıl istiyorsun?"

"Evin diğer tarafında" diyemezdi, değil mi? Belki de mastürbasyon yaparak başlamalıydı. Kendini tekrar cinselliğe alıştırmalıydı. Bunun için çok geçti. Chelsea dudağını çiğnedi, kendini tuhaf ve aptalca çıplak hissediyordu. "Ellerinizi başınızın üzerinde yatağa uzanın lütfen."

"Soyunmuş mu giyinmiş mi?"

Bir an için düşündü. "Giyinik mi?"

"Bana uyar." Yatağın üzerine sıçradı ve düz bir şekilde uzandı, sonra kollarını başının üzerine uzattı. Ellerinden biri kalemlerinden çıkan grafitle kirlenmişti ve yanağında bir leke kalmıştı. Ellerini yatağın tahta çıtalarına kelepçelemek için uzanmadan önce cildini düzeltti.

"Güvenli bir kelime ister misin?" diye sordu hafifçe. Bu neden bu kadar karmaşıktı? Neden onunla seks yapmak için heyecanlanmıyordu? Neden akıllı bir şekilde bunu mahvedeceği gerçeğine odaklanmıştı?

Neden, ah, neden şimdilik sadece öpüşmeye karar vermemişti? Öpüşmek o kadar da kötü değildi. Onun için bir şey yapmıyordu ama kötü de değildi.

"Güvenli kelimem 'The Notebook' olabilir, çünkü beni yatağa kelepçelemişken bunu düşünüyorsam, sorunlarım var demektir." Elleri kelepçelerin içinde esnedi.

Aklından geçen çılgınca düşüncelere rağmen kıkırdadı. Tanrım, o kadar inanılmazdı ki, her zaman onu güldürüyor ve kendine rağmen onu rahat ettirmeye çalışıyordu. "Pekâlâ. Ben başlayabilir miyim?"

"Lütfen yap." Adam yatağın üzerinde kıpırdandı ve kadın onun mokasen ayakkabılarını çıkarışını izledi. Bakışları adamın vücudunda gezindi ve pantolonunun önünün açık olduğunu gördü; bu, adamın onun oyunundan tahrik olduğunun kesin bir işaretiydi. Bu cesaret vericiydi. En azından bir şeyleri doğru yapıyordu.

Chelsea yatağa tırmandı ve onun yanında dizlerinin üzerine oturarak düşünmeye başladı. "Önce nereden başlamalıyım?"

"Nereye ve nasıl istersen." Sesi kısıktı ve o yeşil gözlerle ona bakması ... kendini daha iyi hissetmesini sağlıyordu. Daha kontrollü. Daha güçlü. Belki de Gretchen bu konuda haklıydı. Belki de ihtiyacı olan şey kontroldü.

Onun üzerine eğildi ve gömleğinin düğmelerini açmaya başladı, parmaklarının titrememesinden gurur duyuyordu. Hem de çok.

Sebastian saygılı bir sesle, "Bunun bir klişe olduğunu biliyorum ama Tanrım, çok güzelsin," dedi. "İnanılmaz göğüslerin ve daha da iyi bacakların var. Ve kıçın da muhteşem."

"Seninle yatağa gireyim diye böyle söylüyorsun," diye dalga geçerek hızla gömleğini indirdi ve düğmelerini çözdü. Kumaşı iterek açtı ve altında bir atlet vardı, bu yüzden kemerinden çekip çıkardı ve göbeğini ortaya çıkardı.

Onun spor yapmaktan ve kaya tırmanışından hoşlandığını biliyordu. Birlikte yaşamaya başladıklarından beri Hunter Buchanan'la birkaç kaya tırmanışı buluşmasına gitmişti ... evlendiklerinden beri ... her neyse. Formunu koruyordu ve kendisi de atletik bir insan olarak bunu takdir ediyordu. Karnı yağsızdı, esmer teninin altındaki kasların hatları belirgindi. Tanrım, ona bakmak çok güzeldi. Sıcak da. Parmaklarını adamın karnında gezdirdi.

Sebastian inledi, gözleri kapandı ve başı geriye eğildi. "Dokunuşun harika hissettiriyor, Chelsea. Ne yapmak istersen, ben varım. Bana nasıl istersen öyle dokun."

Adam kelepçelerin içinde esnerken, kadın ona biraz daha hayran kaldı. Yanağını onun göğsüne koyup sarılma dürtüsü

cazipti ama bu takıntılarını aşması gerekiyordu.

Yoksa annesi her şeye rağmen haklı olabilirdi - onun için yeterince iyi değildi. Ve nedense bu düşünce onu incitmişti.

Eğer bu kadar b e r b a t d u r u m d a o l m a s a y d ı , ona aşık olurdu.

Sert.

"İyi misin?" diye sordu.

Başını çevirdi ve adamın yakışıklı yüzünün endişe dolu olduğunu gördü. "Evet, ben iyiyim."

"Endişeli görünüyorsun."

Chelsea dudaklarını yaladı. "Sadece uzun zaman oldu, anlıyor musun?"

Kelepçeleri çekiştirdi. "O zaman bırak beni. Bunu yapmak zorunda değiliz."

"Hayır, denemek istiyorum," dedi ve elleri kemerine gitti.

"Chelsea-"

Bir yastık alıp adamın yüzünü örttü, sonra adam zincirleri tekrar sallayınca kıkırdadı. "Burada kararları ben veririm. Tamam mı?"

"En azından yastığı kaldırabilir misin?" dedi, sesi yastığın altında boğuklaşmıştı.

"Tamam, ama terbiyeli ol."

"Yapacağım," dedi ve yastığı kenara iterek onun boğucu yeşil gözlerini tekrar ortaya çıkardı. Bakışları göğüslerine gitti ve dudaklarını yaladı. "Bu şekilde sana bakabiliyorum. Ve lanet olsun, bakmaktan gerçekten zevk alıyorum."

"Dokunamasanız bile mi?"

"O zaman bile. Bütün gün ve bütün gece senin güzel vücuduna bakabilirim."

Chelsea bunun altında ellerini göğüslerinde ve karnında gezdirerek biraz süslendi. İnledi, gözleri kapüşonlu yeşil yarıklara dönüştü. Bu hoşuna gitmişti. Kontrolün onda olması hoşuna gidiyordu. Bu iş eğlenceli olmaya başlamıştı.

Bu yüzden göğüslerini avuçladı ve başparmaklarını meme uçlarının üzerinde kaydırarak onun en yeni ihtiyaç iniltisinin tadını çıkardı.

Ama şimdi onunla oynamak istiyordu. Şimdi canlanmaya başlamıştı. Bu yüzden eğildi ve ağzını onun sıcak, bronz tenine bastırdı. Dudakları bir kaburganın üzerinde gezindi ve adam bir kez daha inledi, kalçaları yukarı doğru gerildi. İsteddiği kadar zorlasın, kontrol ondaydı. Chelsea onun açıkta kalan tenini öpmeye ve kemirmeye devam etti, kumaşı bir kenara itti, böylece onun istediği kısımlarıyla alay edip oynayabildi. Göğüs kaslarına hafifçe koyu renk göğüs kılları serpilmişti ve bir meme ucunu öpmek için eğilmeden önce parmaklarını kılların kırıksıklıkları arasında sürükledi.

Zincirlere karşı sarsıldı. "Ah, kahretsin. Bu neredeyse pantolonuma boşalmama neden oluyordu."

"Neredeyse mi?" diye alay etti, içinde bir heyecan titremesi hissetti. "O zaman yanlış yapıyor olmalıyım. Pratik yapmalıyım." Ve eğilip tekrar meme ucunu yaladı, ucunu ısırmadan önce dilini düz kısmın etrafında döndürdü.

"Siktir," diye nefes nefese kaldı. "Bunu yapmaya devam etmeni mi yoksa durmanı mı istediğimi bilmiyorum."

"Söyleyemezsin." Tekrar meme ucunu dişledi. "Kararları ben veririm." Ve oh, kahretsin, bacaklarının arasındaki ıslaklık mıydı? Bir elini külotunun içine kaydırды. Öyleydi. Bir ton değildi ama yine de uyarılmıştı. Cesaretlendiğini hissederek tekrar göğüs ucunu yaladı ve ardından göğüs kıllarının izinden göbek deliğine doğru öpmeye başladı.

Başını kaldırdı ve ona baktı. "Kendine mi dokunuyorsun?"

Eli hâlâ külotunun içindeydi. Dondu kaldı. "Belki?"

"Tanrım, izleyebilmem için külotunu çıkarır mısın?"

Çok seksisin."

"Belki," diye tekrar alay etti ve elini hareket ettirerek klitorisini okşadı. "İyi olursan belki."

"İşkenceci," diye homurdandı ama bakmayı bırakmadı. Ve gerçekten de onun bu kadar büyülenmiş olması tahrik ediciydi. Eğildi ve dilini onunkine değdirdi.

Göbek deliği, sonra karşı tarafa doğru öpmeye başladı, göğüslerinin uçlarını karnının üzerinde gezdirdi.

Sebastian boğazından acı dolu bir ses daha çıkardı ve kalçaları yeniden kalktı, kemeri şingirdadı.

Bu ona, onu soymayı bitirmediğini hatırlattı. Gerçekten de tek yaptığı flört etmek ve göğsüyle alay etmektir. Durumu düzeltme zamanı gelmişti. Eli külotundan ayrıldı ve kemerine gitti. Haki pantolonunun ön tarafında ön spermden küçük bir ıslak nokta olduğunu fark etti. Aleti zaten o kadar ıslaktı ki kumaşın içinden sızıyordu.

Bu biraz seksiydi.

Bir eli kemerinden kaydı ve pantolonunun kumaşı arasından ereksiyonunun çıkıntısını okşadı. "The Notebook'u düşünmeye başladın mı?"

"Tanrım, hayır. Tanrım, ellerin. Buna bayılıyorum." Gözleri tekrar kapandı ve vücudu kavislendi. "Bunu bir daha asla düşünemeyebilirim. Adı konulamayan o film."

"Durmamı istemediğin için mi?"

"Çünkü eğer durursan, yemin ederim yetişkin bir adamın ağladığını göreceksin." Kalçalarını tekrar salladı ve kendini onun eline sürttü.

"Seni ağlarken görmekten nefret ediyorum." Sesi heyecanından boğuklaşmıştı ve fermuarını yavaşça aşağı indirirken kalçalarını birbirine kenetledi. Bu enfes bir işkenceydi. Enfes . . . ve çok eğleniyordu. Kelepçeler onun yeni en iyi arkadaşıydı. Şimdi çözülmüş olan pantolonunu kenara itti ve boxer külotuna doğru itilen sikinin gergin şişkinliğini ortaya çıkardı. Yumuşak pamuklu kumaş, sikinin başındaki ağır topuza kadar her ayrıntıyı belirginleştiriyordu. Elini tekrar aşağıya doğru kaydırdı. "Teni mi yapalım yoksa kıyafetlerin üzerine bir şeyler mi yapalım?"

"Yetki sende," dedi sert bir sesle.

Ve bu şimdiye kadarki en iyi cevaptı. "Öyleyim, değil mi?" Chelsea bir an için onu düşündü, sonra parmaklarını onun bel bandına götürdü. "Kalçanı kaldır, ben de bunları aşağı kaydırayım."

Öyle yaptı ve kadın, adamın siki serbest kalana kadar kumaşı aşağı doğru çekti.

Ve ah, ne kadar büyük olduğunu unutmuştu, kalın gövdesinden fışkıran belirgin başı. Merakla onu avucunun içine aldı ve parmakları diğer tarafta tam olarak buluşamadı. "Çok büyüksün."

"Ve sen hâlâ bana işkence ediyorsun." Gözleri yine kapalıydı, sanki kadının dokunuşu gözleri açıkken dayanamayacağı kadar fazlaydı.

Belki de öyleydi. İtiraf etmeliydi ki, ona işkence etmek hoşuna gidiyordu. Dokunuşlarıyla onu çıldırtmak. Baş belası olmak. Yine de durmayı planlamıyordu. Hele ki yüz yıldır ilk kez bacaklarının arasında kendi arzusu titreşirken.

"Kilidimi açmalısın ki o tatlı göğüslerine dokunabileyim."

"Hayır," dedi ve eğilip onu kavradı ve dilini sikinin başında gezdirdi. "Seninle oynamak benim görevim."

Kız onu yalarken nefesi dişlerinin arasından tıslayarak çıktı. "Oh, Yüce İsa, Chelsea."

"Bu da ne? Tekrar mı yapıyorsun?" Eğildi ve ona diliyle bir fiske daha vurdu.

"Ah. Evet. İşte bu. Aynen böyle."

Uylukları onun heyecanı karşısında tekrar birbirine kenetlendi. Adamın ön sperminin keskin tadı dilinin üzerindeydi ve tekrar tekrar ağzına alarak sikinin başında boncuk boncuk biriken damlalara yetismeye çalıştı. "Acaba seni ağzıma almalı mıyım?" Sesi boğucu bir mırıltıydı.

"Eğer evet dersem, bu yapmayacağın anlamına mı geliyor?" Sesi boğuk çıkıyordu.

Başını kaldırıp baktığında, adamın kollarının kelepçelere karşı zorlandığını, metalin bileklerine battığını fark etti. Yine de gözleri o seksi yeşil yarıklardı ve o izlerken ona uzun, şehvet dolu bir yalama daha verdi.

Adamın burun delikleri tepki olarak alevlendi ve kadın onun çenesindeki kasların sıkışmasını izledi.

"Biliyor musun? Sormayacağım bile," dedi hafifçe. "Sadece istediğimi yapacağım." Ve eğildi, saçları omuzlarına döküldü ve adamın başını dudaklarına götürdü, sonra onu ağzına çekti.

Sebastian'ın uzun, lezzetli iniltisi kulaklarına müzik gibi geliyordu. Onu ağzının derinliklerine çekti, emdi ve yaladı, dilini sikinin alt tarafına sürttü. Bir elini sikinin tabanına sardığında ve ağzının hareketleriyle onu pompalamaya başladığında kalçaları kalktı ve büküldü.

"Kahretsin, bu işte iyisin," diye mırıldandı onu çalıştırırken. "Seni altıma almak için sabırsızlanıyorum, Chelsea. Sikimi çalıştırma şekline teşekkür etmek için saatlerce amını yalayabilirim."

Eli tekrar külotuna doğru kaydı. Sözleri iğrençti ama konuşmaktan başka bir şey yapamıyordu. Ağzıyla onu kızdırmaya ve işkence etmeye devam etti, yaladı ve emdi. Adamın sikini hissetmeye bayılıyordu. O kadar sertti ki teni demir bir çubuğun üzerindeki ipek gibiydi ve ikisi arasındaki ikilik büyüleyiciydi. Onu derinlemesine emdi ve sonra tekrar ağzından çıkardı.

"Yakında gelecek," diye hırladı. "Buraya gel ve beni öp. Sonra da amını sikimin üzerinde istiyorum. İçine boşalmak istiyorum."

Başını salladı ve dudaklarının bir "pat" sesiyle adamın sikini bıraktı, bu da adamın yeniden inlemesine neden oldu ve sonra onu öpmek için yukarı doğru hareket etti. Dili onunkinin üzerinde kayıyordu ve bu garip hissettiriyordu.

Kendini kaybediyordu. Oh, hayır. O akılsız duruma geri dönmesi gerekiyordu. Bu yüzden tekrar aşağı kaymak, sikini tekrar ağzına almak için hareket etti.

"Hayır, bebeğim, buraya," dedi ve kelepçeleri sertçe salladı. "Sana dokunmak istiyorum."

Chelsea'nin nefesi hızlandı ve paniğe kapıldığını hissederek doğruldu. Bilekleri kıpkırmızıydı ve

Kelepçeler derisine batıyordu ve onu serbest bırakması gerektiğini biliyordu. Ama bunu düşünmek tahrikinin hızla ölmesine neden oldu. "I . . . Bunu yapabileceğimi sanmıyorum."

Yüz ifadesi hemen değişti, vücudu gerildi. "Derby? Yastık?"

"Bunlar benim güvenli kelimelerim," dedi yüzünde utangaç bir gülümsemeye.

"Evet, ama bunları söylemeye ihtiyacın varmış gibi görünüyordun, bu yüzden seni zahmetten kurtaracağım." Kollarını kelepçelerin içinde biraz salladı. "Eğer bunları çıkarırsan, yemin ederim işimiz biter. Söz veriyorum."

"Peki ya ..." Hâlâ gururla havaya kaldırdığı sikini işaret etti. Başı, ağzının teninden uzak kaldığı birkaç dakika içinde geri dönen pre-cum ile boncuklanmıştı.

"Bu benimle ilgili değil. Her an kafayı bulabilirim, unuttun mu?" Sebastian gülümsedi. "The Notebook'a bile. Ama bu seninle ve senin kendini güvende ve kontrol altında hissetmenle ilgili." Ellerini tekrar kelepçelerin içinde oynattı. "Parmaklarımı hissetmediğimi söylemiş miydim?"

"Sen . . . kelepçeni çözdüğüm anda bana saldırmayacaksın, değil mi?"

Önce şaşırmış, sonra da sinirlenmiş görünüyordu. "Yok artık. Bunu düşünmene bile kızdım."

"Alaycı olmama rağmen mi?" Sesi titriyordu.

"Sen alaycı değilsin. Sana durmanı söylüyorum." Sesi sertti, vücudu gergindi. "Seni istemediğin bir şeyi yapmaya asla zorlamam."

Aptalca bir nedenden ötürü ağlayacak gibi hissetti. Suçlamasıyla onun duygularını incitmişti ama ... berbat durumdaydı. Öyle olduğunu biliyordu. "Sarılmaya geri dönebilir miyiz? Bunu sevdim."

"O kadar sıkı sarılabiliriz ki battaniyeler delik deşik olur."

Bunun üzerine gözyaşları içinde kıkırdadı ve kelepçeleri çözmek için harekete geçti. "Bu şekilde sarılacağını sanmıyorum."

"Siktir et. Kendi kurallarımızı koyarız. Sadece ağlama, tamam mı?"

Chelsea başını sallayıp kokladı ve kelepçeleri çözdüğünde kollarını açtı. Ona doğru gitti, yüzünü onun boynuna gömdü ve elleri saçlarını ve sırtını okşamaya başladığında memnuniyetle iç çekti. "Özür dilerim," diye fısıldadı.

Elleri durakladı. "Neden üzgünsün? Özür dileyecek bir şey yok. Harika bir oral seksin dörtte üçünü yaptım."

Ağzı hafif bir gülümsemeye dönüştü. "Evet, ama sonuna kadar gidemediğim için üzgünüm. Yine korktuğum için."

Onu sıkıca kucakladı, göğüsleri çıplak göğsüne bastırıyordu. Ve her nasılsa, bu garip değildi. Belki de dokunuşu çok rahatlatıcı, çok yatıştırıcı olduğu içindir. "Şaka mı yapıyorsun? Düşündüğümünden çok daha fazlasını yaptık. Çenemi kapatmalı mıydım? Her şeyi mahvettim mi?"

Başını onun omzuna doğru salladı. "Sadece benim." Hep o ve onun aptal beyniydi. Kapatamadığı panik. "Ama . . . Bir süre eğlendim."

"Ben de öyle. Bir ara tekrar denemeliyiz."

"Belki de öyle," diye kabul etti.

Onun kolunu okşadı. "Yine de söylemeliyim ki, evin içinde üstsüz dolaşman hoşuma gidiyor."

Güldü ve Bayan Cabral'ın yargılayıcı ifadesini düşününce küçük bir iç çekişe dönüştü. "Sanırım annen benim hakkımda haklıymış."

Sertleşti ve doğrulup oturdu. "Bir dakika. Annem mi? Onunla ne zaman karşılaştın?"

Chelsea sırt üstü yuvarlandı, eli alnına gitti. Ahh. "Bugün erken saatlerde Gretchen'la dışarıdayken. Pek hoş değildi. Öğle yemeğinde beni pusuya düşürdü ve Lisa'yı da yanında götürdü."

"Siktir. Çok özür dilerim." Sebastian yataktan kaydı ve pantolonunu kalçalarına doğru çekti. "Bunu düzelteceğim."

"Nereye gidiyorsun?"

"Annemi telefona çağıracağım ve ona
_."

"Hayır, lütfen," dedi Chelsea ve yatağı okşadı. "Sadece buraya gel ve biraz sarıl, tamam mı? Bu gece anneni düşünmek istemiyorum."

Yatakta yatan kıza baktı, yüz ifadesi yırtılmıştı. "Sana zorbalık yapması hoşuma gitmiyor."

"O zaman yarın bu konuda bir şeyler yaparız. Bu gece sadece biraz rahatlamak istiyorum, tamam mı?" Ve belki biraz daha sokulmak. Adamın ellerini vücudunda hissetmeye bağımlı hale gelmişti. Cinsel bir şekilde değil, sadece yatıştırıcı, rahatlatıcı dokunuşuna. Orada olduğunu ve onun için orada olacağını bilmek.

Bunu arzuluyordu.

Sebastian bir süre daha tereddüt ettikten sonra bir hamleyle yatağa döndü. Sebastian onu yakalayıp ayı gibi sarılarak kendine doğru çekerken ciyakladı, Sebastian'ın vücudu onunkini kucaklıyordu. "Pekâlâ, beni bundan daha fazlasına ikna ettin."

Chelsea güldü ve ellerini tenine bastırdı. Adamın eli göğsüne doğru kaydı ve onu kavradı, o da elini orada tuttu. Sıkırmıyordu, fikrini değiştirmesi için onu "ikna etmeye" çalışmıyordu. Sadece ona sarılıyordu. Adam onun boynuna sokulduğunda, kadın küçük bir zevk iç çekişi yaptı.

"Belki de benim güvenli kelimem 'Anne' olmalı," diye yorum yaptı. "Hiçbir şey sikimi bundan daha hızlı buruşturamaz."

Kahkahalarla homurdandı. "Bahsettiğim için özür dilerim. Onu terk ettim."

"Muhtemelen buna bayılmıştır. Dramatik bir tanıtım olacak." Yüzünü onun saçlarına gömdü. "Her zaman çok güzel kokuyorsun. Sabunlara bu kadar düşkün olmana bayılıyorum. Annem için ona hediye edebileceğimiz kokulu bir şeyler hazırlayabileceğini sanmıyorum?"

"Kokarca sabunu mu?" Chelsea bu düşünceye güldü. "Yapabilirim ama ev bir süre kokar, bu yüzden iki ucu keskin bir kılıç olabilir."

"Hmm. O zaman bunu arka plana atalım. Ama yarın ailemi ziyaret etmek istiyorum, eğer sizin için de uygunsa?"

"Yani annenle konuşabilir misin? Sorun çıkarmak istemiyorum-"

"Hayır, böylece anneme ne kadar müdahale ederse etsin bizi ayıramayacağını gösterebilirim. Lisa ile olan bu hikayeyi bitirmesi gerektiğini." Bir an düşündü ve sonra ekledi, "Ve babamı ve diğer erkek ve kız kardeşlerimi ziyaret et. Babamı gerçekten seveceksin. O normal biri. Ne yazık ki aynı şeyi kardeşlerim için söyleyemeyeceğim. Onlar diziye çok düşkünler."

Bu düşünceyle yüzünü buruşturdu. "O zaman önceden arayalım mı?"

"Oh, hayır," dedi ve sesindeki gülümsemeyi duydu. "Annemin en sevdiği taktiklerden birini kullanacağız ve habersizce uğrayacağız."

Aman Tanrım. Chelsea, sahte bir eş olmadan hayatının çok daha basit olduğu konusunda endişelenmeden edemiyordu. Eğer o da aynı sonuca varırsa ne yapacaktı?

On Sekizinci Bölüm

Ertesi sabah erkenden, trafiğin yoğun olduğu saatler başlamadan ve şafak henüz gökyüzünde sadece bir ima iken, Sebastian ve Chelsea Cabral'larla yüzleşmek için yola çıktılar.

Cabral ailesi Yukarı Doğu Yakası'nda, Madison Caddesi'ndeki büyük bir binada geniş bir çatı katında yaşıyordu. Tabii ki yaşıyorlardı. Ağaçlarla kaplı Lenox Hill, Manhattan'ın en pahalı mahallelerinden biriydi -en pahalısı değilse bile-. Peki o gösterişli, pahalı binada? Cabral'ların birkaç katı vardı. Sebastian, lobiye girdiklerinde Chelsea'ye kapıyı açarken, en alt katın kamera ekipleri ve makyajcılar için olduğunu söyledi.

Sessiz binaya girdiklerinde, Chelsea uysal ve çekici bir şeyler giydiği için memnundu. Sebastian'a ya da ailesine kendini kanıtlama ihtiyacı hissettiğinden değil ama beyaz, modernist tasarımlı, mermer zeminli binanın içinde olmak bile kendisini bir şekilde küçük ve değersiz hissetmesine neden oluyordu. Kalçasının ortasına kadar uzanan çiçekli şirin bir paten elbisesi giymiş, üzerine beyaz bir hırka ve ona uygun beyaz bantlı sandaletler giymişti. Bacakları harika görünüyordu (eğer çürükleri görmezden gelerseniz) ve Sebastian'ın

Ona doğru yönelen takdir dolu bakışlar çok iyi görüldüğünü gösteriyordu. Saçları gevşek bir at kuyruğu şeklinde toplanmıştı ve iri bukleler halinde bir omzunun üzerinden sarkıyordu.

Sebastian da bu durum için giyinmişti. Koyu bordo bir spor gömlek, üzerine beyaz bir spor ceket ve bir çift koyu renk pantolon giymişti. Normalde kıvırcık olan saçları, kızın parmaklarını saçlarında gezdirip buklelerini yeniden şekillendirmek istemesine neden olacak kadar düzgün bir hale getirilmişti. Onun vahşi, evcilleşmemiş sanatçı saçlarını seviyordu.

Asansöre yöneldiklerinde Sebastian'ın parmakları onunkilere sıkıca kenetlenmişti ve birbirlerine uyan sade alyanslarını takmışlardı.

"Ailen hangi katta oturuyor?" Chelsea sordu.

"Yedi," dedi ve sonra altı için düğmeye bastı. "O zaman neden ..."

Ona muzipçe sırıttı. "Çünkü anneme kendi ilacının tadına baktıracağız. Eğer habersizce gelip insanlara istediğini yaptıracaksa, bunu kendisi de deneyimleyebilir. Kamera ekibi altıda kalacak, makyajcılar da öyle. İçeri girerken yanımızda birkaç kamera olması konusunda ısrar edeceğiz. Annemin her anını filme almayı ne kadar sevdiğini bilirsin. Bu onun benimle birlikte görüntü almak için bir şans, çünkü bunu çok istiyor."

"Bu inanılmaz derecede garip olacak, değil mi?" Chelsea endişelendi.

"Hayır. Sen izle. Annem geçip gidecek. Her zaman öyle yapar. Ama en azından bir an için durumu tersine çevirebileceğiz." Kapı altıda çaldı ve Sebastian Chelsea'yi arkasından çekerek dışarı çıktı. On dakika sonra, yedinci kata çıkarken asansörde yanlarında iki uyuklu kameraman ve bir sesçi vardı.

Asansör çaldığında Chelsea'nin midesinde garip kelebekler uçuşuyordu. Neden gergindi? "Değerli Anne" Cabral'ın ona son derece korkunç davranması dışında

Onun fikrinin bir önemi yoktu. Sadece Sebastian'ınki önemliydi. Belki de şu anda bile tepkisini filme alan televizyon ekibi sinirlerini geriyordu. Ya da belki de Sebastian'ın ailesinin geri kalanıyla tanışacak olmasıydı ve eğer hepsi annesi gibi davranırsa ... bu konuda ne yapacağından emin değildi.

Cabral'ın çatı katı bir çift beyaz kapıya açılıyordu ve Sebastian kapıya vurduktan sonra Chelsea'ye dönerek onu doğaçlama bir şekilde öptü.

Bunun kameralar için olduğunu biliyordu. . . ama yine de duygulanmıştı. Bu destek ve şefkat öpücüğü, ona eşlik eden el sıkma gibi dizlerini biraz zayıflattı.

Biri ayaklarını sürüyerek kapıya yöneldi ve kapı bir an sonra açıldı. Gri hizmetçi üniforması giymiş yaşlı bir kadın Sebastian'a geniş gözlerle baktı. "Ah, Sebastian. Merhaba."

"Günaydın, Eula," dedi ve Chelsea'yi de peşinden sürükleyerek içeri girdi. Kameramanlar da hemen arkasından onu takip etti. "Bu benim karım, Chelsea. Onunla tanıştınız mı? Chelsea, bu annemin hizmetçisi."

Chelsea içtenlikle, "Tanıştığımıza memnun oldum, Eula," dedi ve elini Sebastian'ın elinden çekti. Eula'ya uzattı.

Yaşlı kadın ona hızlı bir gülümseme verdi ve sarıldı. "Çok güzelsin! Oh, Bayan Cabral senden hoşlanmayacak." Kıkırdadı. "Ya da Lisa. İçeri gel o zaman. Kahve ister misin? Bir demlik yaptım. Annen mutfakta, Sebastian."

"O zaman biz de oraya gidiyoruz. Teşekkür ederim, Eula." Kadının sırtını sıvazladı ve sonra elini tekrar Chelsea'ye uzattı. "Hadi aşkım."

Sevgi mi? Sevgi sözcüğü onu şaşırtmıştı, tıpkı bunun sonucunda içine dolan sıcaklık hissi gibi. Belki de sadece kameralar içindi. Bu konuda bu kadar heyecanlanmamalıydı.

Duygularını kontrol altında tutan Chelsea, onlar daha derine doğru ilerlerken lüks çatı katına baktı. Pek yaşanmış gibi görünmüyordu. Duvarları Warhol tarzı pop sanat eserleri kaplıyordu ve

Her resim Sebastian'ın annesine ait gibiydi. Duvarlar amaşır suyu beyazı, halılar da çamaşır suyu beyazıydı. Oturma odası bir basamak aşağıdaydı, çökük zemini tamamen kırık parçalardan yapılmış gibi görünen iddialı bir cam masa süslüyordu. Kanepe de çamaşır suyu beyazıydı, üzerine birkaç parlak kırmızı yastık atılmıştı ve odanın kenarlarında kıvrılıyordu. Televizyon yoktu ve oturma odasının çoğunlukla film çekmek için kullanıldığını tahmin etti. Aslında, evin çoğunun yaşamak yerine film çekmek için olup olmadığını merak ediyordu.

Mutfağa girdiklerinde, bu kez dolaplar, tezgahlar, aletler ve yer döşemeleri için çamaşır suyu beyazı motifi devam ediyordu. Sebastian'ın annesi mutfak adasındaki bar taburesine oturmuş, kahve fincanını dudaklarının yarısına kadar kaldırmış, pembe peremlerini kıvrıyordu. Gözlerini Sebastian ve Chelsea'ye dikti. "Burada ne yapıyorsun, Nugget?"

"Aile toplantısı," dedi ve Chelsea'nin elini bıraktı. İçeri girdi ve annesinin yanağına bir öpücük kondurduktan sonra Chelsea'yi işaret etti. "Ailenin geri kalanının karımla tanışma vakti geldi, sence de öyle değıl mi?"

"Sanırım daha çok erken," dedi ve ses asistanı elinde mikrofonla yaklaştığında kaşlarını çattı. "ekim mi yapıyoruz?" Eli saçlarına gitti. "Hiçbir uyarı olmadan mı? Sebastian, Mama Precious hiç mutlu değıl."

"Peki anne," dedi kolayca. "Dün Chelsea'ye yaptıklarından sonra kendi ilacının tadına bakmak istersin diye düşündüm."

Kadının kartal bakışları Chelsea'ye yöneldi ve ona bir kez daha sert bir bakış fırlattı.

Chelsea el salladı.

"Aileniz bundan hiç hoşlanmayacak," diye tekrarladı Bayan Cabral. "Hem de hiç."

"Onlara sormadım. Babam nerede? Peki ya Dolph ve Amber? Cassie?"

"Cassie Avrupa'da bir arkadaşını ziyaret ediyor. Dolph ve Amber üst kattalar. Baban erken olduğu için yatıyor."

"Hadi Chelsea," dedi Sebastian. "Benimle birlikte herkesi uyandırmaya mı gitmek istersin yoksa burada annemle mi kalmak istersin?"

Chelsea'nin gözleri büyüdü. "Oh, ben de seninle geliyorum." Onun yanına gitti ve elini tekrar onun elinin içine soktu.

Bayan Cabral homurdandı ve kahvesinden bir yudum aldı.

Sebastian ailesine sürpriz yaparken çok eğleniyor gibiydi. Yanında Chelsea'yle birlikte merdivenleri hızla çıkarak yatak odalarına doğru ilerliyordu. İlkine doğru ilerledi ve kapıyı çaldı. "Amber en küçüğümüz," dedi Chelsea'ye, sonra utanmış görünüyordu. "Bunu biliyordun, değil mi?"

"Diziyi izlemedim," diye itiraf etti. Gerçi herkes Cabral'ların kim olduğunu hemen hemen biliyordu. Amber'ın yüzünü görse tanıyacağından oldukça emindi.

Birkaç dakika sonra kapı açıldı ve omzu açık tasarım kazak ve uyku pantolonu giymiş uykulu bir kız esnedi. "Ne oluyor Sebastian?" Chelsea'ye baktı. "Karısı bu mu? Annem sürekli ondan bahsedip duruyor." Elini gömleğinin uzun koluyla kapatarak küçük bir el salladı. "Ben Amber."

"Selam. Chelsea." Sebastian'ı işaret etti. "Karısı. Sürpriz!"

Kıkırdadı. "Birinin onun kışına tekme basmasının zamanı gelmişti."

"Pekâlâ, şimdi," dedi Sebastian ona takılarak. "Gidip Dolph'u uyandıracamız ve herkesle aşağıda buluşacağız. Beş dakika içinde orada olabilir misin?"

"Elbette, sadece yüzümü takmama izin ver." Tekrar esnedi ve kapıyı kapattı. "Onlara beni doğal güneş ışığı altında çekmemelerini söyle," diye bağırdı kapıdan.

"Anlaşıldı," diye karşılık verdi Sebastian ve Chelsea'yi de yanına alarak koridorda ilerlemeye başladı. "Dolph'u alalım o zaman."

Koridorda ilerlerken, Chelsea kapılardan birinin altından gelen hafif rock müziğini duyabiliyordu. Sebastian

durakladı ve kapıyı çaldı. Bekledi, sonra tekrar çaldı. Sonra Chelsea'ye baktı. "Muhtemelen yine sarhoştur."

Yine mi? "Onu yalnız bırakalım mı?"

"Tabii ki hayır. Onu uyandıracağım." Kapıyı bir kez daha çaldı ve sonra iterek açtı.

Dolph'un odası posterler, ıvır zıvırlar ve kirli giysilerle doluydu. Daha çok bir gencin odasına benziyordu ama yataktaki adam üniversite çağındaydı. Ve eski bir tişörtle yatağın diğer tarafına kaymak mı?

Lisa Pinder-Schloss, saçları fare yuvası gibi.

Sebastian'ı görünce gözleri fal taşı gibi açıldı. Dolph yatakta yuvarlandı ve bir şişe votkaya sarıldı.

"Böylece bir taşla iki kuş vurmuş olduk," dedi Sebastian sert bir sesle. "Beş dakika içinde aşağıda bir aile toplantısı yapacağız. İkiniz de davetlisiniz."

Lisa'nın eli saçlarına gitti. "Bu görüldüğü gibi değil, Sebastian."

"Nasıl görüldüğünün bir önemi yok. Birlikte değiliz, hiçbir zaman da olmayacağız ve ben evliyim. Kiminle istersen yatabilirsin."

Chelsea eğildi ve el salladı. "Karım burada."

Lisa'nın gözleri büyüdü ve önce Sebastian'a, sonra da Chelsea'ye baktı. Şişmiş dudakları titredi ve bir an için üzgün bir ördeğe benzedi. "Yani... gerçekten bitti mi?"

"İki yıldan çok daha uzun zaman önceydi Lisa. İki yıl ve biraz değişiklik." Uyuyan kardeşini işaret etti. "Onu uyandır ve beş dakika içinde bizimle aşağıda buluş. Bir aile toplantısı çekiyoruz." Bununla birlikte, bir kolunu Chelsea'nin omuzlarına doladı ve onu odadan dışarı çıkardı.

Koridorda ilerlerken başını kaldırıp ona baktı. "Ne düşünüyorsun?"

Yüzünden bir gülümseme geçti. "Bunu gördüğüme çok sevindim. Artık o onun sorunu, benim değil. Benimle olan hikâyesi işe yaramayınca ona bağlanmaya karar vermiş olmalı."

"Hayal kırıklığına uğramadın o zaman?"

Adam ona dehşetle baktı. "Asla." Ona doğru eğildi ve alnına bir öpücük kondurdu. "Milyon yıl geçse de olmaz. Bu evlilik istediğim her şeydi."

Bundan şüpheleniyordu ama bu şüphelerini kendine sakladı. Akli dün geceki ön sevişmelerine gitti. Çok hoşuna gitmişti ve sonra gerçek sekse geçme düşüncesi onu korkutmuştu. Bunu aşmanın bir yolunu bulmalıydı.

Çünkü şimdi Sebastian'la seks yapmak istiyordu. Ama yapamıyordu. Henüz yapamıyordu. Ama belki yakında o noktaya gelebilirdi.

"Babam aşağıda," diye mırıldandı ona. "Gel hadi."

Başını salladı ve onun yönlendirmesine izin verdi, düşünceleri büyük aile yüzleşmesine geri döndü. Sebastian ve ailesi arasında işlerin çirkinleşmemesini umuyordu. Onları önemsiyor olması hâlâ yakın oldukları anlamına geliyordu. Bunun nasıl bir şey olduğunu bilmiyordu. Üniversiteye gidene kadar tek ebeveynli bir evde büyümüşü ve annesi dini bulup bir misyonere dönüşmüştü. Şu anda Hindistan'da bir yerdeydi, yoksullara hizmet ediyor ve onları din değiştirmeye çalışıyordu. Bu Chelsea'ye göre bir şey değildi. Liseden mezun olduğundan beri, Pisa'yla olan bağı dışında, aşağı yukarı tek başınaydı.

Sırtını dayayabileceği birinin olmasını ne kadar özlediğini fark etmemişti. Yalnız olmadığını ve bir arkadaşın iyi niyetine muhtaç olmadığını bilmesini sağlayacak birini. Çünkü bir arkadaş aileden farklıydı. Peki ya Sebastian?

O artık onun ailesiydi.

Sebastian'ın babası beklediği gibi biri değildi. Belki de annesi çok abartılı olduğu ve ailesinin geri kalanı magazin seven bir grup olduğu için, onun biraz daha Bayan Cabral gibi, estetik ameliyat ve sirke dolu olmasını bekliyordu. Gerçekte, o ... yaşlıydı. Çok yaşlıydı. Solmuş ve kırılmış saçlarıyla, kapıyı çaldıklarında hâlâ yataktaydı.

Kapı. Sebastian önce bornozunu giymesine, sonra da tekerlekli sandalyeye oturmasına yardım etti ve onu Chelsea ile tanıştırdı.

Bayan Cabral ile kocası arasında en az otuz yıl vardı. Ama yaşlı adam Sebastian'ın yeşil gözlerine sahipti ve ona sırıttı. Aksanlı bir İngilizceyle, "Oğlum güzel bir kız seçmiş," dedi. "Çok şanslı."

"Şanslı olan benim," dedi ona gülümseyerek. Selamlamak için onun elini sıktı ve Sebastian'ın ona attığı sıcak bakışı kaçırmadı. Ailesinin geri kalanı ne kadar tuhaf olursa olsun, Sebastian'ın babasını sevdiği açıktı.

Bay Cabral'ı mutfağa götürdüler ve hemen Bayan Cabral telaşla yanına geldi. "Babanı uyandırdın, Nugget. Bu yaptığın çok kötü." Eğildi ve kocasını alnından öptü. "Yorgun musun Money Baba? Uyumaya ihtiyacın var mı?"

Cabral ilişkilerinin şaşırtıcı bir yönü daha vardı, çünkü Bayan Cabral Chelsea için şeytanın vücut bulmuş haliyken, yaşlı kocasıyla aralarında gerçek bir şefkat vardı. Karısının elini öptü ve sonra yan odadaki yemek masasını işaret etti. "Aile toplantısı için buradayım. Çocuklar nerede?"

"Geliyorlar," dedi Bayan Cabral ve sesi hâlâ sinirli çıkıyordu. "Seni masanın başına yerleştirelim, olur mu? Kahve ister misin, tatlım?"

Sonraki birkaç dakika boyunca esneyen aile üyeleri içeri girdi. Dolph ve Lisa geldi, ikisi de biraz mahcup görünüyordu. Lisa'nın saçı ve makyajı düzeltilmişti ve Chelsea masanın karşı taraflarında oturduklarını fark etti.

Sebastian Chelsea'nin yanına oturdu, eli onun elindeydi. Herkesin içeri girmesini beklerken sessizdi ama parmakları elinin üzerinde geziniyor, avucunun çizgilerini takip ediyor, her bir parmak eklemine ve parmak ucunu fırçalıyor, sonra koluna doğru kaymadan önce elinin arkasını ovuyordu. Yumuşak dokunuşlar, Chelsea'nin teni tüylerle diken diken olana ve meme uçları tepki olarak sertleşene kadar devam etti. Onun yumuşak, okşayıcı dokunuşlarına karşı kıvranmak istedi ve

Kalçalarını birbirine kenetlediğinde, tahrik olduğunu fark etti.

Sadece o basit dokunuşla. Oh, vay canına.

Sebastian onun nasıl hissettiğini tahmin ettiyse de bunu belli etmedi. Bakışları ailesinin üzerindeydi, onlar kahve içiyor, saatten şikâyet ediyor ve genel olarak kameralar için hazırlanıyorlardı. Amber koltuğuna oturduğu anda mikrofonlu asistan da yerine geçti ve hepsi bir araya toplandı.

"Pekâlâ, Nugget," dedi annesi, kahvesinden içerken dudaklarını büzerek. "Bize duymamızı istediğin şeyi söyle."

Sebastian'ın eli Chelsea'nin kolunu okşadı ve Chelsea bu basit dokunuştan duyduğu hazzı bastırmak zorunda kaldı. "Bunun tekrar ifade edilmesi gerektiğini hissediyorum. Normal bir aile olmadığımızı biliyorum ve bu ailede kimse işleri normal şekilde yapmıyor. Görünüşe göre ben de dahil." Chelsea'ye baktı ve onun midesini titreten sıcak, rahat bir gülümseme verdi. "Çünkü Chelsea'yle tanıştım ve birbirimiz için yaratıldığımızı anladım. Hızlı çıktık ve hızlı evlendik. Ve mutluyuz. O benim karım ve bu ailedeki insanlar tarafından taciz edilmekten bıktım. O burada kalacak."

Bayan Cabral burnunu çekti. "Çok güzel bir konuşma Nugget, ama neden seni seven Lisa yerine o fahişeye evlendiğini anlamıyorum."

Lisa'nın yüzü kıpkırmızı oldu.

Sebastian ayağa kalktı, sandalyesi bir çığlık atarak geriye doğru sürtündü. "Eğer karıma bir daha fahişe derssen, anne, burada işimiz biter. Temelli olarak."

Oda tarif edilemeyecek kadar gerildi ve Chelsea kendini garip hissetti. Lisa far ışıklarına yakalanmış bir geyik gibi görünüyordu ve Sebastian öfkeyle titriyordu.

"Kedicik, kedicik," dedi Sebastian'ın babası yorgun bir sesle. "Bu kadar laf yeter. İyi bir kıza benziyor."

"Hımm," dedi Bayan Cabral. "O bir milyarder. Parası için onun peşinde olmadığını nereden bileyim?"

"Evlilik sözleşmesi imzaladık," dedi Chelsea. "Gerçekten onun parasını istemiyorum, sadece şirketini istiyorum."

"Hiç şirketi yok," diye haykırdı Bayan Cabral. "Parası ona miras kaldı-"

"Şşşt, şşşt," dedi Sebastian'ın babası ve karısı sustu. "Onunla birlikte olmaktan hoşlandığını söylüyor. Bu kadar çabuk yargılama aşkım." Chelsea'ye nazikçe gülümsedi. "Ne iş yapıyorsun?"

Şimdi kendini aptal gibi hissediyordu. "Özel sabunlar yapıyorum ve internetten satıyorum." Bu çok küçük, önemsiz bir kariyer gibi görünüyordu ve hayatında ilk kez, avukat ya da biyolog gibi daha akıllıca bir şey söyleyebilmek için üniversiteyi bitirmiş olmayı diledi.

Ama Amber canlandı ve masanın üzerinde öne doğru eğildi. "Sabun mu? Gerçekten mi? Biraz alabilir miyim?"

"Elbette. Size birkaç tane hazırlayabilirim. Sevdiğiniz özel bir koku var mı?"

"Paçuli."

Bayan Cabral, "Bu evde paçuli kullanmayacağız," dedi. "Hippiler gibi kokuyor."

"O zaman yasemin," diye karşılık verdi Amber ve Chelsea'ye paçuli diye seslendi.

"Ben de biraz alabilir miyim?" Lisa sordu. "Ne kokunuz varsa."

"Elbette." Hâlâ ayakta duran ve ailesine sinirli bir şekilde bakan Sebastian'ın kemerini çekiştirdi. "Otur, Basty."

Bu onun dikkatini çekti. Ona "sen de mi?" der gibi bir bakış fırlattı ve koltuğuna gömüldü. Sebastian bir süre sonra, "Pekâlâ, o zaman," dedi. "Anlaşıldı mı? Chelsea benim karım. Deccal değil. Onu saat başına kiralamadım." Annesine sert bir bakış fırlattı. "Onu seviyorum. Ve kameralar, dalış bombası çekimleri, her şey tarafından yalnız bırakılmak istiyoruz."

Chelsea oturduğu yerde kaskatı kesildi ve Sebastian onun elini tekrar avucunun içine alırken rahat olmaya çalıştı.

Onu seviyor muydu?

Yoksa bu sadece kameralar için miydi?

Sebastian'ın babası titreyen sesiyle, "Değerli Anne karışmayacak," dedi. "Yeni evliliğinizin tadını çıkarabilmeniz için sizi rahat bırakacak." Ve ikisine de buruşuk bir gülümseme verdi.

"Ama, Para Baba." Bayan Cabral suratını astı. "Adil ol."

Onun manikürlü elini okşadı. "Adil davranıyorum, kedicik. Genç ve yeni evli olmanın nasıl bir şey olduğunu hatırla. Üzerimizde olmasını isteyeceğimiz son şey kameralardı."

Chelsea'yi şaşırtan bir şekilde Bayan Cabral kıkırdadı ve eğilip yaşlı kocasını yanağından öptü.

Amber yüzünü buruşturdu. "İğrenç."

Bay Cabral makul bir ses tonuyla, "Ayrıca, bu sezon için kanser hikayeniz var," dedi. "Gelecek yıla bir şeyler saklayın."

Bayan Cabral düşünceli düşünceli baktı ve sonra başını salladı.

En azından bu halledilmişti. Sebastian onun elini tekrar sıktı ve rahatlamış hissetmesi gerekirdi, değil mi?

Ama onun sözlerine geri dönmeye devam etti. Onu seviyorum.

Bu evlilik kameralar için ya da daha doğrusu kameralardan kaçmak için sahte bir şekilde başlamıştı. Bu da başka bir yalan mıydı?

On Dokuzuncu Bölüm

Chelsea o geceki maç için derbi çantasını hazırlarken sessizdi. Onun için endişeleniyordu ve Chelsea çoraplarını, yeni havalandırılmış dizliklerini ve yeni temizlenmiş üniformasını hazırlarken etrafında dolanmaktan kendini alamıyordu.

"İyi misin?" diye sordu kapı aralığından.

"Evet. Sadece kafamı oyuna vermeye çalışıyorum." Ona bakmadı, onun yerine çantasının fermuarıyla oynadı. "Bu gece zorlu bir takımla oynayacağız, bu yüzden şu anda derbiyi yaşamaya ve nefes almaya başlamam gerekiyor."

"Bu yüzden mi erken çıkıyorsun?"

Çantasını omzuna attı ve başını salladı. Bu sabahki ağırbaşlı çiçekli elbisesi gitmişti. Onun yerine dizleri yırtık bir kot pantolon ve üzerinde Keep Calm and Skate On yazan bir tişört vardı. "Evet, piste çıkmadan önce biraz ısınma ve takım çalışması yapacağız."

Başını salladı ve kapı aralığında biraz daha bekledi. "Bu sabah için üzgün değilsin, değil mi?"

"Annenin bana fahişe demesi hakkında mı? Bu ilk değildi ve muhtemelen son da olmayacak." Ona sırtıttı ve yanağını çimdiklemek için hamle yaptı. "Bu konuda hiç endişelenmiyorum. Benim bir fahişe olduğumu düşünmediğini biliyorum, yani aramız iyi."

"Aslında oldukça şaşırtıcı olduğunu düşünüyorum." Kelimeler ağzından kolayca çıkmıştı ve kız sertleştiğinde, bunu itiraf etmekle hata yapıp yapmadığını merak etti. Ama doğruydu. Chelsea Hall'un -şimdi Chelsea Cabral ya da Chelsea Hall-Cabral- yanında ne kadar çok zaman geçirirse, onunla birlikte olmayı o kadar çok istiyordu. Onun o neşeli kahkahasını duymak istiyordu. Yanında uyurken yumuşak tenini, soğuk ayaklarını bacağında hissetmek istiyordu.

Chelsea'nin hepsini istiyordu, lanet olsun. Eğer ailesi onun için bu işi berbat ettiyse, onları asla affetmeyecekti.

Başını eğerek ona baktı. "Bu gece maça gelmek ister misin?"

Sebastian onun teklifine şaşırdı. "Emin misin? Rahatsız etmek istemem."

"Muhtemelen kalabalık olacak. Ve insanlar kabadayı olacak. Ve muhtemelen suratıma birkaç tokat yiyeceğim, bu yüzden kız olduğum için beni kurtarmak için piste koşmanı istemiyorum." Bu sözleri alaycı bir şekilde söyledi.

"Her şeyden önce, seni kurtarmak için asla piste koşmam, çünkü orada herkesin kıcını tekmeleyebilirsin." Kızın keyifle gülmesi üzerine devam etti. "İkincisi, dirsekle karşılık verdiğin sürece suratına birkaç tokat yemen benim için sorun değil."

"Dirseklere izin yok," diye dalga geçti onu geçerken. "Ama diğer her şey yasak."

"O zaman derbi eşime tezahürat yapmaya gitmem gerekiyor, değil mi?"

"Aman Tanrım, bu çok tatlı." Döndü ve onun göğsünü okşadı. "Ama Pisa benim derbi karım. Sen sadece benim erkeğimsin. Özel bir unvanın yok."

Sarı saçlarından bir tutamla oynadı. "Bilemiyorum. Senin erkeğin olmanın oldukça özel bir unvan olduğunu düşünüyorum."

Yüz ifadesi yumuşadı ve bakışları uzun bir süre adamın ağzına kaydı. Sonra geri çekildi, gülümsedi ve hızla merdivenlerden indi. "Onlara bir bilet kesmelerini söyleyeceğim."

ön tarafta. Onlara Chesty LaRude'un kışının parçası olduğunu söyle."

"Bu ismi gururla taşıyacağım," diye karşılık verdi ve kıkırdadı.

Birkaç saat sonra tekrar tribünde, Morning Whorey'nin gerçek hayattaki eşi Diane'in yanında oturuyordu. Biralарını içip sohbet ettiler ve maçın başından sonuna kadar bir şeyler çizdi. Chelsea maçın başında birkaç sert darbe almıştı ama kendini toparlamış ve diğer takımın blokçularını dövmeye başlamıştı. Hala oyunun kurallarını bilmediği için Diane ona taktikler veriyordu. Bunun bir önemi yoktu. Zamanının çoğunu Chelsea'yi izleyerek ve onun her eğilip o inanılmaz kısılıktaki eteğinin altındaki sarı külotunu gösterişli bir şekilde ortaya çıkarışında uygunsuz şehvet duygularını bastırarak geçiriyordu. Yine de çok iyi dövüşüyordu. Müsabaka başından beri sıkı geçmişti ve yarısına geldiklerinde Chelsea tribünlerden başını kaldırıp onu taradı. Adam el salladı, Chelsea de ona doğru bir öpücük kondurdu ve takımıyla birlikte devre arası için kaymaya başladı.

"Evlilik hayatı nasıl gidiyor?" Diane omzunun üzerinden karalama defterine bakarak sordu. Birası elinin üzerine döküldü. "Aman Tanrım. Vay anasını. Bu Chesty mi?"

Bir ayağını kaydırarak birasından uzaklaştı. "Öyle. Sadece eğlenmek için çiziyorum. Çok iyi değil."

Diane onun yanındaki tribüne çarptı. "Şaka mı yapıyorsun? Bu inanılmaz. Dışarı çıktığında Whorey'nin bir eskizini yapabilir misin? Lütfen?"

"Deneyebilirim," dedi ve yeni bir kâğıt parçasına geçti. "Numarası ne?"

"Altmış dokuz, tabii ki." Diane kıkırdadı. "Tanrım, bu inanılmaz. Kızlar için takas kartları yapmalısın."

"Ne? Hayır-"

"Ciddiyim," dedi Diane. "Kartvizitler için bir fotoğrafçı tuttular ama adam berbattı. Kızların hepsi fotoğraflardan nefret etti. Muhtemelen kendi çizimlerine bayılırlardı."

"Bunu düşüneneğim." Sebastian itiraz etti, yeni bir kalem aldı ve devre arası gösterisini hafif bir ilgiyle izledi. Akli Chelsea'de ve çizimlerindeydi. Diğer kızların eskizlerini yapması hakkında ne düşünenecekti?

Ona devam etmesini ve sanatı konusunda cesur olmasını söylediler, çünkü kendisi korkusuzdu.

Belki onun da daha korkusuz olması gerekiyordu.

Kızlar piste geri döndüğünde, Morning Whorey'i aradı ve sonra onun köşeli yüzünü ve reşel başladığında yaptığı ifadeyi çizmeye başladı. Diane onun yanında ciyakladı ve ellerini çırdı, birayı unutmuştu. "Bu tam ona göre! Bu harika, Sebastian!"

Sırıttı ve birasından bir yudum aldı, sanatı konusunda biraz daha rahatlamış hissediyordu. Başka biri onu çizerken görmüştu ve dünyanın sonu gelmemişti. O kadar da kötü değildi.

Rag Queens bir süreliğine geride kaldı ve her sıkış arasında tribünler patlarken, sıkışan her oyuncu ellerini kalçalarına vurup sıkışmayı iptal ettiğinde hayal kırıklığı çığlıkları yükselirken onun skeçleri unutuldu. Ardından, Good Whip Lollipop diğer takıma bir Grand Slam atmayı başararak skoru iki sayıya indirdi ve üç dakika kaldı.

Ardından, Rag Queens bir sonraki oyunda onları berabere bıraktı.

O sırada kalabalık ayağa kalkmıştı ve Sebastian da heyecana kapılmıştı. "Bu son konser," diye bağırdı Diane kulağına. "Zaman tükenecek, bu yüzden acele etmeleri gerekiyor."

Bakışları jammer'dan hemen önlerindeki sürüye kaydı. Kadınlar gergindi, başlamaya hazırdılar. Dödük çaldı ve pivot öne doğru hareket etti. Ardından ikinci bir dödük çaldı ve karıştırıcılar harekete geçti. O izlerken, Chelsea diğer takımın önünde kaydı, sonra kayarken bacaklarını genişletti, kasıtlı olarak olabildiğince fazla zemini bloke etti. Diğer takımın jammer'ı onun uzattığı bacağından atlamaya çalıştı ve ikisini de yere düşürmeyi başardı. O

Chelsea yere yığılırken nefesini tuttu, onun için duyduğu endişe oyundan aldığı zevkin önüne geçti. Ama Chelsea çabucak kendini toparladı ve sürüye geri döndü. Bu arada, İyi Kırbaç Lolipop sayı yapmak için grup içinde mücadele etmekle meşguldü. Bir oyuncuyu geçti-

Ve elleriyle kalçalarına vurarak sıkışmanın sona erdiğini işaret etti.

Bitmişti. Broadway Rag Queens bir puanla kazanmıştı. Kadınlar pistte zafer turu atarken seyirciler takdirlerini haykırdı, kollar zaferle havaya kalktı.

Kalabalık tribünlerden fırlayarak yere doğru ilerledi ve Sebastian da onlarla birlikte Chelsea'ye doğru ilerledi.

Piste yaklaşırken onu fark etti ve hızlandı, kalabalığın arasından kayarak mutlu bir çığlık atarak kendini onun kollarına attı. Yüzü efordan kızarmış, at kuyruğu terden ıslanmıştı ama coşkuluydu. "Kazandık," diye haykırdı, kollarını onun boynuna doladı, adam onu havaya kaldırıp sarılırken bile.

"İnanılmazdın! Sinyal bozucuyu engellemek için son hamleyi yaptığında neredeyse aklımı kaybediyordum-"

İltifatı karşısında gözleri zevkle parladı. Sonra bakışları adamın ağzına kaydı ve düşüncesizce ağzını adamın ağzına bastırarak sert bir öpücük kondurdu.

Sebastian irkildi-Chelsea düşünmeden öpüşmezdi. Artık onun geçmişı yüzünden yakınlaşmayla ilgili sorunları olduğunu biliyordu. Onu zorlamamaya, onun yönlendirmesine izin vermeye kararlıydı. O nereye götürürse onu takip edecekti. Ve eğer öpüşmeye hevesli değilse, bu onun için sorun değildi.

Ama onun dudaklarında en ufak bir tereddüt yoktu. Heyecanlıydılar, istekliydiler ve ağzı onunkinin üzerinde kayarken, ağzının kenarını yaladı. Ondan daha fazlasını istiyordu, hayır, talep ediyordu.

Sonra ona verdi, açıklıkla öpücüğe karşılık verirken kolları vücuduna dolandı, ağzını yalayıp yuttu.

Onunkini. Dili onunkiyle buluştu ve çarpıştı, dişleri bir kez birbirine çarptı ve sonra sonsuz derin öpücükten sonra sonsuz derin öpücük oldu. Bir dil darbesi, boğazın derinliklerinde boğucu bir inilti, dişlerinin kıştırması, hepsi sadece o ve Chelsea birbirine kilitlenene kadar dünyayı dışarı çıkardı.

Ve geri çekilmiyordu. O da en az onun kadar bu işin içindeydi.

Ama ellerini dikkatle kızın belinde tuttu. Öpüşmeyi kesen o oldu ve gözlerini açtığı anda Chelsea'nin ona şaşkın bir bakış attığını gördü, ağzı öpücüklerinden şişmiş ve ıslanmıştı.

Ve lanet olsun, onu tekrar tekrar öpmek istiyordu. Daha fazlası için yalvarana kadar ağzını tekrar tekrar onunkine bastırmak.

Ama bu Chelsea'ydi ve Chelsea liderdi. Bu yüzden ona gülümsedi ve kaskına vurdu. "Bu ne içindi?"

"Ben sadece ..." Omuz silkti, sonra ona sıırttı. "Seni ağızımla taciz etmek istedim."

"Buna her zaman açığım."

Bakışları tekrar adamın ağzına kaydı ve ona bir kez daha ateşli bir bakış attı. Ve ... lanet olsun, gerçekten de bunu düşünüyor muydu?

"Birkaç dakikalığına soyunma odasında kimse olmayacak," diye nefes aldı, sonra onun elinden tutarak binanın arkasına doğru sürükledi. "Hadi gel."

Ona ayak uydurabilmek için koşmak zorundaydı. Sebastian bunun akıllıca olup olmadığından emin değildi ama Chelsea onu piste fırlatmak ve hemen orada, herkesin önünde onunla seks yapmak istiyorsa, buna hazırdı.

Soyunma odasına koştular ve Chelsea kapıyı arkalarından çarparak kapattı, sonra kilidi çevirdi. Sebastian'a doğru kaydı ve sonra onu aşağı çekerek dolapların önündeki banka oturttu. Sonra bir bacağını Sebastian'ın üzerine attı.

Kalçalarını tuttu ve her iki bacağını da onun etrafına sararak kucağına yerleştirdi.

Ve onu tekrar öptü. Derin, aç, istekli.

Ve siki taş gibi sertleşmişti ve daha önce hiç olmadığı kadar ağrıyordu.

Chelsea onun kucağında sallandı, sonra üniformasının önünü çekiştirerek göğüslerini ortaya çıkardı. Sonra tekrar ağzıyla ona saldırdı, öptü, yaladı ve ağzını kemirdi. Kalçaları onunkilere karşı sallandı ve adam onu belinden tutmaya devam ettiğinde, elini tuttu ve göğsüne götürdü. "Dokun bana, Sebastian."

İnledi. Ona ne olduğunu bilmiyordu ama buna hazırdı. Belki de maçı kazanmanın verdiği heyecandı ama ihtiyacı olan şey buysa, seve seve katılırdı. "Güvenli kelimeni hatırlıyor musun?" diye sordu, başparmağını meme ucunun üzerinde kaydırırken bile. Tenine karşı sertti ve kız bir iniltiyle elini itti.

"İhtiyacım olacağını sanmıyorum," dedi ona hızlı, hevesli öpücükler arasında. "Elini külotumun içine sok. Şu anda ne kadar ıslak olduğumu hisset."

Kahretsin, ne davetti ama. Kız kucağında kıpırdandı ve adam elini aşağı kaydırarak, tenini bulmak için üniformasının katmanları arasında arama yaptı. Karnını bulduğunda aşağı doğru indi ve ... Tanrım, kız sırlıslıklamıştı. O kadar ıslaktı ki parmakları kaplanmıştı. "Oh, evet," diye mırıldandı ve boynunu öptü. Kız ter ve çiçek gibi kokuyordu ve bu inanılmazdı. "Cehennem gibi ıslaksın."

"İyi hissettiriyor," diye mırıldandı ve onu tekrar öperken kalçalarını parmaklarına doğru sallamaya başladı. "Parmaklarını mı yoksa sikini mi içimde istediğimi bilmiyorum."

Kıpırdamadan durdu ve zihinsel olarak cüzdanının içindekileri gözden geçirdi. Bir süredir kimseyle çıkmamıştı ve son prezervatifini de çıkarmıştı. "Üzerimde hiç koruma yok." Şimdiye kadar seks yapmadığına göre, muhtemelen doğum kontrol hapi da kullanmıyordu.

Elinin üzerinde sallanırken meme uçları gömleğinin ön kısmına sürtünüyordu. "Sonra ben boşalana kadar beni parmaklıyorsun, ha? Sonra eve gittiğimizde ben seni boşaltacağım?"

Aleti teklife karşılık olarak titreşti. "Ne yapmak istersen."

Dudağını ısırdı ve sonra öne doğru eğilip göğüslerini tekrar adamın göğsüne sürttü. "Sanırım parmaklarını klitorisimde istiyorum."

Bunu yapabilirdi. Sebastian parmaklarını onun sıcaklığında gezdirdi, sonra geri çekerek klitorisinin küçük çıkıntısını aradı. Ona dokunduğunu hemen anladı çünkü kız zevkle tısladı ve elleri omuzlarına dolanarak ona yapıştı.

"Oh, Tanrım. Tam orada." Gözleri kapandı ve başını arkaya yatırdı. Tanrım, kız muhteşem ve ahlaksızdı ve bu adamın aletini öyle bir acıtıyordu ki bir daha ayakta duramayacağını düşündü. Yine de umursamadı. Sadece iki parmağını klitorisinin etrafında gezdirdi, daireler çizdi ve en çok ne tür bir vuruştan hoşlandığını anlamaya çalıştı.

Kalçalarını ellerine doğru sallarken göğüsleri adamın gözlerinin önünde sallanıyordu ve baştan çıkarıcı olacak kadar yakındılar ama ağzının ulaşamayacağı kadar uzaktaydılar. "Göğüslerini avuçla," dedi ona. "O güzel meme uçlarını benimle besle."

"Mmm," diye inledi, onun elini okşuyordu. Ellerinden biri üniformasından yukarı kayarak göğsünü kavradı ve meme ucunu ona doğru işaret etti.

Öne doğru eğildi ve tepeye yapıştı, eli onu sabitlemek için sırtının küçük kısmındaydı, diğeri hala ona binerken klitorisini çalıştırıyordu. Küçük tomurcuk ağzında gergindi ve dilini üzerinde gezdirdiğinde kızın nefesi kesildi. Kalçaları daha hızlı hareket etmeye başladı ve sonra onun eline karşı gıcırdıyor, adını inliyordu. Onun ahlaksız tepkisinden cesaret alan adam, dişlerini meme ucunun üzerinde gezdirerek hassas tepe noktasının üzerinde sürükledi.

"Bana dokunmaya devam et," diye teşvik etti, eli saçlarına gitti ve parmaklarını saçlarında dolaştırdı. Adam devam etti

Kalçalarını ona karşı döndürürken, sert ve hızlı hareketlerle klitorisini okşayarak göğsüne dikkatini verdi. Hareketleri gittikçe daha çılgınca bir hal aldı, ta ki ona karşı inleyene kadar ve adam bacaklarındaki gerginliğin onun etrafında sıkıldığını hissedebiliyordu. "Oh, Tanrım," diye inledi küçük bir sesle. "Oh, Tanrım. Oh, Sebastian. Oh, Tanrım. Boşalacağım. Oh, Tanrım. Oh, Tanrım."

Birisi soyunma odasının kapısını açmaya çalıştı ve ardından kapıya vurmaya başladı.

Sebastian bunu görmezden geldi. Kızı ona binerken çok sert boşalmak üzereydi ve bundan hiçbir şey için vazgeçmeyecekti. Parmakları daha hızlı hareket etti, vuruşları daha sert ve daha derin hale geldi. Ağzı, dişleri ve diliyle meme ucunu çalıştırmaya devam etti, fiskeledi, yaladı ve sonra sert küçük ucunu emdi. Ona binmeye devam etti, ama daha fazlasına ihtiyacı var gibiydi. Bu yüzden bir parmağını onun içine soktu ve başparmağını klitorisine oturtarak ileri geri sürttü.

Biri kapıyı çalarken boğazından yüksek, iniltili bir ses çıktı. Chelsea ona karşı ürperdi ve kalçaları onun kalçalarının etrafında demir gibi hissederek boşalırken onu sıktı. Bu sırada adam elleri ve ağzıyla onu çalıştırmaya devam ediyordu, o kadar tahrik olmuş ve onunla gurur duyuyordu ki.

Ona bir şampiyon gibi binmişti.

Ve kabul etmek gerekir ki, bu sadece onun eliydi ama doğru yönde atılmış bir adımdı. Bir süre daha kalçalarını adamın eline doğru sallamaya devam etti, sonra uzun, kemiksiz bir iç çekti ve iki elini adamın saçlarına götürerek ona sarıldı. "Tanrım, Bastı, bu inanılmazdı."

Öpücüklerini onun boynuna bastırdı. "Bu boktan lakapla ereksiyonumu öldürmeye çalışıyorsun, değil mi?"

Kıkırdadı, sesi o kadar kendinden emin ve tatlıydı ki duymak göğsünü ağrıttı. "Kara tahtadaki çiviler gibi mi?"

"Ekose ve kanepeler gibi. Seks ve bu isim uyuşmuyor birlikte."

"Ah, bebeğim." Onun omzunu okşadı. "İşte yine o korkunç karşılaştırmalardan birini yapıyorsun. Sana gerçekten bu konuda bir kitap almalıyız."

Kapı vuruldu. "Hey," diye bağırdı biri. "Açın lan kapıyı! Burası bizim soyunma odamız!"

"Bana bir dakika ver," diye seslendi
Chelsea. "Sen misin, Chesty?"

"Benim," diye bağırdı ve üniformasını yukarı çekmeye başladı. Ön tarafa uzandı ve göğüslerini tekrar sütyeninin içine soktu, sonra iç çekti ve elini külotundan kurtardığında son bir kez kıpırdandı.

"Eve varmamız ne kadar sürer?" Sebastian onun kucağından inerken sordu. Ayağa kalktı ve kendini ayarladı, uyarılmışlığını gizlemeye çalışmak için sikiinin başını pantolonunun bel bandına soktu. Çok rahatsız ediciydi ama onun için katlanacağı başka bir şeydi.

Onun için her şeye katlanırdı.

Tekrar kıkırdadı ve adamın pantolonunun önünü işaret etti. "Orada benden ıslak bir nokta var." Yanakları pembeye çalan bir renk almıştı. "Bunun için üzgünüm."

"Değilim," dedi, kanıtları gizlemek için gömleğinin düğmelerini açarak. Eğildi ve onu tekrar öptü.

"Yakında evde olacağız," diye söz verdi ve gözlerinde gerçekten de çok yakında olacağına dair heyecanlı bir ışık vardı.

Yirminci Bölüm

Chelsea, Koç Black HellVet'in takımla konuştuğu süre boyunca sevinç ve beklentinin karışımıyla neredeyse kıpır kıpırdı. Elbette, kutlamalar ve tezahüratların yanı sıra bir sonraki maç için nerelerin geliştirilmesi gerektiğine dair birkaç ipucu da vardı. Chelsea'nin tek düşünebildiği Sebastian'dı.

Sebastian'ın ateşli, seksi ağzı, harika parmakları ve üzerine tırmandıktan sonra onu orgazma itme şekli. Oh, Sebastian.

Diğer Rag Queen'lerin, onları soyunma odasının dışına kilitlediği için onu azarlamalarını ve ardından yanında bir erkekle kapıyı açtığında karmakarışık olmalarını umursamamıştı bile. Sadece sırttı ve Sebastian'ı kendisini beklemesi için dışarı gönderdi. Eve metroyla birlikte gidecekler ve Sebastian ikinci raunt için tekrar onun üzerine tırmanacaktı.

Orgazm olmuştu. Öpüşmekten zevk almıştı.

Bunlar kilometre taşlarıydı.

Chelsea tekrar yaşadığını hissetti. Normal. Sebastian'a neden öyle saldırdığına dair hiçbir fikri yoktu. Zil çaldıktan ve Rag Queens geriden gelip kazandıktan sonra coşkudan havalara uçmuştu. Pistte son bir kez daha kaymış ve kalabalık onu alkışlamak için öne fırlamıştı.

Onları tebrik etmek için Sebastian'ı aradı. Her şeyden çok görmek istediği yüz Sebastian'ın yüzüydü ve onun bakışlarında parlayan gururu ve kazandığı için duyduğu heyecanı gördüğünde

Bu onun için büyük bir tahrik olmuştu. Onu yakalamış, öpmüş ve bir şeyler hissetmişti.

Gerçekten de her türlü şeyi hissetmişti.

Ve bu inanılmazdı. Onu öpmek hoşuna gitmişti. Hayır, onu geç, onu öpmeye bayılmıştı. Bayılmıştı. Daha fazlasını istemişti. Onu hemen o anda yerde yiyip bitirmek istiyordu. Onu yakasından tutup yüzü mosmor olana ve dudakları onunkilere çarpmaktan acıyana kadar öpmek istemişti. Saatlerce ve saatlerce öpüşmek istiyordu.

Mutluluktan ağlamak istedi. Öpüşmeyi severdi
Tekrar.

Ve Sebastian birdenbire sadece yakışıklı, hassas ruhlu arkadaşı ve kocası olmaktan çıkmıştı. Adam bir sopanın üzerinde yürüyen bir seksti ve kadın onun her yerine sürünmek, kıyafetlerini parçalamak ve ihtiyaçtan çılgık atana kadar her bir parçasını yalamak istiyordu.

Bu yüzden onu soyunma odasına sürükledi ve boşalana kadar parmaklattı.

Pişmanlık yok.

Tamam, eğer daha fazla zamanları olsaydı, yüzünü onun kucağına kaydırır ve ona kendi mutlu sonunun aynısını yaşatırdı. Ama tüm bunları ve daha fazlasını bu gece yapacaktı, artık cazibesini geri kazanmıştı.

Ve bu konuda çok heyecanlıydı.

Koç onları serbest bıraktığında Chelsea ayağa fırladı ve patenlerini çantasına atarak aceleyle soyunma odasından çıktı.

"Yavaş ol," diye takıldı Cherry Fly, Chelsea'nin önüne geçerek. "Kutlama için bir şeyler içmeye gidiyoruz. Gelmek ister misin?"

Normalde bir maçtan sonra kızlarla takılmayı severdi. İçki içmemesi önemli değildi -sarhoş olmanın ona hissettirdiklerinden, tecavüzü hatırlatan o kontrolden çıkmış, sersemlemiş hissinden hoşlanmıyordu- ama arkadaşlıktan keyif alıyordu. Ama bu gece? Bu gece sadece Sebastian'ı, daha fazla öpücüğü ve daha fazla dokunuşu istiyordu. "Yapamam, adamım beni bekliyor."

"Onu da getirin." Cherry omuz silkti. "Peşime takılan ilk eş olmayacak. Sonuncusu da olmayacak."

"Hayır, cidden, planlarımız var."

"Oooh," dedi Grief Kelly ortaya çıkarak. Bir kolunu Cherry'nin omuzlarına doladı. "Birileri sevişmek istiyor."

Chelsea kıkırdarak mükemmel bir orospu suratını mahvetti. Cherry, "Anlaşıldı," dedi ve Grief Kelly'ye beşlik çaktı. "Güzel."

Sen git biraz al ama detayları bir sonraki antrenmanda konuşuruz." "Tabii ki hayır." Chelsea onları iterek geçti.

"Siz sadece

Hayal gücünüzü kullanın. Bir dahaki sefere görüşmek üzere!"

Birkaç ısıklık ve bağırış onu kapıdan çıkarken takip etti ve sırtarak onlara ters ters baktı. Bırak ne istiyorlarsa söylesinler. Umurunda değildi. Nasıl olsa hepsi iyi huylu şakalaşmalardı. Kızları onu tanıyordu. Belki Pisa kadar değil ama kalbini kolay kolay vermediğini bilecek kadar.

Ama yine de bu kalp değildi, değil mi? Bu sadece bedendi. Ama onun ailesine söylediği şeyi düşünmeye devam etti. Seviyorum

Onu.

Adama karşı sınıflandırılması zor duygular besliyordu. kendisi. Belki henüz L-kelimesi için tam olarak hazır değildi ama o yöne doğru gittiği kesindi. Ve bu geceden sonra, kim bilir? Belki de bir şampiyon gibi orgazm olacak ve ona sonsuz aşkını ilan edecekti.

Olabilir.

Aslında bu gerçekten olabilirdi ve bu düşünce başını döndürdü. Koridorda aceleyle Sebastian'ın beklediği yere gitti ve bütün gece paten giydikten sonra ayakları spor ayakkabıların içinde tuhaf hissederek ona doğru koştu. Elinde not defteri vardı.

bir kolunun altına sıkıştırdı ve çantasını işaret etti. "Onu almamı ister misin?"

Onun yerine elini kendi eliyle kavradı ve çantasını omzunda sıkıca tuttu. "Bir kız kendi patenlerini taşıyabilir."

"Tabii ki yapabilirsin. Ama sen bütün gece paten kaydın ve benim tek yaptığım tribünde oturup Diane ile bira içmekti."

Kıkırdadı. "Diane ile tanıştım. Hoş bir kadın. Bir bok için kayamaz."

"Bana öyle söyledi." Yürürlerken ona doğru sırtıttı. "Bir eş için paten kaymak önemlidir."

"Öyle," dedi yüksek sesle. "Bir noktada bana hareketlerini göstermeni isteyeceğim."

"Tüm hareketlerim tekerlek içermiyor," dedi ve kaşlarını oynattı. Kızın homurdanması üzerine düşünceli bir tavır takındı. "Diane çizimlerimi gördü. Takas kartları için takımdaki kızları çizmem gerektiğini düşünüyor."

Onun elini mutlu bir şekilde sıktı. "Bu harika olur! Yapacak mısın?"

"Bilmiyorum." Sokağın sıkışık bir yerine geldiklerinde onu korumacı bir şekilde kendine doğru çekti. "Sanatımı diğer insanların görmesi için açma düşüncesi ... çok kişisel hissettiriyor. Buna hazır mıyım bilmiyorum." Ona orantısız bir sırtıtma yaptı. "Sana göstermek yeterince zordu."

"Ben mi? Neden?"

"Çünkü gülmüş olsaydın ne yapardım bilmiyorum." Gözleri çok kasvetliydi. "Senin fikrin benim için önemli."

Duygudan boğazı düğümlendi ve adamın elini bir kez daha sıktı. "O zaman belki daha küçük başlayabiliriz? Yüzlerce yabancı yerine bir yabancı?"

Düşünceli bir şekilde başını salladı. "İyi fikir."

"Bu gece bir sürü var." Kafası her türlü fikirle doluydu. Kirli, iğrenç fikirler. "Evde prezervatifin var mı?"

Onu hemen caddenin ters yönüne doğru yönlendirdi.

"Nereye gidiyoruz?"

"Eczaneye. Prezervatif almaya." Güldü.

Yarım saat sonra evdeydiler. Kapıdan girdikleri anda Sebastian çantasını omzundan çekip aldı ve onu öpmeye başladı. Ağzı kızının üzerinde geziniyor, dili kızına sürtüyordu. Ve bu çok hoştu.

Daha önceki havai fişekler yoktu. Bu onu şaşırttı ve öpücüğün birkaç dakika daha devam etmesine izin verdikten sonra öpücünü kesip göğsünü okşadı. "Sanırım duş almalıyım. Çok terliyim ve iğrencim."

Ağzını tenine bastırarak boynunu öpmeye başladı. "Terli olman umurumda değil. Seni olduğun gibi seviyorum."

"Evet, ama duş almak istiyorum," diye ısrar etti, kollarından çekiştirerek. "Lütfen?"

Sebastian bir süre onu inceledikten sonra burnunun ucunu öptü. "Emin olabilirsin. Seni yatak odasında bekleyeceğim."

Ona gülümsedi ve ebeveyn yatak odasının banyosuna gitmeden önce dudaklarına hızlı, iffetli bir öpücük kondurdu. Sabun yapmak için kullandığı banyodan çok daha gösterişliydi ve Sebastian onun banyosunu işgal etmesine aldırmadı. Suyu başlatana kadar kendini tutmayı başardı.

Sonra küvetin kenarına oturdu ve alnını ovuşturarak düşünmeye başladı.

Kahretsin, onun nesi vardı? Daha önce ona karşı çok rahattı. Çok tutkuluydu. İhtiyacı olan zihinsel atılım buydu. Eminim ki tek bir numaradan ibaret değildi. Artık orgazm olduğuna göre -ve ne kadar yoğun, harika bir orgazmdı bu- işi bitmemişti, değil mi?

Onda bundan daha fazlası vardı, değil mi?

En sevdiği sabunlarla duş alırken bile bu onu rahatsız ediyordu. Şu anki favorisi lavantaydı, kokusu sakinleştirici ve tazeydi. Evin ve içindeki her şeyin bazen çiçek koktuğunu biliyordu ama Sebastian bu konuda hiç konuşmamıştı.

şikayet kelimesi. Adam bir milyarderdi. Eğer canını sıkıyorsa ona çalışması için başka bir yer alabilirdi. Sabun ışını kapatması için ısrar edebilirdi. Evini kokutmayı bırakması için ona para ödeyebilirdi. Bunun yerine, onun kendisi olmasına izin verdi. Gösteriyi onun yönetmesine izin verdi.

Eğer hâlâ aşık olabiliyorsa, sevebileceği adam Sebastian olabilirdi.

Ama şimdi? Kapıda donup kaldıktan sonra mı? İyileşip iyileşmediğinden o kadar da emin değildi. Duştan çıkıp havluyla kurulandı ve sonra düşüncesizce ışıkları kapattı.

İçinden katıksız bir dehşet dalgası geçti. Nefesi ciğerlerinden kaçtı. Nefes alamıyordu. Boğuluyordu, tekrar çöplüğe dönmüştü. Unutulmuştu. Çöp gibi atılmıştı.

Küçük bir çığlık atarak duvara yaslandı ve ışık düğmesini aradı. Bir an sonra banyoyu yeniden parlak bir ışık kapladı ve hem rahatlama hem de hayal kırıklığı dolu bir iç çekti.

Hala bozuk.

O zaman bu geceki orgazm neyle ilgiliydi? Sebastian'a yenilgiyi kabul etmekten nefret ediyordu, artık evde olduklarına ve prezervatif aldıklarına göre, beklediği performansı gösterip gösteremeyeceğinden emin değildi.

Bu düşünce onu endişe ve mutsuzlukla doldurdu.

Banyodan çıkmak için cesaretini topladığında ruh hali bozulmuş, önceki özgüveni paramparça olmuştu. Banyoya yanında kıyafet getirmemişti ve havlusuyla çıkmak zorunda kalmıştı ve bunun Sebastian'ın daha fazla oyuna hazır olduğunu düşünmesine neden olacağından endişeleniyordu.

Bunu düşününce neredeyse ağlayacaktı. Neden beyninin o kısmı sürekli kapanıyordu?

Yine de bütün gece banyoda saklanamazdı. Bu yüzden havluyu göğüslerine bastırarak derin ve sakin bir nefes aldı ve dışarı çıktı.

Sebastian yatağın kenarında oturmuş onu bekliyordu. Sebastian'ın o gece maçtan almış olması gereken bir derbi dergisini karıştırdığını gördü. Adam soyunmuştu, üzerinde sadece bir eşofman altı ve daha önce yaptıkları görüşmeyi unutmadığını belli eden boksör külotu vardı. Aleti kumaşın ön tarafını yırtmıştı.

Kadın banyodan çıkar çıkmaz, adam dergiyi bir kenara bıraktı ve ayağa fırladı. "Sorun nedir?"

Ona sıkı bir gülümseme verdi. "Bir şey yok. Hiçbir sorun yok." "Saçmalık. Bunu yüzünde görebiliyorum. Bir şey var.

seni rahatsız ediyor." Dolaba doğru ilerledi ve bir bornoz çıkarıp ona uzattı. Koyu renklerde ve kalın bir erkek bornozuydu. Kadın bornozları her zaman havlu kumaş ya da saten gibi bir şey olurdu. Ayrıca onu hiç de seksi olmayan bir şekilde tepeden tırnağa örtecekti. Bornozu aldı ve vücuduna bağladı, ardından havlusunu gizlice attı. "Şimdi otur," diye emretti ve yatağın ucunu, az önce boşalttığı yeri işaret etti.

Chelsea mutsuz bir şekilde yere yığıldı.

Onun önünde diz çöktü ve ellerini kendi elleriyle kavradı.

"Hiçbir şey yapmak zorunda olmadığınızı biliyorsun, değil mi? Benden herhangi bir beklentin olmadığını? Daha önce olanlara rağmen?" Onun güzel gözlerine baktı, koyu

kirpiklerine karşı öylesine parlaktı ki, içinde bir parçanın buruştuğunu hissetti. "Ama sorun da bu zaten. Daha önce çok iyiydik ve eve geldiğimizde, ben sadece Bir şekilde

kendimi kaybettim. Anlamıyorum." Burnunu çekti ve gözlerini hızla kırıştırdı, ağlayacağından nefret ediyordu Bunun üzerine. Bir sürü kadın orgazm olmakta

zorlanıyordu, değil mi?

Sadece hepsinde sorun yaşadı.

"Öpüştüğümüz zaman mı?" diye tahmin etti. "Sence sadece sinirden miydi?"

"Belki de öyleydi," dedi hemen, bu fikrin üzerine atlayarak. "Tekrar denemek ister misin?"

"Yapabiliriz, ama kendini zorlamayı istemiyorum." Başparmaklarını kızın ellerinin sırtında gezdirdi. "Baskı yok, tamam mı? Eğer eğlenceli değilse, buna değmez."

"Ama senin için eğlenceli," diye burnunu çekti.

Yüzündeki ifade düpedüz acı çekiyordu. "Eğer zevk almıyorsan olmaz."

Sebastian'ı ondan çok şey alan adamdan farklı kılan da buydu. Bunu yapan her kimse, kızın bu işten hoşlanıp hoşlanmadığını ya da aklını kaçırarak kadar uyuşturulmuş ve mücadele edemeyecek şekilde bağlanmış olmasını umursamamıştı. O kişi sadece becermek ve unutmak için uygun sıcak bir beden istemişti.

Sebastian onu istiyordu. Chelsea'yi. Ve onun dokunuşlarından zevk almasını istiyordu.

Ve Tanrım, o da umutsuzca onların tadını çıkarmak istiyordu.

Lütfen, dedi sessizce ve sonra yanındaki yatağın köşesini okşadı. "Gel otur?"

"Güvenli kelimeni unutma."

Sanki unutabilirmiş gibi. Kullanmaktan nefret ettiği ama başka seçeneği olmayan bir şey olarak zihnine kazınmıştı. Chelsea onun yanağına dokundu ve ağzını kendi ağzına doğru yönlendirdi. Dudakları onunkileri çok nazikçe okşadı, dili ağzının bir kısmına sürtündü. Güzel kokuyordu, tadı daha da güzeldi. Öpücüğü yumuşak, tatlı ve nazikti.

Ve kesinlikle hiçbir şey hissetmedi. Zihninin o kısmı yine kapanmıştı.

Kendini geri çekti, yeni, taze gözyaşları yükseliyordu. "Benim sorunum ne anlamıyorum."

"Senin kesinlikle hiçbir sorunun yok," dedi, ıslak saçlarından bir tutamı alnından fırçalayarak. "Her yönden tamamen harika olman dışında."

"Bu yol hariç her yol," diye acı bir şekilde işaret etti.

"Demek bir takıntın var. Bunu aşacaksın. Seni bekleyecek kadar sabırlıyım."

Ama beni sevdiğini söylemiştin. Bu da bekleyecek mi? Bilmek için ölüyordu ama sormaya çok korkuyordu. Eğer karşılığında ışıklar kapalıyken uyuyamayan ve onu öptüğü anda tamamen kopan bir eşten başka bir şey alamazsa, şefkati ve sevgisi ne kadar sürecekti?

"Belki de soyunma odasına geri dönmeliyiz," diye mırıldandı hayal kırıklığıyla. "Orada her şey harikaydı, değil mi?"

Gözleri parladı. "Aha."

"Ne? Aha ne?"

"Neden tekrar derbi oynamaya başladın?" Adamın gözlerinde ne demek istediğini merak etmesine neden olan hınzır bir ışıltı vardı.

Chelsea üzerindeki bornozu sıktı ve düşündü. "Oynamaya başladım çünkü bir antrenmana gittim ve kızlarla tanıştım."

"Evet, ama neden derbi? Sana çekici gelen neydi?"

Adam bir şey anlatmaya çalışıyordu ama kadın bunu takip edemeyecek kadar üzgün, sinirli ve yorgundu. Omuz silkti. "Pistte çok güçlü ve kendinden emin görünüyorlardı. Sert. Sanki hiçbir şey onları rahatsız edemezmiş gibi ..." Sözleri kesildi ve gözleri büyüdü. Dik oturdu. "Sence daha önce benim yerime Chesty LaRude olduğum için mi işe yaradı?"

"Bence yine de sendin," dedi Sebastian, yatağa yaslanıp avuçlarına dayanarak. "Ama bence kendine güvenin patenlerini giydiğin anda ortaya çıkıyor. Bu sensin, ama dokunulmaz ve belalı olduğunu bildiğin zamanki sensin. Yenilmez."

Tüm bunlar tamamen bir akıl oyunu muydu? "Sence patenlerimi giymeli miyim?"

"Bütün üniformayı giy," dedi. "Bir deneyebiliriz. En kötü ne olabilir ki?"

"Merdivenlerden yuvarlanıp boynumu mu kırayım?"

"Merdivenlere yaklaşmana izin vermeyeceğim. Bu nasıl?"

İşe yarayabilir miydi? Denemekten neredeyse korkuyordu. Ama soyunma odasındaki o hızlı sevişme turu o kadar harikaydı ki. Kendini çok canlı hissetmişti. Çok normal. Onun kollarında tamamen mükemmel.

Onu tekrar bulmak istiyordu. Bu yüzden yataktan fırladı ve derbi çantasını almak için odanın diğer ucuna koştu.

Bütün gece oynadıktan sonra üniforması terli ve iğrençti, ama dolabında başka bir tane vardı, bu yüzden patenlerini çıkardı ve sonra dolaba gitti. Her şeyden çok fırfırlı olan minicik pileli eteği çıktı. Üzerinde ışıltılı yapay elmaslarla RAG QUEENS yazan Y sırtlı atleti çıkardı. Omuzlukları ve diz korumalarını düşündü ama onları tercih etmedi. Ter tutmaya ve kokmaya meyilliydiler.

Çizgili diz çoraplarını giydi ve sonra giyinmeye başladı. Sütyeni atladi, göğüslerinin üniformanın altında serbestçe sallanmasına izin verdi. Ve, tamam, böyle biraz daha kendinden emin ve kesinlikle daha yaramaz hissediyordu. Kumaş meme uçlarına sürtünerek Sebastian'ın daha önce onları emdiğini ve buna bayıldığını hatırlattı. Bunu tüm vücudunda, ta göbeğine kadar hissetmişti.

Eteğinin küçük fırfırını açtı. Bunun altına normalde parlak sarı spankilerini giyerdi ama bir hevesle onları çıkardı. Onların yokluğu kıcının alt yarısını çıplak bırakıyordu ve kasık kılları ön tarafın altından zar zor görünüyordu.

"Oh, kahretsin, bu çok seksi," diye nefes aldı Sebastian. Sanki ona yaklaşmak bir şekilde bu anı mahvedecekmiş gibi yataktaki yerinden ayrılmamıştı. Elleri yanında kenetlenmişti ama bakışları kıza kilitlenmişti. "Kıyafet değişikliklerini onaylıyorum."

Nedense o da öyle yaptı. Üniformasını tekrar giymek onu kendi alanına geri döndürüyordu. Kendini seksi hissediyordu. Güçlü. Eğilip önce bir patenini, sonra diğerini bağladı ve elleri kalçalarında ayağa kalktı.

Kendini iyi hissediyordu. Kendisi gibi.

Şey, sütyen ve külot hariç kendisi.

Tekerlekleri halının üzerinde yavaşça Sebastian'a doğru kayıyordu. Sebastian kavurucu derecede sıcak gözlerle ona baktı ve kadın midesinin derinliklerinde bir çarpıntı hissetti.

Şimdi gerçek test için, başka bir öpücük.

Chelsea gergin bir şekilde dudaklarını yaladı. Tanrım, lütfen bu iş yürüsün. Ona doğru ilerledi ve ellerini omuzlarına koydu. Adam, Chelsea'nin bacaklarının arasına girebilmesi için bacaklarını ayırdı ve elleri kalçalarına gitti, uyluklarının dış kısmında aşağı yukarı kaymaya başladı. Dokunuşu aynı anda hem yatıştırıcı hem de baştan çıkarıcıydı ve bir elini onun saçlarına götürerek alındaki kalın, koyu bukleleri okşadı.

Adam ona baktı ve bir an için onun ne kadar muhteşem olduğunu görünce nefesi kesildi. Nasıl bu kadar şanslı olmuştu? Bu şipşak sahte evlilik nasıl olmuştu da onu saplantı haline getiren ve hayattan daha fazlasını istemesine neden olan bir şeye dönüşmüştü? Bu garip miydi? Umurunda mıydı ki? Tek bildiği, kendisi ve Sebastian için normal olmak istediğiydi.

Ve onunla gerçekten ama gerçekten seks yapmak istiyordu. Adamın içine girdiği ve kadının kiremitleri saydığı bir seks değil. İyi seks, vücudunun terden parıldadığı, ağzının onunkine kilitlendiği ve içindeki her itişin onu ruhunun derinliklerinden söküp atacakmış gibi hissettiği türden bir seks. Bu tür bir seks.

Çünkü aksi takdirde bir anlamı olmazdı.

Düşüncelere dalmış bir halde parmaklarını onun kalın kaşlarının üzerinde gezdirdi. Onu asla zorlamayacaktı. Bu tamamen ona aitti. Sebastian mı? O harikaydı.

Onu elde ettiği için nasıl bu kadar şanslı olmuştu?

Eğildi ve onun ağzına hafif, tatlı bir öpücük kondurdu. Tanrım, onun dudaklarını seviyordu. Yumuşak ama sert, dolgun ve yontulmuş. Mükemmellerdi. Küçük bir zevk iç çekişiyle öpücüğü derinleştirdi, dudakları onunkilerin üzerinde gezindi. Isı vücudunu yalamaya başladı, meme uçları tepki verdi. O da onu öptüğünde, bu daha da derin, ıslak ve ateşli bir öpüşmeye dönüştü, ta ki dilleri birbirlerinin ağzının içinde o kadar derine inene kadar, klitorisine kadar hissettiğine yemin edebilirdi.

"Nasıl?" diye mırıldandı, bir ara öpüşmeyi kesti.

"Daha fazlasına ihtiyacım var." Ağızı tekrar onunkine gitti.

Geri çekildi. "Bu iyi mi?"

"Çok iyi," dedi ve onu yatağa doğru iterek üzerine çıktı. Ağız onunkine kilitlenmiş, onu çılgınca öpüyordu. Tanrım, bu öpücükler çok lezzetliydi. Sanki duyuları Sebastian'ın tadıyla, ağzının onunkine değmesiyle, hıncır dilinin ağzının içinde gezinmesiyle uyuşturulmuş gibiydi.

Onu sonsuza dek öpebilecekmiş gibi hissediyordu.

"Sana dokunabilir miyim?" diye fısıldadı öpücükler arasında.

"Tanrım, evet. Her yerime dokun. Her yerime." Kalçaları ona karşı sallandı ve sonra oturdu, onun horozunun üzerine yayıldı. Çıplak, açık amına karşı hissettiği duygu nefesini kesmişti.

"Kahretsin, inanılmaz derecede seksisin." Elleri onun kıkına gitti ve kavradı, kalçalarını hareket ettirirken onu uzunluğuna doğru sürükledi.

"Bunun tuhaf olduğunu düşünmüyor musun?" Dudaklarına sıcak, hızlı öpücükler kondurdu, sonra çenesine ve çenesine doğru ilerledi. "Patenli ve üniformalı ben mi?"

"Şaka mı yapıyorsun? Sanırım bir fanteziyi yaşıyorum." Kadın adamın boğazını kemirirken adamın nefesi tıslayarak kesildi. "Sen, külotsuz, patenler. . ."

"Bir tür porno gibi, ha?" Başını kaldırarak kıkırdadı. "Bunun senin için sorun olmadığına emin misin?"

"Seni rahat ettirmek için bu gerekiyorsa, ben de bir çift paten giyerim."

Kıkırdadı ve doğrulup oturdu. Parmakları adamın atletini çekiştiriyordu. "Seni soyabilir miyim?"

Onu inceledi. "Daha yavaş gidelim mi? Ağırdan mı alalım?"

Chelsea eğildi ve onun alt dudağını dişlerinin arasına aldı. Bir süre onunla oynadı ve adam kendinden geçmiş bir halde gözlerini kapatırken ona, "Ekipmanın neye benzediğini biliyorum Sebastian. Bana ikinci bir sürpriz penis yapmadığın sürece, beni şok edemeyeceksin."

Gözleri büyüdü. "Sana büyük sırrımı söylememiş miydin?"

Kadın homurdandı ve adamın üzerinden yuvarlandı. "Sadece soyun artık."

"Otoriterliğin çok seksi. Sanki paten kayan bir talim çavuşusun." Ayağa kalktı ve karısının kazağını kafasına geçirdi, kasları onu nefessiz ve güçsüz bırakacak şekilde esnedi.

Tanrım, kötü karşılaştırmalarından biri daha. Kıkırdamadan duramadı. "Gerçekten, Bastı, yazar olmadığına sevindim."

"Ah, şu lakap." Ürperdi ve boxer külotunu indirdi. "Sanırım Nugget'tan daha kötü olan tek şey bu."

"O zaman sana ne demeliyim?" Adam hareket ettikçe kadın onun kışındaki kaslara baktı. Ve hatırladığından daha dik ve büyük olan sikine. Gerçekten de ona bakmaktan hoşlanıyordu.

Bir an düşünür gibi yaptı. "Damızlık mı?"

Bir kıkırdama daha onu sardı ve çocuksu sırıtışı ona ciddi olmadığını söyledi. Ama bu gayet iyiydi. "O zaman yatağa geri dön, aygır." Yanındaki şilteyi okşadı. O kadar harika vakit geçiriyordu ki artık gergin olmayı düşünmüyordu bile. Patenleri ayağında büyük ve hantal duruyordu ama umurunda değildi. Kendini seksi ve çekici hissediyordu.

Ellerinin ve dizlerinin üzerine çöktü ve yatağın üzerinde ona doğru ilerledi, sonra eğildi ve onu nefessiz bırakan derin, arayış dolu bir öpücük daha verdi. Eli otomatik olarak bacaklarının arasına kaçtı ve kendini tamamen tahrik olmuş bir halde bulunca şaşırdı. Sebastian başını kaldırdı ve kızın parmaklarının kıvrımlarını okşadığı yere baktı. "Şu anda o parmakların yerinde olmak için her şeyimi verirdim."

"Öyle mi?" Nefesi heyecanlı bir fısıltı gibiydi ve kendine dokunuşunu izleyebilmesi için kalçalarını biraz daha araladı.

"Tanrım, evet. Yüzümü oraya gömmek ve bir daha hiç havaya çıkmamak istiyorum."

Adamın sözleri onu tahrik ediyordu. "Peki ya göğüslerim?" Üstünün altından sızlayan göğüs uçları yataкта kayarken kumaşa sürtünüyordu.

"Oh, kesinlikle onlara da biraz ilgi gösterirdim. O tatlı meme uçlarını ağızıma alır ve saatlerce yalarım."

İnledi, çünkü bu kulağa çok hoş geliyordu. Parmakları klitorisini okşadı ve ne kadar tahrik olduğunu görünce nefesini içine çekti.

Kızın ağzına bir öpücük daha kondurdu. "Nerene dokunulmasını istiyorsun, Chelsea?"

O da buna üstünü yukarı kaldırıp göğüslerini ortaya çıkararak karşılık verdi.

"Mmm, ne kadar güzel göğüsler." Onu tekrar öpmeye başladı ve bir eli açıkta kalan göğüslerinden birini kavradı. Adamın sıcak elinin teninde yarattığı his şok ediciydi ve kız adamın ağzına karşı nefesini tuttu. Başparmağı meme ucunu sıyırdı ve sonra ona karşı inledi, dilini yaladı. "Ağızımı seninkinde mi istersin yoksa göğüslerinde mi bebeğim?"

Seçmek zorunda mıydı? Onun ağzını her yerde istiyordu. Karar vermek zorunda olmak adil görünmüyordu. "Sen seç," diye nefes nefese kaldı.

Başını yavaşça salladı, dudakları onunkilerin üzerinde gezindi. "Yetki sende Chelsea. Bedenim seninkinden üstün olabilir ama kararları sen veriyorsun."

Bunu onaylaması vücudunda küçük bir heyecan daha yarattı. Parmakları klitorisinin etrafında daha da hızlı kayıyor, onu çevreliyor ve küçük tomurcuğun etrafındaki ıslaklığı sürüklüyordu. "Göğüslerim," diye mırıldandı. "Ağızını onların üzerine koy."

Sebastian daha aşağıdan öpmeye başladı, boğazından aşağıya ve köprücük kemiklerine, ardından üniformasının göğüslerinin üzerinde kıvrıldığı yere doğru ilerledi. Malzemeyi biraz daha yukarı itti ve sonra göğüslerinin yumuşak yamaçlarını öpmeye başladı. Meme uçları ihtiyaçtan ağrıyordu ve kadın inleyerek adamın ağzına doğru eğildi. "Lütfen."

"Lütfen ne, bebeğim?" Dili dışarı sarktı, teninde bir çizgi çizdi. "Lütfen teninin tadına bakar mısın? Çünkü tadıyorum. Tatlısın, yumuşaksın ve ağızımda bal gibisin. Bana daha aşağılara inebileceğimi söyleyene kadar bekleyemem." Sesi boğuk ve kendinden emindi ve konuşması da en az ağız kadar onu kıvrandırıyordu.

Kendini iyi hissediyordu ama tam olarak olmasını istediği yerde değildi. Sanki meme uçları olan ikiz zevk noktalarından kasıtlı olarak kaçınıyor gibiydi. "Lütfen meme uçlarımı yala, Sebastian."

"Stud, hatırladın mı?"

Yine kıkırdadı. "Lütfen meme uçlarımı yala, aygır." Adam eğilip dilinin ucunu bir tanesinin üzerinde gezdirdiğinde kahkahası boğazından tıslayarak çıktı. Bu, vücuduna bir arzu şimşegi gönderdi ve parmakları klitorisinin üzerinde çırpınarak inledi. "Tanrım, bunu bir daha yap."

Sebastian'ın dili bir areolanın etrafında dolaştı ve sonra göğsünün ucunu ağızına alıp dişleriyle hafifçe ısırıldı. Bu his neredeyse yataktan düşmesine neden oluyordu. Parmakları klitorisinden uzaklaştı, vücudu her iki hissi aynı anda alamayacak kadar hassastı. Ve onun devam etmesini istiyordu. Hayır, buna ihtiyacı vardı. Artık vücudu uyanmış ve dikkatini vermiş olduğu için onun dokunuşunu arzuluyordu. "Oh, Sebastian," diye nefes aldı. "Harika hissediyorsun."

Dudakları göğüs ucunu okşadı ve sonra yaladı. Bir an sonra, hassas tepe noktasının üzerine hafifçe serin hava üflledi. "Çok güzelsin, Chelsea. Sana bunu yapmayı ne kadar uzun zamandır hayal ettiğimi bilemezsin. Her gece yatakta bana doğru kıvrıldığında neler hayal ettiğimi."

Kadın inledi, zihni adamın sözleriyle çizdiği imgelerle doluydu. Adam onun göğüslerini defalarca yaladı ve kemirdi, ta ki kadın inleyene ve ona doğru gönderdiği her dil darbesiyle kalçalarını sallayana kadar. Kız ona karşı kıvrılırken patenleri yatağa sürtünüyordu.

"Hâlâ kendine dokunuyor musun?" diye sordu dilinin fiskeleri arasında. "Hala o cilveli küçük eteğinin altındaki güzel amcığınla oynuyor musun?"

Başını salladı, nefesi kesilmişti.

"Neden olmasın? Çok mu fazla?" Parmakları hafifçe karnında gezindi. "Yoksa benim yapmamı mı istiyorsun?"

İnledi ve başını salladı. Kalçaları ayrılmış, onu karşılıyordu.

"Sana dokunmamı söyle, bebeğim."

"Sebastian, lütfen." İnanılmaz kısılıktaki eteğini yukarı iterek battaniyeye doğru kıvrıldı. "Amıma dokunmanı istiyorum."

"Öyle mi? Ne kadar ıslak olduğunu hissetmeme izin ver, bebeğim." Parmakları kadının kaygan kıvrımlarını okşadı ve boğazından zevk dolu bir ses çıktı. "Şuna bak. Çok ıslak. Hepsi benim için mi?"

Başını salladı, adamın omuzlarına yapıştı.

Ona doğru kaydı ve bir kez daha öperek ağzını almak için hareket etti. Bunu yaparken parmakları yavaşça kıvrımlarını keşfetmeye başladı. Kalın bir parmak, daha fazlası için çaresizce dokunuşuna karşı sallanana kadar, kayganlığını çekirdekten klitorise, tekrar tekrar yukarı ve aşağı sürükledi.

"Daha önce sana dokunduğumda hoşuna gitmişti, değil mi?" Hafif, daldırma öpücükler arasında müstehcen sözcükler fısıldadı. "Herkes dışarıda soyunma odasını beklemesine rağmen kucağıma oturup elimi sürdüğünde? Beklediklerini biliyordun ama umursamadın. Sadece gelmek istedin."

Kaygan parmakları klitorisinin etrafında dönerken Chelsea sersemlemiş bir halde ona tutundu. Bacakları iki yana açılmış, nefes alış veriş sığlaşmıştı. Çok iyi hissettiriyordu. Çok iyiydi ama yine de daha fazlasına ihtiyacı vardı. Onun dokunuşunda, sözlerinde, Sebastian'dan, parmaklarından, ağzından ve sıcak teninden başka hiçbir şeyin olmadığı, onun için yarattığı dünyada kaybolmuştu.

"Çok güzelsin," diye mırıldandı. "Ve çok ıslaksın. Elimi sularınla kaplıyorsun." Parmakları kıvrımlarında aşağı yukarı kaydı ve sonra görmesi için kaldırdı, teni kızın uyarılmasıyla parlıyordu. Onu şaşırtarak ıslak parmağını ağzının üzerinde gezdirdi. "Sen mükemmelsin, Chelsea. Tam anlamıyla mükemmelsin."

Sonra eğildi ve kızın ağzındaki tadı yaladı.

Tekrar inledi ve sonra eli tekrar amına gitti ve bir parmağını içine soktu. İçine girdiğinde bir nefes çekti, vücudu anlık olarak gerildi. Ama sonra başparmağı klitorisine gitti ve ovmaya başladı ve zevk tekrar içinden patladı. Onu öptü, adam onu parmaklarken boğazında yumuşak, küçük zevk iniltileri çıkardı.

Sebastian ona yapmak istedikleri hakkında yumuşak, kirli şeyler söyleyerek, parmağını onun içine ve dışına pompalamaya başladı, başparmağı sürekli klitorisinin üzerinde sürtünüyordu. Kız, Sebastian'ın eline doğru eğildi ve bu da Sebastian'ın parmaklarını daha hızlı kullanmasına neden oldu. Çok yaklaşıyordu. Tırnakları adamın omuzlarına battı ve başını geriye attı, gözleri kapalıydı, adam onu çalıştırırken dişleri dudağına gömülmüştü. Çok uzun sürüyordu, değil mi? Şimdiye kadar çoktan küçük bir orgazm yaşamış olmalıydı, değil mi? Belki de hâlâ-

Ve sonra bacakları sarsıldı, haykırdı ve orgazm doruğa ulaşarak içinden fırladı.

"İşte benim kızım," diye mırıldandı. "Tanrım, o kadar güzel görünüyorsun ki acıtıyor. Seni boşalırken seyretmeye bayılıyorum."

Chelsea aşağı inerken Sebastian'a sarıldı, içinden akan zevk dalgaları karşısında tamamen şaşkına dönmüştü. Oh, adamım, kendini iyi hissediyordu. Patenlerinin ve üniformasının üzerinde olmasının hiçbir önemi yoktu. Az önce seksi kocasıyla dünyayı sarsan bir orgazm yaşamıştı. Boğazından memnun bir iç çekiş süzüldü.

"İyi hissediyor musun?" diye sordu, hâlâ klitorisini nazikçe okşuyordu. Artçı şoklar onun içinde dalgalandı, kasları seğirirken

ona tutundu.

"Harika hissettiriyor." Döndü ve ne kadar hoşuna gittiğini belli etmek için ona uzun, lezzetli bir öpücük daha verdi.

Ağızına karşı inledi ve pompalayan parmakları bir aciliyet duygusu kazandı. Bir eliyle çıplak göğsünü okşarken Sebastian'ın tamamen kendisiyle ilgili olduğunu fark etti. Adam onu boşaltmaya ve iyi hissettirmeye o kadar odaklanmıştı ki, kız bu iyiliğe karşılık vermek için pek bir şey yapmamıştı. Orada öylece, roller-derby üniforması giymiş koca bir yumru gibi yatıyordu.

Ama artık tamamen lezzetli ve kemiksiz olduğuna göre, bu iyiliğe karşılık verebilirdi, değil mi? Eli adamın sikine doğru kaydı ve parmakları sikin etrafını sardığında küçük, mutlu bir iç geçirdi. Adam o kadar sıcaktı ki, teni kızinkine karşı neredeyse kavurucu bir his veriyordu. "Bunu sevdim," dedi, sesi alçak, yumuşak ve mırıltılıydı.

Adamın yanıtı yine sert ve ısrarlı bir öpücük oldu, parmakları kızın amına girdi.

Bu yüzden onu okşadı, parmakları sıkıydı. Adam elinin karşısında sarsılınca, kadın alaycı olmaya karar verdi. Onu serbest bıraktı ve sonra parmaklarını hafifçe sikin üzerinde gezdirmeye başladı. Başın üzerinde nazikçe hareket ettiler, parmak uçları taçtaki pre-cum boncuklarında daire çiziyordu. Sonra aşağıya doğru kaydı, taşaklarını hafifçe sıyırmadan önce horozunun alt tarafındaki kalın bir damarı izledi. Adam onun elini itti ve öpücükleri daha acil hale geldi, ağzı boynuna doğru hareket etti ve oradaki deriyi yalayıp emdi.

Ve başparmağı tekrar klitorisine vurmaya başladığında, artık aşağı inmiyordu. Bunun yerine, ihtiyacı tekrar artmaya başladı.

"Bunu ne zaman içime alacağım?" Parmaklarını tekrar uzunluğunun üzerinde gezdirdi, sonra başparmağıyla başını daire içine aldı. Pre-cum ile ıslandı ve başparmağını ağızına götürdü ve sonra yaladı. "Tabii üzerine inmemi istemiyorsan?"

Eli kızın amından ayrıldı ve ıslak saçlarını kavrayarak onu kendisine doğru tuttu ve şiddetle öptü. Sonra kalçalarını onunkilerin üzerine kaydırđı ve sikinin uzunluğunu onun kıvrımlarının üzerinde salladı. "Sana bunu kesinlikle verebilirim bebeğim, ama bana istediğini söylemelisin. Senin için çok hızlı gitmiyoruz."

"Çok hızlı değil," diye nefes aldı. Bacaklarını kaldırdı ve patenlerini birbirine kilitledi, tekerlekler dönmeye başladı. "Bunu tekrar yap. Bana sürtün."

Ellerini yatağın üzerinde onun yanında ayarladı ve sonra eğilip onu tekrar öptü, ardından uzun aletini onun seksi boyunca salladı. Aletinin başı klitorisine doğru bastırdı ve kadın karşılık olarak inledi.

"Çok iyi hissettiriyor," dedi ona.

"Senin içinde de o kadar iyi hissedeceksin," dedi çenesini ısırarak.

Öyle olacağını biliyordu. Sebastian düşünceli değilse hiçbir şey değildi. Onu yatağı atıp içine birkaç kez pompaladıktan sonra, önce kendisi boşalmadan işini bitirmezdi. Onun da aynı şekilde zevk aldığından ve kendisinden önce boşalacağından emin olurdu. Bu bir erkekte nadir bulunan bir özellikti ve aslında tekrar gelip gelemeyeceğini görmek için heyecanlanıyordu. "Kontrolünü kaybetmeden önce bana bir orgazm daha yaşatabilir misin?"

"Kesinlikle," diye söz verdi ve yüzünde hiç şaka yoktu. "İçine boşaldığımda kendi orgazmınla sikimin etrafını sıkmanı istiyorum."

Bunu hayal ederek ürperdi. "Bunu ben de istiyorum."

"Nasıl hissediyorsun?" Yüzüne birkaç öpücük daha kondurdu.

Onun altında kıpırdandı. "Sanki içimde büyük, sert bir alete ihtiyacım varmış gibi."

Sebastian kıkırdadı. "Sanırım bu isteğın üstesinden gelebilirim." Adam ayağı kalktı ve kadın bacaklarını adamın etrafından çözdü, patenlerinin tekerlekleri yeniden dönmeye başladı. Yataktan kalktı ve yatağın başucundaki komodine yöneldi.

prezervatifleri koydu, sonra birini çıkarıp açtı. Adam prezervatifi takarken onu izledi ve adam lateksi şaftından aşağı doğru okşarken eli tekrar amına gitti ve kendine dokundu. Adam yatağa döndüğünde, kadın bir elini kaldırarak adama uzandı. Adam parmaklarını onunkilerle birleştirdi, sonra üzerine çıktı, kalçaları onun kalçalarının arasına yerleşti. Onu itmedi, sadece nazikçe öpmeye başladı, siki amına dayanıyordu. Bu aynı anda hem tatlılık hem de alaydı.

Parmakları onunkilere dolanmış, elini başının üzerinde nazikçe tutuyordu? Bu küçük dokunuş onu neredeyse çözüyordu. Onunla güvende olduğunu bilerek, daha fazlası için istekli bir şekilde soludu ve ağzına karşı miyavladı. Ona sahipti. Onun acı çekmesine asla izin vermezdi. "Sebastian, lütfen."

"Buradayım aşkım," dedi ona usulca. "Seni yakaladım." Sonra parmaklarını onunkilerden ayırdı ve bir kolunun üzerinde doğrulup diğer eliyle sikini kadının göbeğine doğru yönlendirdi. Başını girişine sürttü, prezervatifi kaydırıp ve kadın bunun ne kadar iyi hissettirdiğini, onu ne kadar acıttığını ve daha fazlasına ihtiyaç duyduğunu tekrar inledi. Çok daha fazlasına. Onun içinde derinlerde olmasını, onu doldurmasını istiyordu.

Sonra onu tekrar öptü ve içine doğru bastırmaya başladı.

Huşu onu doldurdu ve Chelsea nefes alamadı. O kadar iyi, o kadar doğru hissettiriyordu ki. Adam çenesini, boynunu, dokunabildiği her yeri öpmeye devam ederken, sanki onun içine batışının inanılmaz hissinden dikkatini dağıtmaya çalışıyormuş gibi nefesini tuttu. Sanki dikkati dağılabilirmiş gibi.

O kadar derine inmişti ki, kalbine dokunduğuna yemin edebilirdi, başını kaldırdı.

Ve durdu.

"Chelsea?"

"Hmm?"

"Ağlıyorsun. İyi misin?" Endişe yakışıklı yüzünü kazımişti. "Durmamı ister misin?"

Öyle miydi? Hiçbir fikri yoktu. Eli gözlerini silmeye gitti ve başını salladı. "Eğer ağlıyorsam, seninle böyle birlikte olmak harika bir his olduğu içindir. Sen harikasin, Sebastian. Çok harikasin."

Derin bir nefes verdi, yüzü gevşedi. "Tanrıya şükür. Bir an için seni incittiğimi sandım." Tekrar boynuna sokuldu ve yüzünü ona gömdü. "İstedığımız zaman durabileceğimizi biliyorsun, değil mi? Senin içinde olmam devam etmemiz gerektiği anlamına gelmiyor-"

Chelsea patenlerini kaldırdı ve bacaklarını onun kalçalarına kilitledi, sonra tekerleklerini onun kışına sapladı. "Devam et," diye ısrar etti. "Devam etmeni istiyorum."

"Tamam, ama hıçkırarak ağlamaya ve bana baba demeye başlarsan, ben yokum."

Kıkırdadı ve gözyaşlarını geri çekti. "Anlaştık."

Ağzını başka bir öpücükle yakaladı, bu seferki yumuşak, şefkatli ve son derece tatlıydı. Kalçaları kıkırdadı ve sonra onu okşamaya başladı.

Ve nefesini tekrar tuttu, çünkü bu çok iyi hissettiriyordu. Çok doğru. Yavaş, lezzetli bir ritme başladığında, içeri girip çıkarken ve ona cesaret verici sözler mırıldanırken, zevkini inleyerek ona sarıldı. Ne kadar güzel olduğu, onun etrafında ne kadar iyi hissettiği, üniformasının ne kadar seksi olduğu, içine girdiğinde göğüslerinin sallanmasından ne kadar hoşlandığı hakkında. Kendini seksi ve güzel hissediyordu ve onun üstünde olmasına rağmen, sanki dünyasının, evreninin merkezi oymuş gibi hissediyordu ve bu duyguya bayılıyordu.

Sanki her şeye rağmen kontrol ondaymış gibi.

Sonunda, ellerini adamın kasları üzerinde sevgiyle gezdirmekten daha fazlasını yapmaya başladı. Kalçaları onun itişini karşılamak için kalktı ve öpücükleri daha büyük bir yoğunluk kazandı. Sonra hareketleri de öyle oldu. Her itiş bir öncekinden daha sert, daha yoğun görünüyordu, ta ki her biriyle haykırana kadar, elleri kendini desteklemek için omuzlarının kaslarını kazıyordu. Ve Tanrım, bu çok iyi hissettiriyordu. Kadın, adamın

duyumlar, zevk içinde kayboldu. Bu şekilde sonsuza kadar devam edebilirdi ve kadın buna hiç aldırmazdı.

Ama Sebastian'ın başka planları varmış gibi görünüyordu. Sert, düzensiz bir itişten sonra aralarına uzandı ve başparmağını kızın klitorisine yerleştirdi. Tekrar ittiğinde, eli hareket etti ve onu tam doğru şekilde ovuşturdu. Kadın haykırdı, gözleri fal taşı gibi açıldı ve ona daha da sıkı sarıldı.

"Tam orası mı?" diye mırıldandı, tekrar iterek.

Kızın mırıldanarak onaylaması verebileceği tek cevaptı.

"Bunu evet olarak kabul ediyorum." Adam tekrar sertçe itti ve kızın tüm vücudu gerildi, ağzı açık kaldı. Oh, tanrım, yapacaktı, çok yakındı

Bir sonraki hamlesiyle, boğuk bir çığlık kaçtı ve başka bir orgazm vücudunu parçaladı.

"Kahretsin, bu doğru bebeğim," diye fısıldadı kadın doruğa ulaşırken. "Etrafımda kenetlendiğini hissedebiliyorum. Tanrım, kendini çok iyi hissediyorsun. Benim için gelmeye devam et, aşkım." Vuruşlarında durakladı ve klitorisini ovmaya devam etti ve gelmeye devam etti. Ve boşalmaya. Ve bu onu dikişlerinden ayırıyormuş gibi hissettirdi... iyi bir şekilde.

Adam kadının içindeki son ürpertiye de çıkardığında, kadın zevkten sersemlemiş bir halde yatağa yığılmıştı. Onu tekrar öptü ve onun yanıtı da durgun oldu. "Tanrım, bu kadar uykulu ve iyi sikilmiş görünmene bayılıyorum," diye mırıldandı ve tekrar sertçe içine girdi. "Boşalmak istiyorum. Hem de hemen. Şimdi." Her kelimeyi sert bir hamleyle noktaladı.

"Evet," diye nefes aldı, parmaklarını saçlarının bukleleri arasında gezdirerek. "Benim için gel, Sebastian." Ve hınzır bir sırıtışla ekledi, "Damızlık."

Kahkahası kesildi ve elleri gerildi, gözleri kapandı. Bir sonraki hamlesi çılgınca sarsıcıydı ve boşalırken tüm vücudunun sarsıldığını, zevke teslim olduğunu hissetti. Sonra onun üzerine yığıldı ve boynuna daha fazla öpücük kondurdu. "Fuuuck."

"Evet." Sesi çok memnun gibiydi. Tamamen doymuştu. Sebastian'ın terli bedenini kendine doğru sardı. "Tamam, bu oldukça harikaydı." Onun omzunu okşadı. "İyi iş çıkardın."

Güldü, yan yattı ve onu da kendisiyle birlikte çekti. "Sadece iyi mi?"

"Pekâlâ. Bir Sebastian karşılaştırması düşüneyim." Başını öne eğdi ve ardından "Beklediğim kadar iyiydin" dedi.

Adam inledi ve kadının çenesini ısırđı. "Beni hafif bir övgüyle lanetliyorsun, kadın."

"Pek sayılmaz. Beklentilerim gerçekten çok yüksekti." Adam tenine yumuşak öpücükler kondurmaya devam ederken, kadın bir kez daha zevkle iç çekti. "Gerçekten yüksek."

"O zaman ben de ... kadar memnunum." Bir an düşündü. "Bir piyango talihlisi kadar."

Boğazından kıkırdamalar fışkırdı. "Bu muhtemelen şimdiye kadarki en kötü karşılaştırma."

"Ne? Hiç üzgün bir piyango talihlisi gördün mü? Gördüğünü sanmıyorum."

Kahkahası köpürdü ve ona sıkıca sarıldı. "O zaman ben de en mutlu piyango talihlisiyim."

"Duş almak ister misin?"

"Kulağa hoş geliyor," dedi öpücükler arasında. "Bana biraz zaman ver, sana katılacağım. Vites değıştirmem gerek." Patenlerini işaret etti.

Başını salladı ve kızın ağzına son bir öpücük kondurduktan sonra yataktan fırladı, az önce yaptıkları yoğun seks turuna rağmen enerji dolu görünüyordu.

Onun gidişini takdirle izledi, hareket ettikçe kıcının bükölüp esnemesinin tadını çıkardı. Gerçekten de çok güzel bir kıcı vardı. Küçük ve sıkı, tıpkı bir elma gibi. Sonra kendi kötü karşılaştırmasına kıkırdadı. Yavaşça yataktan kalktı ve bağcıklarını çözmeye başladı. Durakladı, sonra telefonunu bulmak için komodine baktı. Telefon oradaydı.

Onu aldı ve Pisa'ya mesaj attı.

Chesty: Kimin iki başparmağı var
ve yeni kocasıyla harika bir seks
yaptı?

Pisa'nın cevabı hemen geldi.

Pisa: AMAN TANRIM!! KES SESİNİ!
YAY!! Ben çok
Senin adına sevindim!

Chesty: Değil mi? Ve iki orgazm!
İki!! Biri daha önce soyunma
odasında!!

Demek Cherry'nin bana mesaj
attığı şey buydu! Soyunma
odasında biraz içtiğini söyledi.
Kavgaya karıştığını sanıyordum!

Chesty: Hayır! KAÇTIM!

Yaşasın!!! Bir dahaki sefere
takıldığımızda, içkiler benden!

Chelsea sıritarak arkadaşına hızlıca bir "hoşça kal sürtük"
gönderdi ve ardından Gretchen'a da mesaj attı.

Chelsea: Geçen gün öğle
yemeğinde sana anlattığım şeyi
hatırlıyor musun? Yalan
söylediğim ortaya çıktı.
Sebastian'la seks harika.

Gretchen: Woohoo! Öyle Bu
mi?
ortalama sen ihtiyaç ve
Yapma.
Kelepçe mi? Çünkü I al
olac
ak

Onları elinden kurtar.

Chelsea: Uh, ew. Ve onları
saklayacağım, teşekkürler.

Gretchen: Parti Kaka. Ama
Cidden, Umarı için geldin
m
günler.

Chelsea: BAŞARDIK.

Gretchen: YISSSSSSSS. BIRAZ AL.

Gretchen: Biz gerekir kutlamak
yarın ile nedime elbisesi

Alışveriş. Seni saat 1'de alırım.
Reddetme iznin yok.

Chelsea: Tamam! Kulağa hoş
geliyor.

Gretchen: Ayrıca git kendine biraz
daha ganimet bul. Gece daha yeni
başlıyor!

Ona iyi bir fikir gibi gelmişti. Telefonunu bir kenara
fırlattı ve Sebastian'a duşta eşlik edebilmek için soyunmayı
bitirdi.

Yirmi Birinci Bölüm

Gretchen ertesi gün tam vaktinde şoförlü bir sedanla Sebastian'ın evine uğradı. Chelsea evden güneş gözlükleri ve şapkasıyla çıktı, çünkü kapının yanında kamp kurmuş birkaç fotoğrafçı vardı. Yanında yine Rufus vardı, çünkü paparazziler yanında büyük ve korkutucu bir koruma olduğunda ona daha fazla ilgi gösterme eğilimindeydi.

Yine de Gretchen'in fotoğrafçıları umursamadığı açıktı. Sedanın kapısını açtı ve bir parti kornası çaldı, ardından arabaya binerken Chelsea'ye plastik bir taç uzattı.

"Nedir bu?" Chelsea tacı başına takarak sordu. Önünde devasa bir sıfır vardı. "Gelin partisi oyunlarına erken mi başlıyoruz?"

"Hayır! Bu bir 'Tebrikler Büyük O' tacı!" Kornaya bir kez daha basarak Chelsea'nin şoförden mahcup bir bakış, Rufus'un da kaşlarını çatmasını sağladı.

Kıkırdadı ve kurma kolunu düzeltti. O zaman sıfır değildi. Bir O. "Yaşasın iyi seks," diye onayladı.

Gretchen ona beşlik çaktı. "Sana pasta yapardım ama bu çok klişe olurdu. Ve ben diyet yapıyorum."

"Hâlâ mı? Harika görünüyorsun. İstersen benimle Central Park'ta kaymaya gelebilirsin. Her zamanki egzersiz partnerim taşındı."

Gretchen yüzünü buruşturdu. "Zor pas. Sanırım salata yemeyi tercih ederim. Terlemeye alerjim var."

"Uh huh."

Kirpiklerini kırıştırdı. "Nasıl olsa bu benim partim. Antrenmanlardan falan bahsederek partiyi mahvetme. Hadi ... hakkında konuşalım." Elinde bir gelinlik dergisi tutuyordu. "İğrenç gelin partisi elbiseleri. Ben hışırtılı ve çemberli bir şeyler düşünüyorum. Sen ne dersin?"

Chelsea'nin dudakları seğirdi. "Sanırım kız kardeşin seni öldürürdü."

"Bu da eğlencenin yarısı, değil mi?" Kataloğun birkaç sayfasını çevirdi. "Grek tarzı bir şey düşünüyorum. Tek omuz, vesaire. Muhtemelen kapatmamız gereken iğrenç dövmeleminiz var mı?"

"Ben değilim. Diğerleri nerede?"

"Greer kendini biraz kötü hissediyormuş, o yüzden Taylor'la birlikte bizimle gelinlikçide buluşacaklar. Audrey çalışıyor tabii ki. Kat bir yayıncılık işi için Almanya'da. Edie'nin bir kedi işi vardı." Gretchen birkaç sayfa daha çevirdi. "Peki ya Grecian ve çember etekler?"

"Hayır'a ne dersin?" Chelsea tacını düzeltti.

"Oylamada geride kalabilirsin."

"Oh, nedense bundan şüpheliyim."

Gretchen dergiyi işaret etti. "Kıskanmıyorsun, değil mi? Benim bir yıl boyunca gelinzilla olmamı ve senin dünyanın en hızlı düğünü için New Orleans'a gitmeni? Çünkü eğer öyleysen, çenemi tamamen kapatabilirim."

Chelsea gülümseyerek, "Hayır, gelinle ilgili şeyleri duymak hoşuma gidiyor," dedi. "Zerre kadar umurumda değil." Aslında şu anda ruh hali oldukça muhteşemdi. Sanki hiçbir şey onu alt edemezmiş gibi hissediyordu. "Büyük bir düğün yapmadığımıza da sevindim. Dışarıdaki tüm fotoğrafçıları gördün."

Ev. Çünkü sessizce evlendik. Büyük bir olay olsaydı nasıl olurdu bir düşünsenize?"

Sebastian'la yatması da bir o kadar uzun sürecekti. Bu fikir suç gibi görünüyordu.

Gretchen derginin içindeki bir parfümü açıp koklarken, "İkinizin neden bu kadar acele ettiğinizi hâlâ tam olarak anlayabilmiş değilim," dedi.

"Biz sadece ... aşık olduk." Bu yalan dilinde tuhaf bir his uyandırdı ve Chelsea kaşlarını çattı, ruh hali biraz bozuldu. Hikâye biraz zayıf kalmaya başlamıştı. Özellikle de artık ilişkileri sadece arkadaş olmaktan çıkıp başka bir şeye dönüşmeye başladığına göre. Şimdi tam olarak neydiler? Çıkarları olan evli arkadaşlar mı? Buna ne diyeceğini bilmiyordu.

Hâlâ ne olduklarını bilmiyordu ve özellikle dün gecedен sonra bu biraz iç karartıcıydı. Duştan çıktıklarında yine yavaş ve tatlı bir şekilde sevişmişlerdi, Chelsea bir kez daha onun üniformasını giymişti. Sonra ona saatlerce sarılmış ve derisinin altındaki damarları hafifçe izlerken sadece konuşmuşlardı. Kendini el üstünde tutulmuş, tapılmış ve sevilmiş hissetmişti.

Bütün olarak.

Ama bunların hepsi onun hayal gücünde olabilirdi. Ona "bebeğim" ve "aşkım" diyordu ama onun kendisini bebek olarak görmediğini biliyordu, bu yüzden "aşkım" hiçbir şey ifade etmeyen bir başka evcil hayvan ismi olabilirdi. Ve onu sevdiğini sadece ailesinin önünde, ilişkileri hakkında yalan söylediklerinde söylemişti.

Ve neden onun kendisini sevip sevmediğine bu kadar takılmıştı? Chelsea bunun, kendisinin de ona aşık olmasından kaynaklandığından endişeleniyordu. Ve eğer tek taraflıysa bu kötü bir haberdі. Aslında, her açıdan kötü bir haberdі. Harika bir seks yapmış olması, düzeldiğı anlamına gelmiyordu. Bunu biliyordu. Hâlâ sorunları vardı. Bir süre daha da olacaktı. Yani Sebastian'ın aleti onu geçici olarak "düzelttiğı" için mi ona yapışmıştı?

Sorun şu ki, Chesty LaRude, acımasız ama eğlenceli derbi kızı olmadığı zamanlarda, kendine güveni olmayan paramparça biriydi. Kendi kararlarına güvenmiyordu.

Gretchen yüzünü buruşturdu ve parfüm örneğini yeniden mühürledi. "Woof. O şey berbattı. Senin sabunların o saçmalıklardan çok daha iyi kokuyor."

"Vay be, teşekkürler." Gretchen'in konuşmalarına tekrar kulak kabarttı ve araba Manhattan'ın sıkışık caddelerinde ilerlerken arkadaşının dergiyi karıştırmasını izledi.

"Sabunlardan bahsetmişken," dedi Gretchen, Chelsea'ye bakarak. "Düğün hediyesi olarak gül kokulu bir şeyler dağıtmak istiyorum. Hunter güllere bu kadar düşkünken bunun havalı olacağını düşündüm. Ayrıca, yaptığın sabunlar da harika. Var mısın?"

"Senin için mi? Tabii ki!" Gretchen'in övgüsünü duymak ona sıcak bir zevk verdi. "Birkaç farklı koku ve görünüm hazırlayacağım ve hangisini en çok beğendiğini bana söyleyebilirsin."

"Zanaatkâr sabunlar ürettiğiniz medya tarafından duyulduğu anda işinizin patlayacağını biliyorsunuz. İsteğimi erkenden iletmem gerektiğini düşündüm."

Bu düşünce karşısında burnunu kırıştırdı. Chelsea sabunlarını satmayı seviyordu çünkü nispeten anonim ve eğlenceli, rahat bir işti ve gerçek tutkusu olan derby'ye zaman ayırmasına izin veriyordu. Eğer işleri artarsa Sebastian'a ve Rag Queens'e daha az zaman ayıracaktı. Bazı nedenlerden dolayı bu onu mutsuz ediyordu. Hiçbir zaman bir sabun kralı olmak istememişti. Hiçbir zaman zengin olmak istememişti. Sadece diğer tutkularının peşinden gidebilmek için yeterince para kazandıracak (ve çoğu zaman sabun yapımı pek de para kazandırmıyordu) bir iş istiyordu. "Göreceğiz bakalım."

Gretchen Chelsea'nin sesindeki tereddütü duyduysa da yorum yapmadı. Bunun yerine, damat hediyeleri hakkındaki bir makaleye göz attı. "Bütün bunlar beni geriyor, biliyor musun?" Gretchen söyledi. "Gelinzilla olmakla ilgili şakalar yapıyorum ama Hunter ve benim için her şeyin iyi gitmesini gerçekten istiyorum. Büyük düğünü ben istediğim için yaptığını biliyorum ve kendimi ona karşı korumacı hissediyorum. Bu yüzden her şeyin düğünün bir parçası olduğu kadar 'biz' olmasını da istiyorum. Şeyler

bir anlamı olmalı. Mesela gelecek yaz Hunter'ın bahçesinde, güller açarken düğün yapacağız. Onun güllerinden bir buket taşımak istiyorum. Menüdeki her şeyi ben seçeceğim ve kendi tariflerimden olmasını istiyorum, sadece bir yemek şirketinin bana yutturmak istediklerinden değil. Her şeyin bir anlamı olsun istiyorum, kuyumcuyla gürüşmem ve bizim için mükemmel uyumlu yüzükleri yaratırken onun kolunu tutmam gerekse bile."

Chelsea arkadaşına gülümsedi. Gretchen'in düğünü için bu kadar heyecanlı olması harikaydı. "Bence kulağa harika geliyor."

"İşte bu yüzden bu dergiler ona damat hediyesi olarak puro falan almamı önerdiğinde ruhum biraz ölüyor. Çünkü akciğer kanseri hediyesi vermeye devam eden bir hediyedir, değil mi?" Mutsuzca iç çekti. "Ama ona ne vereceğimi bilmiyorum ve bu dergiler de yardımcı olmuyor."

"Belki bir gül?"

"Fidanlıkta bulabileceğimden daha iyi bir şey yetiştirebilir." Asık suratlı görünüyordu. "Sadece özel olmasını istiyorum."

Aklına bir fikir geldi ve Chelsea parmaklarını şıklattı. "Bir portreye ne dersiniz?" Gretchen'in şüpheci bakışları karşısında devam etti. "Sebastian sanat yapıyor. İnanılmaz bir sanat. Çoğunlukla eskizler, ama bahse girerim düğününüz için sizin bitmiş bir resminizi yapabilir. Derbi takımımızın kartlarını yapması için onunla konuşmaya çalışıyoruz."

Gretchen parmaklarını dudaklarına götürdü. "Boudoir sanatı gibi mi?"

"Şey, öyle olmak zorunda değil-"

"Hayır, hoşuma gitti! Hunter'ın yüzü deli gibi kızarır, bu da onun ofisine gitmesi gerektiği anlamına gelir. Sebastian'a sorar mısın?" Chelsea'ye kirpiklerini kırıştırdı. "Lütfen?"

"Nedense sanat konusunda çok utangaç ama Hunter için olsa bunu yapacağını biliyorum. Ona bundan bahsedeceğim ve nasıl biri olduğunu anlayacağım."

"Ya da onu hissetmek mi?" Gretchen kaşlarını oynattı ve sonra tacı fiskeledi. "Onu meşgul ediyorsun."

Chelsea sırtıttı. "Eminim öyledir."

Sedan park etti ve Rufus ile şoför araçtan inerek kadınlara kapıları açtı. Küçük gelinlikçi dükkânına girdiler; burada onları güler yüzlü bir kadın karşıladı ve elbiseler ve kitaplarla dolu bir oturma odasına götürdü. Taylor ve Greer sandalyelere oturmuş, rahatsız görünüyorlardı. Taylor telefonunu çıkarmış, harıl harıl ekrana bakıyordu; Greer ise plastik bir çöp tenekesini çenesine dayamıştı ve cildinde yeşilimsi bir renk vardı.

"Aman Tanrım, Greer, hâlâ hasta mısın?" Chelsea sempatik bir şekilde sordu. Greer'in birkaç koltuk ötesine oturdu ve başını salladı. "Başka bir tarihe erteleyebilirdik."

Greer belli belirsiz, "Sadece araba yolculuğu," dedi ve sonra onlara titrek bir gülümseme verdi. "Birazdan iyi olacağım."

"Bekle. Grip olduğunu sanıyordum?" Gretchen koltuğuna gömüldü ve kucağına bir katalog aldı. "Şimdi iyi olduğunu söylemiştin."

"Ben iyiyim. İyiydim," diye düzeltti Greer.

Gelinlik dükkânı sahibi yanlarına geldi ve ellerini birbirine kenetleyerek onlara parlak gözlerle baktı. "Ben bunu düşünürken, hanımlar, birkaç çeşidi denemek isterseniz harika gelin pastası örneklerimiz var. Ortak bir fırından geliyor ve bence ellerindekilere bayılacaksınız."

"Ooo, kek," dedi Gretchen, daha dik oturarak. "Şimdi dikkatimi çektin."

Greer irkilerek bir ses çıkardı ve kovayı daha sıkı kavradı. Taylor sandalyesini Greer'den birkaç adım öteye kaydırды. "Kahretsin," dedi Gretchen, elleri kollarına gitti. Kalçalar. "Sen de mi?"

"Sen ne değilsin?" Chelsea sordu.

Gretchen, "Lanet olası Greer de hamile," diye homurdandı. "Ben gelinliğimi giymeden önce nedimelerimin hepsi hamile mi kalacak? Çünkü o zaman gerçekten de belden oturtmak zorunda kalacağız ve onlar da bok gibi görünüyor."

Greer onlara zayıf bir gülümseme verdi ve sonra tekrar kusmaya başladı.

* * *

Birkaç saat sonra Chelsea, midesi pasta örnekleriyle dolu ve bütün öğleden sonra elbise değiştirmekten giysileri buruşmuş bir halde Gretchen'a veda etti. Hem kendisi hem de Taylor "takım" için model olmaya gönüllü olduklarından en az yirmi farklı elbise denemişti. Greer bütün öğleden sonra acınası bir şekilde kusmuş ve sonunda kafasında ıslak bir bezle arka taraftaki bir kanepeye uzanmıştı. Garip ama eğlenceli bir öğleden sonraydı. Kasaba evine girdiğinde, duvarlardan gelen klasik müzik tınılarını duydu, bu da Sebastian'ın muhtemelen üst kattaki sanat odasında çizim yaptığı anlamına geliyordu. Çantasını bir kenara fırlattı, Gretchen'in ona verdiği aptal tacı çıkardı ve düşünceli bir şekilde merdivenlerden yukarı, odasına doğru yöneldi.

Gretchen'in önceki yorumlarını aklından çıkaramıyordu. Neden bu kadar acele ettiğinizi hâlâ anlamış değilim.

Şüpheleri Chelsea'nin zihninde, düşünebildiği tek şey bu olana kadar artmıştı. Böylesine masum bir yorum bir saplantıya dönüşmüştü. Birlikteydiler çünkü numara yapıyorlardı. Ama artık numara yapmıyorlardı ve şimdi Chelsea nerede durduklarını bilmiyordu.

Onunla ilgili her türlü şehvet ve aşk dolu düşüncüyü aklından geçiriyordu ve hâlâ eski "sadece arkadaş" düzenine geri döndüklerini düşünüp düşünmediğinden emin değildi.

Sadece evli olan ve kavurucu, akıllara durgunluk veren seks yapan arkadaşlar. Büyük bir şey değil.

Muhtemelen çok fazla büyütüyordu, diye kendi kendini azarladı Chelsea. Sadece onun arkadaşlığının ve sahip olduklarının tadını çıkarmalı ve bunu doğru "kutuya" koyma konusunda çok fazla endişelenmemeliydi.

Merdivenlerden çıkarken müziğin sesi o kadar yüksekti ki Sebastian'ın onun içeri girdiğini duyabileceğinden şüpheliydi. Kapalı kapısına baktı, hayal gücü onu alıp götürüyordu. Dün geceyi düşündü ve hemen vücudu heyecanla kızardı.

Sebastian'ın çalışma odasına gitmek yerine yatak odasına gidip patenlerini ve derbi kıyafetlerini giydi. Eğer bu Sebastian'a "Kendimi seksi hissediyorum ve sana ihtiyacım var" mesajını vermiyorsa, hiçbir şey veremezdi. Ve dün geceki performansının tekrarlanmasını istiyordu. Bütün gün bunu düşünmüştü.

Şimdi yeni bir oyuncağı olan bir çocuk gibiydi ve oynamak istiyordu. Ve şüphelerini unutmak istiyordu. Ve onu baştan çıkarmak her ikisini de kolaylaştıracaktı.

Sessizce koridorda kayarak ilerledi ve kapının önünde durdu. Müzik hâlâ bangır bangır çalıyor, keman ve Fransız kornolarının tınları kasaba evini dolduruyordu. İyi bir ruh hali müziği olduğuna karar verdi. Kapıyı çaldı, sonra açtı ve kapı aralığına doğru eğildi.

Masasında oturmuş, çizim yapıyordu. Tanıdık bukleleri, kalçalarının arasından kayan bir eli ve minik, kısa pileli eteğini zar zor seçebiliyordu. Onu dün gecedan mi çiziyordu? Bu durum vücudunda bir ürperti yarattı. Hafif bir gülümsemeyle ona baktı, sonra üniformasını, at kuyruğunu ve patenlerini görünce durakladı. Sonra arkasına yaslandı, onu bir bakışla yutarken gözleri hemen dumanlandı.

Odanın birkaç metre ötesinden kayarak ona yaklaştı ve sandalyesinin arkasına geçti. Kollarını adamın önüne doladı ve ona sarılarak sırtına bastırdı.

Eli okşarcasına kolundan yukarı kaydı. "Hey, bebeğim."

Elleri adamın önünde aşağı doğru hareket etti ve boynunu öptü, bir elini adamın sikine doğru kaydırıp kumaşın üzerinden okşarken bile. "Kendimi oynak hissediyorum."

"Evet?" Yumuşak fısıltısı müzikten zar zor duyuluyordu. "Yatak odasına gitmek ister misin?"

Bir an düşündü ve sonra eğilip onun kulak memesini ısırdı. "Burada kalmak ve seninle oynamak istiyorum."

İnledi, ona yaslanırken gözleri kapandı. Bu, ona istediğini yapabileceğine dair bir davetti ve heyecan vericiydi. Eli spor gömleğinin ön tarafına kaydı ve düğmelerini çözdü. Evde aylak aylak dolaşıyor olsa bile asla pasaklı biri gibi giyinmezdi. Her zaman hakiler ve güzel, şık bir gömlek giyerdi. Bu onda ona yaramaz şeyler yapma isteği uyandırıyordu. Onu darmadağın etmek.

Gerçekten, bir boğanın önünde kırmızı bayrak sallamak gibiydi.

Kulağını öpmeye ve kemirmeye devam etti ve eli gömleğinin altından meme uçlarından birine gitti. Tırnaklarıyla hafifçe kaşdı ve dişlerinin arasından gelen hava tıslamasının tadını çıkardı. Kendini cesur ve küstah hissediyordu ve aklına başka bir fikir gelince, ona teslim olmaya karar verdi.

Chelsea kayarak adamın önüne geldi ve öne doğru eğilerek ona uzun, boğucu bir öpücük verdi. Ardından, muzip bir sırıtışla kemerine doğru ilerledi ve çözmeye başladı.

"Emin misin-"

"Şşşt," dedi ona ve sonra sırtarak başını kaldırdı. "Nazik olacağım."

"Beni mahvedeceksin," dedi, kemerini çözüp fermuarını indirirken bir elini saçlarına gömdü. "Ne zaman bir paten görsem sertleşmeye başlayacağım."

"Benim için sorun değil," diye alay etti. Eli tekrar pantolonunun önünü okşadı ve adam dikleştiğini hissetti. Güzeldi. Çok uzun sürmedi, bu da nefesini hızlandırdı. Ona dokunması onu bu kadar tahrik ediyor muydu? Bu heyecan vericiydi. Nabzının atmasına ve bacaklarının arasında sıcaklık birikmesine neden oldu. Ona dokunmak onu da tahrik ediyordu. Neredeyse onun kendisine dokunduğu zamanki kadar.

Adamın sikini giysilerinden kurtardı ve avucunun içine aldı. Kesinlikle sertti. Kesinlikle büyük ve lezzetliydi. O

Eğilip başını yalamadan önce parmaklarını uzunluğunun üzerinde gezdirerek onu kızdırdı.

Eli kızın saçlarında düğümlendi ve bir vahşi inilti daha çıkardı. "Kahretsin, harikasin Chelsea."

Kendini de oldukça harika hissediyordu. Seksi ve kaygısız hissediyordu.

Chelsea onu ağzına aldı ve dilini onun sikine dikkatini vermek için kullandı. Onun verdiği sinyallere dikkat etti, örneğin dilinin belirli bir hareketiyle nefes almasını sağladığında ya da dudaklarını sikinin kalın başında gezdirdiğinde yüksek sesle inledi. Parmaklarını aletin dibine doladı ve derin emme hareketleriyle onu pompalamaya başladı. Adamın eli kızın saçlarında daha da sıkılaştı ve kızın başını yönlendirerek onu sikinin üzerinde aşağı yukarı sürüklemeye başladı. Ve bu da onu tahrik ediyordu. Kendini tatmin etmek için onu kullanıyordu. Eğer boşta bir eli olsaydı, şu anda bacaklarının arasına dokunuyor olurdu.

"Tanrım, ağzın. Bu konuda çok iyisin bebeğim." Kadın dilini adamın sikinin dibinden başına doğru sürüklediğinde, adam parmaklarını kadının çenesinde gezdirdi. "Yakında boşalacağım. Beni içinde istiyor musun?"

Başını tekrar yaladı ve ona yaramaz bir bakış attı. "Seni ağzımda istiyorum."

Başı geriye gitti ve tekrar inledi. "Öyle mi?"

"Boğazımın derinliklerinde."

"Ah, kahretsin, sırf bundan bahsettiğin için boşalacağım." Eli kızın başını tekrar sikine doğru yönlendirdi. "Dudaklarını tekrar sikime sürttüğünü göreyim."

Dilini tekrar tekrar başının üzerinde gezdirdi. Sonra onu ağzının derinliklerine aldı ve emdi, ağzına her pompalayışında onu daha da derine çekti. Aleti boğazının arkasına dayandı ve onu serbest bıraktı, öksürdü ve sonra tekrar derinlere aldı.

"Siktir," diye tısladı. "Böyle yapmaya devam edersen boşalacağım, Chelsea-"

Doğal olarak, tam olarak bunu yapmaya devam etti ve bu konuda da oldukça kendini beğenmiş hissetti. Ve adam onun adını boğuk bir şekilde haykırarak boşaldığında, boşalması ağzını doldurduğunda, bu konuda da oldukça kendini beğenmiş hissetti.

Tereddütlerin canı cehenneme. Şu anda yaşadıkları şey gerçektir ve eğlenceliydi. Bundan daha ötesine bakmasına gerek yoktu.

Bölüm Yirmi İki

İlişkileri mutlu bir rutine girdi ve sonraki bir süre için? Chelsea hiç olmadığı kadar mutluydu. Evli olmak mı? Müthişti. Derbiye olan aşkını destekleyen biriyle evli olmak mı? Muhteşemden bile daha iyiydi. Sebastian ona eşlik etmek için antrenmanlara onunla birlikte gidiyor, o antrenmanlarda koşarken ve arkadaşlarıyla takılırken kenardan insanları çiziyordu. Sebastian'ın varlığı müdahaleci değildi ve kız asla boğulduğunu hissetmedi. Aslında, Sebastian'ın onunla gelecek kadar önemsemesini takdir ediyordu.

Central Park'ta birlikte paten kaymaya başlamışlardı ve Sebastian'ın paten kayma hızına ulaşması birkaç gün almış olsa da, artık neredeyse ona ayak uydurabiliyordu. Tabii ki, kız zıpladığı ya da geriye doğru kaymaya başladığı anda, Sebastian faul yaptı ve kendilerini çimlerde gıdıklama kavgasında buldular.

Onu yakaladıktan sonra tabii ki.

Yine de yeniden bir egzersiz partnerine sahip olmak güzeldi. Hatta bir keresinde Hunter'ın bir iş görüşmesi nedeniyle iptal etmek zorunda kaldığı bir kaya tırmanışı gezisine onunla birlikte gitmişti. Sebastian'ın duvara tırmanışını izlemiş, sonra da tekrar tırmanmak için sırasını beklemişti. Kendisi denemek istememişti çünkü

Yükseklikler onun arkadaşı değildi. Ama Sebastian'ın duvara tırmanırken esnemesini ve hareket etmesini izlemek? Bunun için hazırды.

Tırmanma salonu her zaman meşguldü, dedi ona biraz hayal kırıklığıyla.

Bu yüzden ona parasının bir kısmını kullanmasını ve bir zincir kurmasını önermişti. Ve derbi spor salonları da önerebilirdi. Sonuçta, hiçbir şey yapmadıktan sonra bir sürü paraya sahip olmanın ne anlamı vardı?

Yine de Sebastian bu fikri sevdi. İnsanların ağırlık sehpasında oturmak ya da koşu bandında durmadan koşmak dışında egzersiz yapabilecekleri eğlenceli, farklı yollar? Fikri sevdi ve hemen Hunter'ı arayıp olası emlak yerlerini sordu. Hunter ona potansiyel yerleri göstermeye ve fikrini sormaya başladığında Chelsea'nin gururu okşandı. Kaya tırmanışı ya da spor salonları hakkında çok şey bildiğinden değildi. Sadece onun düşüncelerine değer veriyordu ve bu da Chelsea'nin içini ısıtıyordu.

Peki ya seks?

Seks inanılmazdı.

Elbette kendini seksi hissetmek için hâlâ teçhizatına ihtiyacı vardı. Bozuk olan şey bir gecede düzelmeyecekti. Bunu biliyordu ve evdeki tüm ışıkların her zaman açık olmasından ve Sebastian'ın bazen ışıkları engellemek için yüzünde bir beyzbol şapkasıyla uyumak zorunda kalmasından dolayı suçluluk bile duymuyordu. Onun rahat etmesini istediğini söyledi ve hepsi bu kadar.

Ve bu yüzden seks yaparken derbi kıyafetlerini giydi. Ve çok seks yaptılar. Mutfakta, Chelsea tezgahın üstüne yayılmışken. Yatakta, battaniyeye sarılmışken Sebastian ona arkadan vuruyordu. Çalışma odasında. Oturma odasında, kanepede. Yine çalışma odasında. Aslında, Sebastian yoğun bir şekilde konsantrasyonunu kaybetmişken onu çalışma odasında şaşırtmayı gerçekten seviyordu. Patenleriyle gelirdi ve sonra saatlerce sevişirlerdi.

Oldukça harikaydı.

Üniformasının parçalarını da yavaş yavaş çıkarıyordu. Dün gece sadece eteğini, diz üstü çoraplarını ve patenlerini giymişti. Üstü yoktu. Göğüsleri serbestçe sallanıyordu ve Sebastian onlara o kadar çok ilgi göstermişti ki bu konuda garip hissetmemiştir. Bunun için zihinsel enerjisi yoktu. Eninde sonunda soyunarak seks yapmaya devam edebilecekti ama o zamana kadar onunla üniforması içinde eğleniyorlardı. Ve Sebastian ona hiçbir zaman kendini eksik ya da bir sorunu varmış gibi hissettirmemiştir.

Ona kendini güzel hissettirdi. Mükemmel. Mutlu hissettirdi.

Bu yüzden şüpheleri olduğunda kendini tekmelemek istiyordu.

İlişkileri hakkında hiç konuşmadılar. Bunun gerçek bir evlilik mi yoksa hâlâ -artık bonus seksin de dahil olduğu- göstermelik bir evlilik mi olduğunu hiç tartışmadılar. Elbette arkadaşlıklar. Aklına gelen her şeyi Pisa'ya mesaj atmayı bırakmış, bunun yerine Sebastian'la daha fazla vakit geçirmeye, ona yeni sabun siparişlerini sormaya ya da onunla bir derbi anekdotu paylaşmaya başlamıştı. Onunla parkta paten kaymaya giden Sebastian'dı. Geceleri kabuslarından uyandığında ona sarılan Sebastian'dı. Ona her şeyin yoluna gireceğine dair güvence veren Sebastian'dı. Dünyası Sebastian'la doluydu ve bu harikaydı.

Ama sadece Pisa onu terk ettiği için mi ona tutunuyordu? Birine tutunmak zorunda olan mutsuz bir çuval mıydı ve o sadece en son tutunacağı kişi miydi?

Daha da ötesi, bu ilişkiye çok fazla bağlandığından endişeleniyordu. Duyguları olanın kendisi olduğunu düşünüyordu. Sebastian özel bir insandı ve bazı şeyleri içine atma eğilimindeydi. Gretchen'in portresini yapmak için ona hâlâ yaklaşmamıştı. Sanatından en son bahsettiğinde Sebastian o kadar rahatsız olmuştu ki kendini kapatmış, o da konuyu değiştirmişti. Açılmakta zorlanıyordu ve o da bunu anlıyordu. Pisa'nın insanlarla derbi konuşmakta zorlandığını biliyordu, özellikle de bu yüzden terk edildikten sonra.

Chelsea'nin de dolabında kendi iskeletleri vardı. Onu asla yargılamazdı.

Ama ona her "aşkım" dediğinde merak ediyordu. Aralarındaki ilişkinin ne kadarı gerçektir, ne kadarı onun hayal gücündeydi?

* * *

Chelsea, Sebastian'ın annesinden gizemli bir mesaj aldığı anda Sebastian, Hunter'la kaya tırmanışı buluşmalarından birindeydi. Daha fazla sabun malzemesi almak için alışverişe çıkmayı tercih etmiş, Gretchen'in isteği üzerine bazı deneme sabunları yapmak için farklı gül kokuları arıyordu. Elbette düğüne daha çok vardı ama Chelsea önceden plan yapmayı severdi. Ayrıca, tamam, sabunlarıyla deney yapmayı seviyordu ve bu özellikle eğlenceli bir deney olacaktı.

Sebastian'ın annesinden kameradaki büyük "yüzleşmeden" beri haber alamamışlardı. Chelsea'nin kişisel telefon numarasını nasıl ele geçirdiğinden emin değildi. Ama bilinmeyen numaradan gelen mesajın ondan geldiğine şüphe yoktu.

Bilinmiyor: Nugget'tan uzakta özel bir konuşma yapmalıyız. Benimle bu kafede buluşmanı istiyorum. Kılık değiştirerek gel. Bu acil bir durum. Oğluma da buluştuğumuzu söyleme. Bu senin için daha kötü olur.

Vay be. Bu her türlü uğursuzluktu. Yine de kafe hemen köşeyi dönüncedydi. Chelsea hemen ona mesaj atıp yolda olduğunu söyledi. Bir hata olabilirdi ama

Zaten dışarıda olduğuna göre, kadının ne istediğine de bakabilirdi.

Sonra Sebastian'a her şeyi anlatabilir ve gerekirse o da devreye girebilirdi. Ama Chelsea küçük bir yüzleşmeden korkmuyordu. "Kıymetli Anne" Cabral'a çekilmesi gerektiğini bizzat söylemesi gerekse bile bunu yapardı.

Chelsea restorana girdi ve tanıdık, koyu renklerle bezenmiş gri saçlı bir baş ve bir grup kamera aradı. Hiçbir şey göremeyince beklemek için bara yöneldi. Rufus onun her daim var olan gölgesiydi. Onunla hiç konuşmuyor, sadece birkaç adım gerisinde duruyordu. Adamın barın diğer ucuna oturup ona başıyla selam vermesini izledi. Oraya Bayan Cabral'dan önce varmış olmalıydı. Chelsea çantalarını yanındaki tabureye bıraktı ve barmene gülümsedi ama bir su sipariş edemedi diğer taraftan biri yaklaştı.

"Psst."

Chelsea döndü ve baktı.

Ne de olsa Bayan Cabral oradaydı. Kentucky Derbisi'nde görebileceğiniz türden kocaman, beyaz, geniş kenarlı bir şapka takmıştı. Kocaman koyu renk güneş gözlükleri gözlerini kapatıyordu ve Chelsea'ye bakmak için gözlüklerini aşağıya doğru eğdi. "Ben arka tarafta bir masaya oturacağım, sen de iki dakika bekle ve bana katıl."

Tamam, bu resmen tuhaftı. Chelsea başını salladı ve Bayan Cabral'ın uzaklaşmasını izledi. Bugün o cafcaflı, yüksek renkli takım elbiselerinden birini giymemişti. Onun yerine siyah bir pantolon ve siyah bir ceket giymişti. Hah. Neden kılık değiştirme ihtiyacı duymuştu? Bunu çekmiyorlar mıydı? Bu kadının hayatındaki her şey, kişisel ve utanç verici olanlar da dahil olmak üzere filme alınmamış mıydı?

Peki neden şimdi anonim olalım? Hiç mantıklı gelmedi.

Chelsea parmaklarını tezgâha vurdu ve iki dakika gibi gelen bir süre sonunda Bayan Cabral'ın masasına yöneldi. İçeri girdi ve kadın yüzünü gizlemek için bir menü tuttu. "Oğlum bugün nerede?"

"Bir arkadaşıyla spor yapıyor," dedi Chelsea. "Sonra da emlak işlerine bakacak."

"Gayrimenkul mü? Ne için?" Bayan Cabral burnunu kırıştırdı. "Adamın mükemmel bir kasaba evi var."

Aslında ev Manhattan standartlarına göre güzel ve genişti ama kullanılmayan bir sürü küçük odası vardı. Sebastian'ın sanat odası, birkaç ayakkabı dolabından daha büyük olmayan, dağınık ve karanlık bir çukurdu. Chelsea onun çalışmak için açık, aydınlık bir stüdyoya sahip olmasını istiyordu ve o kaya tırmanışı spor salonları için emlak ararken, Chelsea de onun için yeni bir apartman dairesi arıyordu. Belki de geniş, açık odaları ve çok sayıda penceresi olan yeni binalardan birinde bir çatı katı. Ona bir broşür göstermiş ve buranın derbi antrenmanlarına çok daha yakın olduğundan ve sanatı için yer olduğundan bahsetmiş ve onun ilgisini çekmişti.

Yani onun parasını onun için harcıyordu. Ne olmuş yani? Bir keresinde ona babasından kalan vakıf fonunda ne kadar para olduğunu sormuş ve aldığı miktar karşısında donup kalmıştı. Milyarlarca. Orada öylece duruyordu. Evet, ona otuz milyon ya da daha fazlasına mal olsa bile yeni bir ev tutabilirdi.

"Yeni bir sanat atölyesi istiyor," dedi Chelsea. "Sanatında ilerlemeye çalışıyor."

"Şu aptal karalamalar mı? Hâlâ onlarla ilgileniyor mu?" Kadın başını salladı. "Çocukça aptallıklar. Büyümesi gerekiyor."

"Yetenekli biri. Çalışmalarını gördünüz mü? Çok iyi."

"Eğer ona bir boya kalemi verirsen maymun da öyle olur." Ağzı sanki tatsız bir şey tatmış gibi büzüldü. "Onu boyalarla oynamak yerine borsa oynamaya teşvik etsen daha iyi olur."

Sebastian'ın sanatı konusunda bu kadar özel olmasına şaşmamalı. Chelsea bu konuyu açtığı için hemen pişman oldu. Bayan Cabral bazen düpedüz gaddar olabiliyordu. "Neden sadece neden burada olduğumuzu konuşmuyoruz?"

"Buradayım çünkü oğlumu bırakman gerekiyor." Menüyü yere bıraktı ve ellerini kavuşturdu. "Korkarım bu iş yürümeyecek."

Chelsea ona meraklı bir bakış attı. "Tam olarak ne işe yaramayacak?"

"Evliliğiniz. Yeterince uzun sürdü ama artık bitmesi gerekiyor."

"Bu senin vereceğin bir karar değil."

"Eğer onu seviyor ve ona saygı duyuyorsanız öyledir." Bayan Cabral güneş gözlüklerini düzeltti. Ağzı hâlâ o öfkeli kaşlarını çatmıştı. "Eğer seviyorsan, hemen toparlanıp gideceksin."

"Bu hiç mantıklı değil."

"O zaman belki bu işe yarar." Çantasını açtı ve bir USB bellek çıkardı, ardından masanın üzerinden Chelsea'ye doğru kaydırıldı.

Şimdi gerçekten kafası karışmıştı. "Bunun içinde ne var?" "Bu şantaj bilgisi."

"Bana şantaj mı yapıyorsun?"

Kadının dudakları kıvrıldı. "Aptal olma. Biri bana şantaj yapıyor. Onlara ödeme yapmazsam bu videoyu yayınlayacaklar."

"Video mu? Neyin videosu?" "Bu sensin."

Chelsea'nin midesi bulandı. "Ben ne?" Sesi korkmuş bir fısıltı gibiydi.

"Kasettesin, seni aptal kız. Tam olarak bir adamla birliktesin. Bu iğrenç." USB'yi Chelsea'ye doğru çevirdi. "Eve götür ve kendin gör."

Bu nasıl onun videosu olabilir? Sevgilisinin yatak odasında kamera bulundurmasına asla izin vermemişti, müstehcen selfie'ler çeken kızlardan değildi. Bunu yapmasına imkan yoktu-

Oh, Tanrım.

Bu gerçekleşmiyordu.

Olmuyordu.

Kendini buzla kaplanmış hissetti. Sanki dünya aniden donmuş ve o da bu yıkımın içinde kalmış gibiydi.

Birinin elinde tecavüz videosu vardı. Bu adam dışarıdaydı ve onun kim olduğunu biliyordu ve bu bilgiyi kullanıp onun kırılğan mutluluğunu mahvedecekti.

Kusmak istedi.

Ölmek istedi.

Bayan Cabral'ın ağzı hareket etmeye devam etti ve Chelsea aptalca onun hâlâ konuştuğunu fark etti. Kendini kadını dinlemeye zorladı, USB bellek bir hamamböceği gibi aralarındaki masanın ortasında duruyordu. ". . . Soyadımızı geliştirmek ve bizi ünlü yapmak için çok uzun zaman harcadım. Bacaklarınızı bir arada tutamadığınız ve bunu filme almama nezaketini gösteremediğiniz için kim olduğumuzun mahvolmasına izin vermeyeceğim. Eğer kanal bunu öğrenirse, Hollywood'daki herkesin alay konusu oluruz. Buna izin vermeyeceğim ve şantajcılara para ödemeyeceğim. Bu durumu düzeltmenin en iyi yolu Sebastian'ın hayatından çıkman. Sen ortalıkta olmazsan, şantaj yapacak kimse de olmaz."

"Tamam," diye nefes aldı Chelsea.

Bayan Cabral arkasına yaslandı, Chelsea'nin bu hızlı tavrı karşısında şaşırdığı belliydi. "Kendiniz için söyleyecek bir şeyiniz yok mu?"

Ne söyleyebilirdi? Bunu daha iyi hale getirecek ne yapabilirdi? Kesinlikle hiçbir şey. Ve yapmak isteyeceği son şey Sebastian'ı incitmekti. Onun videoyu görme düşüncesi karnına saplanan bir bıçak gibiydi.

Bunu görecekti ve onun ne kadar mahvolmuş olduğunu anlayacaktı. Onun için ne kadar değersiz olduğunu. Gözlerinden sıcak yaşlar dökülmeye başladı ve Bayan Cabral'ın ona peçete uzatması onu şaşırttı.

Bayan Cabral, "Bu kişisel bir mesele değil, canım," dedi. "İşle ilgili. Bu aile benim işim. Anlıyorsun, değil mi?"

Chelsea başını salladı.

"Yani onu terk mi edeceksin? Bugün mü?" diye bastırdı.

Chelsea'nin başka ne seçeneği vardı ki? "Bu gece ona her şeyin bittiğini söyleyeceğim."

"Hemen git," diye vurguladı Bayan Cabral. "Ona bir not gönderin. Sizin için özel bir jet ayarlayabilirim. Seni kalmaya ikna etmesi için ona fırsat verme. New York'tan ayrıl ve saklan."

Hayır. Onu terk edecekti ama kendi şartlarıyla. Sebastian gece vakti bir fare gibi kaçıp gitmesinden daha iyisini hak ediyordu. Sertçe yutkundu ve USB belleği Bayan Cabral'a doğru itti. "Merak etmeyin. Fikrimi değiştirmemi sağlayacak hiçbir şey söyleyemez. Bu beni son görüşün olacak."

Bayan Cabral başıyla onayladı. "Güzel."

* * *

Chelsea metroyla eve dönerken şaşkındı. Rufus'u kaybedip kaybetmediğini bilmiyordu ve umurunda da değildi. Biri onunla sohbet etmeye çalışsaydı, fena halde başarısız olurdu. Korku zihninde tekrar tekrar yuvarlandı.

Sebastian'ı mahvetmişti.

Onu mahvetti. Evliliği kolaylık olsun diye istemişti ve şimdi neye dönüşmüş olursa olsun, nihayetinde dikkatlerden kaçmak istediği için evlenmek istemişti. O kaset ortaya çıkarsa bundan kaçınamazdı. Adı kızinkine eklendiğinde tüm saygınlığını ya da güvenilirliğini yitirecekti.

Çünkü bu sadece bir seks kaseti değil, bir suçtu. Medya bayram edecekti. Bazı insanlar bunun ortaya çıkmasından öğrenecek, diğerleri ise gıdıklanacaktı. Ne kadar korkunç olursa, o kadar çok insan bunu kontrol edecekti.

Bir gecede kötü şöhret olur.

Ve burada Sebastian'ı sanatını biraz daha halka açması için teşvik ediyordu. Bir gün bir sergi açmaya çalışacaktı. İlerlemek ve dünyaya Sebastian Cabral'ın sadece parası olan bir adamdan fazlası olduğunu göstermek için.

ve sinir bozucu bir aile. Gerçek bir yeteneği olduğunu göstermek ve bunu dünyayla paylaşmak için.

Onun adı, onun kine eklenirse çöp olur.
Dokunduğu her şeyi mahvederdi.

Bu yüzden gitmek zorundaydı.

Eve yürüdü ve kasaba evine girdi, içerisinin tamamen sessiz olduğunu fark etti. Sebastian yoktu, henüz değil. Bu iyi bir şeydi. Sebastian eve gelmeden önce toparlanıp kafasını toplaması için ona zaman kazandıracaktı.

Tüm önemli eşyalarını alabilecek kadar büyük olan en sevdiği derbi çantasını aldı ve içine kıyafetlerini ve ekipmanlarını tıktırmaya başladı.

Sonra ağır ağır yatağın kenarına oturdu, ayrılmanın sonuçları ona çarptı. Kahretsin. Gretchen'in düğünü. O düğünde yer alamazdı. Şimdi olmazdı. Ya derbi takımı? Onları da yüzüstü bırakmak zorunda kalacaktı. Sıcak gözyaşları yüzünden aşağı aktı. Herkesi hayal kırıklığına uğratiyordu.

Ama en azından Gretchen'ı terk etmek kolaydı. Her ne kadar kaçıp saklanmak istese de Sebastian yüz yüze bir vedayı hak ediyordu. Telefonunu eline aldı ve gözyaşlarını sildi, ardından Gretchen'a kötü haberi mesaj attı.

Sırada derbi kız kardeşleri var.

Yirmi Üçüncü Bölüm

Sebastian ve Hunter sabahı kaya tırmanışıyla geçirdikten sonra, annesi arkadaşlarını ziyarete gittiğini söylediği için Sebastian babasını ziyarete gitmişti. Babasıyla güzel, sakin bir öğle yemeği yemiş, onunla daha fazla vakit geçiremediği için biraz suçluluk duymuştu. Babasının sağlığı her geçen yıl daha da kırılganlaşıyordu ve sonsuza kadar yanında olamayacaktı. Sebastian, annesinin onu aile ziyaretlerinden uzaklaştırmaya devam etmesine izin vermeyeceğine yemin etti.

Cabral'ların evinden çıkarken Hunter'dan bir mesaj almıştı. Öğleden sonra gelebilir misin? Doğaçlama bir sağdıç toplantısı yapmam gerekiyor. ÖĞLEDEN SONRA 2'DE.

Sebastian olumlu bir cevap gönderdi ve ardından şoförüne doğruca eve gitmek yerine Buchanan Malikânesi'ne gitmesi gerektiğini söyledi. Chelsea'ye Central Park'ta öğleden sonra yapacakları paten antrenmanına geç kalacağını bildiren bir mesaj gönderdi ama yanıt alamadı.

Belki de hala sabun malzemeleri alıyordur.

Arabası durduğunda şoföre beklemesini söyledi. "Bunun ne kadar süreceğini bilmiyorum, o yüzden buralarda takılın." Arabadan indi ve birkaç kişinin daha park etmiş olduğunu fark etti. Bunlar diğer adamlar olmalıydı. İlk kez değil,

Sebastian, birkaç telefon görüşmesi ya da kısa mesajla kolayca çözülebilecekken neden sağdıçlar toplantısını yüz yüze yaptıklarını merak ediyordu. Ya da e-postalarla. Düğün iptal mi edilmişti? Hunter'ı bugün erken saatlerde görmüştü ve herhangi bir sorun belirtmemişti.

Tuhaf.

Hunter'ın yaşlı uşağına hızlıca bir merhaba dedi ve merdivenlerden Hunter'ın ofisine doğru ilerledi. Kapı açıktı ve hemen kapıyı çalıp içeri girdi. Birkaç adam daha oradaydı. Asher, Cooper, Levi ve Hunter.

Hunter masasının karşısındaki sandalyelerden birini işaret etti. "Oturun. Magnus'u bekliyoruz."

Otururken diğer üç adam ona temkinli bakışlar attı. "Bu da ne demek oluyor?"

"Yakında açıklayacağım." Hunter'ın yüz ifadesi ciddiydi. Yine de genelde kasvetliydi.

Sebastian omuz silkti ve telefonunu kontrol ederek Chelsea'den cevapsız bir mesaj aradı. Normalde hızlı cevap verirdi. Yine bir şey yok. Hah.

Hunter bilgisayarında çalışmaya devam ederken adamlar gergin ve rahatsız edici bir sessizlik içinde beklediler. Birkaç dakika sonra Magnus içeri girdi, iri yarı bir adamdı ve yüzünde aynı derecede şaşkın bir ifade vardı. "Merhaba çocuklar. Hepinizi burada gördüğüme şaşırdım."

Sebastian ona meraklı bir bakış attı ama tekrar telefonuna baktı. Yani kimse neler olduğunu bilmiyor muydu? Ve Chelsea neden ona cevap vermiyordu?

"Güzel. Geldin demek." Hunter'ın çakıllı sesi Sebastian'ın dikkatini çok sessiz olan telefonundan uzaklaştırdı. "Bugün buraya gelmenizi istedim çünkü hepiniz benim iyi arkadaşlarım ve iş ortaklarımsınız. Sizden düğünümde yer almanızı istedim. Hepinize güveniyorum. Gretchen'in sevdiğim ve evlenmeyi düşündüğüm kadın olduğunu biliyorsunuz ve gönlünde büyük ve gösterişli bir düğün yatıyor. Ve onu hiçbir şeyden geri çeviremeyeceğim için, ona istediği büyük düğünü yapacağım. Ki bu da

beni bugünkü toplantıya getirdi." Bir an için sinirlenmiş görünüyordu. "Aletinizi nedimelere sokmayı bırakın."

Sebastian kendini tutamadı. Homurdandı. Bu dinlemeyeceği bir kuraldı, çünkü Chelsea ile evliydi.

Sonunda kız arkadaşına istediği gibi dokunabiliyordu ve bu tam bir cennetti. Gururlu bir gülümseme ağzını kavislendirdi ve onu yatakta, ayaklarında patenlerle beklerken hayal etti. Tanrım, çok seksiydi.

"Kadınlardan biri gelin partisinden ayrılıyor ve müstakbel eşim son derece üzgün. Gretchen bütün gün çıldırdı ve ben de ona bu konuyla ilgileneceğimi söyledim."

"Suçluyum," dedi Asher. "Greer'i beceriyorum ve durmayacağım. Ve hayır, bu seni ilgilendirmez." Kol düğmelerini düzeltti ve ekledi, "Onunla konuşacağım. Düğünden çekilmekle tehdit ettiğini bilmiyordum."

"Düşmekle tehdit eden Greer değil," dedi Hunter sert bir sesle. "Gerçi şimdi başka bir sorunumuz olduğunu görüyorum. Düğünden ayrılmak isteyen Chelsea."

"Ne?" Sebastian kaskatı kesildi, vücudu tetikte olmaya başladı.

Soğuk yüz ifadesi şaşkınlıkla değişti. "Chelsea mi?"

"Et tu, Brute?" Hunter sert bir sesle konuştu. "İkiniz de ya o kadınları mutlu edin ya da Gretchen'in planlarının bozulmaması için ilişkinizi kesin. Anladınız mı?"

Bu yanlış olmalıydı. Olmak zorundaydı. Chelsea neden düğünü eksin ki? Zaten gül kokulu sabunlar için planlar yapıyordu. Bu hiç mantıklı değil. Ve neden lanet telefonuna cevap vermiyordu? Sebastian akıcı bir hareketle ayağa kalkarak, "İzninizle, bir telefon görüşmesi yapmam gerekiyor," dedi. Hunter'a sertçe başını salladı ve odadan çıkıp gözden kayboldu.

Koridorda Chelsea'yi aradı.

Doğrudan telesekretere düşüyordu, bu da onun aramalarını dinlediği ve özellikle onunla konuşmak istemediği anlamına geliyordu. Ne oluyor be? Chelsea gibi mutlu, cesur

Chelsea - pasif agresif olmak ve kavga çıkarmak. Başka bir sorun olmalıydı ve endişe kalbinin çarpmasına neden oluyordu. Chelsea söz konusu olduğunda kendini inanılmaz derecede korumacı hissediyordu. Rufus onunla mıydı?

Hemen korumayı aradı. "Karım nerede?"

"O evde, efendim."

"Bir sorun mu var? Telefonuna cevap vermiyor."

"Sormadım. Sormalı mıyım?"

"Hayır. Birazdan evde olurum. Sorun değil." Sebastian telefonu kapattı ve bunun kaba olup olmadığını umursamadı. Sadece bir an önce Chelsea'ye gitmesi gerekiyordu.

Bekleyen arabasına doğru koşmaya başladı.

* * *

Sebastian eve vardığında ev sessizdi. "Chelsea?" diye bağırdı, sonra da merdivenlerden yatak odasına koştu.

Oradaydı, eşyalarını topluyordu, bir tişörtü katlayıp çantasına doldururken hareketleri tahta gibiydi.

"Neler oluyor? Ne yapıyorsun?" Sebastian onu tutup sarsmak ya da kendine doğru çekmek istedi ama kötü anılarını tetiklemek istemiyordu. "Chelsea? Ne oldu?"

Ona baktı, gözleri merakla ölü gibiydi. Eğlence ve canlılığın ışıltısı tamamen kaybolmuştu. "Sanırım bu ilişkiyi bitirmenin zamanı geldi, Sebastian."

Göğsü sıkışmış gibi hissetti. "Neyi iptal etti?" Daha bu sabah üniformasının içine girmiş ve onu sakso çekerek uyandırmış ve tüm gün boyunca kıkırdamıştı. Bütün gün bunu düşünmüştü. O zamandan bu zamana ne yanlış gitmişti? "Biz mi?"

Başını salladı. "Evliliğimiz. Yürümüyor. Sonunda ikimiz için de faydalı olması gerekiyordu ve durduğunda, bunu durduracağımızı söyledik, değil mi? Bu yüzden ben çekiliyorum."

"Neden?" İlerledi ve kadının yanağına dokundu. Sanki ağlıyormuş gibi ıslak ve kızarmıştı. Kalbi sanki göğsünden sökülüyormuş gibi hissetti. "Kahretsin Chelsea, konuş benimle. Sorun her neyse, üstesinden gelebiliriz."

Dudağı titredi ama ifadesi garip bir şekilde ölü kaldı. Başını salladı ve ondan uzaklaştı. "Hayır, gerçekten yapamayız."

"Bu hiç mantıklı değil-"

"Biliyorum ve özür dilerim." Çantasını omzuna atıp kendine doğru çekti, sonra da adamın yanağına dokundu. Gözleri kısa bir an için yaralı ve acı doluydu, sonra tekrar o dikkatli ölü haline geri döndü. "Keşke ihtiyacın olan eş olabilseydim."

Sikerim böyle işi. Onun kolunu tuttu ve kendine doğru çekti. "Chelsea, seni seviyorum. Bu ilişkinin sahte olduğu konusunda söylediklerimin canı cehenneme. Seni seviyorum. İlk öpüştüğümüzde sana aşık oldum. Senin kocan olmak istiyorum. Karım olmanı istiyorum. Yapma bunu. Gitme. Konuşalım. Lütfen."

Dudağını ısırdı ve tüm vücudu titredi. Bir an için umut yeniden alevlendi. Eğer tereddüt ediyorsa ...

Ama hayır, başını salladı. "Yapamam, Sebastian."

"En azından bana nedenini söyle." Sesi kederliydi. Tüm dünyası sona eriyormuş gibi hissediyordu. Mutsuz olduğu ve acı çektiği açıktı. Başına bir şey gelmişti ve ona izin vermiyordu. "Bana bunu neden yaptığını söyle."

Çantasını daha yakın tuttu ve onun kollarından çekildi. "İstemiyorum."

"Yapamaz mısın?"

"Yapmayacağım," diye düzeltti ve gözlerinde parıldayan yaşlarla karşılaştırıldığında ironik görünen hafif bir gülümseme verdi. "Güle güle, Sebastian."

Sinirlenen adam onu bıraktı. Onunla paylaşmamayı mı tercih ediyordu? Onu rahatsız eden her neyse, bunu onunla paylaşmak istemiyor muydu? Bu konuda çok netti. Bu

paylaşamadığından değildi. Paylaşmak istememesiydi.

Onu hayatında istemiyordu.

Ve Tanrım, bu çok acıtmıştı. "Seni seviyorum Chelsea," dedi tekrar, sesi boğuklaşmıştı. "Lütfen. Bunu bana yapma. Bize yapma. Sahip olduğumuz şeye."

Başını tekrar salladı ve onun yanından geçti. "Gitmem gerekiyor."

"Nereye gidiyorsun?" Bunu da mı inkar edecekti?

Merdivenlerden inmeye devam etti. "Austin'e. İşleri yoluna koyana kadar bir süre Pisa'yla kalacağım."

"Seni görmeye gelebilir miyim? Konuşabilir miyiz? Yani-"

"Hayır," dedi çabucak. "Sebastian, hayır. Lütfen. Bunu burada bitirelim, tamam mı?" Chelsea merdivenlerin dibinden ona baktı ve o kadar kırılgan ve üzgün görünüyordu ki Sebastian ona sarılmak ve her şeyi onun için daha iyi hale getirmek istedi.

Ama o bunu istemedi. Onu istemiyordu. Ve bu kalbine saplanmış bir bıçak gibiydi.

Ona hoşça kal demek için elini kaldırdı ama o çoktan gitmişti. Merdivenlerin tepesine yığıldı, afalladı ve mükemmel bir hayatın nasıl bu kadar hızlı ters gittiğini merak etti.

* * *

Onu sevmiyordu.

Sebastian farkına vardığı şeyin canını ne kadar acıttığını görünce şok oldu. Chelsea'nin ilişkilerinde mutlu olduğunu düşünmüştü. Arkadaşlık ve sahte bir düğün olarak başlayan ilişkilerinin çok daha fazlasına dönüştüğünü düşünmüştü. Onunla gurur duyduğunu düşünmüştü. Sanatını seviyordu. Eskizleri hakkında konuşmasını dinlemeyi seviyordu. Film izlerken saçlarıyla oynamayı ya da parkta paten kayarken onu peşinden sürüklemeyi seviyordu.

Onun arkadaşlığından, vücudundan hoşlandığını düşünüyordu. Hayatından. Aşkından.

Ne de olsa onu sevdiği çok açık değil miydi? Yaptığı her şeyde, olduğu her şeyde bu vardı. Chelsea tüm eskizlerinin ilham kaynağıydı. Geceleri rüyalarında, boş zamanlarında gündüz düşlerindeydi ve onun kahkahalarının sesi için yaşıyordu. Onun için her şeyi yapardı.

Ve onu terk etmişti. Hiçbir açıklama yapmadan ve konuşmayı basitçe reddederek.

Bu reddediş onu her şeyden çok yaralamıştı. Aralarında ne olursa olsun, güven yoktu. Dostluk yoktu. Sevgi yoktu.

Her şey onun tarafındaydı ve görünüşe göre onun için fark etmiyordu. Acı içinde başını ellerinin arasına gömdü ve saatlerce merdivenlerin başında öylece kaldı. Vücudundaki her kemik Chelsea'nin peşinden gitmek istiyordu. Onu durduran tek şey, Chelsea'nin işinin bittiğini ve daha fazlasını istemediğini açıkça belirtmiş olmasıydı. Onunla hiçbir şey yapmak istemiyordu.

Ve onu o kadar çok seviyordu ki canı yanıyordu.

Sendeleyerek ayağa kalktığı anda, bir noktada gece olduğunu fark etti. Saatlerdir merdivenlerde oturmuş, boşluğa bakıyordu. Chelsea'yi ve onu nasıl kaybettiğini düşünüyordu... neyi yanlış yaptığını bile bilmeden. Başka biri mi vardı? Tanrım, bu düşünce karnına saplanan bir bıçak gibiydi. Artık daha iyi miydi? Sebastian onu başka birine dönebilmesi için "iyileştirmiş" miydi?

Kahretsin, bir içkiye ihtiyacı vardı.

Merdivenleri hızla inerek resmi yemek odasındaki bara yöneldi. İkisi de pek işe yaramadı çünkü Chelsea içki içmediği için o da içki içmiyordu. Şimdi mi? Sikerim böyle işi. Kör kütük sarhoş olacak ve acısını biraz Maker's Mark ile dindirecekti. Şişeyi açtı ve bardağı atlayıp doğrudan boynundan içti. İki yudum yanık viski içtikten sonra dönüp odaya baktı. Adres etiketleri masanın bir ucuna düzgünce dizilmişti.

Chelsea'nin işi için masa. Öfkeli bir yudum daha alarak kâğıtları yere fırlattı.

Ve sonra kendini huysuz küçük bir çocuk gibi hissetti. İç çekerek şişeyi yere bıraktı ve kâğıtları dikkatlice aldı. Siktir. Sadece . . . siktir.

Akşamın büyük bölümünde içti ve mırıldandı. Yemek odasından çıktı ve oturma odasına gitti. The Notebook hâlâ Blu-ray oynatıcısının üstünde duruyordu ve onu açtı. Çenesi sıkıştı ve daha fazla viski içip gelmiş geçmiş en boktan, en az erkeksi filmi izledi, çünkü bu ona Chelsea'yi düşündürüyordu.

Ve yüz yüze olmasa bile ruhen onunla birlikte olmak istiyordu.

Yirmi Dördüncü Bölüm

Bir şey yüksek sesle çarparak Sebastian'ı uyandırdı.

Başını kaldırıp etrafına baktı. Televizyonda The Notebook'un DVD menüsü dönüp duruyordu. Kanepeye yüzüstü uzanmıştı ve tasarım deri üzerinde bir salya birikintisi bırakmıştı. Viski şişesi sehpanın üzerindeydi, sadece bir yudum kalmıştı.

Onu aldı ve geri kalanını yine de içti.

Siktir et.

Gürültü geri döndü ve Sebastian doğruldu. Birisi ön kapıya vuruyordu.

Chelsea mi?

Sebastian sendeleyerek kapıya doğru yürüdü. Pencerelerden içeri güneş ışığı doluyordu ve başı zonkluyordu. Ağzı bütün gece çöp yalamış gibi hissediyordu. Ön kapıya ulaştı ve ellerini ağır ahşaba bastırdı, sonra gözetleme deliğinden dışarı baktı.

Rufus, iri ve ağır yüz hatlarında onaylamayan bir ifadeyle merdiven sahanlığında duruyordu.

Lanet olsun. Chelsea olmaz. Kapıyı bir aralık açtı ve güneş ışığından irkildi, gözleri sadece yarıktı. "O burada değil.

artık. Avukatıma sana son bir çek kesmesini söyleyeceğim. Hizmetleriniz için teşekkürler."

Adamın kalın kaşları kalktı. "Seni terk mi etti?"

Sebastian'ın ağzında acı bir gülümseme belirdi. "Sanırım öyle, ha? Ne kadar şanslıyım."

Rufus sadece başını eğdi. "Bunun dün annenle tanışmasıyla bir ilgisi var mı?"

Sebastian hareketsiz kaldı. Kusmuğun tadı ağzını doldurdu ve safrayı bastırmak zorunda kaldı. "O ... ne?" Kelimeler boğazında düğümlendi.

"Annenle bir restoranda tanıştı. Annen kılık değiştirmişti. Şapka ve güneş gözlüğü. Kamera yoktu. Bir süre konuştular..." Durakladı ve küçük bir not defterini karıştırdı. "Yedi dakika. Sonra Chelsea gitti ve eve geldi. Mutlu görünmüyordu."

Lanet olası annesi. Anne Precious'un plastik cerrahiyle şekillendirilmiş boynunu sıkacaktı. Karıştığı için Allah belasını versin. Tabii ki onunla bir ilgisi vardı. Bunu erkenden göremeyecek kadar aptaldı. "Sözümü geri alıyorum," dedi Sebastian kalın bir sesle. "Hâlâ maaş bordrosundasın. Ben seni tekrar arayana kadar kendini tatilde say."

Rufus başıyla onayladı. "Sizin için yapabileceğim başka bir şey var mı?"

Annemi bir daha konuşmasın diye susturmak mı? "Ben iyiyim."

Pek sayılmazdı. Şu anda Sebastian'ın hayatındaki hiçbir şey "iyi" olarak nitelendirilemezdi.

Ama bunu düzeltecekti, o yüzden ona yardım edin. Ve her şeye karışan annesinden başlayacaktı.

* * *

Sebastian duş alıp giyindiğinde akşamdan kalmalığı büyük ölçüde geçmişti. Şoförünün gelmesini bekleme zahmetine katlanmadı, onun yerine annesinin binasına gitmek için bir taksiye bindi. İçinde biriktirdiği öfke yavaş yavaş artıyordu, ta ki Sebastian onu gördüğü anda patlayacakmış gibi hissedene kadar.

Eğer Chelsea'yi bir şekilde incitmiş olsaydı, nasıl davranacağını bilmiyordu. Annesinin tuhafliklarına tahammül ediyordu çünkü o ailedendi ve babasıyla kardeşlerini seviyordu. Ama annesi şovuna ne kadar alışır, ondan o kadar az hoşlanıyordu.

Bu, ilişkilerini tamamen bozabilirdi. Yaşlı babasının kendisinden çok daha genç ve şöhret takıntılı karısına hâlâ tapıyor olması umurunda değildi. Eğer annesi Chelsea'yi sonsuza dek kaybetmesine neden olduysa, kendini kaybedecekti. Gerçekten, gerçekten.

Sebastian kapıyı çalma zahmetine girmeden annesinin çatı katına daldı. Kapıdaki "FİLM ÇEKİMİ SAKİN!" yazısını görmezden geldi ve hışımla içeri girdi. "Anne? Konuşmamız gerek. Hemen şimdi."

Annesi tırnaklarını yaptırırken başını kaldırıp baktı. Arkadaşı Betty yanında oturuyordu ve manikürcü de önündeki oje şişeleriyle onların arasında oturuyordu. Kanepelerde otururlarken kameralar onları çekiyordu, şüphesiz son zamanlarda onları kızdıran biri hakkında dedikodu yapıyorlardı.

Chelsea olmasa iyi olur, yoksa kendi annesine dava açtığı için suçlu duruma düşecekti.

Bayan Cabral elini manikürcüden çekti ve onlara üfledi. "Nugget, film çekiyoruz. Bunun beklemesi gerekecek."

"Beklemeyecek. Karıma ne dediğini bilmem gerek." Burun delikleri öfkeyle alevlendi ve Sebastian'ın ona saldırıp gerçeği ağzından kaçırmaması için her şeyi yapması gerekti.

Solgunlaştı. Uzaklara bakarak ellerini kameralara doğru salladı. "Çekimi durdurun. Durun. Bırakın kalkayım." Kendini derin kanepeden kurtardı ve hem Betty hem de tırnakçı kadın onun yolundan çekildi. Bayan Cabral ayağa kalktı, beyaz pantolonunu düzeltti ve oturma odasından dışarı çıkarak Sebastian'a kendisini takip etmesini işaret etti. Hâlâ öfkeyle kaynayan Sebastian da öyle yaptı.

Mutfağa gitmek yerine babasının çalışma odasına yöneldi ve kapıları arkalarından kapattı. "Dinle, Nugget, kızgın olduğumu biliyorum-"

"Ne kadar kızgın olduğumu tahmin bile edemezsin," dedi sesi kısık bir şekilde. Kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu. "Karıma ne dedin sen?"

Ona soğuk bir bakış attı. "Sana söylemedi mi? O senin için iyi değil, sevgilim. Karalama yapmanı teşvik etmesi ve ardından bu en yenisi arasında, gerçekten düşünmüyorum-"

"Ne düşündüğün umurumda değil anne. Onu seviyorum. Onu seviyorum ve hayatımda olmasını istiyorum. Şimdi aklımı kaçırmadan önce bana ne yaptığını söyle."

"Yani gitti mi?"

"Dün ayrıldı. Bana nedenini söylemeyi reddetti. İşimizin bittiğini söyledi. Sorumlunun sen olduğunu biliyorum. Şimdi çıkar ağzındaki baklayı."

"O senin için doğru kişi değil, Nugget-"

Aklını tamamen yitirmek istemesine rağmen sakinliğini korudu. "Bana yardım et anne, eğer hemen şimdi tükürmezsen-"

"Seks kaseti var," diye tısladı annesi. "İnanılmaz derecede kaba, berbat bir seks kaseti."

Duymayı beklediği şey bu değildi. "Neden bahsediyorsun sen?"

"Değerli, tatlı gelininiz kamera önünde bir adamla seks yaptı. Adamın kendisine her türlü iğrenç şeyi yapmasına izin verdi." Kadının ağzı bu sözler karşısında tiksintiyle büzüldü. "Birisi Cabral ailesine şantaj yapmak için görüntüleri bana gönderdi. Onlara çok büyük miktarda para ödemezsem görüntüleri yayınlayacaklardı. Durumu hallettim ve şantaj yapmasına gerek kalmaması için hayatından çıkmasını önerdim." Tırnaklarına üfledi. "Ne kadar mantıklı bir kız olduğunu şimdi anlıyorum. I-"

"Anne. Dur. Konuşmayı kes." Sebastian uzaklaşmak zorundaydı, yoksa hasta olacaktı. Odanın içinde volta atmaya başladı, zihni büyük bir ıstırap içindeydi.

Bu bir seks kaseti değildi. Bunu biliyordu. Birisi onun tecavüzünü filme çekmişti ve şimdi bunun üzerinden ailesine şantaj yapmaya çalışıyordu. Bu tamamen mide bulandırıcıydı. O kasetin dışarıda olduğunu ve birinin onu yayınlamakla tehdit ettiğini düşündükçe kusmak istiyordu.

Sonra da yumruğunu duvara vurmak istedi. Birisi Chelsea'sine tecavüz etmiş ve bunu kayda mı almıştı? Ve serbestçe dolaşıyorlar mıydı?

Sana anlatamayacağımdan değil. Anlatmayacağım.

Onu hayatının en kötü anı hakkında konuşturmaya çalışmıştı ama o bunu yapamayacak kadar çok acı çekiyordu. Sonra da konuyu değiştirip kendisiyle ilgili hale getirmişti. Paylaşmadığı için incinmişti. Tabii ki paylaşmayacaktı. Lanet olası bir kabustu.

Yemek masasındaki yontulmuş orta sehpayı kaptığı gibi duvara fırlattı. Bir gümbürtüyle paramparça oldu, camlar aşağıya yağdı.

"Nugget! Bu da ne-"

"Kahretsin," diye öfkелendi Sebastian. "Ne yaptığının farkında mısın anne?" Chelsea'yi ve onun geçen günkü boş, paramparça ifadesini hayal etti. Yaşadığı ıstırapı hayal bile edemiyordu.

Onu korumak istediğı için gitmişti. Bu ironi onu hasta ediyordu. Korunmaya ihtiyacı olan Chelsea'ydi ve onu yok etmeye kararlı bir aileye getirmişti.

"Bu aileyi kurtarmaya çalışıyordum, yaptığım buydu." Ses tonu savunmaya yönelikti. "Eylemlerim hakkında ne düşünürseniz düşünün-"

"Bu bir suçun videosu," diye atıldı Sebastian. "Chelsea üç yıl önce uyuşturulmuş, tecavüze uğramış ve çöpe atılmış. Hâlâ kâbuslar görüyor. Ve sen bunu onun yüzüne fırlattın."

Bayan Cabral nefesini içine çekti. "Ne?"

Ona Chelsea'nin hikayesinin kısaltılmış bir versiyonunu anlattı. Kabuslarını ve ışıklar kapalıyken uyuyamamasını. O da

ona söylemek istememişti ama annesinin yüzünde beliren dehşet biraz daha yüzüne vurmamak için kendini çok iyi hissettiriyordu.

Sandalyelerden birine güçsüzce oturdu ve gözlerini masaya dikti. "Ah, Sebastian. Bilmiyordum. Sadece tahmin ettim."

"Videoyu izledin mi?" "Pek bir şey izlemedim. Çok kabaydı."

"Gönüllü olarak katılıyor gibi görünüyor muydu?" Bayan Cabral bir elini ağzına bastırdı.

Bu onun için yeterli bir cevaptı. "Bu konuda bana gelmediğine inanamıyorum anne."

"Nereden bilebilirdim ki? Bize şantaj yaptı. Ortaya çıkarsa neler olacağını bir düşünsene." Başını yavaşça salladı. "Ona çok kaba şeyler söyledim. Her şeyi berbat ettim, Sebastian. Ondan nefret etmiyorum, biliyorsun. Bu sadece dizi için bir hikaye. Gelecek sezon ondan hoşlanmaya başlamam gerekiyor."

"Yeni bir hikaye çizgisi bul, anne. Kanser hikayesini bırak, oğlunun yeni karısından nefret etme hikayesini bırak. Hepsinden kurtul. Daha da iyisi, hayatını televizyon programıyla yaşamayı bırak, tamam mı? Babamın yanında ol. Sence daha ne kadar buralarda olacak?"

"Bu hiç adil değil."

"Ne, gerçeği kullanmak mı? Buna pek aşina olmadığının farkındayım ama hayat senaryo değildir anne. Böyle bir şey yapıp sonuçlarına katlanmayı bekleyemezsin." Başını salladı ve yakınlarda fırlatabileceği başka bir şey olmasını diledi. Belki bir sandalye. "Chelsea tanıdığım en güzel insan, içi dışı bir ve verdiği zarar hakkında hiçbir fikrin yok."

Mücevherli bir selpak kutusunu yanına çekti ve gözlerini kurulamaya başladı. "Çok özür dilerim. Ben sadece senin için en iyisini istedim."

Sebastian burun kemiğini sıktı. Annesine söylenip durmanın bir yararı yoktu. Bunu çözmesi ve işleri yoluna koyması gerekiyordu. Bir şeyler yapmak için ilerleme kaydetmeye başlamalıydı.

Chelsea geri döndü. Ama önce o lanet videoya ihtiyacı vardı. "Dosya hâlâ sende mi?"

Bayan Cabral incilerini sıkıca kavradı. "Bayan Cabral'ın Bu mu?"

"Siktir, hayır." Bu düşünce onu hasta etti. "Ben alacağım polise ver. O hasta herifin tutuklanmasını istiyorum." Yumruklarını tekrar tekrar sıktı. Karşısındaki pisliği hayal etti ve onun kendini beğenmiş, sırtan yüzünü yumrukladığını hayal etti.

Zavallı Chelsea. Tanrım, şu anda kendini ne kadar ihanete uğramış ve ihlal edilmiş hissediyor olmalıydı. Bunu onun için düzeltmeliydi. Onu bir daha görmek istemese bile, bunu onun için düzeltmek zorundaydı. En başta ailesine karışmış olması onun suçuydu. Öyle olmasaydı, kaset hiç ortaya çıkar mıydı? Acısı gömülü kalabilir ve mutlu hayatına devam edebilir, arkadaşlarıyla paten kayabilir ve sabunlarını yapabilir. Gretchen'in düşününe katılabilirdi.

Ona sahip olmayı hak etmiyordu.

"Polise gitmen iyi bir şey Sebastian," dedi annesi cesaretle. "Onlar ne yapacaklarını bilirler. Ama bu adam bilginin dışarıda olduğunu öğrendiğinde, peşimize düşmezler mi?"

"Bilmiyorum ve umurumda da değil."

"Benim hakkımda ne düşünürseniz düşünün, babanız ailesinin çamurla lekelenmesini hak etmiyor."

Sebastian dişlerini sıktı. Annesi, zayıf olduğunuz yerleri hedef almakta çok iyiydi. "Ne öneriyorsun?"

"Polis bu adamı yakalayana kadar video hakkında sessiz kalmanız gerekecek. Gazetecilerin dikkatini dağıtacak başka bir şey bulacağım."

"Ne gibi?"

Ona sinsi bir bakış attı. "Lisa'yı işe alacağım. Ünlü olmak istiyor ve nasıl olacağı umurunda değil. Sen bu işi bana bırak. Gazeteler için yeni bir hikâyemiz olacak ve şantajcını korkutup bir süre sessiz kalmasını sağlayacak."

Başını salladı. "Sen yapman gerekeni yap. Ben Austin'e gidip Chelsea'yi alacağım ve ona haber vereceğim."

Annesi elini koluna koydu. "Bekle, bunu yapamazsın."

"Ne demek istiyorsun?" Chelsea'nin acı çektiğini ve incindiğini bilmek mi? Bu onu bir yara gibi kemiriyordu. Ona kasetin umurunda olmadığını söylemeliydi. Onu sevdiğini, hâlâ istediğini ve annesinin yanıldığını. Geri gelebileceğini.

Bunu onun için biraz da olsa düzeltebileceğini umuyordu.

"Onunla iletişime geçemezsiniz. Bize şantaj yapan her kimse belli ki ailenin izinden gidiyor. Eğer peşinden giderseniz, bir şeyler olduğunu anlarlar. Polise gideceğimizi söylersek, onları asla yakalayamayabilirsiniz. Yapabileceğiniz en iyi şey, her şey normalmiş gibi davranmaktır."

"Ama Chelsea-"

"Dediğin gibi Austin'de. Ve şantajcıdan herhangi bir güncelleme almadım, bu da onu değil seni izledikleri anlamına geliyor." Başını hafifçe salladı. "Hiçbir şey olmuyormuş gibi davranman gerekecek."

Varlığının her zerresi bu düşünceye isyan etti. Chelsea'yi korumak, daha fazla zarar görmesini engellemek istiyordu. Onu kollarına almak ve her şeyin yoluna gireceğini bilmesini sağlamak istiyordu. Onun bir daha incinmesine asla izin vermeyecekti. Onu Austin'de, acı içinde ve incinmiş halde bırakmak... bu onun olduğu her şeye aykırıydı. "Bunu bilmeyi hak ediyor."

Bayan Cabral elini salladı. "O zaman söyle ona. Koş Austin'e git ve şantajcıyı ihbar et ve ona adalet sağlama şansına elveda de. Yetkililere gittiğini öğrenirlerse bu kişinin oturup polisin gelip onu almasını bekleyeceğini mi sanıyorsun?"

Kadın haklıydı, yüreği parçalanarak fark etti.

Chelsea için adaleti sağlamak için, onun en kötüsüne inanmaya devam etmesine izin vermesi gerekecekti.

Yirmi Beşinci Bölüm

On Gün Sonra

"Seni seviyorum kızım ama bu akşamki maçına o üzgün suratla gelersen sana pist tarafından uçan bir dirsek atarım," dedi Pisa evinde koşturup derbi kıyafetlerini toplarken. Dirsekliliklerinden birini kaldırdı ve kokladı. "Bu sana da B.O. gibi kokuyor mu?"

"Eğer sormak zorundaysanız, evet, öyle," dedi Chelsea. "Ve ben iyiyim. Gerçekten." Evet, bugün dördüncü çikolata kaplı kraker paketini yiyordu ama siktir et. Geçen hafta kova kova dondurma ve çikolata yiyerek beş kilo almışsa ne olmuş yani? Hiç önemi yoktu.

Yüzünü doldurmak her zaman ağlamaktan daha iyiydi.

"Bu benim banketli pistteki ilk oyunum.

beni aşağı çekme, tamam mı?" Pisa pedlerine Febreze sıktı, kokladı ve sonra tekrar sıktı. Austin banked-track derbi takımlarından biri oyuncular ve hamilelikler yüzünden kötü bir dönem geçirmiş ve Pisa yedek kalmıştı. Bu gece, o oynayacaktı.

Bütün hafta Chelsea'nin saçmalıklarıyla uğraştıktan sonra bunu hak etmişti. Etrafında olması gereken berbat bir misafir olduğunu biliyordu. Pisa'nın kapısında belirip üç gün boyunca hıçkıra hıçkıra ağladıktan sonra nihayet kabuğundan çıkmaya ve Austin'de yeni bir hayat kurmayı düşünmeye başlamıştı. Sabun işine yeniden başlayabilirdi. Burada derbiye katılabilirdi. Yeniden başlayabilirdi.

Düşüncesi bile kusma isteği uyandırdı.

Bu sadece Rag Queens'i, Gretchen'i ve New York'u özleyeceği anlamına gelmiyordu. Bu sadece Sebastian'ı her zerresiyle özleyeceği anlamına gelmiyordu.

Son bir ay içinde hem o hem de Pisa hayatlarına devam etmişlerdi ve bu çok garipti.

Pisa'nın artık bir erkek arkadaşı vardı, derbiye meraklı, uzun, kalın sakallı ve ekose gömlek giyen Austinli bir hipster. Adı Drew'du ve iyi biriydi ve Pisa mutlu görünüyordu. Aslında Austin'de çok uzun zamandır olmadığı kadar mutlu görünüyordu. Bu sadece derbinin (düz pistten banklı piste) ve erkek arkadaşının değişmesi değildi. Yeni işini ve yeni şehrini seviyordu.

Ve Chelsea tüm bunlardan nefret ediyordu çünkü tek istediği Sebastian'la birlikte evde olmaktı. İkisi de mutsuz ve yalnızken, mutsuz ve yalnız olmak çok daha kolaydı.

Ve bu onu kötü bir arkadaş yaptı.

Chelsea ağzına çikolata kaplı bir çubuk kraker daha tıktırdı ve Sebastian'ı düşündü. Tekrar ağlamamaya kararlı bir şekilde gözlerini hızla kırptırdı. Ağlamaktan gözleri sürekli şiş ve sıcak hissediyordu. Muhtemelen ihanete uğramış gibi hissediyordu. Duygularını dışa vuruyor muydu? Yoksa hepsini içine mi atmış, ona son derece öfkeli miydi?

Daha da kötüsü, teselliği Lisa'da mı arıyordu? Lisa'nın Sebastian'ın yatağına atlamaya çok hazır olduğunu biliyordu. Bu düşünce ağzına bir simit daha atmasına neden oldu.

Her şey çok canını yakıyordu. Sebastian onu sevip kucağına alsaydı ve video hakkında daha iyi hissetmesini sağlasaydı, bununla başa çıkabilirdi diye düşündü. Ama ona en çok ihtiyaç duyduğu anda Sebastian'ı kaybetmek?

Bu onu umutsuz ve boş hissettirdi.

Bunun onun hatası olmadığını biliyordu. Kendini utandırmıyordu. Bu sadece tek başına omuzlanması zor bir yükü. Ve Pisa yardım etmeye çalıştı, gerçekten yardım etti ama Chelsea hem sevdiği adamı kaybetmenin hem de videonun ortaya çıkmasının şokunu yaşarken? Tamamen içine kapanmamak çok zordu. Kendini rahat yiyeceklerle çevrelemek, eşofman giymek ve aylarca kanepeden kalkmamak.

Ama Pisa bu akşamki maç için heyecanlıydı. Chelsea de ne kadar üzgün ve mutsuz olursa olsun arkadaşını desteklemek istediğini kabul etmek zorundaydı. Chelsea'nin yanında olmuştu ve Chelsea'nin onun maçına gitmesi onun için çok şey ifade edecekti.

O da gitmeye söz vermişti.

"Maç için ne zaman yola çıkman gerekiyor?" Chelsea kendini koltuktan kalkmaya zorlayarak sordu.

Pisa onun yanından hızla geçti, şüphesiz daha fazla dağınık malzeme arıyordu. "Drew yarım saat içinde bizi alacak ve bir şeyler yiyeceğiz, sonra da ısınmak için içeri girmem gerekiyor. Geliyor musun yoksa burada mı kalacaksın?"

"İlk bankalı pist maçınızı görmeyi nasıl kaçırabilirim?"

Pisa mutlu bir çığlık attı ve Chelsea'nin kollarına uçarak ona sarıldı. "Sen en iyi arkadaşsın!"

Chelsea de ona sarıldı, keşke o da bu kadar mutlu olabilseydi.

Bunu atlatacaktı. Atlatacaktı. Daha önce de cehennemden geçmiş ve diğer taraftan çıkmıştı. Bunu tekrar yapabiliirdi.

Chelsea ve Drew tribünlerde kendilerine pisti çok iyi görebilecekleri koltuklar seçtiler. Buradaki stadyum Chelsea'nin paten kaymaya alışkın olduğu stadyumdan çok farklıydı. Daha çok eklektik bir depo havası vardı ve kalabalık NYC'dekinden daha gürültülüydü. Pistte iki kız patenlerin üzerinde sahte yastık dövüşü yapıyor ve yüksek sesle müzik çalıyordu. Eğlenceliydi ama evi değildi ve New York'tan ayrılmak zorunda kaldığı için pişmanlık duydu. Rag Queens'in antrenmanda ne durumda olduğunu ve bir sonraki maçta onun yerine kimin kayacağını merak ediyordu. Küçük, mutsuz bir iç çekişle sodasını yudumladı.

"Bira ister misin?" Drew sordu. "Gidip bir tane alacağım."

"Hayır, teşekkür ederim." Paket bardağını havaya kaldırdı. "Ben böyle iyiyim."

"Hemen döneceğim," dedi ve imtiyazlara yöneldi. Tam o sırada telefonu gelen bir aramayla titredi. Sebastian'ın adını gördü ve kalbini mutsuz bir şekilde çarptırarak doğrudan sesli mesaja gönderdi.

Son on gündür onu sürekli arıyordu ve kadın cevap vermeyi reddediyordu. Bu çok zordu. Onun sesini duymak onu mahvedecekti. Bu yüzden korkakça davrandı ve ondan kaçtı. Ne olmuş yani? Bu kısmı aklından çıkarmaya ve ilerlemeye çalışıyordu. Sürekli Sebastian'a, hayatının nasıl bir harabeye dönüştüğüne ve sevdiği adamı nasıl kaybettiğine ağlarsa ilerleyemezdi.

Bu yüzden görmezden geldi, çünkü daha az acıtıyordu.

Onun da kendisine mesaj attığından şüpheleniyordu. O da öyle yapardı. Elbette bunu önceden tahmin etmiş ve telefonunun ayarlarını gelen mesajları göstermeyecek şekilde düzenlemişti. Bakmaya hazır olana kadar hepsini görmezden geldi.

Asla hazır olmayabilirdi. Kaybetme duygusu ve Sebastian'sız kalmanın acısı son on günde bir nebze olsun azalmamıştı.

Yakınlarda bir yabancı oturdu ve ona değerlendirci bir bakış attı. Ahh. Ona kibarca gülümsedi ve sonra telefonunda bir şeylere bakıyormuş gibi yaparak Drew'un hemen dönmesini diledi. Hava durumu uygulamasına ancak bu kadar uzun süre bakılabilirdi, o yüzden bir haber sitesine geçti.

Ve bir nefes çekti.

Kaballar Kuşatma Altında: Bir Aileyi Sarsan Video.

Cildi korkuyla karıncalandı. Oh, hayır. Hayır, hayır, hayır. Midesi mide bulandırıcı bir şekilde çalkalandı ve başlığa baktı. Lütfen, hayır. Bu yüzden gitmemiş miydi? Sebastian'ı korkunç geçmişinden korumak için? Bakmak istemiyordu ama bakmak zorundaydı. Makaleye tıkladı ve kusmak isteyerek göz gezdirdi.

The Cabral Empire
adlı reality
televizyon
programından Lisa
Pinder-Schloss,
Media Weekly'ye
özel bir açıklama
yaptı,

esk
i bir erkek
arkadaşının elinde
ikisinin seks kaseti
olduğunu ve bunu
en yüksek teklifi
verene açık
arttırmayla
satmakla tehdit
ettiğini açıkladı.
Videonun birkaç yıl
önce Pinder
Schloss'un serbest
stil motokros yıldızı
Dirk Zayven ile
ilişkisi olduğu

dönemde çekildiği
iddia ediliyor.

Pinder-Schloss
avukatı aracılığıyla
bir açıklama yaptı.
"Bu kaset, bir erkek
ve bir kadın
arasındaki özel bir
an için çekilmiştir.
İlişki sona erdiğine
göre, bir zamanlar
özel olan bir şeyin
şimdi sergilenmesi
gerektiği anlamına
gelmez ve
birilerinin dönüp
bunu kamuya açık
hale getirmeye
çalışması son
derece mide
bulandırıcıdır.
Avukatlarım bu
konuyu sonuna
kadar takip etme
niyetindeler.

müm
kün olduğu ölçüde.
Bunun serbest
bırakılması için
mücadele edeceğiz.
Buna izin
verilmeyecek."

Pinder-Schloss
şu anda Dolph
Cabral ile çıkıyor ve
The Cabral Empire'in
bu gelecek
sezonunda yoğun
bir şekilde yer
alacak.

Makale kadın ünlüler ve internetteki mahremiyet eksiklikleri hakkında devam ediyordu ama Chelsea'nin görüşü bulanıklaştı. Yavaşça nefes verdi.

Başka bir video mu vardı? Lisa'nın mı? Ve şimdi mi ortaya çıkıyordu? Bu hiç mantıklı değildi. Kalbi Lisa için acıyordu. Chelsea'yle aynı cehennemi yaşamak, ama daha tanınmış biri olmak zor olmalıydı. Ona ulaşabilmeyi, yaşadıklarını anlayan bir başkasının olduğunu bilmesini sağlamayı diledi. Ama ondan gelen bir telefon hoş karşılanır mıydı? Bundan şüpheliydi.

Bankta yanına bir erkek oturdu ve Chelsea kaskatı kesildi. Şu an ona asılmanın zamanı değildi. "Koltuk dolu," dedi, başını kasıtlı olarak telefonundan kaldırmadan.

"Çok yazık," dedi tanıdık bir ses, kalabalık kükremeye başladığında zar zor duyulabiliyordu. Chelsea başını kaldırıp Sebastian'ın yüzüne baktı, tam da o gece herkesi maça davet eden spikerin sesi hoparlörlerden yükselirken. Şaşkınlıkla ona baktı. O burada mıydı?

Onun yanında mı?

Sebastian gülümsedi, güzel ağzının kenarları kıvrıldı, gözleri kırıştı ve kadın onun yüzünün erkeksi güzelliğinde kayboldu. Başka bir şey daha söyledi ama kalabalığın gürültüsü arasında kayboldu. Ve birden onlardan nefret etmeye başladı. İhtiyacı olduğunda dünya neden sessiz olamıyordu?

Kükreme daha da arttı ve başını sallayıp kulağına dokunarak adamın söylediklerini kaçırıldığını belirtti.

Sebastian eğildi ve "Bir yerde konuşmak ister misin?" diye bağırdı.

Kendini onun kollarına atmak ve yüzünü boynuna gömmek istedi. Ama müzik değişti ve Pisa'nın yeni takımı kaymaya başladı, tam o sırada Drew onun diğer tarafına oturdu. Kalmalı mıydı yoksa gitmeli miydi? Pisa anlayacak mıydı? Ya da Sebastian'ın Chelsea'nin yanında olduğunu bilecek miydi? Tereddüt etti, kararsız kaldı ve sonra Sebastian'a beklemeleri gerektiğini belirten bir parmak kaldırdı ve ardından pisti işaret etti. "Ona tezahürat yapmak için kalmalıyım," diye bağırdı.

"Seni bekleyeceğim," diye bağırdı, tam da spiker isimleri saymaya başladığında.

Başını salladı ve kendini piste bakmaya zorladı. Pisa'nın seyirciler arasında onu ve Drew'u arayacağını biliyordu. Işıklandırma muhtemelen Pisa'nın onları görmesini imkânsız kılacak olsa da bunun bir önemi yoktu. Düştüğünde onu her zaman toparlayan arkadaşını yüzüstü bırakamazdı. Bu yüzden bekledi, alkışladı ve tanıtılan her oyuncu için ısıklık çaldı ve tüm bu süre boyunca düşünceleri karmakarışık. Göz ucuyla Sebastian'ın telefonunda biriyle mesajlaştığını gördü ve içine bir kıskançlık saplandı.

Lisa'ya mesaj mı atıyordu? Buraya Chelsea'ye bittiğini söylemek için mi gelmişti? Bu neden bu kadar acıttı?

Acıya karşı gözlerini kapattı. Tanrım, bunu ona yüz yüze söylemek için neden buraya gelmişti? Ona sadece mesaj atmalıydı. Sonra tekrar, belki de atmıştı. Kahretsin, onlara cevap vermeliydi. O zaman burada acı içinde oturup en kötüsünün başına gelmesini beklemezdi. Bıçağı çevirmesini. Bu, onu unutmasına yardımcı olmayacaktı. En ufak bir şekilde bile.

Bir el koluna dokundu.

Chelsea gözlerini açtı ve Sebastian'ın telefonunu ona doğru uzattığını gördü. Yazdığı mesajı okudu.

Güzel yüzüne bakmayalı ne kadar zaman oldu biliyor musun? Sayıyor musun bilmiyorum ama hayatımın en uzun on bir günü oldu. 264 iç burkan korkunç saat ve

15,840 en yavaş dakika. Bu dakikalar içinde seni düşünmediğim tek bir dakika bile olmadı. Tekrar ve tekrar.

Nefesi boğazında düğümlendi. Kime mesaj attığını görmek için ekranın üst kısmına baktı.

Chelsea Güvenlik Tarihi.

Oh.

Gözyaşları yüzünden görüşü bulanıklaştı. Müzik değişti ve yeni bir ekip piste çıkmaya başladı, ama Chelsea telefona, oradaki güzel mesaja baktı . . ve bir cevap yazmaya başladı. Hâlâ onun telefonunu kullanıyordu, cevabını girdi.

Burada olmamalısın. Biz bittik. Evliliğimiz devam edemez, tamam mı?

Kısa, nefret dolu kelimeleri yazmak zorunda kalmak onu her yönden incitmişti. Adam onun peşinden gelmişti ve kadın onu tekrar uzaklaştırmak zorunda kalmıştı. Telefonu ona geri verdi, bunun için kendinden nefret ediyordu.

Sebastian yine de kalkıp gitmedi. Tekrar yazmaya başladı. Midesinde tuhaf bir endişe oluşmuştu, öyle ki maçın başlamasını bile izleyemiyordu. Gürültülüydü ama artık konuşamayacakları kadar gürültülü değildi. Ve

Yine de sessizdi, sadece onun telefonuna bir şeyler yazmasını izliyordu. Sonunda telefonu ona geri verdi ve bekledi.

Telefonuna cevap vermeyi
öğrenmelisin, Elsie.

Elsie mi? Bu onun korkunç lakaplarından biri miydi? Boğazında bir kıkırdama yükseldi ve kendi kısa cevabını mesaj atmaktan kendini alamadı.

Belki de konuşmak istemedim,
Basty.

Yazdı, sonra geri verdi.

Daha kötüsü de olabilirdi, sanırım.
Bana Nugget diyebilirdin.

Boğazından korkunç bir kıkırdama kaçtı. Geri döndü: Asla yapmam.

O da geri gönderdi: İşte bu yüzden seni seviyorum.

Adam telefonu bununla birlikte geri verdiğinde, kadın tekrar ağlamaya başladı. Kahretsin, kendine bir erkek için bebek gibi ağlayıp zırlamayacağını söylemişti. O güçlü ve bağımsızdı. O Chesty LaRude'du, belalı derbi divası. Hayatta kalan biriydi.

Ama şimdi? Hayatta kalan yerine sarılan olmak için her şeyini verebilirdi. Sebastian'ın onu kollarıyla sarmasına ve her şeyin halledildiğini bilmesine izin vermek için. Her şeyin yolunda olduğunu. Güvende olduğunu, onun olduğunu, onu sevdiğini ve bir daha hiçbir şeyin onları ayıramayacağını.

Ama bu bir rüyaydı tabii ki. Gerçeklik her şeyi berbat etmişti.

Chelsea sinirlenerek ayağa kalktı ve telefonu ona geri verdi. Uzaklaşmak zorundaydı. El yordamıyla kalabalığın arasından ilerledi ve tribünden çıktı. Adamın onu takip ettiğini biliyordu ama umurunda değildi. Bir tuvalete ya da soyunma odasına, ondan uzaklaşabileceği herhangi bir yere, herhangi bir yere çekilecekti.

Bu etkinlik çok kalabalıktı ve mekânı tanımıyordu. Etrafta boşu boşuna bir tuvalet aradı ve sonra binanın önünden dışarı koştu. En azından orada kafasını boşaltmak için temiz hava alacaktı. Chelsea koşarken keşke patenlerim olsaydı diye düşündü. Patenlerin üzerindeyken hayattan kaçmak çok kolaydı.

Yaptığı şey bu muydu? Kaçmak mı? Bu düşünce onu sersemletti ve canını acıttı.

Korkaklık mı ediyordu?

Dışarıda, gece havası mekanın içindekinden biraz daha serin ve berraktı ve rahatlamış bir şekilde ciğerlerine hava çekti. Başı ağrıyordu. Kalbi de öyle. En azından ses boğuktu ve bunun için minnettardı.

"Chelsea?" Sebastian arkasından seslendi. "İyi misin?"

"Sadece bir dakikaya ihtiyacım var," dedi, arkasına bakmadan.

Onu.

"Sorun bende mi? Seni korkutuyor muyum?" Adamın sesindeki pişmanlık kadının kalbini sızlattı. "Bunun dünyada isteyeceğim en son şey olduğunu biliyorsun."

Bunun için arkasını döndü, çünkü korkmadığını bilmeyi hak ediyordu. "Senden korkmuyorum Sebastian. Sadece bu çok zor." Boğazında kocaman bir düğüm oluştu.

"O zaman bunu senin için kolaylaştırmama izin ver." Adam ona doğru yürüdü ve Tanrım, o kadar güzeldi ki, esmer teni, koyu kıvrıkcık saçları ve delici yeşil gözleri vardı. Tenindeki sıcaklığı ve çenesindeki mükemmelliği ortaya çıkaran soluk haki bir spor tişört ve kot pantolon giymişti. Bu

Muhtemelen Sebastian'ın terbiye etme versiyonu ve sefil bir yarı-giggle kaçtı.

"Senin burada olman işleri zorlaştırıyor, Sebastian."

"Beni burada istemediğin için mi?" Yanına geldi ve elini kaldırdı, sanki yanağına dokunmak, çenesini okşamak ister gibiydi. Onun yerine, rüzgârda savrulan saçlarından birkaç bukleyi geriye doğru taradı.

"Çok zor," diye tekrar fısıldadı. "Sahip olamayacağım şeyleri istememe neden oluyor."

Sonra başparmağı dudaklarına değdi ve çenesini kavrayarak bakışlarıyla buluşması için başını yukarı kaldırdı. "O zaman sana neden yanıldığını söyleyeyim aşkım." Eğildi ve ağzını nazikçe onunkinin üzerine koydu. "Seni seviyorum. Beni terk etmeni istemiyorum."

Boğazına protestolar düğümlendi, burada olamayacağını, onu koruduğunu ve-

"-ve video hakkında her şeyi biliyorum," diye ekledi, onun karmakarışık düşüncelerini bölerek.

Kadın kaskatı kesildi, bakışları şok içinde onunkilere kaydı. "Ne? Biliyor musun?"

Başını salladı, göğsünü itmesine rağmen onu kendine doğru çekti. "Çıldırmadan önce açıklamama izin ver, tamam mı?" Kadın isteksizce başını salladı ve adam devam etti. "Sen gittikten sonra Rufus seni kontrol etmeye geldi ve annemle buluştuğundan bahsetti. Bir şey söylediğini anladım ve ona ağzının payını vermek için oraya gittim."

Chelsea dudağını ısırdı. İzlerini iyi saklayamamıştı, değil mi? O kadar sersemlemişti ki, mutsuzluk ve üzüntüyle öylesine sersemlemişti ki, sağlıklı düşünemiyordu. Rufus'a bir şeyler söylemeliydi. O nazikten başka bir şey yapmamıştı ve o onu tamamen unutmuştu.

"Annem bana videodan bahsetti. Gönüllü olduğunu düşündü. Ona bunun bir suç olduğunu söylediğimde özür diledi." Yüzünü buruşturdu. "Fena çuvalladı ve bunun farkında."

Chelsea başını salladı ve onun göğsünü okşadı. "Seni korumaya çalışıyor. Tıpkı benim gibi."

"O videoyu umursadığımı mı sanıyorsun? Umursadığım tek şey, birinin onu seni incitmek için kullanıyor olması."

"Hedef ben değilim, Sebastian. Sen hedefsin. Sen-"

"Biliyorum. İşte bu yüzden size videoyu polise verdiğimi söylemek için buradayım."

Sersemlemiş bir halde ondan uzaklaştı. "Ama-şantajcı-"

"Gözaltında. Hatırlıyor musun, yanlış ele alınan ve hiçbir yere gitmeyen bir davan olduğunu söylemiştin? Polisi tekrar bakmaya değer olduğuna ikna ettim." Ona çarpık bir gülümseme verdi. "Polis şefiyle konuştum, birkaç cömert bağış yaptım ve, şey Görünüşe göre o pislik kendisiyle gurur duyuyormuş. Hapishane kaydı olduğu için videoda kimliğini tespit edebilmişler." Sesi yumuşadı. "Bir daha kimseye zarar veremeyecek. Paranın satın alabileceği en iyi avukatlar bundan emin olacaklar."

Chelsea ona baktı.

"Bir şey söyle aşkım. Lütfen. Yanlış mı yaptım? Sadece adaletin yerini bulmasını istedim. I-"

Kendini ona doğru fırlattı ve onu sertçe öptü. O gelmiş geçmiş en iyi adamdı. Dudakları acımasız bir öpücükle onunkileri ezdi. O anki kıyafetleri içinde değildi ve aynı türden bir uyarılma hissetmiyordu ama yine de memnundu çünkü bundan zevk alıyordu. Sebastian'ı ağzıyla damgalamaktan ve onu kendisininmiş gibi sahiplenmekten zevk alıyordu.

Elini çektiğinde, adam biraz nefessiz kalmış görünüyordu ve kadın kendini beğenmiş bir şekilde memnun hissediyordu. Eli gömleğinin önünü okşadı. "Bunu benim için mi yaptın, Sebastian?"

"Chelsea, senin için her şeyi yaparım. Bunu nasıl bilmezsin?" Paten derbisi binasını işaret etti. "Spor mu yapmak istiyorsun? Sana tüm ligi satın alırım. Hafta sonları Pisa ile kayabilmek için Austin'de bir ev mi istiyorsun? Sana özel bir jet alacağım, böylece uçup paten kayabileceksin. Bir ada mı istiyorsun? Bir emlakçı tanıyorum-"

Parmaklarını dudaklarının üzerine koyarak onu susturdu.
"Bunların hiçbirini istemiyorum, Sebastian."

"Seni seviyorum Chelsea. Benimle eve gel, lütfen. Şantajcı umurumda değil. Şimdilik icabına bakıldı. Ve daha sonra bir şey çıksa bile, başka bir yerde olmaktansa yanımda olmanı tercih ederim. Birlikte en güçlü biziz. Birbirimizi bütünleriz." Elini eline aldı ve parmaklarını onunkilerin arasından geçirdi, sonra dudaklarını elinin arkasına değdirdi. "Sensiz kendimi kaybettim. Plastik cerrahı olmayan annem gibi."

Yirmi Altıncı Bölüm

Bunun üzerine korkunç bir kıkırdama duydu. "Bu korkunç bir karşılaştırma."

"Ben de daha iyi olduğumu sanıyordum." Başını eğdi, kolları onun beline dolanırken bile düşünüyormuş gibi yaptı. "Mesela . . . Lisa ve bir TV kamerası gibi mi?"

Nefes nefese kaldı. "Lisa-duydun mu? Onun hakkında bir makale ve bir seks kaseti gördüm."

"İster inanın ister inanmayın, ama o yerleştirilmişti." Sebastian, Chelsea'nin soluk soluğa kalması üzerine omuz silkti. "Biliyorum. Ben polise giderken izimizi kaybettirmek ve suçluları oyalamak için bu fikri annem önerdi. Kimse bir seks kasetini diğeriyle aynı anda yayınlamaz, çünkü maksimum dikkat çekmek istersiniz. Biz de bunun birilerini biraz oyalayacağını ve bana polise gitmem için zaman kazandıracağını düşündük."

"Ama Lisa ..."

"Çok heyecanlı," dedi nazikçe. "Bu sezon için büyük bir hikaye çizgisi istiyordu ve şimdi bir tane var. Annem de çok heyecanlı. Aslında ortada seks kaseti falan yok. Hepsi magazin dergileri için uydurulmuş. Birkaç ihtarname yayınlayacaklar, Lisa milyonlarca röportaj yapacak, birkaç sahte fotoğraf yayınlayacaklar ve sonra insanlar sadece

Özel olarak satın alındığını varsayalım. Senin durumuna hiç benzemiyor, tatlım. Söz veriyorum. Kimse Lisa'ya zarar vermiyor. Bu düşünce onu o kadar heyecanlandırdı ki annem onu gerçekten bir seks kaseti çekmekten alıkoymak zorunda kaldı."

Chelsea bembeyaz kesildi. "Ünlü olmayı bu kadar çok mu istiyor?"

"Her şeyden çok." Omuz silkti. "Bu şekilde herkes istediğini alacak sanırım. Lisa ününe kavuşur, annem izleyici çekecek bir hikâyeye sahip olur, ben de karımı geri alırım, tabii beni kabul ederse." Tekrar elini öptü. "Tabii Austin'de mutlu değilse."

"Ya öyleyse?" Chelsea'nin nefesi kesilmişti.

"Sonra Austin'e taşınırım, böylece bana geri dönmeye hazır olana kadar onun yanında olabilirim." Dudakları kadının parmak eklemlerini ısırdı. "Gerekirse senin için sonsuza kadar beklerim."

"Austin'de olmak istemiyorum," diye itiraf etti, boğazındaki o tanıdık ağrı geri dönmüştü. "Seninle birlikte olmak istiyorum. Ama, Sebastian Berbat durumdayım. İhtiyacın olan eş olamam."

"Sen tamamen mükemmelsin."

"Değilim," dedi başını sallayarak. "Işıklar kapalıyken uyuyamıyorum ve paten giymediğim sürece seksten zevk alamıyorum ve sanırım geçen hafta on kilo çikolata kaplı kraker yedim çünkü bazı şeyler yüzünden çok depresyondaydım. Her şeye rağmen o video bir noktada ortaya çıkabilir." Bu düşünce onu hasta etti. "Ne kadar avukat ve polis gönderirsek gönderelim. Her şey her zaman internete düşer. Yine de aileni mahvedebilirim."

"Sen benim ailemsin, Chelsea. Bunu anlamıyor musun? Seni tüm kalbimle ve ruhumla seviyorum. Sen hayatımda olmazsan, hiçbir şeyim olmaz. İhtiyacım olduğunu düşündüğün kadın olman umurumda değil ama benim istediğim kadın sensin. Seni seviyorum ve sana tapıyorum ve sensiz geçen her dakika değersiz."

Böyle harika bir adamı hak eden bir kız var mıydı? Chelsea eğilip onu tekrar öptü ve fısıldayarak, "Seni seviyorum Sebastian," dedi.

İnledi. "Ben de seni seviyorum, tatlım. Dudakların dudaklarıma değdiği andan beri seni seviyorum. Seni benim yapmak için ne gerekiyorsa yapacağımı söylerken ciddiymdim. Austin'e taşınabiliriz. Venezuela'ya bile taşınırız. Sadece benimle kal ve yanımda ol."

"Evini seviyorum," dedi hızlı, mutlu öpücükler arasında. Tanrım, o kadar mutluydu ki. Gülümsemeden duramıyor, ona dokunmadan edemiyordu. "Seninle olmayı seviyorum. Sen benim evimsin, Sebastian. Sen ve ekibim."

"Önce ben geldiğim sürece," dedi kıkırdayarak.

"Bunu düşüneneğim," dedi sırtarak. Mutluluğu ve rahatlaması yüzüne vurdu ve ona hızlı bir öpücük daha verdi. "Yine de bir sorum var. Videoyu izledin mi?" Eğer izlediyse bununla yaşayabilirdi, ama bu düşünce içinde bir acıya yol açtı.

Başını iki yana salladı. "Sana inanmak için görmeme gerek yok."

"Bana inanmadığınızı düşündüğümünden değil."

Sebastian şefkatle kızın yanağındaki bir tutam saç okşadı. "Görmek istediğim son şey senin incindiğini gösteren bir video. Asla görmek istemiyorum. Asla."

Bu, gözyaşlarının görüşünü bulanıklaştırmasına neden oldu. Onun bunu görmemesinin kendisi için ne kadar önemli olduğunu fark etmemiştir. En utanç verici anına tanık olmamasının. Aralarında kalması yerine geçmişinde kalması. "Teşekkür ederim."

"Seni incitecek bir şey yapmayı asla istemem Chelsea. Bunu biliyorsun." Dudakları kızın alnında gezindi. "Seni bunun için çok seviyorum."

"Ben de seni seviyorum," dedi usulca ve yanağını adamın göğsüne bastırdı, kollarını adamın beline dolayarak sarıldı.

Onun sırtını okşadı ve sonsuza kadar ona sarıldı. Otoparkta öylece kaldılar, birbirlerine sarılmaktan başka bir şey yapmadılar ve Chelsea için bu, arınmış hissettirdi. Harikaydı. Sanki geçmiş bir kez daha silinip gidiyordu.

Sebastian onun geleceğiydi.

Elleri adamın sırtında hafifçe aşığı yukarı kayıyor, gömleğinin kumaşının üzerinde geziniyordu. Sadece dokunuşunun ve vücudunun onunkine karşı verdiği hissin tadını çıkarıyordu.

İri bedeni ona doğru kaydı. "İçeri, maça geri dönmek ister misin?"

Sonsuza dek burada, onun kollarında kalmak istiyordu. "Pek sayılmaz mı?"

Nefes verdi. "Bu iyi bir şey. Pantolonumun ön tarafı rahatsız edici derecede dar gelmeye başladı."

Kıkırdadı ve bir elini adamın kot pantolonunun kasıklarına doğru kaydırđı. Adamın siki sertleşmiş, kumaşın üzerine çıkmıştı. "Ne, burada mı?"

Adam kadının elini çekti. "Otoparkta çivilenmek istemiyorsanız, Bayan Hall-Cabral, otel odama geri dönmemizi öneririm."

"Önce Pisa'nın dairesine dönelim," dedi Chelsea, sonra da ona yaramaz bir bakış attı. "Tüm eşyalarım orada."

"O zaman oraya gidiyoruz," dedi ciddiyetle. "Vites, sonra otel."

"Ya da ... dişli, ve biz sadece onun kanepesinde öpüşebiliriz."

"Bu fikri daha çok sevdim," dedi, elini tuttu ve onu otoparka doğru aceleyle götürdü. "Daha az araba sürmek ve daha çok karımı becermek."

O da bunu daha çok sevdi.

Kiralık bir sedanı ve sokakta bekleyen bir şoförü vardı ve onunla birlikte arabaya bindi ve hemen Pisa'ya bir mesaj attı.

Senin evinde kocamla ateşli birleşme seksi yapıyorum. Bu bildirimi kapıya sanal bir çorap olarak düşün.

Pisa bunu ma bitene kadar görmeyecekti. Ayrıca Drew'a nereye gittiğine ve kendisini beklememesine dair kısa bir mesaj gönderdi. Sonra kollarını Sebastian'ın boynuna doladı ve onu tekrar öptü.

Çünkü, gerçekten, vitesini beklerken onu  pebilirdi, değil mi?  pebilirdi.

Onu kendine doğru çekip sertçe öptü ve hiçbir şey hissetmemeyi beklemesine rağmen, içinde bir uyarılma hissi uyandı. Bu Sebastian'dı, sıcak teni, tanıdık ağzı ve onun için yaptığı sabunun burnuna değen baharatlı kokusuyla. O güvendeydi ve kendini ona bırakmak sorun değildi.

Onun arkasındaydı.

Ve böylece küçük öpücükler denedi, dudakları onunkilerle oynadı. Yumuşak ısırıklar, dilinin fiskeleri ve bazen sadece ağzını onunkine bastırmak. Sebastian'la temasını sürdürdüğü sürece iyi ve doğru hissettiriyordu ve bundan nefret etmiyordu.

Aslında bu hoşuna gitmişti.  niforması üzerindeyken hissettiği duygu cehennem gibi değildi ama hoş bir kıvılcımdı.

Bu kıvılcım onu mutlu etmişti. Bu, gelecekte de gelişmeye devam edebileceği anlamına geliyordu. Kocasıyla patenleriyle sevi mek zorunda kalmaması yıllar alabilirdi ama bunun mümkün olduğunu hissediyordu.

Ve umut harika, harika bir şeydi.

Sebastian'a dokunmak da  yle.

Pisa'nın  ehir merkezindeki dairesine vardıklarında Chelsea arabadan inip üstünü değiştirmeye fazlasıyla hazırdı. Tüm vücudu canlı hissediyor, nabzı heyecanla atıyordu. Sebastian'ın bedenini kendi bedeninde hissetmeyeli çok uzun zaman olmuştu ve bunu tekrar yaşamak istiyordu. Sebastian'ın elini tuttu ve onu arabadan dışarı çekti, istekli ve tahrik olmuştu.

" fo re beklemesini söyleyeyim mi?" Sebastian anahtarlarını çıkarırken ona sordu.

"Tabii ki hayır. Ona otele dönmek istediğimizde arayacağını söyle. Pisa'nın maçı birkaç saat daha bitmeyecek."

Sebastian sırttı ve sürücü tarafındaki kapıya doğru eğilip şoförle konuştu. İş bittiğinde kapıya vurdu ve tekrar ayağa kalktı ve cam açıldı. Şoför uzaklaştı ve Sebastian tekrar onun oldu.

Elini tutması için ona uzattı, o da tuttu ve sonra elinde anahtarlarla merdivenleri koşarak çıktı.

Pisa bir şehir evi düzeninin ikinci katındaydı ve dairenin içinde eski evlerinde sahip oldukları mobilyaların çoğu vardı, çünkü zaten Pisa'nındı. Kocaman, alçak sırtlı bir kanepenin vardı. Sehpa, Chelsea'nin sabun yapma deneylerinin ters gitmesinden dolayı üzerinde çizikler olan yemek odası masası vardı. Geçen yıl Noel'de Pisa'ya hediye ettiği ve daireye eğlenceli, kitsch bir hava katan art deco paten derbisi posterleri vardı.

Ve tabii ki Sebastian daireye girip kanepenin kenarından baksa Chelsea'nin battaniyeler, yastıklar, DVD'ler ve boş simit poşetlerinden oluşan yuvasını görecek.

Kesinlikle Sebastian'ın New York'taki havalı, şık şehir eviyle aynı seviyede değil.

Hemen kendini kötü hissetti ve toparlanmaya başladı, eşyaları topladı ve yastıkları düzeltti. "Pisa'nın evi normalde böyle dağınık değildir. Korkarım ki onu mahvediyorum."

"Nasıl görüldüğü umurumda değil," diyerek kızın elinden yastığı aldı ve tekrar kanepenin üzerine koydu. "Buraya dekorunu yargılamaya ya da onu görmeye gelmedim. Buraya seni görmeye geldim. Eğer gelersen seni eve götürmek için."

"Gelmek istiyorum," dedi hevesle ve sonra bunun kulağa nasıl geldiğini fark edince kızardı. "Bu şekilde de."

"O zaman derbi kıyafetlerini giy bebeğim." Sırttı ve elleri kızın gömleğine gitti. "Yoksa üstünü değiştirmek için yardıma mı ihtiyacın var?"

"Nasıl takılacağını biliyorum," dedi gülerek. Adamın ellerine vurarak uzaklaştırdı. "Yoksa striptiz mi istiyorsun?"

"Hayır demezdim." Elleri tekrar kalçalarına gitti.
"Dokunabildiğim sürece."

Kayarak uzaklaştı. "Üniformayı giydikten sonra yapabilirsin."

"Yeterince adil," dedi. "Beni nerede istediğini göster.
Yetki sende."

Chelsea dudağını ısırdı ve sonra küçük oturma odasına baktı. Kanepenin önünde, sehpa ve diğer şeylerle birlikte fazla yer yoktu. Ve muhtemelen o da kendini toparladıktan sonra yatağa geçeceklerdi. Gerçi o da kanepede uyuyordu. Bunu daha sonra anlayacaktı. Ellerini Sebastian'ın kollarına koydu ve kapı ile kanepenin arasında kalması için onu birkaç adım geri çekti. "Sen orada kal. Bakabilirsin ama dokunma."

Sırıttı ve ona eliyle işaret etti. "Neyin varmış göster bakalım."

Bir parmağını kaldırarak orada beklemesini işaret etti, sonra da ayak altında olmaması için koridordaki dolaba sakladığı çantasını aldı. Pisa'nın dairesi tek yatak odalıydı ve Chelsea'nin kalabileceği bir yer yoktu. Bu durum Pisa'nın evini arkadaşına açmasına engel olmamıştı ve bunun için Chelsea seve seve yerde yatabilirdi. Çantasının fermuarını açtı ve ayaklarının dibine bıraktı.

Sonra Sebastian'a baktı. Kollarını kavuşturmuştu ama onu izlerken yüzünde eğlence ve zevk dolu bir gülümseme vardı. Çok fazla şefkat vardı

-Bakışlarındaki aşk ve şehvet içini sızlattı ve yine mutluluk gözyaşlarına karşı koymak zorunda kaldı.

Gezegendeki en şanslı kızdı, gerçekten öyleydi. Ve şimdi ona ne kadar şanslı hissettiğini göstermek için bir gösteri yapacaktı. Chelsea ellerini gömleğinin eteklerine koydu ve yavaşça başının üzerinden çekerek sütyenini ortaya çıkardı. Başka bir şeye yer olmadığı için çantasına sadece sporcu sütyeni koymuştu ve bu da daha önce pistte giydiği sütyeniydi. Garip bir şekilde

Gri spor giysilerden yapılmıştı, Y sırt kısmı ve ultra destekleyici kupları vardı ve ... içinde kendini çok seksi hissediyordu. Bir şarkının birkaç notasını mırıldandı, sonra ellerini kot pantolonunun beline koydu ve arkasını döndü.

Sebastian'ın kıcını beğendiğini biliyordu. Harika bir kık olduğunu kabul etmek zorundaydı. Chelsea kot pantolonunun düğmelerini açtı ve kumaşı yavaşça poposunun üzerinden aşağı yuvarlayarak onun yararına dışarı itti.

"Tanrım, bu çok güzel," diye nefes aldı Sebastian kot pantolonunu bacaklarından aşağı sıyırırken. "Çok güzelsin amına koyayım."

"Kendine mi dokunuyorsun?" diye sordu, sesi hafif ve şakacıydı.

"Henüz değil. Yapmamı ister misin?"

Başını salladı ve kot pantolonunu ayağına indirdi, sonra da kenara fırlattı. Şimdi üzerinde bir çift spor külot ve sporcu sütyeninden başka bir şey yoktu. Seksi olmak için giyinmemişti ama bunun bir önemi yoktu. Sebastian'ın gözlerindeki bakış ona çok şey anlatıyordu. Bir başka arsız kıpırdanışla başparmaklarını külotuna geçirdi ve onları da bacaklarından aşağı kaydırarak ön tarafa döndü.

Bir elini ağzının üzerinde gezdirerek ona hayran hayran baktı. "Şimdi de sütyen."

Spor sütyenini çıkarmanın seksi bir yolu yoktu, bu yüzden onun yerine "hızlı "yı seçti. Üzerinden sıyrılıp yere fırlattı, sonra göğüslerini tutup onun yararına salladı. Çıkardığı her giysiyle kendini daha şımarık hissediyordu ve şimdi sıra seksi kıyafetlerini giymeye gelmişti. Chelsea büyük bir gösterişle bir diz çorabı çıkardı ve kanepenin kenarına oturdu. Bacağını kaldırdı ve yavaşça yuvarlamaya başladı.

İnledi ve kendi kotunu çıkardı. "Sikim o kadar sert ki dikişleri sökecekmişim gibi geliyor." Kıyafetini düzeltti ve ardından siki serbest kaldı. Kadın çorabı kalçasına kadar çekip yavaşça, kasıtlı olarak diğerini giyerken o da uzunluğunu okşadı. "İslandın mı Chelsea, bebeğim? Kendine dokun ve gör."

Bir elini bacaklarının arasına kaydirdi ve kendine dokundu. Şaşkınlık ve zevkle ıslanmıştı. Ve üniformasını daha yeni giymişti. Chelsea parmaklarını kıvrımlarında aşağı yukarı gezdirdi ve bunun ne kadar iyi bir his olduğunu düşünerek iç geçirdi. "Gerçekten ıslak."

"Göster bana," dedi.

Parmaklarını göbeğine doğru kaydirdi ve bastırdı, sonra elini çekti ve ona sularının ıslak parıltısını gösterdi.

"Çok güzel. Giyinirken kendine dokunmaya devam et, bebeğim.

Bunu görmeyi seviyorum."

Bunu yapmak hoşuna gidiyordu. İyi hissettiriyordu ve onun için performans sergilemek gibi bir artısı vardı ki bu da eğlenceliydi. Chelsea çantasının üzerine eğildi ve bir sonraki giysi parçasını, minicik eteğini çıkardı. Elleriyle bir hareket yaparak eteği çekti ve çıtçıt sırtına gelene kadar belini ayarladı. Sonra, bir elini tekrar bacaklarının arasına kaydırmadan önce fırırlarla oynadı. "Kendime dokunmamı izlemek hoşuna gidiyor mu Sebastian?"

Buna karşılık, eli sikini kavradı ve pompaladı, uzunluğunun üzerinde tekrar tekrar sürükledi. "İstedığimi biliyorsun."

Diğer elini bacaklarının arasına götürdü ve önündeki amını avuçladı. "Sıradaki paten mi yoksa üstüm mü?"

"Paten," dedi sıkıca, elini sikinin başının üzerinde gezdirirken. "Güzel göğüslerini biraz daha dışarıda görmek istiyorum."

Bunun iyi bir fikir olduğuna karar verdi ve parmaklarını göğüslerinin üzerinde gezdirerek onları hissetti. Gerçekten de güzel göğüsleri vardı. Meme uçları tepki verdi, sıkılaştı ve küçük bir zevk iç çekişi kaçtı. "Haklısın. Patenler." Çantadan bir tane çıkardı ve ayağına geçirdi. Bağlamak için patenini kanepenin arkasına yerleştirdi ve öne doğru eğildi. Bunu yaparken Sebastian'ın arkadan görmesini sağladı ve bunu külot olmadan yapmak çok yaramaz hissettirdi.

Birden adamın sıcak vücudu sırtına bastırdı ve elinin bacaklarının arasından kaydığını hissetti. Nefes nefese kaldı.

Parmakları ıslak seksini sıyırıp kıvrımlarını okşamaya başladığında inilti ondan kaçtı. "Katılmadan duramadım, aşkım," diye mırıldandı. "Patenlerin üzerinde çalışmaya devam et. Dikkatini dağıtmama izin verme."

Parmak uçları klitorisinin üzerinde gezinirken parmakları titredi ve bağcıklarla oynamaya başladı. Konsantre olmak birdenbire çok daha zorlaştı ve adam bir parmağını göbeğinin girişine sürttükten sonra içeri daldırdığında inledi.

Birdenbire oynamaktan yoruldu. Daha fazlasını istiyordu. Daha fazla dokunuş, daha fazla parmak, daha fazla okşama. Ve onun içinde olmasına ihtiyacı vardı. Adamın eline karşı kıpırdandı, parmaklarını daha derine gitmesi için cesaretlendirdi ama adam ona eziyet etmeye kararlı görünüyordu. Onun yerine elini çekti ve kalçasının iç kısmını okşadı.

"Sebastian," diye nefes nefese kaldı. "Patenini giydin mi, aşkım?"

Aslında, bağlama işini tamamen unutmuştu. Adamın ellerinin üzerinde olması dışında her şeyi unutmuştu. Konsantre olmaya çalıştı ama adamın parmakları kıvrımlarının üzerinde gezinirken bunu başarması imkânsızdı. "Yapamam," diye nefes aldı. "Bana dokunman çok dikkat dağıtıcı."

"Durayım mı?"

"Hayır. Tanrım, hayır." Onun dokunuşunu seviyordu.

Eli kızın ön tarafına kaydı ve göğsünü avuçladı. "Çok güzel kokuyorsun. Ne kadar harika koktuğunu unutmuşum. Bu haftaki sabunun ne?"

Sabunu mu? Sabunu yoktu. "Sabun yok, sadece ben ve abur cubur."

Dudakları omzunu okşarken bile başparmağı göğüs ucunu okşuyordu. "O zaman sadece sen ağız sulandırıcı kokuyorsun."

Onun tatlı sözleri karşısında küçük bir zevk iç çekişi yaptı. Parmakları tekrar kadının göbeğine daldı ve kadın elini aşağı doğru itmeye çalışırken iç çekişi bir iniltiye dönüştü.

Parmaklarını daha derine sokup kendini tatmin etmek istiyordu.

"Yaramaz k ı z , " diye mırıldanarak omzuna öpücükler kondurdu. Eli yukarı doğru hareket etti, parmakları klitorisinin üzerinde gezindi ve hızlıca ovdu. "Patenleri giy, sonra eğlence başlıyor."

İnledi, parmak uçlarıyla klitorisinin etrafında dönmeye devam ederken elleri patenine geri döndü. Yavaşça, kasıtlı olarak, pateni bağlarken vücudunda kıvrılan hisleri görmezden gelmeye çalıştı. Sonra bacağına indirdi ve parmakları klitorisine sertçe bastırdı. Kadın haykırarak ona sarıldı ve bir öpücük için yüzünü yukarı kaldırdı.

Ağız onunkinin üzerinde gezindi ve sonra sırtıttı. "Şimdi diğer paten, bebeğim."

İnledi ama kendini devam etmeye zorladı. Bacağına tekrar kanepenin alçak arkasına uzatmak yerine belinden eğildi ve bağcıklarını bağlamaya başladı. Adamın elleri kayarak kışını avuçladı ve kalçalarının arkasına öpücükler kondurmaya başladı. Bu onun omurgasında ürpermelere neden oldu ve ikinci patenini bağlayıp doğrulduğunda tamamen rahatlamıştı. "Hepsi bitti."

Chelsea şimdi diz çoraplarını, patenlerini ve hiçbir şeyi örtmeyen minik eteğini giymişti. Göğüslerini avuçladı ve Sebastian'ın yüzüne döndü. "Artık orgazm olmaya hazırım."

Sırtıttı ve elleri kızın beline dolanarak onu kendine doğru çekti. "Şimdi öyle misin?"

Başını salladı ve aralarına uzanarak adamın kalkmış sikini avucunun içine aldı. Kot pantolonunun beli gevşemiş, siki serbest kalmıştı. Adamın teni kızinkine karşı kavurucu bir sıcaklık hissediyordu ve kız inledi. "Seni istiyorum, Sebastian."

"Ben de seni istiyorum bebeğim." Sebastian'ın ağız, bir öpücüğün en hafif alayıyla onunkinin üzerinde hareket etti. "Ama önce senin tadına bakmak istiyorum."

Onun sözleriyle kadının içinde bir ürperti dalgalandı. "Öyle mi?"

"Kanepenin kenarına geç bebeğim," dedi ve onu kanepeye doğru çevirdi. "O tatlı kıcını havaya kaldır."

Kendini çok yaramaz hissederek adamın dediğini yaptı. Kanepe, kalçalarının üzerinden geçebileceği kadar yüksekti ve patenleri arkasındaki yere zar zor değiyordu. Kıcı havaya kalktı ve eğildiğinde Sebastian bacaklarını ayırdı. İçinden erotik bir heyecan daha geçti.

"Ben de bunu istiyordum," diye mırıldandı Sebastian ve ellerinin kalçalarının arkasına doğru hareket ettiğini hissetti. Bir an sonra onu biraz ileri iterek bacaklarını daha da açtı.

Ve sonra yüzü kızın amına gömüldü.

Küçük bir çığlık attı. Sonra elleri kanepeye gömüldü ve inlemeler başladı. Sebastian'ın ağzı kıvrımlarının üzerinde gezinerek çekirdeğinin girişini aradı ve dilinin içine girerek onu delip geçtiğini hissetti. Ve bu inanılmaz bir histi. Boğazından bir çığlık kaçtı ve ona karşı geri sallandı.

Zevkten bir "Mmmm" sesi çıkardı ve elleri onun kıcını kavradı, diliyle onu becerirken onu yerinde tuttu. Dilini tekrar tekrar kızın amının içine, derinlerine sokuyor, onu içten içe yalıyordu.

Chelsea'nin her yeri titremeye başladı, nefes alış veriş hızlandı. "Sebastian, lütfen. Oh, Tanrım. İhtiyacım var. Oh . . . Beni becermene ihtiyacım var, bebeğim."

"Henüz değil," dedi yalamaların arasında ve kadın bir protesto inledi. Adam onun poposunun kıvrımını ısırdı ve sonra bir parmağın içine kaydığını hissetti. Adam parmağını kızın içine sokup çıkarıyordu ve bir şey arıyor gibiydi.

Sonra bir noktasına dokundu ve bacakları bir kukla gibi sarsıldı.

Yüksek sesle bir çığlık attı.

"Evet," dedi usulca. "İşte tam da aradığım nokta." Parmağı tekrar G noktasına sürtündü ve

Chelsea'nin ıgılları boğuklaştı, vücudu çaresizce parmaklarının etrafında kenetlendi.

"Sebastian," diye nefes nefese kaldı. "Lütfen. Oh, lütfen!"

"Önce benim için gel," dedi ona ve G noktasını tekrar ovdu.

Zevk içinde patladı ve Chelsea'nin ıgıllı boşalırken kanepenin minderlerine gömüldü. Islaklık kalçalarından aşağı kayarken Sebastian'ın parmakları ona cesaret verici sözler mırıldanırken içine girip çıkmaya devam etti. Tekrar tekrar, parmaklarıyla içine pompaladı ve sonsuza kadar hissettiği şey için geldi.

Sonunda titremesi durduğunda, uzun bir iç çekiş yaşadı ve kendini bitkin hissederek kanepenin minderlerine sarıldı.

"Çok lezzetli görünüyordu," dedi ve dilini kadının nemli iç bacaklarında gezdirdi.

Chelsea inleyerek onun dilini itti. Ona nasıl dokunursa dokunsun, nasıl oluyor da her zaman bu kadar iyi hissediyordu? Sanki onu hayata döndürmüş gibiydi.

Çok sevdi. Onun dokunuşunu, okşamalarını, sözlerini, edepsiz konuşmalarını, her şeyini seviyordu. "Seni seviyorum Sebastian," dedi usulca. "Çok, çok fazla."

Kıkırdadı ve kızın kıcının yuvarlak yanağına bir öpücük kondurdu. "Ben de seni seviyorum ama seninle işim henüz bitmedi bebeğim. Prezervatifi çıkarayım."

"Pekala," dedi. "Burada öylece, bacaklarım erişte gibi, gevşek gevşek duracağım." Kanepenin minderlerini okşadı ve biraz kıpırdandı. "İyi bir sikişe ihtiyacım var."

Adamın eli kızın kıcına hafifçe vurdu ve kız küçük bir ıgıllık attı. "Gitmiyorum. Sadece cüzdanımdan çıkarıyorum."

"Mmm, hazırlıklı gelmişsin."

"En iyisini umarak geldim, çünkü hayatımdan tekrar çıkıp gitmene izin vermeyecektim. Seninle birlikte olmak için Austin'e taşınmak gerekse bile, bunu yapardım."

Mutlu bir gülümseme ağzını kavislendirdi. "Sen en iyi erkeksin." "İçine girene kadar bekle." Bir prezervatif paketinin sesi yorumunu noktaladı. "O zaman gerçekten düşüneceksin"

Ben en iyisiyim."

"Kibirli," dedi kıkırdayarak.

"Sadece karısını nasıl memnun edeceğini bilen biri." Bir an sonra, sikinin başı kadının amına dayandı ve yavaşça kıvrımlarının üzerinde ileri geri sürükledi.

Chelsea inledi, arzu aceleyle geri döndü. Meme uçları sertleşti ve ona karşı koyma, sikini içine sokmaya zorlama dürtüsüyle savaştı. Adamın etinin onunkinin üzerinde kayması inanılmazdı. "Oh, Tanrım, bu çok iyi."

Sebastian ona, "Bu taraftan da oldukça harika görünüyor," dedi ve hareketi tekrarladı.

Kıçını daha da dışarı itti, böylece dışarı çıkıyordu ve adam bu küçük hareketten duyduğu memnuniyeti mırıldandı. "Seni içimde istiyorum, Sebastian. Lütfen. Doldur beni."

"Benim tatlı Chelsea'm. Benim güzel karım," dedi usulca ve sonra onun içine doğru itti.

Nefesi kesildi. Onun tarafından doldurulmak, dünyada buna benzer bir his yoktu. Bu ilk itiş onu her zaman ne kadar iyi ve ne kadar derin hissettirdiğiyle şaşırttı. "İşte bu," diye nefes aldı. "Aynen böyle."

Sebastian inledi ve tekrar kızın içine girdi. Elleri kalçalarını sıkıca kavradı ve sonra arkadan içine doğru itmeye başladı. "Tanrım, çok harika hissediyorsun bebeğim. Senin içinde olmayı seviyorum."

Adam her hamlesinde onun derinliklerine doğru iterken inledi. "Seni seviyorum. Hem de çok."

"Ben de seni seviyorum," diye homurdandı ve hamleleri sertleşti, her darbede teni onunkine çarpıyordu. "Sen benimsin, bebeğim. Tamamen benimsin. Ve hiç kimse aramıza giremeyecek. Bir daha asla."

"Her zaman," diye kabul etti, nefes nefese. Arzusu yeniden artıyordu, adamın sert hamleleri, sikinin içine her dalışında onu acıtıyordu. Göğüsleri her hamlede sallanıyor ve yastıklara sürtünüyordu ve bu küçük hareket bile onu tahrik ediyordu. "Ben senim. Sonsuza kadar."

"Benim," diye hırladı ve hareketleri daha da şiddetlendi.

Chelsea nefesini tuttu, önündeki yastıklardan birine yapıştı, sert itişler onu bir kez daha o mükemmel noktaya sürttü. "Oh!"

Kıpırdamadan durdu, sonra bir elini kızın sırtının alt kısmına bastırdı. "Biraz daha eğil, bebeğim." Kız buna uyunca, adam kalçalarını biraz daha ayarladı, ta ki neredeyse yüzü yastıklara gömülene ve kızı tavanı gösterene kadar.

Sonra tekrar itti ve dünyası sarsıldı. Burası mükemmel bir noktaydı. Boğazından küçük bir çığlık kaçtı ve ayak parmakları patenlerinin içinde kıvrıldı. "Tam orası!"

Sebastian kızın içine öyle bir pompaladı ki patenlerinin tekerlekleri halıya çarptı. Bir orgazm daha yaklaşırken inleyerek boğuk bir çığlık attı. Tüm vücudu kasıldı ve Sebastian içine gömülürken ona karşı koymak için kalçalarını kaldırmaya çalıştı. Yanağı kanepeye bastırılmıştı ve kızı havadayken gülünç görüldüğünü fark etti ama umursamadı. Tek önemseydiği ulaşmaya çok yakın olduğu orgazmdı.

Bir hamle daha yaptığında oradaydı ve boğazından küçük bir çığlık kaçtı. Vücudu sıkıca kenetlendi, her kası mükemmel bir mutluluk içinde kilitlendi. Nefes ciğerlerinden kaçtı ve boşalırken amının onun etrafında kenetlendiğini hissetti, onun da bunu hissederken küfrettiğini duydu. Sonra onun içinde nabızı atmaya başladı ve hareketleri düzensizleşti, sertleşti ve senkronize olmaktan çıktı. Onun adını soludu ve boşalırken sustu.

Ve Chelsea kendini erimiş bir memnuniyet birikintisi gibi hissetti.

Tekrar nefes alabildiğinde inledi. "Aman Tanrım."

Adam onun kışını okşadı ve içinden çıktı, sonra Chelsea'nin yanındaki kanepeye yaslandı, nefes nefese kalmıştı. "Evet, ben oldukça harikayım."

Kıkırdadı. "Mütevazı da. Ben şanslı bir kıyım."

"Şanslı olan benim," dedi ve onu bir öpücük daha verebilmek için ayağa kaldırdı.

Kollarını onun boynuna doladı ve gerçekten de aynı şekilde hissetti. "Duş almak ister misin, şanslı olan? Pisa eve gelip evini nasıl mahvettiğimizi görmeden önce temizlenmeliyiz."

Ağızına, boynuna ve çenesine bir öpücük daha kondurdu. "Ona yeni bir tane alacağım."

Ona doğru sokuldu. "Her şeyi satın alamazsın, biliyorsun."

"Evet, ama kesinlikle deneyebilirim. Özellikle de seni gülümsetecekse." Kolları onun etrafında sıkılaştı. "Gülümsemen için her şeyi yaparım."

"Herhangi bir şey?" diye sordu alaycı bir tavırla. "Her şey," diye ciddiyetle kabul etti.

Ona baktı ve kaşlarını oynattı. "Başka prezervatifin var mı?"

Sevinçle sırıtmaması ona bunun cevabını verdi.

Sonsöz

Gretchen cilveli bir sesle, "Beni Fransız kızlarından biri gibi boya, Jack," dedi ve saçlarını savurdu.

"Yemin ederim Gretchen, eğer bu cümleyi bir kez daha söylersen seni bıyıkla boyarım," dedi Sebastian, eskiz defterinden başını kaldırmadan. "Ve hareket etmeyi bırak yoksa gerçekten sadece bir fotoğraf kullanacağım."

Gretchen suratını astı. "İyi fotoğraf çekemiyorum ve bunu sen de biliyorsun. Adamın çok huysuz, Chelsea." Gözlerini devirdi ve divandaki pozuna geri döndü.

"Adil olmak gerekirse," dedi Chelsea en iyi barışçı tonuyla, "bu alıntıyı son yarım saat içinde dört kez kullandın."

Gretchen neşeyle, "Bu çok güzel bir şey," dedi. "Ama uslu duracağım."

Chelsea, Sebastian Gretchen'ı çizerken yanağını onun omzuna yasladı. Sebastian onda bir fotoğrafın yakalayamadığı oyunculuğu yakalamayı başarmıştı ve çizim seksi, eğlenceli ve tamamen Gretchen'a ait bir şeye dönüşüyordu. Çizimi mükemmelleştirdikten sonra kopyalarını çıkaracağını ve sonra da boyamaya başlayacağını biliyordu. Son zamanlarda yağlı boyalarla denemeler yapıyordu ve sonuçlar Gretchen'in nefesini kesiyordu.

Sebastian çok yetenekliydi ama yine de çalışmalarını paylaşmak konusunda isteksizdi. Hunter'a düğün hediyesinin bir parçası olarak Gretchen'i çizmesi konusunda onu ikna etmeyi başarmıştı. Paçavra Kraliçeleri için çizdiği takas kartlarına gelen tepkilerden memnun kalmıştı ve bu yüzden burada, Sebastian izerken Gretchen'in ustalıkla bir çarşafa sarıldığı kartlar vardı. Hem kendisinin hem de Gretchen'in rahatı için Chelsea'den kendisi gibi odada kalmasını istemişti ve o da bunu memnuniyetle yerine getirmişti.

Sebastian'ın etrafında olmak için her bahaneyi kabul ederdi. Birlikte geçirdikleri her gün mutluluk vericiydi ve Chelsea hiç olmadığı kadar mutluydu. Hayatları birbirine alıřtıķa her gün saf mutluluğa dönüşüyordu.

Video internete hiç düşmemişti. Gzaltındaki adam suçu itiraf etmiş, sonra vazgeçmişti ama video netti ve Sebastian'ın avukatları çok iyiydi. Dava devam ediyordu ve Chelsea de davanın tam ortasındaıdı ve lehine karar çıkma ihtimali yüksekti. Bazı günler çok zor oluyordu ve bazen unutmayı her şeyden çok istediği anılar aklına geliyordu. Ama Sebastian onun yanındaydı, onu destekliyordu ve asla yalnız hissetmiyordu.

Ve bu her şeydi, gerçekten.

Lisa'nın seks kaseti de hiç ortaya çıkmamıştı, ancak internet hala bu konuda büyük spekülasyonlar yapıyordu. Lisa, tabii ki, ilgiye doymuyordu. Mümkün olan her fırsatta röportajlar verdi ve gözyaşları içinde ve güzel görünerek magazin basınının her yerindeydi. Cabral İmparatorluğu'nun yeni sezonunda Sebastian'a çok ama çok az yer verilmiş (Chelsea'nin ii rahatlamıştı) ve ağırlıklı olarak Lisa'ya ve onun sorunlarına odaklanılmıştı. Lisa, Yıldızlarla Buzda Dans'ta bir gösteri bile ayarlamıştı.

Sebastian'ın ailesine gelince, Chelsea'nin annesiyle ihtiyatlı bir ateşkesi vardı. Artık Chelsea'ye "fahişe" demiyordu ve Chelsea de ona tahammül ediyordu. Yeni kız kardeşleri Amber ve Cassie'yi seviyordu, ikisi de Sebastian'a o kadar benziyordu ki zz olabilirlerdi. Ve Dolph çok komikti.

Lisa'yla çıkmaya devam ettiğinden beri onun kadın zevkini sorguluyordu.

"Moral bozmak istemem ama" dedi Gretchen, uzandığı kanepenin yanından geçen çıplak görünümlü kedisi Igor'a uzanıp onu okşayarak. "Ama bu çürükler de neyin nesi Chel? Yüzün epey morarmış."

Sebastian homurdandı. "Bir de diğer kızı görmelisin."

Chelsea, Sebastian'ın kendisini savunması karşısında gülümsedi ve dişleriyle omzunu hafifçe ısırды. "Pisa ile Austin Wreck Ligi'nde oynuyordum ve yüzüme uçan bir dirsek yedim. Ben de diğer kızın intikam için ciddi bir parça yemesini sağladım."

"Çok gaddarca," dedi Gretchen. "Bayıldım buna."

"Benimle biraz derbi oynamalısın," diye bir kez daha cesaretlendirdi Chelsea. "Sinirlerini atmak için iyidir." Son zamanlarda hiç sinirlenmemişti ama saldırgan bir oyuncuya da katlanamazdı. Hâlâ oynuyordu ama Rag Queens'ten ayrıldığından beri yeri alternatif takımdaki bir kız tarafından doldurulmuştu. Geri döndüğünde, artık yedek takımda olan oydu. Bu da iyiydi aslında. Birkaç ay içinde tekrar seçmelere katılacak ve takıma geri dönecekti ... ya da dönmeyecekti. Yine de oynayacaktı. Bu sporu bırakamayacak kadar çok seviyordu.

Austin ligleri de hoşuna gitmişti. Onların derbi versiyonu alışkın olduğu derbiden daha vahşiydi, daha fazla kostüm ve aptallık içeriyordu. Sebastian'la birlikte Austin'de bir ev satın almışlardı ve Chelsea'nin Pisa'yla takılabilmesi, Austin'in sıradan oyuncularıyla kayabilmesi ve iş için etrafta keşif yapabilmesi için ayda bir kez ziyaret ediyorlardı. Sabunları artık Austin'deki dükkânlarda satılıyor ve Sebastian da bir kapalı tırmanma salonu zinciri satın almıştı. Austin işi büyütme için iyi bir yerdi ve mükemmel bir derbi mekânı da arıyorlardı çünkü Chelsea düzenli paten kaymak için bir derbi salonu istiyordu. Binaları ve evleri sanki hiçbir şey değilmiş gibi satın almaktan bahsetmek ona hâlâ garip geliyordu ama Sebastian

parasıyla onu yönlendiriyordu. Sabun işi de büyüyordu; Chelsea programda kısa bir süre göründükten sonra Amber Cabral, Chelsea'nin sabunlarının ne kadar harika olduğunu anlatmıştı ve küçük Etsy dükkânı Cosmo ve çevrimiçi güzellik dergilerindeki profillerle birden talep görmeye başlamıştı. Sabun yapımı için çalışanlar ve küçük bir bina kiralamıştı ve şimdi çoğunlukla formüller ve fikirler üretmekle uğraşıyordu.

Bu iyiydi. Sebastian'la daha fazla vakit geçirmesini sağladı.

Gretchen, Igor'un sırtını sıvazlayarak, "Yine de paten kaymayı pas geçeceğim," dedi. "Acıdan hoşlanmam. Sadece düğün için yara bere içinde kalmamaya çalış, tamam mı?"

"Daha bir ayım var," dedi Chelsea. "Düğünden en az bir hafta önce çürümeyeceğime söz veriyorum."

"Güzel," dedi Gretchen. "Çünkü o sırtı açık elbiseler bir sürü sarı ve mor çürüklerle cehennem gibi görünecek.

Haklıydı.

Gretchen'ın "Mavi Kız" olarak adlandırdığı ultra soluk mavimsi lavanta renginde karar kılması için bir yıldan uzun bir süre geçmesi ve üç farklı düğün rengi değiştirmesi gerekmişti. Chelsea'ye bunun bir zamanlar Hunter'ın ona verdiği güllerle aynı renkte olduğunu söylemiş ve nedimelerin seçtiği renkteki elbiselerini görünce küçük bir kız gibi ciyaklamıştı.

Nedimeler için hepsi de benzer etek boyuna sahip farklı tipte elbiseler seçmişlerdi. Audrey bebeklik kilolarını vermeye başlar başlamaz, Greer de kendi bebeğiyle birlikte şişmişti. Bu yüzden Greer'in üzerinde ampir bel bir elbise, Audrey'nin üzerinde bebek sonrası vücudunu saran korseli bir elbise, Taylor'ın üzerinde asimetrik Grek tarzı bir elbise, Kat'in üzerinde kayık yaka ve düşük belli bir elbise, Bronte'nin üzerinde straplez ve tatlı yakalı bir elbise, Chelsea'nin elbisesinin üzerinde ise kepçe bir üst kısım ve şeffaf dantel bir sırt vardı. En kız gibi kızlardan biri değildi ama o bile elbisenin güzel ve prenses gibi olduğunu düşünüyordu. Ve daha önce

Gretchen'in gelinliği son derece göz alıcıydı. Damadın düğün gününü gelinini görmesi için sabırsızlanıyordu.

"Eee, duydun mu?" Gretchen Chelsea'ye sordu. "Düğün partisinde bir eşleşme daha yaptım." Kendini beğenmiş görünüyordu.

"Hayır! Kim kaldı?" Chelsea sıırttı. Greer sağdıçlardan birinden hamileydi. Edie ve Magnus birlikteydi. Hatta Kat Geary'nin Coop'la çıktığını bile duymuştu, bu ona garip bir eşleşme gibi gelmişti -agresif satış odaklı ajan ve uysal Cooper- ama mutluydular.

"Levi'yi hatırlıyor musun? Magnus'un kardeşi? Düğünden çekildi ve her şeye burnunu sokuyordu, bu yüzden Hunter Griffin'in kuzenlerinden birini getirdi. Griffin'i tanıyorsun, değil mi? Hunter'ın arkadaşlarından biri olan Belissime kraliyet ailesinden olan adam?"

Chelsea gözlerini kırptırdı. "Belli belirsiz mi?" Pek sayılmazdı ama hikâye yarıda kesilemeyecek kadar ilginçti. Elini sallayarak Gretchen'in devam etmesi gerektiğini işaret etti.

"Griffin'in kuzeni - görünüşe göre adı Loch ve Avrupa'dan falan. Başlık. Bu delilik. Bir süreliğine Amerika'da olması gerekiyormuş ve Hunter da bunu Griffin'e iyilik olsun diye yapıyormuş. Anla işte. Loch smokin içinde iyi görüldüğü sürece umurumda olmadığını söyledim."

"Peki ya o?"

"Vay canına. Tam bir aygır. Onunla tanıştım. Taylor aylardır onun her yerini yalıyor."

"Huh." Chelsea Taylor'la pek konuşmazdı. Sanki bir şeyleri kaçırıyor gibiydi. "Adamla tanışmalıyım."

"Oh, o iyi," dedi Gretchen heyecanla. "Kocaman kolları ve kocaman bir kalbi var." Kıkır kıkır güldü. "Hunter gibi değil ama onun adına mutluyum."

"Ben de," dedi Chelsea. Eğer herkes onun yarısı kadar mutlu olsaydı, bu harika olurdu.

Gretchen yine de Sebastian'a merakla bakıyordu. "Vücudunda kıskanç bir kemik bile yok, değil mi? Loch ve ekipmanları hakkında konuşmaya başladığımda gözünü bile kırpmadı."

Sebastian, Gretchen'in çenesinin bir kısmını kâğıt üzerinde gölgelendirerek, "Patenlerini çıkarmadığı sürece endişelenmeyeceğim," dedi.

Chelsea'nin yüzü kıpkırmızı oldu ve adamın omzuna vurdu. "Şimdi, şimdi." Çoğunlukla patenleri geçmişlerdi. Çoğunlukla. Şimdi onları sadece eğlence için giyiyordu.

"Demek böyle yapıyorsun, ha?" "Bu korkunç bir kelime oyunu."

"Bununla geçip gitmeme izin vermeyecek misin?"

Chelsea yine inledi. "Dur. Sadece dur."

Bir dakika düşündü, sonra omuz silkti. "Sanırım bir şekilde tükendim."

Chelsea'yi şaşırtan bir şekilde Sebastian defterini kapatıp grafit kalemlerini kaldırdı. "Artık gitsek iyi olacak."

"Yapmalı mıyız?" Chelsea şaşırmış görünüyordu. "Akşam yemeği," diye kabul etti.

"Akşam yemeği mi?"

"Yıldönümümüz için. Hatırlamadın mı?"

Nefesi kesildi. Ayrıntılar konusunda berbattı. "Bugün mü?"

Gretchen ayağa kalkıp çarşafı kendine doğru çekerek, "Birileri köpek evinde," diye şarkı söyledi. "Siz ikinize iyi eğlenceler. Mutlu yıldönümleri falan."

Sebastian onun elini tutup evden çıkarken Gretchen'a vedalaştığını mırıldandı. New Orleans'taki av tüfeği düğününde evlenmelerinin üzerinden gerçekten bir yıl geçmiş miydi?

Bir rüya gibiydi.

Manhattan şehir merkezine geri dönerlerken Chelsea, Sebastian'la birlikte sedanın arka koltuğuna kıvrıldı. "Akşam yemeği için nereye gidiyoruz?"

"Göreceksin," dedi gizemli bir şekilde ve kızın alnına bir öpücük kondurdu.

Araba derbi sahasının önünde durduğunda kafası iki kat daha karışmıştı. "Neden buradayız?"

"Biriyle buluşacağız." Sebastian arabadan indi ve ona elini uzattı. "Geliyor musun?"

Tabii ki onunla geliyordu. Şaşkınlık ve merak içinde, ellerini birleştirerek onun peşinden gitti.

Derbi arenasına girdiklerinde neler olup bittiğini anlamaya başlamıştı. Rag Queens tamamen üniformaları ve pedleriyle oradaydı. Sebastian'la birlikte arenaya girdiklerinde tezahürat yapmaya başladılar ve paten pedlerinin yere serildiğini, paten şeritlerinin işaretlendiğini gördü. Diğer yerel takımlar da oradaydı ve onlar yaklaştıkça hepsi tezahürat yapıp bağıırıyordu. O geçerken biri eline bir çift paten tutuşturdu ve sonra başka biri başına bir örtü geçirdi. Dönüp Sebastian'a baktığında, Sebastian bir ceket giyiyordu ve başına bir silindir şapka geçirilmişti.

İlerlerken, pistin ortasında duran hakemlerden birini gördü. Elinde bir İncil vardı. Paten kayan Pisa onun yanında durmuş, Chelsea'ye uzattığı bir buketi tutuyordu.

"Bu da ne?" diye sordu, aynı anda hem gülerken hem de ağlayarak. "Sebastian, ne-"

"Geçen sefer gerçek bir düğün yapmadık," dedi ve önünde diz çöküp patenlerden birini eline aldı. Yavaşça kızın ayağına geçirdi ve bağcıklarını bağlamaya başladı. "Ben de bu sefer doğru düzgün yapalım dedim. Ailenin önünde evleneceğiz."

"Derbi aileniz," diye bağırdı Pisa ve kızlardan bir tezahürat yükseldi.

Chelsea kendini tutamadı. Bir bebek gibi hıçkıra hıçkıra ağladı. Bu, birinin onun için yaptığı en güzel şeydi. Patenlerini ve duvağını giydi, Sebastian da bir çift paten giydi ve derbi hakeminin önünde el ele tutuşup yeniden evlendiler.

Adam öpücük için eğildiğinde, bunun mutlu bir son olduğunu düşündü.

Milyarderler ve nedimeleriyle tanışın...

*You are cordially invited to a wedding,
T'me'nin havanın içinde
6iKionair- 8uests ve nedimeler...*

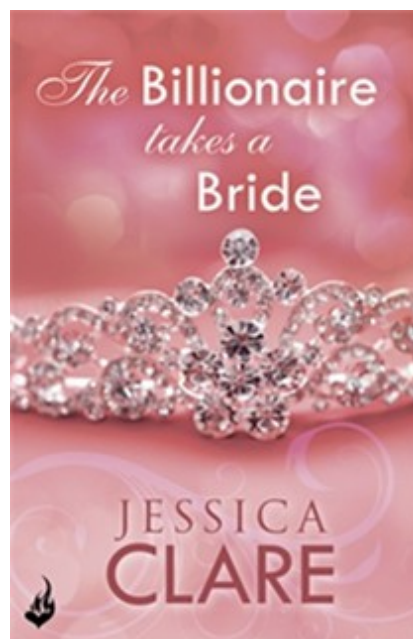
Çok zengin, vahşi, kötü şöhretli playboyler olabilirler.

Ama bekleyen bu şanslı ladie5 onların kalbini kazanacak güce sahip.

Auai6ble nowfmm

ETERNAL

Welcome the Billionaire Boys Club.

Gizli bir topluluk.

Hayal bile edemeyeceğin kadar zengin altı bekar.

Aşık olmak. Kalplerini kaybetmek. Dizlerinin Üzerine
çöktüler.

Avallablenowfrom

headline
ET E RN AL

KALBININ ARZUSUNU BUL. . .

WEB SİTEMİZİ ZİYARET EDİN:

www.[h](http://headlineeternal.com)eadlineeternal.com BİZİ FACEBOOK'TA BULUN:

facebook.com/eternalromance

BİZİ TWITTER'DA TAKİP EDİN: [@eternal_books](https://twitter.com/eternal_books)

BİZE E-POSTA ATIN:

eternalromance@headline.co.uk

İçindekiler

Başlık Sayfası	
Telif Hakkı	
Sayfası	
İçindekiler	
Yazar Hakkında	
Jessica Clare için övgü	
Jessica Clare tarafından	
Kitap Hakkında	
Birinci Bölüm İkinci	
Bölüm Üçüncü	
Bölüm Dördüncü	
Bölüm Beşinci	
Bölüm Altıncı	
Bölüm Yedinci	
Bölüm Sekizinci	
Bölüm Dokuzuncu	
Bölüm Onuncu	
Bölüm Onbirinci	
Bölüm Oniki Bölüm	
Onüçüncü Bölüm	
Ondördüncü Bölüm	
Onbeşinci Bölüm	
Onaltı Bölüm	
Onyedinci Bölüm	
Onsekizinci Bölüm	
Ondokuzuncu	
Bölüm Yirmi	
Yirmi Birinci Bölüm	
Yirmi İkinci Bölüm	
Yirmi Üçüncü Bölüm	
Yirmi Dördüncü	
Bölüm Yirmi Beşinci	
Bölüm	

[Yirmi Altıncı Bölüm](#)

[Sonsöz](#)

[Milyarderler ve Nedimelerle Tanışın](#)

[Milyarder Erkekler Kulübüne Hoş Geldiniz](#)

[Headline Eternal hakkında daha fazla bilgi edinin](#)

